

قائد نوربسم هاشم مہشہادی

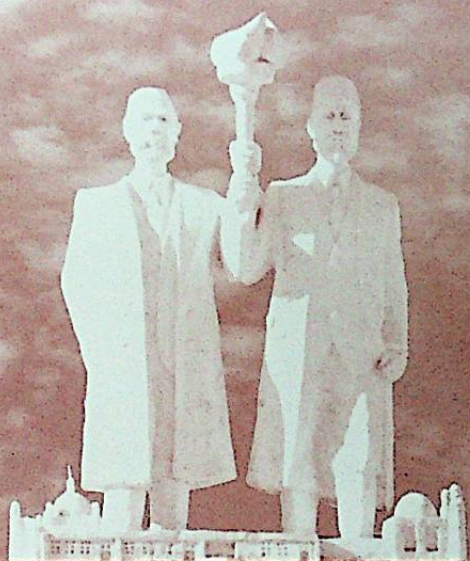
گاتوش

(1)

مکتبہ نوربسم ہاشمی

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 50 يىللىقىنى ،
ئۇيغۇر يېڭى مەكتەپ مائارىپى يولغا قويۇلغانلىقىنىڭ 120 يىللىقىنى
قەبرىكلەيمىز .

— ئىزچىلار كىتابخانىسى

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى

ئاتوش

(1)

قەشقەر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

阿图什·1/阿布都热依木·阿西木著 — 喀什:喀什维吾尔文出版社,2005.3

ISBN 7-5373-1368-7

I. 阿… I. 阿… II. 阿图什市—地方史—史料—维吾尔语(中国少数民族语言) N. K 294.53

中国版相图书馆 CIP 数据核字(2005)第 021777 号

责任编辑:乌拉木·艾拜都拉

责任校对:拜合拉亚尔·加苏尔

阿图什

(1)

阿布都热依木·阿西木著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾占孜路 14 号邮编:844000)

各地新华书店经销

乌鲁木齐齐光彩印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 8 印张 4 插页

2005 年 4 月第 1 版 2005 年 4 月第 1 次印刷

印数:1 — 5080 定价:14.00 元

图书在版编目(CIP)数据

阿图什·1/阿布都热依木·阿西木著 — 喀什:喀什维吾尔文出版社,2005.3

ISBN 7-5373-1368-7

I. 阿… II. 阿… III. 阿图什市—地方史—史料—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. K 294.53

中国版相图书馆 CIP 数据核字 (2005)第 021777 号

责任编辑:乌拉木·艾拜都拉

责任校对:拜合拉亚尔·加苏尔

阿图什

(1)

阿布都热依木·阿西木著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾占孜路 14 号邮编:844000)

各地新华书店经销

乌鲁木齐光彩印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 8 印张 4 插页

2005 年 4 月第 1 版 2005 年 4 月第 1 次印刷

印数:1 — 5080 定价:14.00 元

图书在版编目(CIP)数据

阿图什·1/阿布都热依木·阿西木著 — 喀什:喀什维吾尔文出版社,2005.3

ISBN 7-5373-1368-7

I. 阿… II. 阿… III. 阿图什市—地方史—史料—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. K 294.53

中国版相图书馆 CIP 数据核字(2005)第 021777 号

责任编辑:乌拉木·艾拜都拉

责任校对:拜合拉亚尔·加苏尔

阿图什

(1)

阿布都热依木·阿西木著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾占孜路 14 号邮编:844000)

各地新华书店经销

乌鲁木齐光彩印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 8 印张 4 插页

2005 年 4 月第 1 版 2005 年 4 月第 1 次印刷

印数:1 — 5080 定价:14.00 元

ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಸ್.

مۇھەررىردىن

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى 1939- يىلى ئالتىن ئاتۇشنىڭ مەشھەد يېزىسىدا مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىدە تۇغۇلغان. ئۇ ئائىلىسىدە ۋە ئاتۇش قۇمباغدىكى ئىپتىدائىي مەكتەپتە ساۋاتىنى چىقارغان، 1948- يىلىدىن 1953- يىلىغىچە مەشھەد باشلانغۇچ مەكتەپتە، 1955- يىلىغىچە ئاتۇش ناھىيىلىك 1- ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇغان، 1959- يىلى سابىق شىنجاڭ ئىنستىتۇتىنىڭ تارىخ - جۇغراپىيە فاكۇلتېتىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، 1960- يىلىغىچە شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتىدا تەھرىرلىك خىزمىتى ئىشلىگەن، 1992- يىلىغىچە قەشقەر ۋىلايەتلىك تولۇق ئوتتۇرا (ھازىرقى ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا) مەكتەپتە ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇتۇش گۇرۇپپىسىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلىگەن. مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى مەزگىلىدە كۆپ رىيازەت چەككەن، پارتىيە 3- ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، قايتا دەرس مۇنبىرىگە چىقىپ، تارىخ - جۇغراپىيە ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ، ئالىي دەرىجىلىك ئوقۇتقۇچى ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن، 1992- يىلى پېنسىيىگە چىققان.

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى مەكتەپتە دەرس ئۆتۈشتىن سىرت، ئاپتونوم رايونلۇق مائارىپ نازارىتى قەشقەردە ئاچقان مالىيە - سودا ساھەسىدىكىلەر كۇرسى، قەشقەر ۋىلايىتى ئۇيۇشتۇرغان ئوقۇتقۇچىلار كۇرسى، ۋىلايەتلىك پارتكوم پارتىيە مەكتىپىدە ئېچىلغان رەھبىرىي كادىرلارنى تەربىيەلەش كۇرسى، مەكتىپ ناھىيىسىدىكى ئوقۇتقۇچىلار كۇرسى... قاتارلىقلارغا تەكلىپ قىلىنىپ دەرس سۆزلىگەن. ئۇ يەنە مائارىپ ساھەسىدىكى ئېلىپىكتىرلەشكەن ئوقۇتۇش ئۇسۇلى جەھەتتە ئۈلگىلىك

دەرس ئۆتۈپ ۋىلايەت بويىچە تەقدىرلەنگەن. ئابدۇرېھىم ھاشىم 1990- يىلى تاشكەنت، موسكۋا، 1995- يىلى پاكىستاننىڭ ئىسلامئاباد، 1998- يىلىدىن 2002- يىلىغىچە قىرغىزىستاننىڭ بىشكەك، ئۆزبېكىستاننىڭ تاشكەنت شەھەرلىرىدە ئۆز خىراجىتى بىلەن زىيارەت ۋە ئۆگىنىشتە بولغان.

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدىنىڭ تەتقىقات ساھەسىدىكى ئىجادىي ئەمگىكى 1983- يىلى «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى»دە ئېلان قىلىنغان «ئاتۇش نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسى» ناملىق ماقالىسى بىلەن باشلانغان. شۇ يىلى قەشقەر خەلق باغچىسىدە ئۆتكۈزۈلگەن ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا، ئۇ «مەھمۇد قەشقەرنىڭ XI ئەسىردە سىزغان ئاسىيا خەرىتىسى توغرىسىدا» ناملىق ماقالىنى، 1986- يىلى قەشقەردە ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك «قۇتادغۇ بىلىك» ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا «قۇتادغۇ بىلىك» تەبايان قىلىنغان قاراخانىيلار ئاسترونومىيىسى ھەققىدە» ناملىق ماقالىنى ئوقۇغان. ھازىرغا قەدەر ئۇنىڭ 30 پارچىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالىسى گېزىت - ژۇرناللاردا ئېلان قىلىنغان. ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى نەشرىگە تەييارلىغان مەرھۇم ئېمىر ھۈسەيىن قازىھاجىمنىڭ «ماتىئەي ۋە ئانارخان پاجىئەسى» ناملىق ئەسىرىنى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2002 - يىلى نەشر قىلدى. ئۇ يەنە مەرھۇم ئېمىر ھۈسەيىن قازىھاجىمنىڭ «قەشقەردىكى تارىخىي ۋەقەلەر» ناملىق ئەسىرىنى نەشرىگە تەييارلىدى.

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى ئاپتونوم رايونلۇق جۇغراپىيە ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك تارىخ - جۇغراپىيە ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى، ۋىلايەتلىك «قۇتادغۇ بىلىك» ئىلمىي جەمئىيىتى ۋە مائارىپ ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى.

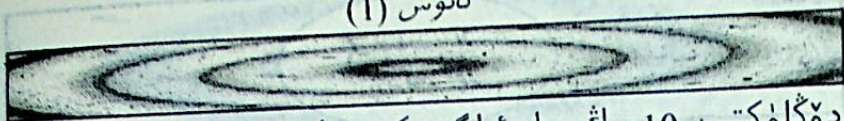
- 1 كىرىش سۆز بىرىنچى قىسىم ئاتۇشتىكى مەشھۇر يەر- جاي ناملىرى ۋە مەشھۇر
- 5 ۋەقەلەر
- 5 1. ئاتۇش نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى
- 6 2. ئارتۇچ دەرىخى
- 10 3. ساغۇن شەھىرى
- 18 4. سۈتۈق بۇغراخاننىڭ يۇرتى، نەسەبى ۋە پەرزەنتلىرى
- 5 «يەر يۇرتى» دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە
- 35 شىنجاڭ بويىچە تۇنجى ئازنا مەسچىتىنىڭ قۇرۇلۇشى
- 40 6. بەلگە تاشقا ئايلانغان «بۇد تەركەنخېنىم»
- 44 7. شاھ قەبرىستانلىقى
- 47 8. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ ۋاپاتى
- 48 9. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىسىنىڭ ئورنى
- 53 10. جۇۋان مەرد (جەمەتلا غوجام)
- 56 11. قوشقار ئاتام
- 58 12. بۇۋى ئانام
- 61 13. سۇلتان ئەجەم (ھەزرەت پاشاىم)
- 65 14. شەيخ ھەبىب ئەجەم
- 67 15. سۇلتان زوھۇر، سۇلتان تاهۇر
- 69 16. ئىت يولى ھەققىدىكى رىۋايەت
- 17 17. ھىجرىيە 1278- يىلى (1861-، 1862- يىللىرى) سۇلتان
- 70 سۈتۈق بۇغراخان مازىرىغا ئاتالغان ۋەخپە يەر ھۆججىتى
- 74 18. «خانئۆي» توغرىسىدا قىسقىچە ئۇچۇر
- 76 19. ئاتۇشتىكى مەدرىسەلەر
- 82 20. خانىقالار
- 85 21. «ئەنگە مىڭبېگى ئۇرۇقى» ھەققىدە چۈشەنچە
- 87 22. ئوچا بازىرى
- 88 23. يەر تەۋرەش ۋەقەسى
- 89 24. كەلكۈن ئاپىتى
- 103 25. ئازاق سېپىلىنىڭ قۇرۇلۇشى

26. ئاتۇشتىكى 24 كەنت ۋە ئۇنىڭ ئەسلىي مەنىسى 109
ئىككىنچى قىسىم ئاتۇش ۋە قەشقەردە ئۆتكەن بەزى مەشھۇر تارىخىي
شەخسلەر 130
1. غوجى ئالاۋۇددىن 130
 2. غوجى قاسىم ئەلەمدار 132
 3. غوجى نەجمىددىن قەلەمدار 135
 4. قەشقەر شەھىرىنىڭ XI ئەسىردىكى شەھەر باشلىقى
ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى 137
 5. قاراخانىيلار تارىخچىسى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن
ھۈسەيىن كاشىغەرى 143
 6. غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچى 150
 7. ئالىمبەگ ئارتۇچ 151
 8. ۋەتەنپەرۋەر شائىر ئابدۇرېھىم ئېكساقى ۋە ئۇنىڭ بىر
پارچە نەزمى 151
 9. داموللا ئابدۇلۋاھىد يازغان «قۇتبىددىن ئەلا غوجا تەزكىرە-
سى» دىكى «قەشقەر» ناملىق نەزم 155
 10. تارىخىي شەخس سىيىت ھاجىم مەشھەدى 160
 11. ئابدۇلئەزىز مەخسۇم يازغان «دۇرۇمارجان» ناملىق
ئەسەر 163
 12. شائىر ۋە ئۆتكۈر مەسخىرىچى ئەمەت داموللام 169
 13. ئابدۇغوپۇر داموللام 190
 14. خەلق شائىرى ئەمەت غوجا 194
 15. ئەبۇ بەكرى زەلىلى 199
 16. مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي (مۇھەممەت خەلىپىتىم) ۋە
ئۇنىڭ نورۇز نەزملىرى 206
 17. يېنىك ئاتلېتىكا ماھىرى ۋە سازچى ئابدۇلبارى 212
 18. جامائەت ئەربابى، شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 214
 19. دېموكراتىك زات ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى 221
 20. مەشھۇر چېلىشچى ئابلىز قاسىم (ئابلىز كاللىچى) 227
 21. ئابدۇكېرىم موللا ھەيران ھاجى ۋە «مەھبۇس خاتىرىسى» 229
 22. ئاتۇشتىكى چاق ئېگىرىدىغان چوكانلارنىڭ بېيىت -
قوشاقلىرى 240

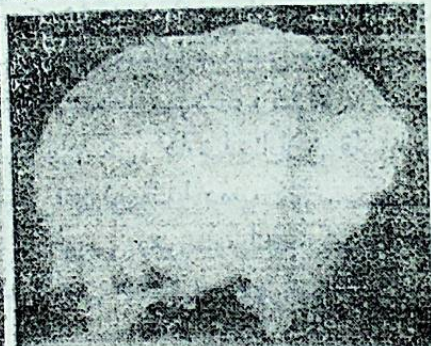
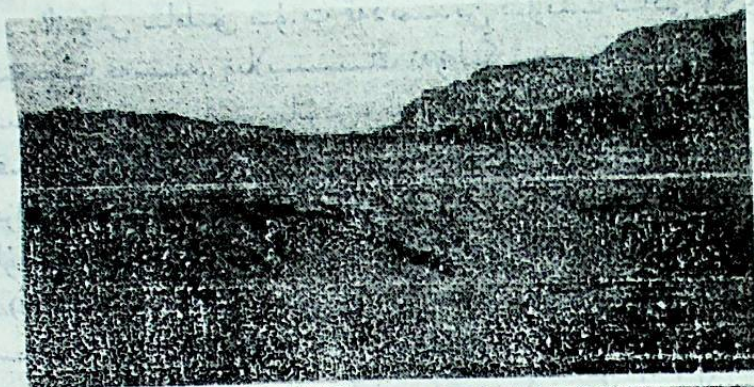
كىرىش سۆز

ئاتۇش ناملىق يۇرت قەدىمدىن تارتىپ تاكى 1953-يىلىغىچە قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ تەۋەلىكىدە بولغان. 1943-يىلىدىن ئىلگىرى ئالتىن ئاتۇش، ئارغۇ، كاتتا يايلاق، قارا جۆل، قاقشال، تۆگۈرمىتى... قاتارلىق رايونلار قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ پەيزاۋات ناھىيىسىگە قارايدىغان ئايرىم - ئايرىم بەگلىك رايونى بولۇپ، ئۈستۈن ئاتۇش قەشقەر كونىشەھەر ناھىيىسىگە قارايتتى. 1943-يىلى قەشقەر قورچاق ۋالىي مەھكىمىسى ئاتۇش ناھىيەسىنى قۇرغاندا، يۇقىرىدىكى بەگلىك رايونلار ئاتۇش ناھىيە تەۋەسى قىلىنىپ، ناھىيە مەركىزى مەشھەد كەنتىگە ئورۇنلاشقان. ئاتۇش شەھەرلىك مەدەنىيەت يۇرتى ۋە ئاتۇشتىكى مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرىنىڭ تىزىملىكىدە، سۈنتاغ، ئازاق، ئارغۇ، ئۈستۈن ئاتۇش، قاراجۆل، تۆگۈرمىتى، كاتتا يايلاق قاتارلىق ئورۇنلارغا تارقالغان تارىخىي ئىزلار 89 ئورۇندا دەپ كۆرسىتىلىپ، ئۇلارنىڭ نامى ۋە جۇغراپىيىلىك ئورنى بىر - بىرلەپ كۆرسىتىلگەن. لېكىن، بۇ تارىخىي ئىزلارنى دەلىللەپ يورۇتۇش تېخى دەسلەپكى باسقۇچتا تۇرماقتا.

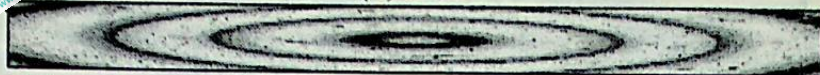
تارىخىي نۇقتىئىنەزەردىن قارىغاندا، ئاتۇش تارىخى قەشقەر تارىخىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى بولۇپ، قەشقەر ياكى ئاتۇش تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا بىر پۈتۈنلۈككە يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بېرىش - ئىككى يۇرت تارىخىي رېئاللىقنىڭ تەلىپى. بۇ خىل تارىخىي رېئاللىقتىن چەتنەش قۇرۇق سەپسەتە، خالاس. 1982-يىلى ئاتۇش شەھىرىنىڭ غەربىي شىمالىغا جايلاشقان ئارغۇ يېزا ئاچچىق كەنتىنىڭ يوغاز دەرياسى قىرغىقىدىكى

دۆڭلۈكتىن 10 مىڭ يىل ئىلگىرىكى «ئاتۇش ئادىمى» نىڭ باش سۆڭىكى قېزىۋېلىندى. بۇ، ئازادلىقتىن كېيىن شىنجاڭنىڭ ئارخېئولوگىيە ساھەسىدىكى ئەڭ زور بايقاش.

ھازىرغىچە «بۇغراخانلار تەزكىرىسى»، «سۈتۈق بۇغراخان»، «ئاتۇش خەلق چۆچەكلىرى»، «قەشقەر خەلق چۆچەك ۋە رىۋايەتلىرى»، «ئاكا - ئۇكا مۇسابايوپلار»، «مەمتېلى ئەپەندى»، «باياۋاندىكى گۈلخان»، «ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ بۆشۈكى ئۈستۈن ئاتۇش»، «ئارغۇ ۋە ئارغۇلۇقلار»، «خائۇي توغرىسىدا

مۇلاھىزە»، «تەختى ھون توغرىسىدا»... قاتارلىق بىر بۆلۈك ئەسەر ۋە ماقالىلەر ئېلان قىلىندى. بۇلارنىڭ بىر قىسمى تارىخىي ياكى ئەدەبىي ئەسەر، بىر قىسمى تەتقىقات ماقالىلىرى، يەنە بىر قىسمى كەنت - مەھەللىلەرنىڭ تەزكىرىسى بولۇپ، ئاتۇش ۋە قەشقەر تارىخىنى سىستېمىلىق تەتقىق قىلىشتا بەلگىلىك پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە.

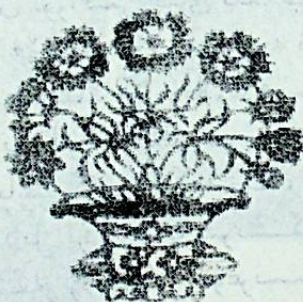
مەن خېلىدىن بېرى قەشقەرنىڭ مەۋجۇدىيەت تارىخى مۇسا-پىسى ئىچىدە تۇرۇۋاتقان ئاتۇش ھەققىدە ئىزدەنگۈچىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، بۇ ھەقتە توپلىغانلىرىمنى تەتقىق قىلىش جەريانىدا ھاسىل بولغان دەسلەپكى چۈشەنچىلىرىمگە ئاساسەن «ئاتۇش» ناملىق تەزكىرە ئەسەرنى يېزىپ چىقتىم. بۇ ئەسەر «ئاتۇشتىكى مەشھۇر يەر - جاي ناملىرى ۋە مەشھۇر ۋەقەلەر»، «ئاتۇش ۋە قەشقەردە ياشاپ ئۆتكەن بەزى مەشھۇر تارىخىي شەخسلەر» دەپ ئىككى قىسىمغا ئايرىلدى. مەن ئۇزاقتىن بېرى يىغىپ ساقلىغان 23 پارچە قەدىمىي سۈرەت ۋە ھۆججەت، ئۈچ پارچە نەسەبنامە - جەدۋەل لەر كىتابتىكى مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارغا قىستۇرما قىلىندى.

قەدىمكى يۇرت ئاتۇشنىڭ بىر پۈتۈن تارىخى قەشقەر تارىخىنىڭ مەزمۇنىغا سىڭىپ كەتكەچكە، سىستېمىلىق بايان قىلىش ۋە ئەستايىدىل يورۇتۇپ بېرىشكە تېخى بالدۇرلۇق قىلىدۇ. چۈنكى، قەشقەر ۋە ئاتۇش توغرىسىدا يېزىلغان ئەسەر-لەرنىڭ بىر قىسمى ئۇزاق زامانلار جەريانىدا تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئامىللارنىڭ كەسكىن يېمىرىش خاراكتېرلىك تارىخىي زەربىسى تۈپەيلى يوقالغان. شۇڭا، بۇ ئەسەردە ماتېرىيال مەنبە نامراتچىلىقى سەۋەبىدىن، قەشقەر تارىخىدىكى بىر بۆلۈك تارىخىي شەخسلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا، ئاتۇش توغرىسىدىكى دەسلەپكى ئىزدىنىشلىرىم ئاساس قىلىندى. بۇ ئەسەر تۇنجى

يىرىك ئىجادىي ئەمگىكىم بولغاچقا، كۆپ يېتەرسىزلىك ۋە خاتالىقنىڭ بولۇشى مۇقەررەر. كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۆزۈمنى ئىلىك ئېلىپ، ئەپۇ نەزىرىدە ئوقۇپ، تۈزىتىش بېرىشىنى، تولۇقلاپ كېتىشىنى چىن كۆڭلۈمدىن ئۈمىد قىلىمەن.

ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى

2004 - يىل 5 - ئاي

بىرىنچى قىسىم

ئاتۇشتىكى مەشھۇر يەر - جاي ناملىرى ۋە
مەشھۇر ۋەقەلەر

1. ئاتۇش نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ XI ئەسىردە ئۆتكەن بۈيۈك ئالىمى ۋە تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «ئاتۇش» نامىنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە توختىلىپ ئۆتكەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» ئۇيغۇرچە نەشر قىلىنىپ تارقىتىلغاندىن كېيىنمۇ، ئاتۇشنىڭ تارىخى ھەققىدە ئىزدەنگۈچى بەزى ئاپتورلار بىمەنە، ئاساسسىز كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، تارىخىي رېئاللىق ئالدىدا مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلدى. مەسىلەن، ما شۇشۇ ئىسىملىك ئاپتور «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» نىڭ 1984- يىل 4- ئاۋغۇست سانىدا ئېلان قىلغان «شىنجاڭنىڭ يەر ناملىرى ھەققىدە» ناملىق ماقالىدە «... ئاتۇش قىرغىزچە سۆز بولۇپ، «تاغ» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ» دېيىلگەن. ئوقۇرمەنلەرگە ئايدىنكى، قېرىنداش قىرغىز خەلقى ئاتۇشنى «ئاتۇش» دەپ، تاغنى «توۋ» دەپ ئاتايدۇ، ھەرگىزمۇ تاغنى «ئاتۇش» دەپ ئاتىمايدۇ. مەزكۇر ئاپتور بۇ يەر نامىنىڭ مەنىسىنى، تارىخىي ئاتالغۇلارنى قىياسەن ئوتتۇرىغا قويغان.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 128- بەتتە: «ئارتۇچ — ئارتۇچ دەرىخىنىڭ نامى بولۇپ، قەشقەردە ئارتۇچ ناملىق ئىككى يۇرت بار» دەپ يېزىلغان. ھازىرمۇ ئارتۇچ نامىدا ئىككى يۇرت بار.

بىرسى ئۈستۈن ئارتۇچ، ئىككىنچىسى ئالتىن ئارتۇچ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 147- بەتتە: «ئۈستۈن، ئاندىن ئالتىن، ئاستىن دېيىش توغرا ئەمەس، توغرىسى ئالتىن» دەپ ئىزاھلانغان. ھازىر بەزى كىشىلەر «ئالتىن ئاتۇش» دەپ تەلەپپۇز قىلىشىمۇ، لېكىن جانلىق تىلدا «ئاستىن ئاتۇش» دېيىلىۋاتىدۇ. كېيىنكى دەۋرلەردىكى تۈرلۈك تارىخىي ھۆججەتلەردە «ئارتۇچ» دەپ يېزىلغان. مەسىلەن، ھىجرىيىنىڭ 1254- يىلى (1838-، 1839- يىللىرى) ئاتۇش مەشھەدلىك مەرھەمەت شەيخ ئاخۇنۇمنىڭ خانقاغا ۋەخپە قىلغان ۋەخپىنامىسىدە «ارتۇچ كەنتى»؛ ئۈستۈن ئاتۇش دېھقانلار كەنتىدىن ئابدۇقادىر باخشى نامىدا ھىجرىيە 1315- يىلى (1897-، 1898- يىللىرى) يېزىلغان ۋەخپىنامىدە «ئۈستۈن ارتۇچ كەنتى» دەپ يېزىلغان.

خۇلاسە شۇكى، ئاتۇش — ئارتۇچ دەرىخىنىڭ نامى بولۇپ، بۇ نام يېقىنقى دەۋرگىچە تارىخىي ھۆججەتلەردە يېزىلىپ كەلگەن.

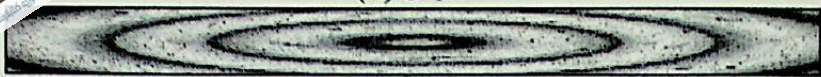
2. ئارتۇچ دەرىخى

«تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 410- بەتتە: «تاغ ئارتۇچلاندى، تاغ ئارتۇچ دەرىخى بىلەن قاپلاندى، يەنى تاغدا ئارتۇچ دەرىخى كۆپەيدى» دەپ يېزىلغان.

كىم ئېيتىپ (قانداق) قۇلاق ئىشتەكنى،
ئايىنىڭ ئۆيى ئارتۇچ پۈتمى (دەپ) ①.
يەشمىسى: شائىر سۆيۈملۈكنىڭ يۈزىنى ئايغا، بويىنى
ئارتۇچ دەرىخىگە ئوخشىتىپ، مۇنداق دەيدۇ: «ئايىنىڭ ئۆيىمۇ،

① «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 489- بەت.

ئاتۇش (1)

تۇرار جايىمۇ ئارتۇچ دەرەخنىڭلا پۇتقى، دەپ كىم ئېيتقان ۋە قايىسى قولاق ئىشتىكەن.

تامغا سۈيى تېشىپ چىقىپ تاغدىن ئۆتەر،

ئارتۇچلىرى تىزگىن كەبى قاتار ئۆسەر^①.

يەشمىسى: تارماق ئېقىن سۈيى تېشىپ تاغ ئارىلاپ ئۆتىدۇ، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئارتۇچ دەرەخلىرى تىزگىندەك قاتار- قاتار ئۆسىدۇ.

ھارغۇزدى سېنى قىز،

بويى ئۇنىڭ تال،

يېپىلۇر ئۇنىڭ ئارتۇچى،

بۇرنى تېخى قىر بۇرۇن^②.

يەشمىسى: بىر قىزنى تەسۋىرلەپ شۇنداق دېيىلىدۇ: زىلۋا بويلۇق قىز سېنى ئالداپ كەتتى، ئۇنىڭ بويى خۇددى ئارتۇچ دەرەخىدەك ئېگىلەتتى، بۇرنىمۇ قاڭشارلىق، كېلىشكەن ئىدى.

«تۈركىي تىللار دىۋانى» 3- توم 214- بەتتە: «تال — زىلۋا بويلۇق كىشىمۇ زىلۋىلىقتا تالغا ئوخشىتىلىپ، «تال بوزلۇغ» دېيىلىدۇ، بۇ سۆز كۆپىنچە زىلۋا، نازۇك بويلۇق قىزلارغا ئىشلىتىلىدۇ» دېيىلگەن. مەھمۇد قەشقەرىدىن كېيىنمۇ ئارتۇچ دەرەخنى چىرايلىق قىزلارغا ئوخشاتقان تۈرلۈك شېئىر - داستانلار يېزىلغان. 1914- يىلى قازاندا نەشر قىلىنغان «ئەختەرى كەبىر» ناملىق تۈركچە - ئەرەبچە لۇغەتنىڭ 5- بېتىدە «ئارتۇچ —

① «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 553- بەت.

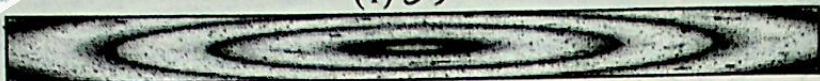
② «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 538- بەت.

دەرەخنىڭ بىر تۈرى» دەپ يېزىلغان. لېكىن، «شىنجاڭ ياشلىرى ژۇرنىلى» نىڭ 1993-يىلى 3-سانىدا مەلۇم ئاپتور ئېلان قىلغان ماقالىدە: «ئارتۇچ دەرىخى — تال دەرىخىنىڭ ئۆزى» دېيىلگەن. تال دەرىخى بىلەن ئارتۇچ دەرىخى ئىككى خىل دەرىخ، تال دەرىخى ھازىرمۇ «تال» دەپ ئاتىلىدۇ. بەزىلەر ئارتۇچ دەرىخىنى ئارچا دەرىخى دەپ قارىماقتا. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 3-توم 166-بەتتە ئارچا دەرىخى «تت» دەپ ئاتالغان. مەھمۇد قەشقەرى: «تت — تۈز ئۆسىدىغان ئارچا دەرىخى، تاغلاردا ئۆسىدۇ» دەپ يازغان. بۇ ھەقتە يەنە: «ئارتۇچ دەرىخى ئارچا دەرىخىنىڭ ئۆزى ئەمەس، بەلكى ئارچا دەرىخ ئائىلىسىگە كىرىدىغان بىر تۈرلۈك دەرىخ بولۇپ، ئادەتتە ئۇ قارا ئارچا ھەم يۇمىلاق ئارچا دەرىخى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ ھازىرقى قارا ئارچا دەرىخىنىڭ نامى»^① دېگەن مەلۇمات بار.

ئۇنداقتا، «ئارتۇچ» دېگەن دەرىخ ئاتۇش رايونىدا بارمۇ؟ بۈگۈنكى كۈندە ئارتۇچ دەرىخىنىڭ ئاتۇش رايونىدا ئۆسۈۋاتقانلىقى توغرىسىدا ئىسپات يوق. بۇنداق بولۇشىدا ئاتۇش رايونىنىڭ ئېكولوگىيەلىك مۇھىت ئۆزگىرىشى ئاساسىي سەۋەب بولغان. مەن 1984-يىلى قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتىيە مەكتىپىگە ھەرقايسى ناھىيىلەردىن كەلگەن رەھبىرىي كادىرلار كۇرسىغا تەكلىپ قىلىنىپ، جۇڭگو تارىخى دەرسى سۆزلىگەن ئىدىم. دەرس ئارىلىقىدىكى دەم ئېلىش ۋاقتىدا، قاغىلىق ناھىيىسىدىن كەلگەن كۇرسانتلار بىلەن ئاتۇش توغرىسىدا پاراڭلىشىپ، ئۇششاق باش، شىخشۇ، كۆكيار قاتارلىق تاغلىق رايونلاردىن قاغىلىق بازىرىغا كېلىدىغان تاجىك ئوتۇنچىلار ئارتۇچ دەرىخىنىڭ ئوتۇنىنى ساتىدىغانلىقىنى ئاڭلىدىم. كېيىن قاغىلىقتا ئۇزاق مەزگىل

① «مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى» ژۇرنىلى 1996-يىلى 5-سان 43-بەت.

ئاتۇش (1)

خىزمەت قىلغان بىر خىزمەتدېشىمدىن بۇ ھەقتە سورىدىم. ئۇ: «تاجىك ئوتۇنچىلارنىڭ قاغىلىق بازىرىغا ئارتۇچ ئوتۇنى ئەكېلىپ سائىدىغانلىقى راست. يەرلىك كىشىلەرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئارتۇچ دەرىخىنىڭ ياغىچى پۇراقلىق بولغاچقا، كۈيە چۈشمەيدىكەن. ئارتۇچ دەرىخىدىن ساندۇق ياسىتىپ ئەتىۋارلىق ماللارنى ساقلاشقا بولىدىكەن. ئۆز دەۋرىدە چىڭ سۇلالىسىنىڭ قەشقەردە تۇرغان ئامباللىرى جەسەت ساندۇقىنى ئارتۇچ دەرىخىدىن ياسىتىدۇ. ھەتتا بېيجىڭدىكى خان ئوردىسىغا ئارتۇچ دەرىخىدىن ياسالغان جەسەت ساندۇقىنى ئەۋەتىدىكەن. ئارتۇچ دەرىخى ئىككى خىل بولۇپ، بىر خىلى تۈز، چىرايلىق ئۆسىدۇ؛ يەنە بىر خىلى يايپاق، شاخلىرى ئەتراپقا يېيىلىپ ئۆسىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى.

دېمەك، ئارچا ئائىلىسىگە كىرىدىغان بۇ دەرەخ نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى ئۆز مەۋجۇدىيىتىنى ساقلاپ، قاغىلىق ناھىيىسىنىڭ شىخشۇ، ئۇششاق باش، كۆكيار، گۇما ناھىيىسىنىڭ كىلياڭ قاتارلىق تاغلىق رايونلىرىدا بۈك - باراقسان بولۇپ ئۆسمەكتە. ئۇنىڭدىن باشقا، ئاسىيانىڭ يۇقىرى پاراللېللىق كەڭلىكلىرىدە بۇ دەرەخنىڭ بارلىقى ھەققىدە تارىخىي مەلۇماتلار بار. مەھمۇد قەشقەردىن 100 يىل ئىلگىرى ئۆتكەن نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن يېزىلغان «ھۇدۇدۇل ئالەم» ناملىق ئەسەرنىڭ 60-بېتىدە: «ئارتۇش (ئېرتىش؟) دەرياسى مۇراس دەرياسى بىلەن ئوخشاش مەنبەدىن باشلىنىدىغان چوڭ دەريادۇر؛ 60-بەتتە: «ئېدىل دەرياسى ئارتۇش (ئېرتىش؟) دەرياسىنىڭ شىمالىدىكى بىر تاغدىن باشلىنىدۇ»^① دېيىلگەن. يۇقىرىقى مەلۇماتتىن ئارتۇچ دەرىخى نامىنىڭ ئاسىيادىكى مەشھۇر دەريالارغىمۇ نام بولۇپ قويۇلغانلىقىنىمۇ بىلەلەيمىز.

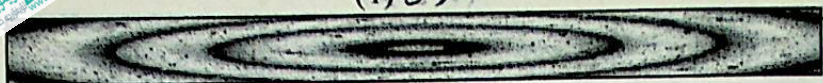
① «ھۇدۇدۇل ئالەم»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003-يىل نەشرى.

3. ساغۇن شەھىرى

بەزى تارىخىي ئەسەرلەردە «ساغۇن» ناملىق بىر شەھەرنىڭ ئاتۇش دىيارىدا بولغانلىقى ھەققىدە يېزىلغان باياننى ۋە بۇ ھەقتىكى قاراشلىرىمنى بايان قىلىمەن.

مەشھۇر تارىخچى قۇربان ئەلى ھاجى خالىدنىڭ «تارىخى خەمسە شەرقى» (شەرقنىڭ بەش تارىخى) ناملىق ئەسىرىنىڭ 768-بېتىدىكى «بالاساغۇن، گۇبالىق (قەشقەر)، بارسغان شەھەر-لىرىنىڭ بايانى» دېگەن بابتا مۇنداق يېزىلغان: «بالاساغۇن شەھىرى بىنا بولۇشتىن ئىلگىرى ئۇيغۇر بەگلىرى (گۇبالىق) (قەشقەر) شەھىرىدە تۇراتتى. بۇقاخان (كۆل بىلگەخان مىلادىيە 850 — 880-يىللىرى تەختتە ئولتۇرغان) دەۋرىدە، بۇقاخان 1-بۇغراخان بولۇپ خانلىق ئورنىغا ئولتۇرغاندىن كېيىن، قەشقەر-نىڭ شەرقىي شىمالىي تەرىپىدە ئۇلاغ مېڭىشىدا بىر كۈنلۈك مۇساپە، يەنى 3—4 تاش باسار يەردە بىر شەھەر بىنا قىلدى. شەھەرنىڭ نامىنى «ساغۇن» دەپ قويۇپ، ئۇ يەردە ئولتۇردى. «ساغۇن» دېگەن سۆز «قەددى كاتتا، نامى ئۇلۇغ» دېگەن سۈپەتتە بولۇپ، ... شۇ چاغدىكى خانلار بۇ يەردە تۇردى... مىلادىيە 1438-، 1439-يىللىرى ئاتۇش رايونىدا قاتتىق يەر تەۋرەپ، ئەسلىدىكى ساغۇن شەھىرى خاراب بولۇپ، نۇرغۇن كىشىلەر ئۆلدى، سۇلتانلارنىڭ گۈمبەزلىرىمۇ يىقىلدى. شۇ يېتى 60 يىل ۋەيران ھالەتتە تۇرغان مەزكۇر ساغۇن شەھىرىگە يېقىن يەردە مىلادىيە 1494-، 1495-يىللىرى «ئارتۇچ شەھىرى» ناملىق شەھەر قۇرۇلدى، شۇنىڭ بىلەن «ساغۇن» دېگەن نام ئۇنتۇلدى.»

تارىخىي مەنبەلەردىن قارىغاندا، تۇغلۇق تۆمۈرخانىنىڭ

كىچىك ئوغلى خىزىر خوجا ھىجرىيە 810- يىلى (مىلادىيە 1408- يىلى) ۋاپات بولۇپ، ئورنىغا ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەتخان ھاكىمىيەت ئۈستىگە چىقىپ، ياز كۈنلىرى تەڭرىتاغلىرىدىن ئۆتۈپ ئاتۇشتا يازلىغان. بۇ يەرنى ناھايىتى ئاۋات قىلىپ، 2- پايىتەخت قىلغان، دائىم تۇرۇشلۇق نۇرغۇن ئەسكەر توختاتقان.

دىنىي ئالىم، تارىخچى ئېمىرھۈسەيىن قازىھاجىم 1954- يىلى يازغان «تارىخىي ئەسەر ۋاقىئەئى كاشىغەر» ناملىق ئەسىرىدىكى بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېيىلگەن: «قاراخانىيلارنىڭ قەدىمكى ئەجداد بوۋىسى بولغان مەشھۇر ئىقبالىلىق «ئافراسىياپ» ناملىق بىر خان دۇنياغا كەلگەن. بۇ خاننىڭ ۋاقتى مىلادىيەدىن 500 يىل ئىلگىرى بولۇپ، ئافراسىياپ ھاكىمىيىتىنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيادا زور كۆلەملىك خەلق قوزغىلىڭى پارتلىغان. ئافراسىياپ ھاكىمىيىتى بۇ قوزغىلىڭنى قاتتىق باستۇرۇپ، نۇرغۇن كىشىلەرنى قولغا ئېلىپ قامىغان. قوزغىلاڭچىلارنىڭ تەركىبىدە مەشھۇر ئىلىم ئىگىلىرى، تىجارەتچى، كاسىپ، ھۈنەر- ۋەن، چارۋىچى، دېھقانلار بولۇپ، بۇ مەھبۇسلارنىڭ بىر قىسمى سولاقتانلاردا ئۆلۈپ كەتكەن، بىر قىسمى ئېغىر كېسەل بولۇپ قالغان. ئافراسىياپ ھاكىمىيىتى بۇلارنىڭ ھەممىسىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىشنى قارار قىلغاندا، ئوردىدىكى بىر ئاقىل سىياسەتچى ئەمەلدار پادىشاھ ھۇزۇرىدا بۇ مەسىلە توغرىسىدا كۆز قاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ: «بۇلارنى ئۆلتۈرۈشكە بولمايدۇ، چۈنكى ئادەم ئۇلۇغ، بۇلارنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن قايتا تىرىلدۈرگىلى بولمايدۇ. شۇڭا، بۇلارنى ئۆلتۈرمەي، سۈرگۈن قىلالى، سۈرگۈن قىلىنىد- غان ئورۇن چۆل، دەشت - باياۋان، تاغ ئارىسى، ھاۋاسى بىر خىل بولمىغان ئەڭ يىراق ئورۇن بولسۇن. ئۇلار ئۇ جايغا سۈرگۈن قىلىنغاندىن كېيىن، كۆپلەپ جاپا - مۇشەققەتكە يولۇقۇپ،

تۈرلۈك قېيىنچىلىقلار ئاستىدا بىر - بىرى بىلەن زىتلىشىپ، ئۆزىنىڭ تۇرمۇش قىيىنچىلىقلىرى بىلەن بولۇپ، دۇنيادىكى ئىشلاردىن بىخەۋەر ئۆتسۇن» دېگەن.

بۇ مەسىلەت پادىشاھ باشلىق ئوردىدىكى بارلىق ئەمەلدارلارغا ماقۇل كۆرۈلۈپ، مەھبۇسلارغا شۇنداق جاينى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن، ئوردىدىن لەشكەر ماڭدۇرۇلغان. بۇلار ئۇزۇن يول مېڭىپ مەھبۇسلارغا لايىق بىر جاينى، يەنى تەڭرىتاغلىرىنىڭ جەنۇبىدىكى كاتتا چۆللۈك - باياۋاننى لايىق كۆرۈپ، ئوردىغا قايتىپ مەلۇم قىلغان. پادىشاھ نەچچە ئون مىڭ مەھبۇسنى بۇ جايعا سۈرگۈن قىلغان. بۇ مەھبۇسلارنىڭ ئەجدادى ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركلىرىدىن بولۇپ، ئۇلار بۇ جايدا ئېغىر، مۇشەققەتلىك كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق بىلەن تارقاق ھالدا كۈن كەچۈرگەن. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن سۈرگۈن بولغۇچىلارنىڭ نەسلى كۆپىيىپ، ئۆز ئىچىدىن «ئاي تۇغدى» ئىسىملىك بىر كىشىنى ئۆزىگە ئاقساقال قىلىپ تىكلەپ، ئىلىم - مەدەنىيەت، يېزا ئىگىلىك، چارۋىچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىكتە زور يۈكسەلىشكە ئىگە بولغان. بۇلار مەسىلەتلىشىپ بىر شەھەر بىنا قىلىشنى قارار قىلغان. ئاخىر تاغ ساھىلىگە تۇتاشقان بىر گۈزەل شەھەر سېلىپ چىققان. بۇ دەۋردە بۇ رايونلارغا ھونلار ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان بولۇپ، ئۇلارغىمۇ ھونلار ھۆكۈمرانلىق قىلغان. بۇ شەھەرنىڭ نامى «ھون شەھىرى» دەپ ئاتىغان. بۇ شەھەر قەلئەگە ئېلىنىپ ئالتە دەرۋازا بېكىتىلگەن. شەھەر ئىچى كەڭرى تاغ سۈيى بىلەن تەمىنلىنىپ، ھاۋاسى ياخشى شەھەرگە ئايلانغان... مەزكۇر شەھەرنىڭ ئورنى ئالتىن ئارتۇچتىكى مەشھەد دېگەن جايدىدۇر. تارىخى ھىجرىيىنىڭ 670 - يىلى (مىلادىيە 1270 -، 1271 - يىللىرى) ئارتۇچ مەشھەدكە شىمالدىكى ئارغۇ

تاغدىن كەلگەن دەھشەتلىك كەلكۈن 35 كۈن داۋام قىلىپ، پۈتكۈل ئارتۇچ رايونىنى ۋەيران قىلغان ۋە شەھەر پۈتۈنلەي خارابلاشقان...»

مەرھۇم تارىخچى ھاجى نۇرھاجى يازغان «قاراخانىلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ 110-بېتىدە «... تارىخىي مەنبەلەردىن قارىغاندا، قاراخانىلارنىڭ ئاتۇشتىكى تۇنجى ئوردىسى (بۇ ئوردىنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى كۆرسىتىلمىگەن — ئاپتوردىن) ۋە X ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى 2- ئوردىسى، يەنى ھازىرقى قەشقەرنىڭ شەرقىدىكى (خانئۆي) ناھايىتى گۈزەل ياسالغان» دېيىلگەن.

يۇقىرىدىكى تارىخىي ئەسەرلەردە كۆرسىتىلگەن ئاتۇش دىيارىدىكى «ساغۇن» شەھىرى كېيىنكى ئەسىرلەردە تەبىئىي، ئىجتىمائىي ئامىللارنىڭ يېمىرىش خاراكتېرلىك زەربىسى تۈپەيلى يەر يۈزىدىن مەڭگۈلۈك يوقالغان. ئالتىن ئاتۇش مەشھەد تە قۇرۇلغان «ساغۇن» شەھىرىنىڭ ئېتمولوگىيىلىك مەنىسى توغرىسىدا تەپسىلىي تەتقىقات توغرىسىدا كېلىدۇ. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا: ««ساغۇن» ۋە «كۆل ئېركىن» ئۇنۋانلىرى قارلۇق خەلقىنىڭ چوڭلىرىغا بېرىدىغان ئۇنۋان» دەپ كۆرسىتىلگەن بولۇپ، «ساغۇن» دېگەن سۆز ئۇنۋان نامىدا ئىشلىتىلگەن. ئاپتورى نامەلۇم «ھۇدۇدۇل ئالەم» ناملىق ئەسەردە: «كاشىغەر، ئارتۇچ — ياغمىلارنىڭ بازارلىرى بولۇپ، بۇ كاشىغەرنىڭ خانلىرى قارلۇق ياكى ياغمىلاردىن ئىدى» دەپ بايان قىلىنغان. ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى يازغان، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى نەشر قىلغان «قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى» ناملىق ئەسەرنىڭ 156-بېتىدە: «... قارلۇقنىڭ تۇرسىنى «ئاناساغۇن» دەپ ئاتايتتى» دېيىلگەن. دېمەك، ساغۇن شەھىرىنىڭ قارلۇق قەبىلە

چوڭىنىڭ نامىغا قويۇلغان. تارىخى مەنبەلەردىن قارىغاندا، قەشقەر، ئاتۇشتا قەدىمكى دەۋرلەردە قارلۇق، ياغما، تۈرك، توققۇز ئوغۇز قاتارلىق قوۋملار ياشىغان.

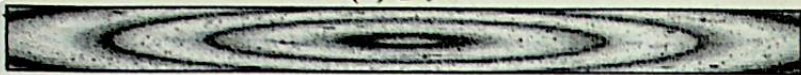
مەن دەھشەتلىك كەلكۈن ۋە قاتتىق يەر تەۋرەش سەۋەبى بىلەن جۇغراپىيىلىك مەۋجۇدىيىتىدىن ئايرىلىپ، يەر يۈزىدىن غايىب بولغان «ساغۇن» شەھىرى خارابىسىدە كۆپ قېتىم ئىزدىنىش خاراكتېرلىك ئەمەلىي تەكشۈرۈشتە بولدۇم. تەكشۈرۈپ تەھلىل قىلىشچە، مەشھەد كەنتى، سۈنئىي كەنتى، تۆركۈل كەنتى ۋە ئۇنىڭ جەنۇبىدىكى قۇمىغىرغىچە بولغان ناھايىتى كەڭ دائىرىگە يېيىلغان رايوندا تۈرلۈك ئاسار ئەتىقە، بۇت، مېتال پۇل، مىس داڭقان، تۈرلۈك گېئومېترىيىلىك شەكىلگە ئىگە سۇنغان ساپال بۇيۇملار كۆپ ئۇچرىغان. ئۆز دەۋرىدە پادىشاھ سارايلىرى، ئاھالىلەر نۇقتىلىرى، بازار - رەستە ئورۇنلىرى، ھەربىي قىسىم تۈرىدىغان ئورۇنلار، بۇتخانىلار مۇشۇ دائىرىگە جايلاشقانلىقىنى ئاساسلايدىغان تارىخىي ئىزلار ھازىرغىچە مەۋجۇت. مەسىلەن:

(1) مەشھەد رايونىدا «شاھلار كوچىسى» نامىدىكى بىر ئۇزۇن كوچا بار بولۇپ، ئۆز دەۋرىدىكى پادىشاھ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى ئولتۇراقلاشقان.

(2) «خەزىنىچى مەھەللە» - بۇ، پادىشاھ ھاكىمىيىتى دائىرىسىدىكى رايون بازارلىرىدا ئىشلىتىلىدىغان پۇللار ساقلىنىدىغان ئورۇن مەنىسىدىكى مەھەللە.

(3) «ئوچا» - بازار - ئوچا مەنىسىدىكى ئوچا دېگەن مەھەللە.

(4) مەشھەد كەنتىنىڭ جەنۇبىدىكى قۇمباغ مەھەللىسىدە خاقان ئوغۇلچاق (سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئۆگەي دادىسى) سالدۇرغان بۇتخانا (كېيىن ئازنا مەسچىت قىلىنغان) نىڭ ئورنى

بار.

(5) بويامەتنىڭ «بويلا» كەنتىدىن بۇت - ھەيكەل قېزىۋېلىنغان.

(6) تۆركۈل رايونىدا «ساراي بويى»، يەنى پادشاھ ئوردىسى جايلاشقان ئورۇن مەنسىگە ئىگە ئورۇن بار.

(7) «يەر قورغان» نامىدىكى خارابە بولۇپ، بۇ رايون قارا خانىيلارنىڭ ھەربىي قىسمى تۇرغان ئورۇن.

(8) تۆركۈل كەنتىدە «نۇرئەلانۇرخان» نامىدىكى بىر ئورۇن بولۇپ، قەدىمدىن بۇيان ھەر يىلى باھار پەسلىدە يۇرت كاتتىلىرى يىغىلىپ ئاش ئېتىپ، يۇرتقا سېلىنىدىغان يەر سېلىقى ۋە يۇرتقا مۇناسىۋەتلىك چوڭ مەسلىلەر ھەققىدە كېڭەش ئۆتكۈزگەن.

(9) تۆركۈل كەنتىنىڭ شەرقىي تەرىپىگە يانداش «ساغان» (ساغۇن) كەنتى، «ساغان» (ساغۇن) يولى ناملىق كەنت يولى بار.

(10) تۆركۈل كەنتىنىڭ جەنۇبىدىكى كاتتا دالا ئىچىدە

«خان سۇپىسى» ناملىق ئورۇن بولۇپ، بۇ ھەقتە يازغۇچى غولام ئۆمەر «باياۋاندىكى گۈلخان» ناملىق روماننىڭ بىرىنچى قىسىم

360- بېتىدىكى ئىزاھاتتا «مەن سۇپىنىڭ ئورنىنى قەشقەر رايونىنىڭ 1000/1 ماسىشتابلىق (1958- يىللىق) خەرىتىسىدىن

كۆردۈم» دەپ يازغان. مەن (ئاپتور) «خان سۇپىسى» نىڭ تۆت بۇرجىكىگە ئورنىتىلغان تاشنى تېپىش ئۈچۈن كۆپ ئىزدەندىم.

2004- يىل 1- ئايدا قەشقەر ئاسار ئەتىقە ئىشخانىسىنىڭ مەسئۇلى بىلەن كۆرۈشكەندە، ئۇ كىشى تۆۋەندىكىچە سۆزلەپ بەردى:

«بىز «خان سۇپىسى» غا ئورنىتىلغان تاشنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلىش ئۈچۈن، قۇمىسىغىر كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق تۇردى ئەمەت

دېگەن كىشى بىلەن ئۇنىڭ ئۆيىدە سۆھبەتلەشكەن. تۇردى ئەمەتنىڭ گۇۋاھلىق بېرىشىچە، قىزلىسۇ ئوبلاستلىق مەدەنىيەت

ئىدارىسىنىڭ باشلىقى بۇ تاشنى 1983-يىلى كولاپ ئېلىپ كەتكەن». قەشقەر ۋىلايەتلىك ئاسار ئەتىقە ئىشخانىسىنىڭ مەسئۇلى ئۈرۈمچىدە ئېچىلغان بىر قېتىملىق كەسپىي خىزمەت يىغىنىدا، بۇ مەسىلىنى پاكىتلىنى ئوتتۇرىغا قويغاندا، قىزىلسۇ ئوبلاستلىق مەدەنىيەت ئىدارىسىنىڭ مەسئۇلى «بۇ، ئىككىمىز ئوتتۇرىسىدىكى ئىش، قايتىپ بېرىپ سۆزلىشەيلى» دەپ جاۋاب بەرگەن.

يېقىندا، باشقا بىر مەسىلىنى ئېنىقلاش يۈزىسىدىن كاتتا يايلاققا بارغان ئىدىم. توختى پاشا دېگەن كىشىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ «خان سۈپىسى» ئەتراپىدا يانتاق چېچىۋاتقاندا بۇت، مىس پۇل، بۇغا مۈڭگۈزى قاتارلىقلار ئۇچرىغان، مۇناسىۋەتلىك ئورگانلار ئۇنىڭغا 500 يۈەن بېرىپ، ئېلىپ كەتكەن. بۇ نەرسىلەر ئىچىدە، بۆرىنىڭ رەسمى ئويۇلغان ئۈزۈك، بىر يۈزىگە «ئاللاھ» دېگەن خەت ئويۇلۇپ، ئەتراپىغا نۇر چېچىۋاتقان قۇياشنىڭ رەسمى، يەنە بىر يۈزىگە ھەرەمنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلگەن قاراخانىيلار دەۋرىگە ئائىت يۇمىلاق كۈمۈش تەڭگە شەكىللىك بۈيۈم، بىر يۈزىگە «لائىلاھ ئىللەللاھ مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللا» دېگەن سۆز ئويۇلغان قاراخانىيلارنىڭ مىس پۇلى قاتارلىقلار باركەن. 1944-يىلى ئالتىن ئاتۇشقا كەلگەن دەھشەتلىك كەلكۈندىن كېيىن، تۈركۈللۈك غوجى ئاخۇن ئىسىملىك دېھقان تۈركۈلنىڭ ئايىغىدەككى جاڭگالدىن يانتاق چېچىۋاتقۇچە تېپىۋالغان بىر دانە ئالتۇن تاجىنى ئۆز ۋاقتىدا ھۆكۈمەت ئېلىۋالغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ كىشىنىڭ لەقىمى «غوجى ئالتۇن» دەپ ئاتالغان.

(11) مەن «ساغۇن» شەھىرىنىڭ خارابىسىنى كۆپ قېتىم تەكشۈرۈش جەريانىدا، قاراخانىيلارنىڭ تۈرلۈك دەۋرلىرىگە ۋە شىمالىي سۇڭ سۇلالىسىگە ئائىت پۇللارنى تاپتىم. مەسىلەن،

1980- يىلى «يەر قورغان» دېگەن ئورۇندا بىر دېھقان خىش قۇيۇش ئۈچۈن ئورەك كولاپ سۇ قويۇپ بەرگەندە، بىر ئورۇنغا سۇ كىرىپ كەتكەن. ئۇ كىشى سۇنى توختىتىپ شۇ جاينى كولىغاندا، نۇرغۇن پۇل، ئالتۇن... بۇيۇملار چىققان. بۇنىڭدىن ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى يىغىۋالغان پۇل 17 مىڭ دانە، ئېغىرلىقى 130 كىلوگرام. 1965- يىلى مەشھەد كەنتىنىڭ جەنۇبىدىكى «بەش بۇلاق» تىن «دۆڭ» دېگەن ئورۇنغا سۇ باشلاش ئۈچۈن ئېرىق كولىغاندا، «دۆڭ» لېۋىدىن ئىككى كۈپ تىللا تەڭگە، مىس پۇل چىققان؛ يەنە شۇ ئورۇنغا يېقىن جايدىن 7 كىلوگرام پۇل چىققان بولۇپ، ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى يىغىۋالغان. مەن «خان سۇپىسى» نى كۆزدىن كەچۈرۈپ، بۇ كاتتا دالىنىڭ كەڭلىكى ۋە بۇ دالىغا يېيىلغان خارابە ئىزى، شۇنداقلا

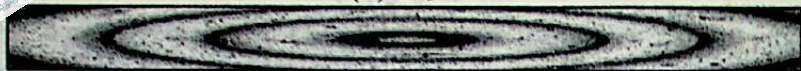
خاراب بولغان سېپىل دائىرىسىنىڭ ئۇزۇنلۇقى، بۇ ئورۇندا 11 خارابە ئىزىنىڭ بارلىقى، تېپىلغان ئارخېئولوگىيىلىك تېپىندىلار- نىڭ خىلمۇخىللىقىغا ئاساسەن، «قەشقەرنىڭ قەدىمكى زامان تارىخى تېخى توپا ئاستىغا كۆمۈلۈپ يېتىپتۇ» دەپ قارىدىم. بۇ رايون ئەجدادلىرىمىزنىڭ مەدەنىيەت مىراس قاتلىمىنىڭ چوڭقۇر- لۇقىنى، تارىخىنىڭ ئۇزاقلىقىنى دەلىللەپ بېرىدۇ. شۇڭا، يېقىندىن بېرى ئارخېئولوگىيە خادىملىرىنىڭ كۆزى بۇ رايونغا جىددىي تىكىلمەكتە.

خۇلاسە شۇكى، «ساغۇن» شەھىرى خارابىسىنىڭ دائىرى- سىنى دەلىللەيدىغان يۇقىرىقى ئاسار ئەتىقە ئورۇنلىرى قەدىمكى «ساغۇن» شەھىرى ھەققىدىكى تەتقىقات ئۈچۈن ياردىمى بار.

4. سۈتۈق بۇغراخاننىڭ يۇرتى، نەسەبى ۋە پەرزەنتلىرى

دۇنيانىڭ ئوتتۇرا ئەسىر تارىخىدا ئېلىمىزنىڭ غەرىبىدە قۇرۇلغان قاراخانىيلار سۇلالىسى مىلادىيە 850 — 1212- يىللار ب- غىچە ھۆكۈم سۈرۈپ، 362 يىلدىن كېيىن قىتانلار تەرىپىدىن يوق قىلىنىپ، تارىخ سەھنىسىدىن غايىب بولدى.

قاراخانىيلار سۇلالىسىنى قۇرغۇچى قايسى تۈركىي خەلقلەر تەشكىلىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكى توغرىسىدا تۈركىيە تارىخچىسى رېشاد گەنج «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 164-، 165- بەتلەردە مۇنداق دېگەن: «بۇ خانىدانلىقنىڭ قايسى تۈركىي خەلقلەر تەشكىلىگە مەنسۇپ ئىكەنلىكى مەسىلىسى خېلىدىن بېرى تالاش - تارتىش بولۇپ كەلمەكتە. بۇ مەسىلىدە بىرمۇنچە كۆز قاراشلار ئوتتۇرىغا چىققاقتا. شۇنىڭ بىلەن بىللە ۋ. ۋ. بارتولد (1869 — 1930)، ۋ. مېنو-

رىسكى، ۋ. ق. سۈمەرلەر كۆرسىتىپ ئۆتكىنىدەك، خانىدانلىقنى قۇرغۇچىلارنىڭ ياغمىلار ئىكەنلىكى كۆپرەك مۇقىملاشماقتا. چۈنكى، X ئەسىر جۇغراپىيە ئەسەرلىرىدىن «ھۇدۇدۇل ئالەم» دە كۆرسىتىلىشىچە، ياغمىلار ئۇيغۇرلارنىڭ بىر تارمىقى ۋە ئۇلارغا باشلىق بولغان ھۆكۈمدارمۇ ئۇيغۇر (توققۇز - غوز) ھۆكۈمدار ئائىلىسىدىن ئىدى. شۇ مەنبەلەرگە قارىغاندا، قەشقەر ۋە ئاتۇش شۇ چاغدا ياغمىلارنىڭ قولىدا ئىدى... قاراخانىيلارنىڭ قەبرىسى تانلىقىمۇ ئاتۇشتا ئىدى. «ھۇدۇدۇل ئالەم» دە، بۇلقلارنىڭ ياغما قەبىلىسى تەركىبىدىكى بىر ئۈلۈش بولۇش بىلەن بىللە، ئۇيغۇرلار بىلەن ئارىلاش ياشايدىغانلىقى كۆرسىتىلگەن. مەھمۇد قەشقەرىمۇ بۇلقلارنىڭ ياغما قەبىلىلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىنى يازغان. يەنە «مەجمەلۇتتە ۋارىخ ۋەلىقىساس» تا ياغما ھۆكۈمدارلىرى «بۇغراخان» دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنى ئوچۇق كۆرسەتكەن. مانا بۇلار ياغمىلارنىڭ قاراخانىيلار دۆلىتىنى قۇرغۇچىلاردىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان ئەڭ كۈچلۈك دەلىلدۇر...»

تارىخىي ئەسەرلەردە كۆرسىتىلىشىچە، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ چوڭ دادىسى كۆل بىلگە، ئۇنىڭ ئوغلى بازىرخان، ئۇنىڭ ئوغلى سۇتۇق بۇغراخان، ئۇنىڭ ئوغلى مۇسا بايتاش ۋە سۇلايمان ئارسلانخان. بۇلاردىن «شاھلار كوچىسى» نىڭ شىمالىغا 60 مېتىر كېلىدىغان بۇغراخانلار قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغانلار بازىرخان، خاقان ئوغۇلچاق، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان، ئەبۇ نەسىر سامانى قاتارلىقلار. بۇ قەبرىستانلىقنىڭ شىمالىغا بىر كىلومېتىر كېلىدىغان ئورۇندا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ چوڭ ئوغلى مۇسا بايتاش «بۇغرام» (ئالتىن ئاتۇشتىكى ھازىرقى «بۇغرام» دەپ ئاتىلىدىغان جاي) غا دەپنە قىلىنغان.

مېنىڭ چوڭ دادام ھاشىم قازىئاخۇنۇم ماڭا (ئاپتور) ئۇزۇن

لۇقى تەخمىنەن 1.5 مېتىر، كەڭلىكى تەخمىنەن 30 سانتىمېتىر كېلىدىغان خوتەننىڭ لاتا قەغىزىگە يېزىلغان، باش تەرىپى ئايەتلەر بىلەن باشلىنىپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن مۇسا بايتاش قاتارلىق تارىخىي شەخسلەرنىڭ شەجەرىسى يېزىلغان نەسەبنامىنى كۆرسىتىپ، «بىز مۇسا بايتاشنىڭ ئەۋلادى، شۇنى يادىڭدا تۇت» دەپ، مۇسا بايتاش توغرىسىدا تۆۋەندىكى مەلۇماتنى سۆزلەپ بەرگەن: «مەن 1915-يىلىدىن ئىلگىرى (قوشقار شەھىرى) دە (قىرغىزىستاننىڭ ھازىرقى قوشقار شەھىرى) قىرغىز ئوقوغۇچىلارغا دەرس بېرىۋاتقان مەزگىلدە چار رۇسىيە بىلەن قىرغىز ئاتامانى تىزەك پاشا ئوتتۇرىسىدا قاتتىق ئۇرۇش بولۇپ، مەن «قوشقار» دىكى بىر خرىستىئان چېركاۋىغا كىرىۋېلىپ ئامان قالغاندىن كېيىن ۋەتەنگە قايتتىم.

بىر جۈمە كۈنى (بۇغرام) دىكى مۇسا بايتاش جامەسىگە كېلىپ جۈمە نامىزى ئوقۇدۇم. قارىسام، بۇ جامەگە مېنىڭ خەۋىرىم يوق بىر كىشىنى خاتىپ قىلىپ قويۇپتۇ. جۈمەدىن يانغاندا جامائەتنى توختىتىپ: «مۆھتەرەم جامائەت، بۇ جامەنىڭ قانۇنلۇق خاتىپى مەن. سىلەر مېنى خەۋەرلەندۈرمەي، نېمە ئۈچۈن بۇ كىشىنى خاتىپ قىلىپ سايلىدىڭلار؟ مەن مۇسا بايتاشنىڭ ئەۋلادى» دەپ، قوينۇمدىن بۇ نەسەبنامىنى ئېلىپ، جامائەت ئالدىدا ئوقۇدۇم. بۇ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاندىن تارتىپ تاكى كېيىنكى دەۋرلەرگە قەدەر ئۆتكەن پادىشاھ ئائىلىسى بىلەن نەسەبنامىسى بولۇپ، 26 قارىنىڭ مۆھرى بېسىلغان. جامائەت بۇ نەسەبنامىنىڭ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولغاندىن كېيىن، ماڭا ئۆزرە قويۇپ: «تەقسىر، سىلى بۇ جامەگە كىمنى خاتىپ قىلىپ توختىتىپ قويماقچى؟» دېگەندە، مەن: «سىلەر سايلىغان بۇ كىشى ھازىرچە خاتىپ بولۇپ تۇرسۇن» دەپ جاۋاب

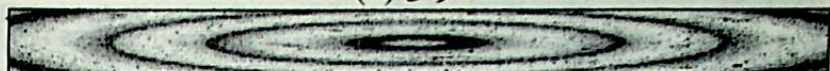
ئاتۇش (1)

بەردىم. سەن ھەر جۈمە كۈنى جۈمە نامىزىنى مۇسا بايتاشنىڭ جامەسىدە ئوقۇپ، جۈمەدىن يانغاندا مۇسا بايتاش قەبرىگاھىغا بېرىپ قۇرئان تىلاۋەت، دۇئا قىلىپ قايت» دېگەن.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى سۇلايمان ئارسلانخان بولۇپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مەزكۇر ئوغلىنىڭ ھايات پائالىيىتى ۋە بىر قىسىم ئائىلە ئەزالىرى توغرىسىدا خېلى تەپسىلىي مەلۇماتلار يېزىلغان بولسىمۇ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزلىرى توغرىسىدا مەلۇمات يوق دېيەرلىك بولۇپ، يېقىنقى ئەسىرلەر ئىچىدە بۇ ھەقتە يېزىلغان تەزكىرىلەر بار. مەسىلەن، XIX ئەسىردە قەشقەردە ئۆتكەن ئەدىب ۋە تارىخچى موللاھاجىنىڭ «بۇغراخانلار تەزكىرىسى» (تەزكىرەتۇل بۇغراخان)، قادىر ئاخۇن كاتىپ، تۇردى شەيخ ئاخۇنۇم قاتارلىقلارنىڭ سۇلتان سۇتۇق ھەققىدىكى قولىيازما ئەسەرلىرى، سەئىد قاسىم سەمەرى-قەندى يازغان «بۇغراخانلار تەزكىرىسى»، موللا قاسىم دېگەن كىشى پارسىچىدىن چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىدا نەسرىي ۋە نەزم شەكلىدە يازغان «تەزكىرەئى بۇغراخان»، ئالتىن ئاتۇش ۋاق - ۋاق كەنتىدىكى ئالانۇرخان بۇۋى ئىسىملىك ئايالدىكى پارسىي ۋە تۈركىي تىلىدا يېزىلغان «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان تەزكىرىسى» (بۇ تەزكىرىنىڭ ئاپتورى مەلۇم ئەمەس، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىغا سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدىكى مەلۇم قازىنىڭ مۆھرى بېسىلغان بولۇپ، ماڭا تەپسىلىي كۆرۈشكە نېسىپ بولمىغان) قاتارلىق تەزكىرىلەردە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزلىرى ھەققىدە توختالغان.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئالتىن ئاتۇش مەشھەد يېزىسىدىكى «شاھلار كوچىسى» دەپ ئاتالغان مەھەللىدىكى كوچىدا ئولتۇراقلاشقان. بۇ ئۇزۇن كوچا ھازىر ئىككىگە بۆلۈنگەن بولۇپ،

كوچىنى شىمالدىن جەنۇبقا سوزۇلغان مەشھەد چوڭ يولى كېسىپ ئۆتدۇ. «شاھلار كوچىسى» نىڭ غەربىي ئۇچى مەرھۇم ئىسمائىل مەخسۇم دېگەن كىشىنىڭ ئۆيىنى پاسىل قىلغان. بۇ كوچىنىڭ شەرقىي ئۇچى مەرھۇم ئابدۇرەھمان ھاجىنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىغا قەدەر سوزۇلغان. بۇ كوچا تەخمىنەن بىر كىلومېتىر كېلىدۇ. «شاھلار كوچىسى» سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئورۇنلاشقان كوچا بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئۆتكەن كۆل بىلگە، بازىرخان، خاقان ئوغۇلچاق قاتارلىق پادىشاھلار بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. ئۇلاردىن بۇرۇنقى پادىشاھلار «خانئۆي»، «ئەسكى ھېسار» دا تۇرغان. بۇ خىل كۆزقاراشنىڭ تارىخىي ئاساسى تۆۋەندىكىچە:

(1) خاقان ئوغۇلچاق، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان «شاھلار كوچىسى» غا 150 مېتىر كېلىدىغان «بۇغراخانلار» قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان. قاراخانىيلار شاھلىرى، بولۇپمۇ بازىرخان ۋە خاقان ئوغۇلچاق، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان... قاتارلىق پادىشاھلاردىن بۆلەك خانلارنىڭ «بۇغراخانلار» قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات بايقالمىدى.

(2) سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ چوڭ ئوغلى مۇسا بايتاش ئازغان كەنتىدىكى «بۇغرام» قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان.

(3) سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزى «بۇد تەكەخىنم» (بۇد تەركەن خاتۇن) بۇ كوچىنىڭ غەربىي ئۇچىدىن جەنۇبقا بىر كىلومېتىر كېلىدىغان ئورۇندىكى قۇمباغ مەسچىتىنىڭ جەنۇبىي تېمىغا يانداش دەپنە قىلىنغان.

(4) سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئەۋلادلىرىنى ئاتۇشتا «مازار خەلقى» دەپ ئاتايدۇ. ئۇلارنىڭ تارىختىن بېرى ئايرىم قەبرىستانلىقى بولۇپ، بۇ قەبرىستانلىققا ھازىرغىچە ۋاپات بولغانلار دەپنە

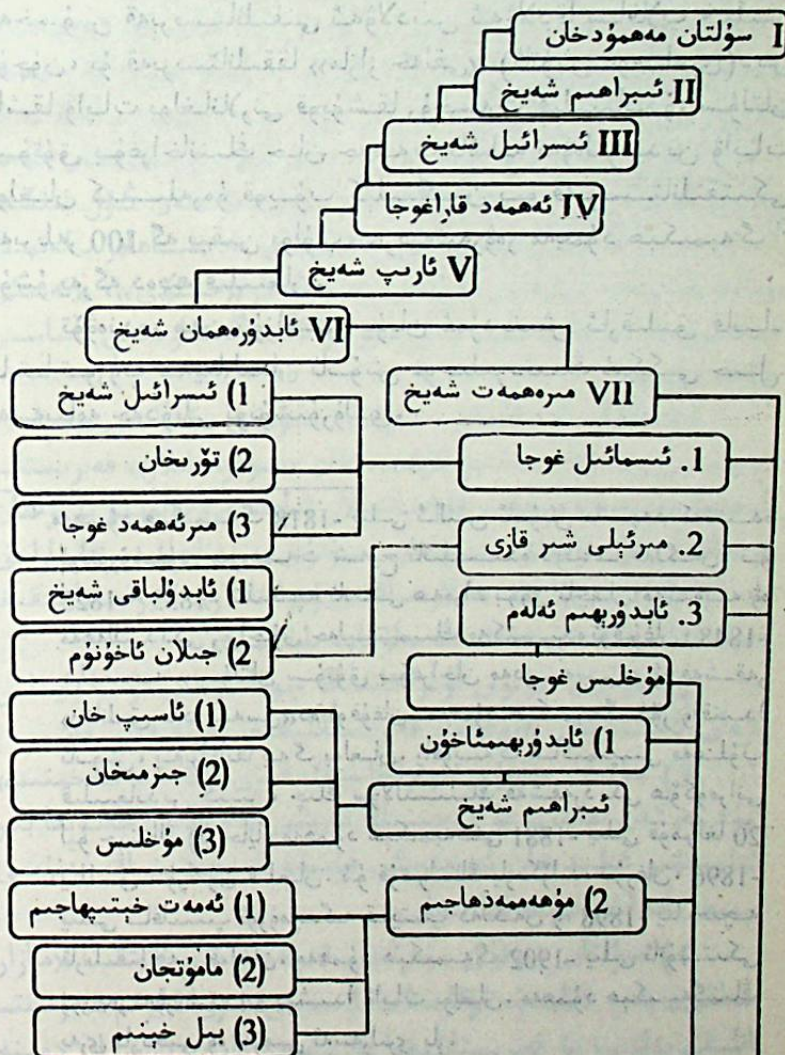

قىلىنىپ كەلمەكتە. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئەۋلادى بىلەن باشقا كىشىلەر مېيىتىنىڭ ئارىلىشىپ كېتىشىدىن ساقلىنىش، مەخسۇس قەبرىستانلىقنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، بۇ قەبرىستانلىققا «مازار خەلقى» (ئاتۇش غوجىلىرى) دىن باشقا ۋاپات بولغانلارنى قويۇشقا رۇخسەت قىلىنمايدۇ. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ خان جەمەت ئائىلە تەۋەلىرىدىن ۋاپات بولغان كىشىلەرمۇ قويۇپ كېلىنگەن بۇ قەبرىستانلىقتىكى قەبرىلەر 100 گە يېقىن بولۇپ، مەرىپەتپەرۋەر مەھمۇد ھېكمىبەگ^① مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

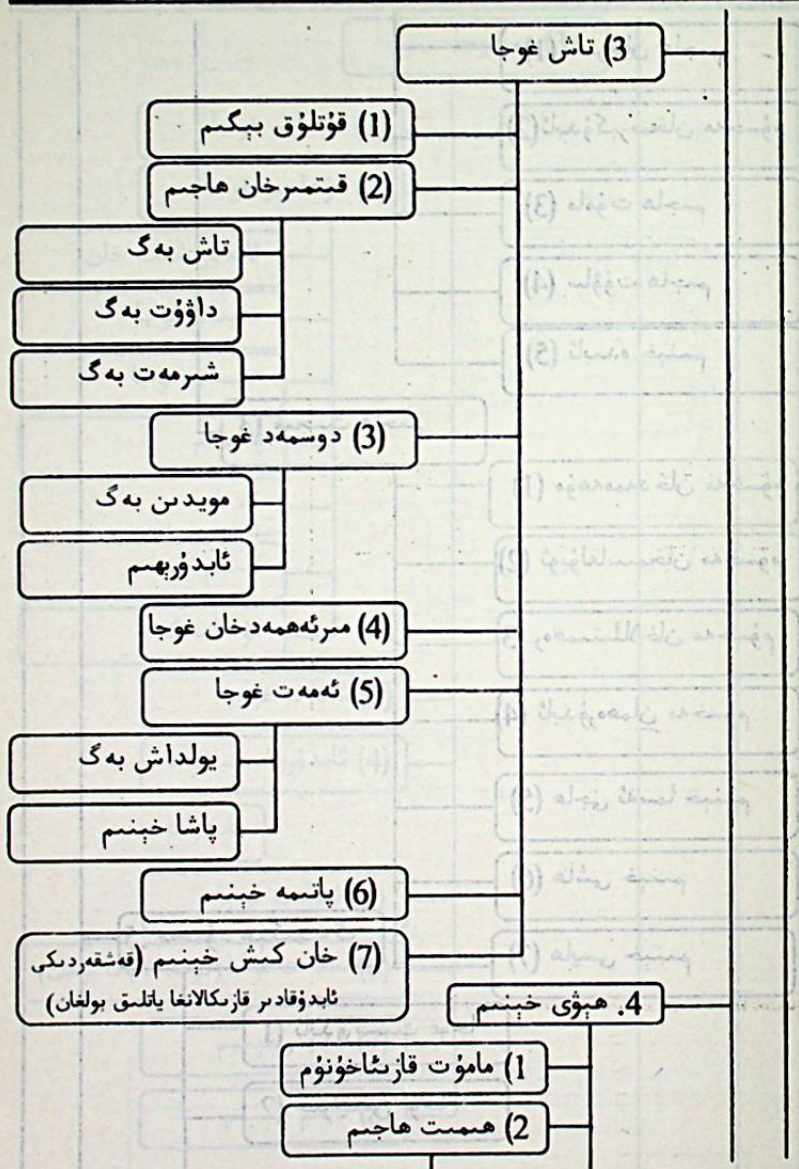
تۆۋەندە، مەن ئۇزاقتىن بۇيان ئىزدىنىش ئارقىلىق قايتا-قايتا تۈزۈپ تەييارلىغان ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ ئىككى خىل نەسەبنامە جەدۋىلى تونۇشتۇرۇلدى.

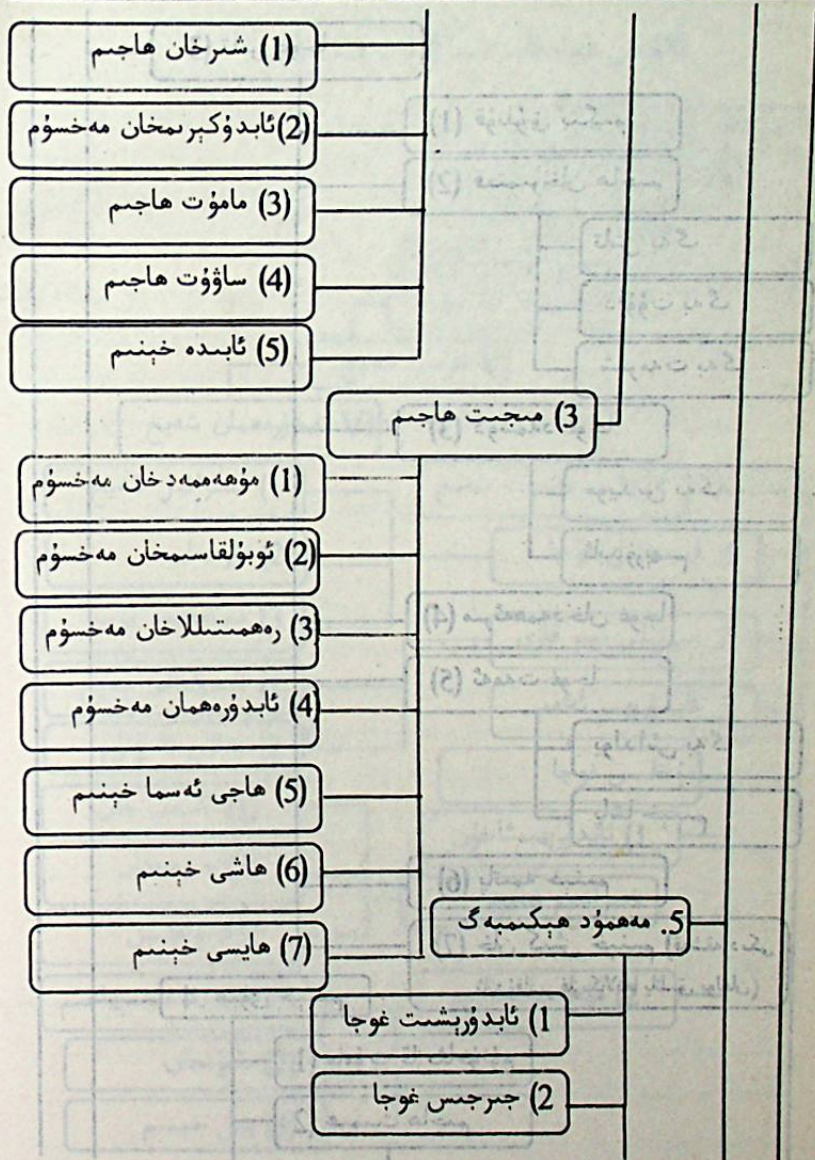
① مەھمۇد ھېكمىبەگ 1818- يىلى ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق مېرھەمەت شەيخ ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 1825—1833- يىلىغىچە ئاتىسى ھەمراھ بۇۋى ئاچقان مەكتەپتە ۋە مەھەللىدىكى روزاخۇن خەلىپىتىنىڭ مەكتىپىدە ئوقۇغان؛ 1848- يىلىغىچە «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» ۋە قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» دە ئوقۇغان. مەھمۇد ھېكمىبەگ ئۆز ۋاقتىدا ئاتۇش، پەيزاۋانقا بەگ بولغان. ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى مەغلۇپ قىلىنغاندىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسىنىڭ قەشقەردىكى ھۆكۈمرانى ليۇ جىنتاڭ (لو جيا) مەھمۇد ھېكمىبەگنى 1881- يىلى قۇمۇلغا 20 يىللىق سۈرگۈن قىلغان. ئۇ قۇمۇلنىڭ بارىكۆلدە تۇرغان، 1896- يىلى ئاقلىنىپ ئۈرۈمچىگە قايتىپ كەلگەن ۋە 1898- يىلىغىچە ئارىلىقتا ھەج قىلغان. مەھمۇد ھېكمىبەگ 1902- يىلى ئاتۇشتىكى زور يەر تەۋرەشتە 84 يېشىدا ۋاپات بولغان. مەھمۇد ھېكمىبەگنىڭ بەزى تارىخىي ۋە نەزمىي ئەسەرلىرى بار.

ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ نەسەبنامىسى

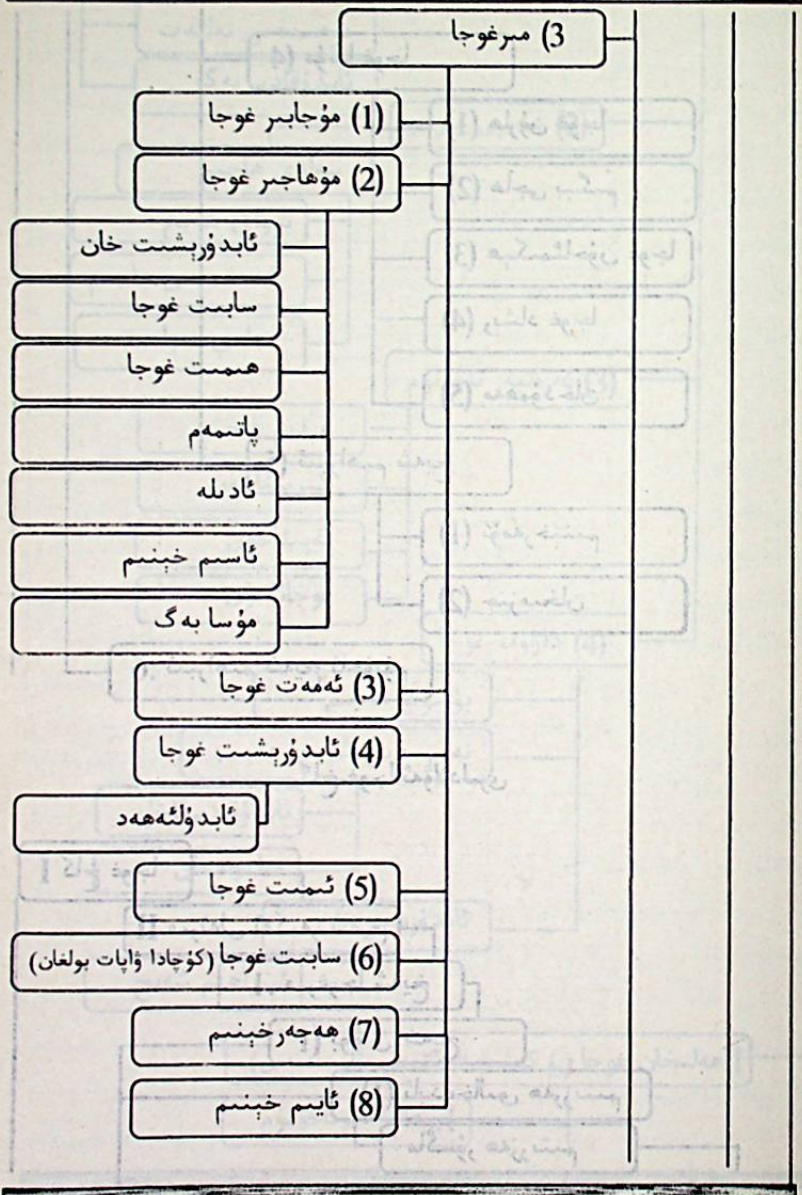
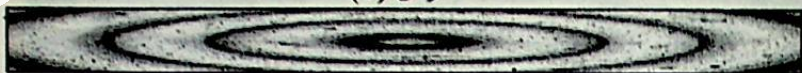

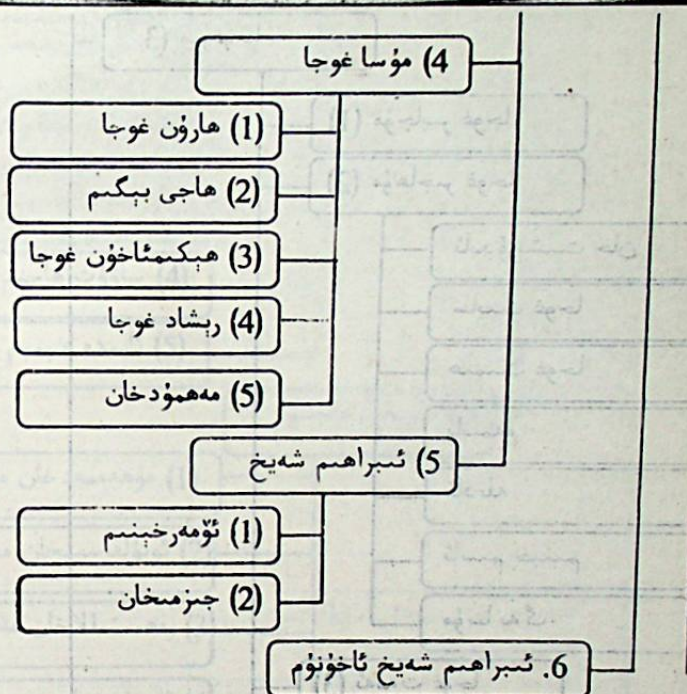
ئانۇش (1)

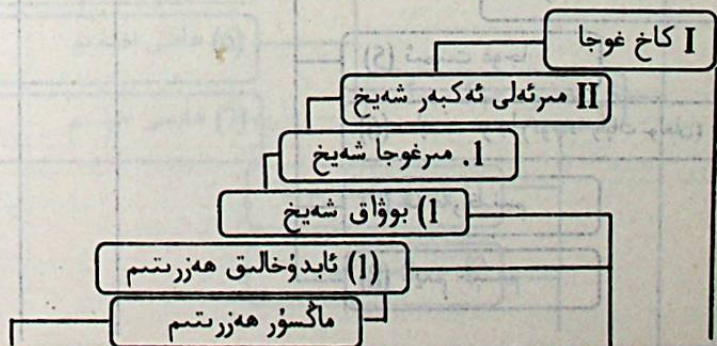

ئاتۇش (1)

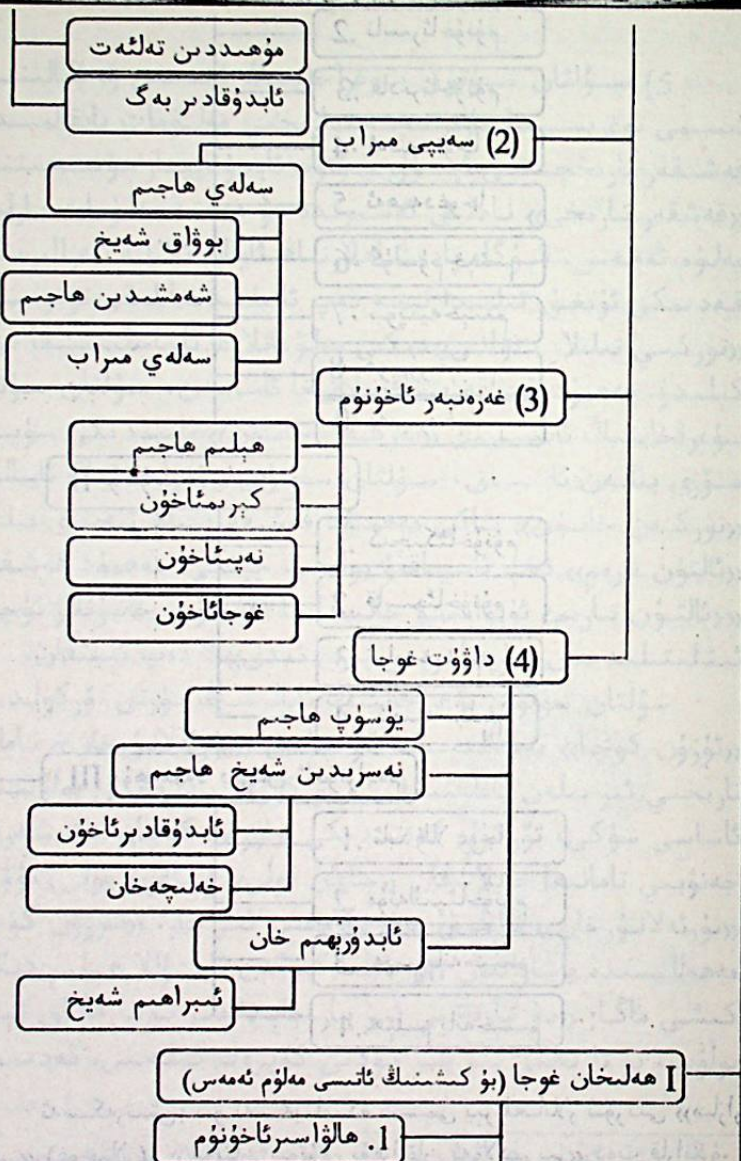

كاخ غوجا ئەۋلادلىرى

ئاتۇش (1)

2. ناسىر ئاخۇنۇم

3. قادىر ئاخۇنۇم

4. ئەسەد غوجا

5. ئەھمەد غوجا

6. گۈلسۈم خېنىم

7. سۈپىيە خېنىم

8. ھوسۇر خېنىم

9. بەسىرە خېنىم

II بۈسۈپ غوجا شەيخ

1. كىچىك ئاخۇنۇم

2. قاسىم ئاخۇنۇم

3. سامە خېنىم

4. ئامىنە خېنىم

III مۇھەممەد دېھقان ئاخۇنزا دەم

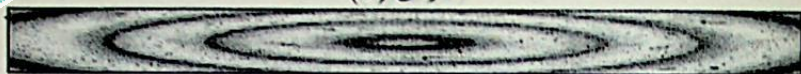
1. ئابدۇللا غوجا

2. مۇتەللىپ ئاخۇنۇم

3. نەيىم بانە خېنىم

4. ھېلىم بانە خېنىم

ئەسكەرتىش: بۇ نەسەبنامىدە ئىسمى يېزىلغانلار ئۆزىنى «مازار خەلقى» (غوجىلار)، «سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان ئەۋلادى بىز» دەپ قارايدۇ.

5) سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئانىسى ۋە ئايالىنىڭ ئىسمى توغرىسىدا ھازىرغىچە تارىخىي مەلۇمات بايقالمىدى. قەشقەر تارىخچىسى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ھۈسەيىننىڭ «قەشقەر تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە بۇ ھەقتە مەلۇمات بارلىقى مەلۇم ئەمەس. شۇڭا، پادىشاھلارنىڭ ئايال ئائىلە ئەزالىرىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا نېمە دەپ ئاتىلىدىغانلىقى توغرىسىدا «تۈركىي تىللار دىۋانى»دىكى مەلۇماتلارغا ئاساسلىنىشقا توغرا كېلىدۇ. مەھمۇد قەشقەرىنىڭ بايانىغا ئاساسەن، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئانىسىنى «تەركەن خاتۇن» نامىدىكى سۈپەت سۆزى بىلەن ئاتىساق، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئايالىنى «تۈركەن خاتۇن» ياكى مەھمۇد قەشقەرىنىڭ تەبىرى بىلەن «ئالتۇن تارىم» دەپ ئاتىساقمۇ بولىدۇ. چۈنكى، مەھمۇد قەشقەرى «ئالتۇن تارىم» ئۇنۋانىمۇ خاندانغا مەنسۇپ خاتۇنلار ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان سۈپەتلەردىن بىرى ئىدى»^① دەپ ئېيتقان.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئايالىنىڭ يۇرتى تۆركۈلدىكى «ئۇزۇن كوچا» مەھەللىسىگە قاراشلىق «نۇرئەلانۇرخان» ناملىق تارىخىي ئىز بىلەن باغلىنىشلىق. بۇ كۆزقاراشقا مايىل بولۇشنىڭ ئاساسى شۇكى، تۆركۈل كەنتىدىكى «ئۇزۇن كوچا»نىڭ شەرقىي جەنۇبىي تامانىغا جايلاشقان «ساغان يولى» (ساغۇن يولى) تۈۋىدە «نۇرئەلانۇرخان» ناملىق بىر تارىخىي ئىز بار. «ئۇزۇن كوچا» مەھەللىسىدە ياشاۋاتقان 90 ياشقا كىرگەن ئابدۇللا ھېلىم دېگەن كىشى ماڭا: «بۇ تارىخىي ئىز بار جايدا بىر تۈپ قاپاق تېرەك بولۇپ، بۇ تارىخىي ئىز بىر مودىن كۆپرەك كېلەتتى. قەدىمدىن

① رېشاد گەنج: «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» 250-بەت.

تارتىپ بۇ ئورۇنغا يۇرت كاتتىلىرى باھار پەسلىدە يىغىلىپ، قازان ئاستۇرۇپ ئاش پىشۇراتتى. يۇرتنىڭ چوڭ ئىشلىرىنى مۇشۇ جايدا مۇزاكىرە قىلىپ بېكىتەتتى...» دېگەن.

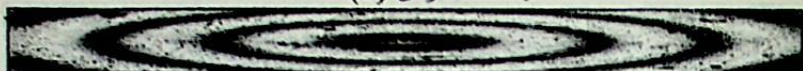
نۇرئەلانۇرخان سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ چوڭ قىزى بولۇپ، ئۇنىڭ ئانىسى «تەركەن خاتۇن» ياكى «ئالتۇن تارىم» تۈركۈلدىكى مۇشۇ مەھەللىدە ئولتۇراقلاشقان يۇقىرى قاتلامدىكى نوپۇزلۇق كىشىنىڭ قىزى ياكى نۇرئەلانۇرخان بۇ ئورۇندىكى نوپۇزلۇق بىر كىشىگە ياتلىق بولغان بولسا كېرەك. بولمىسا، بۇ ئورۇن «نۇرئەلانۇرخان» نامى بىلەن ئاتالماس ئىدى. چۈنكى، بۇ جايدا ھازىر «ساغان» (ساغۇن) كوچىسى بولۇپ، «ساغۇن» شەھىرىنىڭ جەنۇبى دەل مۇشۇ رايوننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ جاينىڭ غەربىي شىمالىدا «ساراي بويى» (پادىشاھ سارىيى يېنى) ناملىق تارىخىي ئورۇن بار. بۇنىڭدىن باشقا، «يەر قورغان»، «سالانلا قەبرىسى» بار.

مەرھۇم ھاجى نۇرھاجى يازغان
«قاراخانىيلارنىڭ قىسقىچە
تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ
69-بېتىدىكى سۇلتان سۇتۇق
بۇغراخاننىڭ سىزما رەسىمى.

«سالانلا» — «سالغۇ ئاتلار» مەنىسىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇرچە سۆز بولۇپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مەخسۇس ئاتلىرىنى باقىدىغان كىشى.

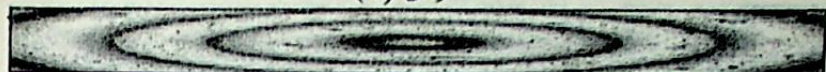
بەزى تەزكىرىلەردە، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ بالىلىرىنى ئوسمان بۇغرا، ھەسەن بۇغرا، نۇرئەلانۇرخان، نەسىپ تۈركەن خېنىم، بۇدەركەن خېنىم، نەۋرىلەر ئىچىدە مەشھۇر بولغىنى ئەلى ئارسلانخان دەپ كۆرسەت

كەن. ئاپتورى نامەلۇم «سراجىل ئالەم» (ئالەمنىڭ چىرىغى) ناملىق تەزكىرىدە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزلىرى تۈركەن خاتۇن، خوزنە بىبى، ھەدىي تۈركەن، نۇرئەلنۇرخىنىم دەپ يېزىلغان. «تەزكىرە ئى بۇغراخان» ناملىق تەزكىرە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئوغۇل - قىزى ۋە نەۋرىلىرى توغرىسىدىكى باياننى يورۇتۇپ بېرىشكە بىرقەدەر پايدىلىق. نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن پارس تىلىدا يېزىلغان بۇ تەزكىرىنى يېڭىسارلىق موللا قاسىم ھىجرىيە 1245 - يىلى (1829 -، 1830 - يىللىرى) چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىغا نەسرىي ۋە نەزم شەكلىدە تەرجىمە قىلغان.

«تەزكىرە ئى بۇغراخان» ناملىق تەزكىرىدە يېزىلىشىچە، قاراخانىيلارنىڭ ئاۋام خەلقىگە بېرىدىغان نەزم ئاش «بۇغرا ئاش» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ خىل ئاشقا ئوقۇت سېلىپ تەييارلىنىدىكەن. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مىنىدىغان ئېتى قارا قاشقا ئارغىماق بولۇپ، ياش ۋاقتىدا بېشىغا ئادەتتە قالپاق كىيگەن. لېكىن، جەڭگە ساۋۇت - دۇبۇلغا، ئوقيا، قىلىچ بىلەن كىرگەن. بۇ تەزكىرىدە، ئەبۇ نەسىر سامانىي^① نىڭ ۋاپاتى توغرىسىدا مۇنداق مەلۇمات يېزىلغان: «ئەبۇ نەسىر سامانىي ۋە ئۇنىڭ ئوغلى

① بۇ ھەقتە ئىككى خىل مەلۇمات بار. بىرىنچى، ئەبۇ نەسىر سامانىي دىن تارقىتىش ئۈچۈن كەلگەن. بۇ، تارىخىي ئەسەر ۋە تەزكىرىلەردە تەكىتلەنگەن. ئىككىنچى، ئەبۇ نەسىر سامانىي ئەسلىدە سامانىيلار خانلىقى (870 — 1000 - يىلىغىچە ھۆكۈم سۈرگەن) نىڭ شاھزادىسى بولۇپ، ئۇ ناسىر II (914 — 943 - يىلىغىچە پادىشاھ بولغان) نىڭ ۋاقتىدا سامانىيلارنىڭ ھۆكۈمران تەبىقىسى ئىچىدە يۈز بەرگەن ئىچكى ئۇرۇشتە ئۈگۈشسىزلىققا ئۇچراپ، قاراخانىيلارنىڭ پايتەختى قەشقەرگە قىچىپ كەلگەن. خاقان ئوغۇلچاق ئۇنى قانات ئاستىغا ئېلىپ ئاتۇشنىڭ ھاكىملىقىغا قويغان، كېيىن قازا قىلغاندا شاھ قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان.

ئوبۇل پەتتاه ئەنجانغا كەلدى. ئەبۇ نەسر سامانىي ئەنجاندا بىر كىشى بىلەن سۆھبەتلىشىپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئەھۋالنى سورىدى. ئۇ كىشى ئەبۇ نەسر سامانىيگە ئەھۋال تونۇشتۇرۇپ: «كاشغەر تۆرەسىنىڭ بىر ئوغلى بار، ئىسمى سۇتۇق بۇغرا. ئۇ تېخى كىچىك، سىلىنىڭ بۇ سۆزلىرىگە جاۋاب بەرگۈچىلىكى يوق» دېدى. ئەبۇ نەسر سامانىي 300 كارۋان بىلەن كاشغەرگە كەلدى. بۇ جايدا 12 يىل ئىبادەت بىلەن شۇغۇللاندى، 7000 كىشىنى مۇسۇلمان قىلدى، 70 كىشىنى يېتىشتۈردى، 50 كىشىنى ئالىم قىلدى، 80 يىل ئۆمۈر كۆردى، 70 كىشى ئىچىدىن غوجى نەجمىددىن ئەتتار ئالاھىدە يېتىشكەن ئىدى».

مەزكۇر تەزكىرىنىڭ 29- بابىدا شەيخ مۇھەممەد نەجمىددىن ئەتتار توغرىسىدا مۇنداق يېزىلغان: «شەيخ مۇھەممەد نەجمىددىن ئەتتار ھېسار شەھىرىدىن بولۇپ، كەسپى تىجارەتچى، كارۋان بېشى ئىدى. ئۇ پەرھار^① شەھىرىدە ئولتۇراقلىشىپ قالغان. شەيخ مۇھەممەد نەجمىددىن ئەتتار سېخىي، مەرد، بىلىملىك كىشى ئىدى. ئۇ 12 پەرزەنت كۆرگەن. كېيىن كارۋان بىلەن كېلىپ، ئەبۇ نەسر سامانىي بىلەن تونۇشۇپ، ئىلىم جەھەتتە يۇقىرى ئابرويغا ئىگە بولغان. ئەبۇ نەسر سامانىينىڭ مېيىت نامىزىغا 11700 كىشى داخىل بولدى».

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئوغۇل - قىزلىرى توغرىسىدا يۇقىرىقى تەزكىرىدە مۇنداق يېزىلغان: «سۇلتان سۇتۇق بۇغرا-

① پەرھار شەھىرى «ھۇدۇدۇل ئالەم» ناملىق ئەسەرنىڭ 158- بېتىدە «پارغار»، «بۇخارا دەرياسى مۇشۇ جايدىن باشلىنىدۇ» (تۈركىيە چېگرىسى ئىچىدە) دەپ يېزىلغان. «ھۇدۇدۇل ئالەم» نىڭ 190- بېتىدە 25- باب «ماۋەرا ئۇننەھر ۋە ئۇنىڭ بازارلىرى توغرىسىدا» ناملىق ماقۇرۇدىكى مەلۇماتتىمۇ «پارغار» دەپ يېزىلغان.

خاننىڭ تۆت ئوغۇل، ئۈچ قىزى بار ئىدى. ھەسەن بۇغرا، ھۈسەيىن بۇغرا، ئەسەن بۇغرا، ئوسمان بۇغرا؛ قىزلىرى نۇرئەلا نۇرخان، تۈركەن خانىم، ھەدىيەت تۈركەن خانىم. مەزكۇر تەزكىرىدە نۇرئەلانۇرخان توغرىسىدا تۆۋەندىكىچە مەلۇمات يېزىلغان: «... نۇر ئەلانۇرخاننى ئەزىزى (شەرىئەتكە بىنائەن) توق بۇغراخانغا نىكاھلاپ بەرگەن، ئۇ كىشىدىن نۇرئەلانۇرخان ئۈچ ئوغۇل كۆرگەن. بۇلار مەھەممەد ئەلى ئارسلانخان، يۈسۈپ ئەلى ئارسلانخان، قىزىل ئارسلانخان (پادىشاھ بولغان)».

يۇقىرىقى تەزكىرىدە يەنە نەسەب تۈركەن خانىم توغرىسىدا مۇنداق يېزىلغان: «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزى تۈركەن خاتۇن، سۇلتان ئىلىك مازىغا ياتلىق قىلىنغان. بۇ كىشىدىن بىر قىز تۇغۇلۇپ بالاغەتكە يەتكەندە، بۇ قىزنى كامالىددىن ئاتلىق بىر كىشىگە بەرگەن. سۇلتان ئىلىك يەنە بىر قىزنى سەمەر-قەندىلىك جاللىددىن دېگەن كىشىنىڭ ئوغلى ماھاۋۇددىنگە بەرگەن. ماھاۋۇددىندىن خوجا مۇھەممەد شېرىپ تۇغۇلدى. خوجا مۇھەممەد شېرىپنىڭ ئانىسى زۇلەيخا بېگىم ئىدى».

5. «يەر يۇتتى» دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە شىنجاڭ

بويىچە تۇنجى ئازنا مەسچىتىنىڭ قۇرۇلۇشى

ھازىرقى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسىنىڭ شەرقىي شىمالىدا تارىخىي ناملارغا ئىگە بىرقانچە ئورۇن بار. مەسىلەن، «يەر يۇتتى» ناملىق ئورۇن. ھازىرقى مەشھەد باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئورنىدا «چىنىباغ» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن ئورۇندا ئاتۇش غوجىلىرى ئولتۇراقلاشقان دائىرە بار. مەھمۇد ھېكمىيەگىنىڭ ئۆيى «چىنىباغ» نىڭ شىمالىدىكى «لەڭگەرباغ» دېگەن ئورۇندا بولغان.

يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئاغزاكى مەلۇماتىغا قارىغاندا، كېيىنكى ئەسىرلەردىكى ھاكىمىيەت دائىرىلىرى بۇ غوجىلاردىن باج - سېلىق، ئالۋان - ياساق ئالماي كەلگەن. تارىختىن بۇيان «چىنباغ» رايونىدا بۇ غوجىلاردىن قانچىلىغان كىشىلەرنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى، ياشاپ ئۆتكەنلىكى مەلۇم ئەمەس. «چىنباغ» رايونىنىڭ شىمال تەرىپىدە «لەڭگەر»، ئۇنىڭ شىمالىدا «كونا لەڭگەر» ناملىق ئورۇنلار بولۇپ، بۇ ئورۇنلاردا كارۋان سارايلارنىڭ بولغانلىقى، ھەرقايسى تەرەپتىن كەلگەن كارۋانلارنىڭ بۇ لەڭگەرلەرگە چۈشۈپ، ماللىرىنى ساتىدىغانلىقى مەلۇم. چۈنكى، ئۆز ۋاقتىدىكى ئوچا بازىرى «لەڭگەر»گە يېقىن ئىدى. كىشىلەر سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىگە ئىتراپىدىكى يەر ناملىرى ئىچىدە يەنە «لەڭگەر باغ»، «ھاسا باغ» (ھېسار باغ)، «چاھار-باغ» دەپ ئاتىلىدىغان تارىخىي ئورۇنلارنى ساناپ ئۆتىدۇ.

«تەزكىرە ئى بۇغراخان»دا تۆۋەندىكىچە مەلۇمات يېزىلغان: «... شاھزادە سۈتۈق ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئەبۇ نەسىر سامانىي نىڭ دالالىتى بىلەن ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلدى. بىراقچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ ئەھۋال شاھزادە سۈتۈقنىڭ ئۆگەي دادىسى خاقان ئوغۇلچاقنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. خاقان ئوغۇلچاق بۇ ياش شاھزادىنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا ئوردىدا مەسلىھەت قىلىپ، شاھزادە سۈتۈقنى ئۆلتۈرۈش قارار قىلىندى. خاقان ئوغۇلچاق شاھزادە سۈتۈقنىڭ ئانىسى (ئۆزىنىڭ خوتۇنى) غا: «بالىڭىز ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ، دىنىمىزدىن چىقىپتۇ. شۇڭا، ئۇنى ئۆلتۈرۈش قارار قىلىندى» دېگەن. «تەركەن خاتۇن» خاقان ئوغۇلچاققا: «بالانىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغانلىقى ھەققىدە ئېنىق پاكىت يوق. ئاۋۋال سىناپ كۆرۈڭلار، ئەگەردە سىناقتىن ئۆتەلمىسە ئاندىن بىرنەرسە دېگىلار» دېگەن. خاقان

ئوغۇلچاق ئەتىسى ئوردىدىكى بارلىق ئەمەلدارلار، بۇددىست راھىبلار ۋە ئاۋام خەلقىنى يىغىپ، ئاتۇشنىڭ قۇمباغ كەنتىگە بىر بۇتخانا سېلىشنى چاكارلاپ، خاقان ئوغۇلچاق باشلىق بارلىق بۇددىستلار بۇ ئورۇنغا توپلانغان.

بۇ خەۋەردىن بۇرۇنراق خەۋەر تاپقان شاھزادە سۇتۇق ئەبۇ نەسىر سامانىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئەھۋالنى بايان قىلغان. ئەبۇ نەسىر سامانىي: «سىز ئەتە بۇتخانا سېلىنىدىغان ئورۇنغا بېرىپ بىسىمللاھىر رەھمانىر رەھىم بەنىيىتى ئازنا مەسچىت بولسۇن دەپ، قانداق ئىشقا بۇيرۇسا قىلىۋېرىڭ، دېگەن. شاھزادە سۇتۇق ئەتىسى بۇتخانا سېلىنىدىغان ئورۇنغا كەلگەندە، خاقان ئوغۇلچاق: «ھەي ئوغلۇم، سىزنى ئىسلام دىنىغا كىردى دېگەن گەپ - سۆزلەر بار. ئەگەر كىرمىگەن بولسىڭىز، بۇ بۇتخانا سېلىنىدىغان ئورۇنغا ئاۋۋال خىش توشۇپ بېسىپ بېرىڭ» دېگەن. شاھزادە سۇتۇق خىشنى قولىغا ئېلىپ، ئىچىدە «بەنىيىتى ئازنا مەسچىت بولسۇن» دەپ خىش باسقان. ئۇ تۆتىنچى خىشنى قولىغا ئالغاندا، خاقان ئوغۇلچاق: «بولدى ئوغلۇم، سىزگە ئىشەندىم، قايتىپ كېتىڭ» دېگەن. شاھزادە سۇتۇق بۇ ئىشنىڭ كەينىگە سوزۇلۇپ كەتسە ئۆزىگە تەھدىت بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئەبۇ نەسىر سامانىيگە: «... قوراللىق ھۇجۇم بىلەن خاقان ئوغۇلچاقتىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ، ئىسلام دىنىنى ئاشكارا تارقىتىش نىيىتىم بار» دېگەن. ئەبۇ نەسىر سامانىي بۇ پىلانغا قوشۇلغان.»

خۇاتاۋ ئەپەندى يازغان «X—VIII ئەسىرلەردىكى غەربىي يۇرت تارىخى ھەققىدە تەتقىقات» ناملىق كىتابىنىڭ 488-بېتىدە: «... بىرىنچى قېتىم سۇلتان سۇتۇق بوغراخاننىڭ قوراللىق كۈچلىرى بىلەن خاقان ئوغۇلچاقنىڭ قوراللىق كۈچلىرى ئوتتۇرىسىدا ئات بېشى شەھىرىدە (ھازىرقى قىرغىزىستاندا) ئۇرۇش

بولۇپ، ئات بېشى شەھىرىنى خاقان ئوغۇلچاقتىن تارتىۋالغان» دېيىلگەن. شاھزادە سۇتۇقنىڭ خاقان ئوغۇلچاقتىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشتىكى بۇ تۇنجى ھەربىي ھەرىكىتى ئىسلام دىنىدىكى سامانىيلارنىڭ قىزغىن قوللاپ ياردەم بېرىشىگە ئېرىشكەن.

«تەزكىرەئى بۇغراخان»دا رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ ياردەمچى قوشۇن بىلەن قەشقەرگە تېز يۈرۈش قىلغان شاھزادە سۇتۇق بورانلىق بىر كېچىدە خاقان ئوغۇلچاقتىن مەشھەد «چىنباغ»دىكى يازلىق ئارامگاھىغا باستۇرۇپ كىرىپ، 40 ئات، يېتەرلىك قورال - ياراغ، جابدۇقلارنى ئېلىپ، ئارغۇ كەنتىنىڭ شىمالىدىكى «تۆگە تاغ»نىڭ «جاي پەچىم» دېگەن يېرىگە ئورۇنلاشقان. خاقان ئوغۇلچاق نۇرغۇن لەشكەر بىلەن بېرىپ ئورۇشقاندا، شاھزادە سۇتۇق «تۆگە تاغ»نىڭ ئەپلىك يەر شارائىتىدىن پايدىلىنىپ تاقابىل تۇرغان. ئورۇش جەريانىدا شاھزادە سۇتۇقنىڭ قوشۇنىغا تەرەپ - تەرەپتىن ئادەم قوشۇلۇپ، قوشۇننىڭ سانى 12 مىڭغا يەتكەن.

بىر مەزگىلدىن كېيىن، شاھزادە سۇتۇقنىڭ لەشكەرلىرى قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، خاقان ئوغۇلچاقتىن لەشكەرلىرىنى مەغلۇپ قىلغان. شاھزادە سۇتۇق خاقان ئوغۇلچاقتىن «چىنباغ»دىكى ئارامگاھىغا باستۇرۇپ كىرگەن كېچىدە ئۇ قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەن، يېنىدا بىر كىشى چىراغ كۆتۈرۈپ تۇرغان ئىكەن. شاھزادە سۇتۇق يېنىدىن شەمشىرنى ئېلىپ ئۇنىڭغا ئىنتىلىپ توختاپ قالغان. كۆڭلىدە «ئۆگەي دادام ماڭا تۈز - نان بەرگەن، ئۇنى ئويغىتىپ ئىسلامغا دالالەت قىلىپ باقاي، ئۇنىمىسا ئاندىن...» دەپ، شەمشىرنىڭ ئۇچىنى خاقان ئوغۇلچاقتىن پۇتىغا سانجىپ ئويغاتقان. شاھزادە سۇتۇق شەمشەر تۇتقان ھالدا: «(لائىلاھە ئىللەللاھ مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ) دەپ

ئىمان ئېيت» دېگەن. خاقان ئوغۇلچاق ئىمان ئېيتىمىغان. شاھزادە سۇتۇق دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ: «ھەي ئاللا، بۇ كىشىنى يەر ئىچىگە ئالغايىسەن» دېگەن. شۇ ھامان يەر يېرىلىپ خاقان ئوغۇلچاقنى يەر يۈتۈۋەتكەن. ئەتىسى ئاشكارا ھالدا بەش ۋاخ نامازغا ئەزان ئېيتىلغان. قۇمباغدىكى بۇتخانا ئازنامە سىچىتكە ئۆزگەرتىلىپ، جۈمە نامىزى ئوقۇلىدىغان بولغان.

خاقان ئوغۇلچاقنى مەيلى يەر يۈتسۇن ياكى شاھزادە سۇتۇق ئۆلتۈرسۇن، ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈلگىنى ئەمەلىيەت. «يەر يۈتتى» دېگەن تارىخىي ئورۇن سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسىنىڭ دەرۋازا شىمالىدىكى قەبرىستانلىققا كىرىدىغان يولنىڭ يان تەرىپىدە ھازىر مۇ بار. بۇ ئورۇن تاكى بېقىنغىچە چوڭقۇر زەيكەش ئىدى. لى جىنشىن يازغان «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ 2-بېتىدە: «ئەبۇ نەسىر سامانىي ئۆزى ئۈچۈن ئاتۇشتا بىر مەسچىت سالغان. بۇ، شىنجاڭدا ئەڭ بۇرۇن سېلىنغان مەسچىت» دېيىلگەن. لېكىن، بۇ مەسچىتنىڭ ئورنى توغرىسىدا ھېچنەمە دېيىلمىگەن.

XIV ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر تارىخچى ئەبۇل بەزىلى مۇھەممەت جامال قارشى XI ئەسىردە ئۆتكەن ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ھۈسەيىننىڭ «قەشقەر تارىخى» ناملىق ئەسىرىدىكى مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارنى كىرگۈزۈپ يازغان «سۈرراھ لۇغىتىگە تولۇقلىما» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق بايان بار: «... تۈركلەرنىڭ ھۆكۈم رانلىقى بازىر ئارسلانخاننىڭ قېرىندىشى ئوغۇلچاق قىدىرخاننىڭ قولىغا ئۆتكەندە، سامانىيلار پادىشاھى ئىسمائىل ئىبنى مەنسۇرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن نارازى بولغان ئۆكىسى ئەبۇ نەسىر سامانىي كاشىغەردىكى ئوغۇلچاق قىدىرخاننىڭ يېنىغا كېلىۋالغان. ئوغۇلچاق ئەبۇ نەسىر سامانىيگە ئالاھىدە مەرھەمەت قىلىپ: «ئۆز

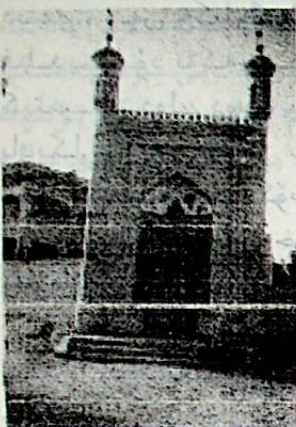
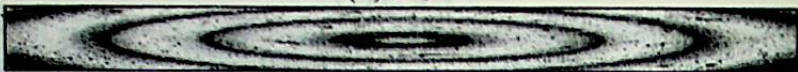
ئۆيىڭىزدىكىدەك تۇرۇۋېرىڭ، قېرىندىشىڭىز سىزگە جاپا قىلغان بولسا، مەن سىزگە ۋاپا قىلىمەن» دەپ، ئۇنى ئارتۇچنىڭ ھاكىملىقىغا تەيىنلىگەن. شۇنىڭ بىلەن كارۋانلار بۇخارا ۋە سەمەرقەندتىن ئارتۇچقا كېلىپ، مىلىچ مال ۋە رەختلىرىنى سېتىپ كېتىدىغان بولدى. (ئەينى چاغدا) ئۇ ئېسىل سوۋغاتلاردىن ئوغۇلچاق قىدىرخانغا ھەدىيە قىلىپ، كۆڭلىنى ئۇتۇپ، ئۇنى رازى قىلىپ تۇردى... شۇنىڭ بىلەن ئۇزاق مۇددەت سىناقتىن ئۆتمىگەن ئەبۇ نەسىر سامانىيگە خاقان ئوغۇلچاق ئىشىنىپ كەتكەن. ئەبۇ نەسىر سامانىي: «رەببىمگە ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن مەسچىت سالماقچى ئىدىم، بىر كالا تېرىسىچىلىك چوڭلۇقتا يەر بەرگەن بولسىلا» دەپ سورىغاندا، خاقان ئوغۇلچاق: «قەيەرنى خالىسىلا، شۇ يەرنى ئالسىلا» دېگەن. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ نەسىر سامانىي بىر كالىنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىدىن تىلغان تالالارنى بىر - بىرىگە ئۇلاپ، بىر پارچە يەرنى چۆرىدەپ تارتىپ، شۇ يەرگە مەسچىت سالغان. بۇ دەل ھازىرقى ئاتۇش جامەسى نامى بىلەن مەشھۇر بولغان مەسچىتنىڭ ئۆزىدۇر».

مېنىڭچە، بۇ مەسچىتنىڭ ئۇنىڭ ئۆزىنى ئىنچىكە تەتقىق قىلىپ، ئاندىن مۇقىملاشتۇرۇش لازىم.

6. بەلگە تاشقا ئايلانغان «بۇد تەركەنخېنىم»

ئاتۇش شەھىرىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان مەشھۇر كەنتىگە تەۋە قۇمباغنىڭ خىلۋەت بىر ئورنىدا، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مىلادىيە X ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا، يۇتخانىنى ئازنا مەسچىتكە ئۆزگەرتىپ سالدۇرغان جامەنىڭ جەنۇبىي تېمىغا يۆلەپ قوپۇرۇلغان چىرايلىق بىر گۈمبەز بولۇپ، بۇ گۈمبەز ئىچىگە

ئاتۇش (1)

«بۇد تەكەخېنىم» (بۇد تەركەن خانىم) نىڭ جەستى قويۇلغان ئىدى. «بۇد تەكەخېنىم» X ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا ۋاپات بولغان، بۈگۈنگىچە تەخمىنەن 1000 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە ئاسار ئەتىقە ئورنى. مەڭگۈلۈك ئۇيقۇدا ياتقان بۇ خېنىمنى كىشىلەر تاۋاپ قىلىپ دۇئا - تەكبىر ئوقۇپ قايتاتتى. كىشىنى ئەپسۇسلاندۇرىدىغان يېرى شۇكى، ھۆكۈمەتنىڭ

رۇخسەتسىز كەنت ئەمەلدارلىرى بىر قىسىم يېڭىدىن باي بولغان كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە دېھقانلارنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ، ئازنا مەسچىتنى قايتا يېڭىلاش سەۋەبى بىلەن بۇ گۈمبەزنى چېقىپ، مەسچىت ئىچىگە قېتىۋەتكەن. تارىختىن قىلچە خەۋىرى يوق ياكى بۇ ھەقتە ئاز - تولا قولاق موللىسى كىشىلەر تارىخىي تەتقىقات ئەھمىيىتىگە ئىگە بۇ گۈمبەزنى چېقىشنى ئادەتتىكى ئىش دەپ قاراپ پاك - پاكىز تۈزلۈۋەتكەن.

مەن يېقىندا بۇ جاينى زىيارەت قىلىپ، بۇ مەسچىتنىڭ مەزىنىدىن: ««بۇد تەكەخېنىم» نىڭ گۈمبىزى قېنى؟» دەپ سورىدىم. ئۇ كىشى: «بۇ گۈمبەزنى مەسچىت ياساشقا ئىگە بولغان كىشىلەر چاقتۇرۇپ، تۈزلەپ مەسچىت ئىچىگە قوشۇۋەتتى» دەپ جاۋاب بېرىپ، مېنى مەسچىت ئىچىگە باشلاپ كىرىپ بىر ھۇجرىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بەردى. ھۇجرىدىن كىرىپ قارىسام، مېيىت قويىدىغان جىنازا، قازان، مەسچىتكە كېرەكلىك نەرسىلەر تۇراتتى. ئۇ كىشى ماڭا بىر تاشنى كۆرسىتىپ: «بۇ، «بۇد تەكەخېنىم» نىڭ ياتقان ئورنىغا قويۇپ قويۇلغان تاش»

دېدى. مەن 5 كىلوگرام كېلىدىغان بۇ تاشقا قاراپ: «توۋا قىلدىم، بۇد تەكە خېنىم 5 كىلوگراملىق بەلگە تاشقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ- دە!» دەپ، مەسچىت ياسىغۇچىلارنىڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئۆزى بىلگەنچە چېقىپ، يوقىتىپ، بۇزغۇنچىلىق قىلغانلىقىدىن كۆپ ئەپسۇسلاندىم.

«بۇد تەركەن خاتۇن» توغرىسىكى ئاساسىي تارىخىي مەلۇماتلار تۆۋەندىكىچە:

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزلىرىنى سۈپەتلەش سۆزى بىلەن «بۇد تەكە خېنىم» (بۇد تەركەن خانىم) دەپ ئاتىساقمۇ بولىدۇ. بۇ سۆزدىكى «بۇد» نىڭ مەنىسى نېمە؟ بۇ ھەقتە مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» 3- توم 166- بەتتە مۇنداق تەبىر بەرگەن: «بىر خىل قىممەتلىك، چوڭ پېشىل چەش (پېرۋزە) بولۇپ، ئۇلۇغلارنىڭ ئوغۇل ۋە قىزلىرى ماڭلىيىغا تاقايدۇ، قىز بۇد ئورنىدى، قىز پۇرۇزە تاقىدى». بۇ مەلۇماتتىن قارىغاندا، بۇرۇنقى پادىشاھلارنىڭ ئاياللىرى ۋە قىز - ئوغۇللىرى «بۇد» تاقايدىغان ئەنئەنىگە قاراخانىيلار سۇلالىسىدىكى پادىشاھلارنىڭ ئوغۇل - قىزلىرىمۇ ۋارىسلىق قىلىپ كەلگەن. «تەركەن خاتۇن» سۆزى ھەققىدە تۈركىيە تارىخچىسى رېشاد گەنج «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 250- 255- بېتىگىچە بولغان سەھىپىسىدە، مەھمۇد قەشقەرىنىڭ بۇ ھەقتىكى بايانىغا ئاساسەن تەپسىلىي توختالغان بولۇپ، ئاساسىي مەزمۇنى تۆۋەندىكىچە:

ھونلار زامانىدىن بۇيان ئۇيغۇر - تۈركىي خەلقلەر ئېتىراپ قىلىپ كەلگەن «قاتىن» (خاتۇن) ئاتالغۇسى قاراخانىيلار دەۋرىدىمۇ ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىنغان. «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىكى «خاتۇن - ئافراسىياپ قىزلىرىدىن بولغانلارنىڭ ئىسمى»

دېگەن ئزاھاتتىن، بۇ دەۋردە ھۆكۈمدارنىڭ خوتۇنىدىن باشقا، خانىدانغا مەنسۇپ خانىكەلەرگىمۇ «ئاتۇن» نامى بېرىلگەنلىكى مەلۇم. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 487- بەتتىكى تۆتلىك شېئىردا، ھۆكۈمدار ئۇنۋانى ھېسابلانغان «تەزكەن» بىلەن بىللە «تەركەن قاتۇن» دەپ ئاتالغان.

تەركەن قاتۇن قاتىڭا،
تەگۈر مەندىن قوشۇغ.
ئايغىل سىزنىڭ تاپۇغچى،
ئۆتمۈر يېڭى قاپۇغ.

يەشمىسى: تەركەن خاتۇن يېنىغا مەندىن بىر قوشاق ئەۋەت ۋە شۇنداق دېگىن: سىزنىڭ خىزمەتكارىڭىز يېڭى خىزمەت تىلەيدۇ...

يۈسۈپ خاس ھاجىپ بۇ سۆزنى «تەركەن قۇتى» شەكلىدە بەرگەن، بۇ جەھەتتىن ھۆكۈمدارغا «تەركەن قۇتى» دەپ خىتاب قىلغان. قاراخانىيلاردىكى ئۇيغۇر - تۈركىي خەلقلەرنىڭ خاتۇن-غىمۇ «تەركەن قاتۇن قۇتى» دەپ خىتاب قىلغانلىقى ئېھتىمالغا بەكمۇ يېقىن... قاراخانىيلار خاتۇنلىرىنىڭ دۆلەتنى ئىدارە قىلىش جەھەتتە قانداق رول ئوينىغانلىقىغا دائىر مەلۇماتلارغا ئىگە ئەمەسمىز. «تەركەن خاتۇن»، «باش خاتۇن»، «قۇنچۇي» ۋە «قاتۇن قۇنچۇي» ھۆكۈمدارنىڭ باشقا خوتۇنلىرىنىڭ ئۇنۋانىنى كۆرسىتىدىغان بىر خىل ئۇنۋان ئىدى... قاراخانىيلار دەۋرىدە ھەم ھۆكۈمدار، ھەم خاتۇنلار ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن «تەركەن» ئۇنۋانى بۇ دۆلەت ۋاستىسى بىلەن سالجۇقىيلەر باشلىق بەزى تۈركىي ئەللەرگە مەخسۇس خاتۇن ئۇنۋانى بولۇپ

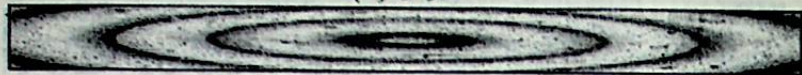
كۆرگەن ئىدى. مەشەلەن، غەزىيە قاراخانىيلاردىن شەمسۇلمۇ-
لۇكنىڭ ئاتامىسى ئېسىننىڭ قىزى جالالىيە شەمسۇلمۇلۇكنىڭ
خوتۇنى بولۇپ، سالىقۇمىلەرگە دائىر يازما مەنبەلەردە «تەركەن
خاتۇن» ئۇنۋانى بىلەن خاتىرىلەنگەن^①...
قاراخانىيلار ئائىلە ئەزالىرى ئىچىدە خان ئانىسى، خان ئايالى
ۋە ئۇلارنىڭ قىزلىرىنىڭ پېشانىسىگە «بۇد» پۇرۇزە - زىننەت
بۇيۇمىنى تاقايدىغانلىقىنى، شۇنداقلا «بۇد تەركەن خاتۇن» نامى
بىلەن بۇ قەبرە ئىچىدە 1000 يىلدىن ئارتۇق ياتقان سۇلتان
سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزى پېشانىسىگە «بۇد» تاقايدىغانلىقىنى
ئۇنىڭ ئىسمى ئارقىلىق بۈگۈنكى دەۋردە بىلدۈرۈلۈپ.

ھازىرغىچە يېزىلغان تارىخىي ئەسەرلەردە، بولۇپمۇ قاراخا-
نىيلار ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلەردە «بۇد تەركەن خاتۇن» نامى
بىلەن ئاتالغان، قاراخانىيلار ئائىلە تەۋەسىگە ئائىت بىر مۇئالىمنىڭ
ئىسمى يوق. ئاتۇش قۇمباغدا قويۇلغان سۇلتان سۇتۇق
بۇغراخاننىڭ بۇ قىزىنىڭ ئىسمى «بۇد تەركەن خاتۇن» نامى بىلەن
ئاتىلىشى يېگانە تارىخىي ھۆججەت سۈپىتىدە قاراخانىيلار ئائىلە
نەسەبىنى تەتقىق قىلىشتا ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

7. شاھ قەبرىستانلىقى

ئالتىن ئاتۇشنىڭ مەشھەد كەنتىگە جايلاشقان شاھ قەبرىس-
تانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئاممىۋى قەبرىستانلىقنى قوشۇپ
ھېسابلىغاندا، كۆلىمى تەخمىنەن 10 مودىن كۆپرەك كېلىدۇ.
بۇنىڭ نېمە ئۈچۈن «شاھ قەبرىستانلىقى»، «سۇلتان سۇتۇق

① رېشاد گەنج — «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» 1990 - يىل
نەشرى 225 - بەت.

بۇغراخان قەبرىستانلىقى» دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا توختىلىشقا توغرا كېلىدۇ.

مىلادىيە 921- يىلى ياكى 931- يىلى شاھزادە سۇتۇق خاقان ئوغۇلچاقتىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندىن كېيىن، ئەبۇ نەسىر سامانىي ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئوبۇل پەتتاه، دوستلىرىدىن تەشكىل تاپقان دۆلەت ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىنىڭ ئەمەلدارلىرىنى تەيىنلىگەن ۋە شۇ ئارقىلىق ئىسلام دىنىنى ئاشكارا تارقىتىپ، قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىنى باشقۇرغان. مەشھەدتىكى «يەر يۇرتى» دېگەن ئورۇننى X ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدىكى خاقان ئوغۇلچاقتىن يازلىق ئارامگاھى دەپ قاراشقا بولىدۇ. چۈنكى، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئوردىسى بۇ كەنتتە بولغاچقا، «مۇقەددەس كەنت» دېگەن سۈپەت مەنىسى قوللىنىلغان.

تۆركۈل كەنتىگە جايلاشقان «ساراي بويى» نى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ۋاقىتلىق ئوردىسى دېگەن قاراشنىمۇ ئىنكار قىلىۋەتكىلى بولمايدۇ. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاندىن بۇرۇن ئۆتكەن پادىشاھلار «ساغۇن» شەھىرى قۇرۇلغاندىن كېيىن، «ساراي بويى» دېگەن جايدا ئوردا قۇرغان بولسا كېرەك. تۈركىيە تارىخچىسى رېشاد گەنج «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 188 — 190- بەتلەردە «ساراي» توغرىسىدا تەپسىلىي توختالغان بولۇپ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇد قەشقەرىلەرنىڭ «ساراي» نى «ئوردا» بىلەن بىرگە ئىشلەتكەنلىكى قەيت قىلىنغان. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن، خاقان ئوغۇلچاقتىن ئوردىسى جايلاشقان «چىنىباغ» رايونىدا كۆپلىگەن بۇتخانىلارنىڭ بارلىقىنى، يېڭىدىن ئىسلامنى قوبۇل قىلغان ئاۋام خەلقىنىڭ دىنىدىن يېنىۋالماستىقىنى نەزەردە تۇتۇپ (گەرچە بۇ جايدىكى بۇتلارنى چىقىمىگەن بولسىمۇ)،

بۇرۇنقى خاقانلارنىڭ ئوردا ئورنىنى مۇۋاپىق كۆرگەن بولسا كېرەك.

خاقان ئوغۇلچاقنىڭ ئوردىسى ئالدىدا گۈزەل باغلار بولغان. ھازىر «چاھارباغ» دەپ ئاتالغان، غوجىلار قەبرىستانلىقىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كەڭ دائىرە بار. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان ۋە ئەبۇ نەسىر سامانىيىنىڭ ئوغلى ئوبۇل پەتتەھ باشچىلىقىدا 10 مىڭدىن ئارتۇق خەلق يىغىلىپ، 80 ياشقا كىرىپ قازا قىلغان ئەبۇ نەسىر سامانىيىنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپ، مەشھەدتىكى ھازىرقى قەبرىستانلىق ئورنىغا دەپنە قىلغان. بازىرخان ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى خاقان ئوغۇلچاقنى ھېسابلىمىغاندا، بۇ باغ ئىچىدىكى قەبرىستانلىق تۈنجى ئىسلام قەبرىستانلىقى ئىدى. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخانمۇ مۇشۇ قەبرىستانلىققا دەپنە قىلىنغانچقا، «شاھ قەبرىستانلىقى» ياكى «سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىستانلىقى» دەپ ئاتالغان.

سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان دەۋرىدىن تارتىپ ۋەخپە يەرنىڭ ئاشلىقىنى نەزىر قىلغاندا، «بۇغرا ئاش» (نوقۇت سېلىنىدىغان پۈلۈ، نورۇز ئاشلىرى، ئۇماچ...) ئېتىدىغان غايەت زور داش قازانلار تاكى يېقىنقى مەزگىللەرگىچە بار ئىدى. بۇ داش قازانلارنىڭ ئەڭ چوڭى 1958-يىلىدىكى «پولات تاۋلاش» دولقۇنىدا كانسۇغا ئېلىپ چىقىلىپ، پولات تاۋلىغۇچى خەلققە تاماق ئېتىلگەن، كېيىن يوقالغان. ئەڭ چوڭ داش قازانغا 50 چارەكتىن كۆپرەك گۈرۈچ (كونا ئۆلچەمدە بىر چارەك 16 جىڭ) سېلىنىپ، پۈلۈ قىلىناتتى. ھازىر سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىگاھى ئالدىغا كۆرگەزمە ئۈچۈن قويۇلغىنى ئوتتۇراھال داش قازان بىلەن كىچىكرەك مىس قازان بولۇپ، مىس قازاننىڭ چۆرىسىگە «ھىجرىيە 1285-يىلى (1868 — 1869-يىللىرى)

سوقۇلغان» دەپ خەت چېكىلگەن. 1947- يىلى «11 بىتىم» نىڭ ئىجراسىنى تەكشۈرۈش ئۈچۈن جياڭ جىجۇڭ، ئەھمەتجان قاسىمى كەلگەندە، ئىمىن مەخسۇم قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى ئالتىن ئاتۇش مەھشەدكە كېلىپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسى ئالدىدىكى سەينادا نۇتۇق سۆزلىگەن كۈنى يىغىنغا كەلگەن 24 كەنت ئادەملىرىگە بۇغرا ئاش بېرىلگەن. بۇ داش قازاننى يۇيۇشقا مەسئۇل كىشىنىڭ ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ يۇغانلىقىنى مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن.

8. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ۋاپاتى

مەرھۇم تارىخچى ھاجى نۇرھاجى «قاراخانىيلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن ئەسىرىنىڭ 71-، 72- بېتىدە: «ساتۇق بۇغرا قاراخان مىلادىيەنىڭ 955- يىلى سۇغۇندا ۋاپات بولغان» دەپ يازغان. ئۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «سۇغۇن بۇغراخانغا زەھەر بېرىلگەن جاينىڭ نامى» دېيىلگەن، ئەمما قايسى بۇغراخان ئىكەنلىكى ئېنىق ئېيتىلمىغان. شۇ چاغدا سۇتۇق بۇغراخان ئاتۇشتىكى سۇغۇن دېگەن جايدا بولغانلىقى ئۈچۈن، سۇتۇق بۇغراخان بولسا كېرەك، دەپ تەخمىن قىلىمىز. بۇنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ» دېگەن.

مەرھۇم ھاجى نۇرھاجى تىلغا ئالغان «سۇغۇن» ھازىرقى سۇغۇن دېگەن جاي ئەمەس، شۇنداقلا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخانغا زەھەر بېرىلگەنمۇ ئەمەس. ئەگەر زەھەر بېرىلگەن بولسا، ئۇ تېزلا ۋاپات بولغان بولاتتى. سۇغۇننىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى «ساغۇن» شەھىرى (ھازىر كىشىلەر «ساغان» دەپ تەلەپپۇز قىلىۋاتقان) نىڭ خارابە ئورنىنى كۆرسەتسە كېرەك. چۈنكى، سۇلتان سۇتۇق

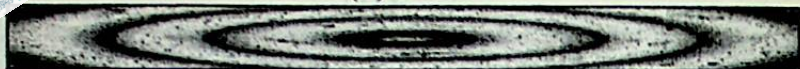
بۇغراخاننىڭ ئايالى تۆركۈل «ساراي بويى» نىڭ شەرقىدىكى تارىخىي نامغا ئىگە نۇرئەلانۇرخان مەھەللىسىلىك بولۇپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان كېسەل بولغاندا، كۈتۈلۈش، بىخەتەرلىك ۋە باشقا سەۋەبلەر تۈپەيلى، شۇ ئورۇندا داۋالىنىپ ياتقان بولۇشى، مەشھەدتىكى چوڭ ئۆيدە ياتماسلىقتا، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان نىڭ كېسەلنى سورايدىغان ۋە يوليورۇق سورايدىغان كىشىلەر- نىڭ كۆپلۈكى، ئۇنىڭ ئارام ئېلىشىغا تەسىر يەتكۈزىدىغانلىقى، ئوردا ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئاۋام خەلقىنىڭ غەم- ئەندىشىسى كۆزدە تۇتۇلغان بولسا كېرەك. سۇتۇق بۇغراخان كېسەللىكتىن ساقايالماي، مىلادىيە 956- يىلى قازا قىلغاندا، ئۇنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە ھۆرمەتلىك ئۇستازى ئەبۇ نەسىر سامانىينىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

دېمەك، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مەشھەدكە دەپنە قىلىنغانلىقى توغرىسىدا تارىخىي ئەسەرلەردە بىردەك مەلۇمات يېزىپ قالدۇرۇلغان.

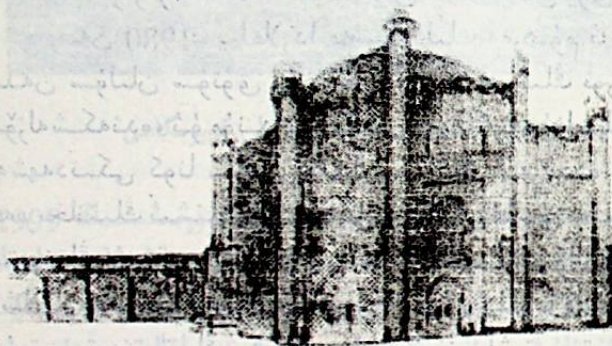
9. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىسىنىڭ ئورنى

«يىپەك يولى» نىڭ مۇھىم تۈگۈنىگە جايلاشقان ئاتۇش دىيارىدىكى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنىڭ شەرقىي شىمالىي تەرىپىدە قەدىمدىن بۇيان «لەڭگەر»، «كونا لەڭگەر» دىن ئىبارەت ئىككى تارىخىي ئورۇن بولۇپ، «يىپەك يولى» بويلاپ غەرب ۋە شەرقتىن كەلگەن كارۋانلار ئىچىدىكى ئىسلام، خرىستىئان، بۇددا ۋە باشقا دىندىكى ساياھەتچىلەر، ئالىملار بۇ ئورۇندا توختاپ ئۆتكەن. ئۇلار بۇ ھەقتە كۆپلىگەن خاتىرە قالدۇرغان ۋە تەخمىنىي خەرىتىلىرىنى سىزغان. كېيىنكى

ئاتۇش (1)

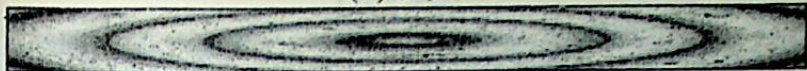

ئەسەرلەردە ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى بۇ تەخمىنىي خەرىتىلەرنى تەتقىق قىلىپ، ئىلمىي ئاساستىكى خەرىتىلەرنى ئىشلىگەن. كېيىنكىلەر مۇشۇ خەرىتىلەرنى بىۋاسىتە ئاساس قىلىپ، بۇ قەبرىگاھنى يەنە خەرىتىلەشتۈرگەن، سۈرەتكە تارتىپ كەتكەن. بۈگۈنكى دەۋردە ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئەسلىدىكى خەرىتە بىلەن سېلىشتۇرۇپ، ھازىرقى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنىڭ ئورنىغا قايىل بولمىغان. مەندە 1875- يىلىدىن ئىلگىرى ياسالغان سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان گۈمبىزىنىڭ كۆرۈنۈشى چۈشۈرۈلگەن بىر پارچە رەسىم بار.

1875- يىلىدىن ئىلگىرىكى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھى

1000 يىلدىن بېرى ئىككى قېتىم چوڭ يەر تەۋرەش، ئۈچ قېتىم زور كەلكۈننىڭ بۇزغۇنچىلىقى قاتارلىق تەبىئىي ئامىللار تۈپەيلى ئالتىن ئارتۇچ رايونى پۈتۈنلەي ۋەيران بولغان، سۇلتانلارنىڭ گۈمبەزلىرىمۇ يىقىلىپ كەتكەن. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قەبرىگاھى بىرقانچە قېتىم ئەسلىي ئورنىدىن باشقا

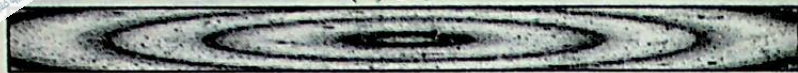

ئورۇنغا يۆتكىلىپ قەبرە قاتۇرۇلغان.

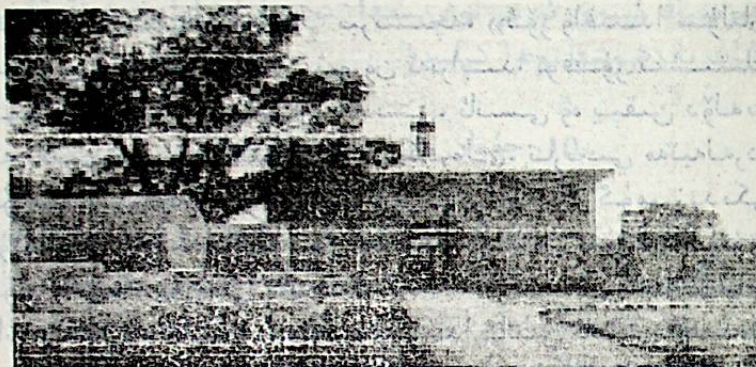
رېۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ دەھشەتلىك كەلكۈننى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بىلىملىك كىشىلەر «سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنىڭ ئورنىنى قانداق ئىزدەپ تېپىش كېرەك؟» دەپ مەسلىھەتلەشكەن. ئۇلار تاقۇت تەرەپتىن بىرقانچە كىشىگە مال - پادىلىرىنى ھەيدىتىپ، مەشھەد تامانىغا ماڭدۇرغان. مال - پادىلار مەشھەدتىكى بۇ قەبرىستانلىققا كەلگەندە، بىر ئورۇنغا كېلىپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ ماڭغان. جامائەت «بۇ ئورۇن سۇلتان سۈتۇق بۇغراخاننىڭ قەبرىگاھىكەن» دەپ، شۇ يەرگە قەبرە ياسىغان. سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنىڭ ھەقىقىي ئورنىنى بىلمىستە، بۇ رېۋايەتنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق، ئەلۋەتتە.

مەن 1980- يىللاردا مەشھەدلىك مەرھۇم ئەمەتخان ئاكا بىلەن سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنىڭ ئورنى ھەققىدە سۆزلەشكەندە، ئۇ مۇنداق دېگەن «... كوممۇنا يىللىرى ئىدى، مەشھەدتىكى كونا ساقچى ئىدارىسىنىڭ شەرقىدە ئولتۇرۇشلۇق خەيرىخاننىڭ ئىشىك ئالدىدىكى بۇغدايلىققا سۇ ئېچىۋاتقان كىشى ئېتىزنىڭ شەرقىدىكى يەر ئاستىغا كىرىپ كېتىۋاتقان سۈنى توپا تاشلاپ ئېتەلمەي، مېنى چاقىردى. مەن «ئېتىزغا كىرىۋاتقان سۈنى باشتىن توختىتىڭ» دېدىم. ئۇ سۈنى باشتىن توختىتۋەتتى. ئىككىمىز سۇ كىرىپ كېتىۋاتقان كامار ئەتراپىنى قىرلاپ، سۇ كىرگەن ئورۇندىكى لايىنى يانغا تاشلىدۇق. خېلى ۋاقىتتىن كېيىن بۇ جايىنى ئېچىپ، تۆت چاسا كەلگەن كەڭرى چوڭقۇزلۇقنى كۆردۈم. چاسا قىلىنغان تاملىرىغا ئورنىتىلغان كۆكۈش كاھىشلارغا ئەرەبچە ئايەتلەر چۈشۈرۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. بۇ ئادەتتىكى گۆر ئەمەس، بەلكى سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان دەپنە قىلىنغان گۆر بولسا كېرەك دەپ گۇمان قىلىپ، دەرھال بۇ گۆرنى

ئانۇش (1)

كۆمۈۋەنتۇق». بۇ ئورۇن 1957- يىلى مەرھۇم سەلەي داموللا-
ھاجىم يېتەكچىلىكىدە ياسالغان سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگا-
ھىنىڭ غەربىگە 100 مېتىردىن كۆپرەك كېلىدىغان جايدا.

1957- يىلىدىكى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھى

«شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» ژۇرنىلىنىڭ 1999-
يىلى 1-، 2- (قوشما) سانىدا ھەسەن ئابدۇرېھىم ئېلان قىلغان
«سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنى ياساپ ئەسلىگە
كەلتۈرۈش قۇرۇلۇشى ئاخىرلاشتى» ناملىق ماقالىدە مۇنداق
دېيىلگەن: «يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئاپتونوم رايونىمىزدىكى
ئالىم - مۇتەخەسسسلەر سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىغا
ئائىت مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللارنى ئىزدەش ئارقىلىق، ئۇنىڭ
1875- يىلى ئەنگلىيىلىك ئالىم تەرىپىدىن تارتىلغان فوتو سۈر-
تى بىلەن سىزما رەسىمىنىڭ كۆپەيتىلگەن نۇسخىسىغا ئېرىشتى.
1995- يىلى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئارخېئو-
لوگىيە تەتقىقات ئورنىنىڭ خادىملىرى نەق مەيداندا ئارخېئو-

لوگىيىلىك قېزىش ئېلىپ باردى، ئەسلىي قەبرىگاھ جايلاشقان ئورۇندىن 20 نەچچە خىل كاھىش قېزىۋېلىندى. بەزى كاھىشلارنىڭ ئۈستىگە ئىسلام دىنى ئايەتلىرى چۈشۈرۈلگەن...»

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىغا قاراۋاتقان مۇھەممەت ئىمىن قارىمىنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، «ئۆز ۋاقتىدا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ياتقان ئورۇن ئەتراپىدا توققۇز كىشىنىڭ گۈمبىزى بولغان. ئېھتىمال دادىسى، ئانىسى ۋە يېقىن دۆلەت ئەربابلىرى دەپنە قىلىنغان بولسا كېرەك». تارىخىي مەنبەلەردە كۆرسىتىلىشىچە، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ گۈمبىزىدىكى مۇنارلار ئۆز ۋاقتىدا ئالتۇندىن قىلىنغان ئىكەن. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ بۇرۇنقى قەبرىگاھىنىڭ شەرقىدىكى ئاچا توغراق ئاستىدىكى نامەلۇم ئىشىك توغرىسىدا ئالتىن ئاتۇش ئۆستەڭ بويى كەنتىدىكى مەرھۇم خەلق تارىخچىسى رېشادخان ئاكا ماڭا «... ئۆكام، مۇشۇ توغراق ئاستىدىكى مەلۇم ئورۇندا بىر مەخپىي ئىشىك بار. بۇ ئىشىكنى ئاچقاندىن كېيىن، يەر ئاستىدا ئۇزۇن بىر يول بولۇپ، بۇ يول يەر ئاستىغا جايلاشقان 39 ھۇجرا (مەشھۇر 39 نەپەر ئادەم قويۇلغان ئورۇن) غا تۇتىشىدۇ. سىز مۇشۇ مەلۇماتنى ئېسىڭىزدە چىڭ تۇتۇڭ» دېگەن ئىدى.

ئاتۇشتا يۈز بەرگەن يەر تەۋرەش، كەلكۈندىن ئىبارەت ئىككى خىل چوڭ تەبىئىي ئاپەتتە بۇزۇلغان سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھى قايتا يۆتكىلىپ ياسالغان ياكى رېمونت قىلىنغان. مەسىلەن، لى جىنشىن يازغان «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ 450-بېتىدە كۆرسىتىلىشىچە، سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدە ئابدۇرېشىت خان يارلىق چۈشۈرۈپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىنى بىر قېتىم رېمونت قىلدۇرۇپ، يېنىغا خانىقا - مەسچىت ياساتتۇر-

غان. ھىجرىيە 1246- يىلى (1830-، 1831- يىللىرى) يەنە بىر قېتىم ئىسلاھ قىلىنىپ ياسالغان بولسىمۇ، 1902- يىلىدىكى يەر تەۋرەشتە بۇزۇلغان.

دېمەك، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ جەستى قويۇلغان قەبرىنىڭ ئېنىق ئورنى توغرىسىدا تېخىمۇ ئەتراپلىق تەتقىقاتنى قانات يايدۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.

10. جۇۋان مەرد (جەمەتلا غوجام)

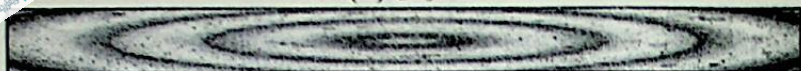
ئاتۇش شەھىرىنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى غەربتىن شەرققە سوزۇلۇپ ياتقان تەختىيۇن تاغلىرىنىڭ شەرقىي يان باغرىدا، تەختىيۇن كەنتىگە تەۋە رايوندا بىر گۈمبەز بولۇپ، ئۇنى يەرلىك كىشىلەر «جەمەتلا غوجام» (جۇۋان مەرد) نامى بىلەن ئاتايدۇ. بۇ ئورۇن تارىختىن بېرى ئاتۇش خەلقىنىڭ نورۇز بايرىمى ئۆتكۈزۈلۈپ كاتتا سورۇنلىرىنىڭ بېرى بولۇپ، ھەر يىلى نورۇزچىلار بۇ جايغا يىغىلىپ تۈرلۈك پائالىيەتلەرنى ئېلىپ باراتتى.

بۇ رايوندا تۇرۇپ جەنۇبقا كۆز تىككەندە، چەكسىز كەتكەن كەڭ دالا ئىچىدە ھازىرقى پەيزاۋاتنىڭ گۈللۈك دېگەن يېزىسى بار. ئالتىن ئاتۇشنىڭ بۇ رايونىدىكى «قۇتچى» دېگەن ئورۇن ئۆز دەۋرىدە قېلىن ئورمانلىق بولۇپ، كېيىنكى دەۋرلەردە شاھلارنىڭ ئات ئۈستىگە بۈركۈت قوندۇرۇپ، ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلايدىغان ئوۋ مەيدانى بولغان. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان X ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا ئەبۇ نەسىر سامانىيىنىڭ دالالىتى بىلەن باققۇ بوستانلىقى (ھازىرقى لەڭگەر، كۆكلىلە بىلەن ئازاق ئارىسىدىكى رايون) دا ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلغان ۋاقتىدا، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ 39 ھەمراھىدىن جۇۋان مەردمۇ ئىسلام

دىنىنى قوبۇل قىلغان. «چىڭگىزنامە» ناملىق ئەسەرنىڭ 42-بېتىدىكى: «ئوكتايخان پادىشاھى ئادىل ۋە رەھىمەدىل، سەخىي، جۈۋانمەرد... ئىدى» دېگەن تارىخىي مەلۇماتتىن بۇ سۈپەت سۆز ئۇيغۇرلار ئارىسىدا XVI ئەسىرگىچە ئىستېمال قىلىنىپ كەلگەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. «جۈۋان مەرد» سۆزى ئەسلىدىكى «جۈۋان» سۆزىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، ئەينى چاغدا ئوتتۇرا ياشلىق (40 ياشلىق) ئەر - ئاياللار «جۈۋان» دەپ ئاتىلاتتى. ھازىرمۇ ئۇيغۇر تىلىدا 40 ياشلىق ئاياللار «جۈۋان» دېگەن سۈپەت بىلەن ئاتىلىدۇ.

«جۈۋان» — مەرھۇم زاتنىڭ قىرانغا يەتكەنلىكىگە قارىتىپ ئېيتىلغان سۈپەت سۆز. «مەرد» — مەرھۇم زاتنىڭ باتۇرلۇقى، جەڭدىكى قورقماس روھىغا قارىتىپ ئېيتىلغان سۆز. مەرھۇم زاتقا قويۇلغان بۇ سۈپەت سۆزى زامانىمىزغا يېتىپ كېلەلمىگەن. بۇ گۈمبەز ئىچىدە ياتقان جۈۋان مەردنىڭ ئەسلىي تەزكىرىسى سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدىكى تارىخچىلار تەرىپىدىن 1550-يىلى يېزىلغان. بۇنىڭدىن باشقا، جۈۋان مەردنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى بىر مېتىر ئاق رەختكە خۇش خەت بىلەن يېزىلغان تەزكىرىنىڭ باش قىسمى ئايەت - ھەدىسلەر بىلەن باشلىنىپ، ئاخىرىغا قەشقەر رايونىدىكى مەشھۇر ئۆلىمالاردىن 29 نەپەر قازىنىڭ مۆھرى بېسىلغان. بۇ تەزكىرىدە جۈۋان مەردكە ئاتاپ 100 مويەر، بىر ئېرىق سۇ (ئادەمنىڭ يۈتسىدەك) ۋە خىيە قىلىنغان بولۇپ، بۇ سۇغا دەخلى - تەرۇز قىلىنماسلىق...» قاتارلىقلار يېزىلغان.

شېڭ شىسەي دەۋرىدە شىيەنلى مەكتەپ (ناھىيە باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپ) نامىدىكى يېڭى مەكتەپلەرگە قىشلىق ئىسسىنىش ئۈچۈن قالاشقا ئوتۇن بولمىغانلىقى سەۋەبلىك، شۇ

ۋاقىتتىكى ئەمەلدارلار «بەش ۋاخ نامازغا بەش قېتىم ئەزان ئېيتىلمايدىغان كونا مەسچىت - مازارلانىڭ ئەتراپىدىكى دەرەخلەرنى كېسىپ، قىشلىق ئوتۇن قىلسا بولىدۇ» دېگەن پەتۋانى قازىلاردىن ئالغاندىن كېيىن، بۇيرۇق شەكلىدە ئېلان چىقارغان. «جۇۋان مەرد» نىڭ قەبرىگىھى يېنىدا 500 كىشى سىغىدىغان جامە بولۇپ، بۇ جايدا دەرەخلەر بولغان. «ئىتتىپاق ئىمىنھاجىنىڭ شىركىتى» دىكى كىشىلەر ئاۋۋال بۇ مازار ئەتراپىدىكى دەرەخلەرنى كەستۈرۈش ئۈچۈن ۋاقىتلىق تۇرغان چاغدا، «جۇۋان مەرد» كە قارايدىغان ئۈسەن شەيخىدىن 1942-يىلى مەزكۇر مازارنىڭ تەزكىرىسىنى ئېلىۋالغان. سەۋەبى، بۇ تەزكىرىنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن، «جۇۋان مەرد» ئەتراپىدىكى دەرەخلەرنى كېسىشكە ھوقۇقلۇق بولىمىز، دەپ قاراشقان. كېيىنچە مۇھەممەت شەيخ ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئىسمائىل ھاجى قەشقەرگە بېرىپ، تەزكىرىنى تەلەپ قىلغاندا، «بۇ تەزكىرىنى ھازىرچە بەرمەيمىز، دەرەخ كېسىلىپ بولغاندىن كېيىن ئالسىز...» دەپ جاۋاب بېرىلگەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ تەزكىرە يوقالغان. ئاتۇش ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى پالتاجى دېگەن كىشىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ھەسەنجان، موللا ئېسا خەلىپىتىم... دېگەن كىشىلەر «جۇۋان مەرد» ئەتراپىدىكى چوڭ دەرەخلەرنى كېسىپ كەتكەن.

جۇۋان مەرد سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مۇھىم ھەربىي ئەمەلدارى بولۇپ، مۇشۇ ئورۇندا شېھىت بولغان. شۇ قېتىملىق ھەل قىلغۇچ جەڭدە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان زور غەلىبىگە ئېرىشكەن. ئىسلام دىنىدىكى «كىم قايسى يەردە ئۆلسە، تەن سوۋۇغچە ئارىلىقتا يەرلىككە قويۇلسا ساۋابى چوڭ بولىدۇ» دېگەن ئەقىدە بويىچە، «جۇۋان مەرد» ئاشۇ جەڭ بولغان ئورۇنغا

دەپنە قىلىنغان. بۇ جايغا گۈمبەز بىنا قىلىنىپ، يەر ۋە خېھ قىلىنغاندىن كېيىن، چىققان ئاشلىق مازارغا قارايدىغان ۋە تاۋاپ قىلغۇچىلارغا ئىشلىتىلگەن.

يۇقىرىقى بايانلارغا ئىسپات بەرگۈچى مۇھەممەت شەيخنىڭ ئوغلى ئىسمائىل ھاجى (يېقىندا ۋاپات بولغان) «جۇۋان مەرد» كە قارايدىغانلاردىن ئاخۇن شەيخ، ھاشىم شەيخ، زىيادىن ھاجى، باۋۇدۇن ھاجى، موللا مەممەت ھاجى، ئابدۇقادىر شەيخ، مۇھەممەت شەيخ، سەيىپ شەيخ، ئۈسەن شەيخ، ئىسمائىل مۇھەممەت شەيخ... قاتارلىقلارنى ساناپ ئۆتكەن.

«جۇۋان مەرد» تەزكىرىسى يوقالغان بولسىمۇ، لېكىن ئاتۇش خەلقىنىڭ ئاغزاكى رىۋايەتلىرىدە ساقلىنغان مەلۇماتنىڭ «جۇۋان مەرد» تەتقىقاتىنى ئېلىپ بېرىشتا ئەھمىيىتى بار.

11. قوشقار ئاتام

«قوشقار ئاتام» ناملىق بۇ تارىخىي شەخس ئالتىن ئاتۇش تۆركۈل يېزىسىدىكى «ئۇزۇن كوچا» دەپ ئاتالغان بۇرۇنقى يولنىڭ غەربىي تامانىغا، ھازىرقى يېڭى ياسالغان يولنىڭ شەرقىي تەرىپىگە ئورۇنلاشقان.

بۇ قەبرىستانلىقنىڭ دائىرىسى تەخمىنەن بىر مو ئەتراپىدا بولۇپ، مەھمۇد ھېكمىيەكنىڭ ئانىسى ھەمراھ بۇۋى شېھىت بولغاندا مۇشۇ قەبرىستانلىققا دەپنە قىلىنغان. بۇنىڭدىن باشقا، قەبرىستانلىق ئەتراپىدىكى كىشىلەر ۋاپات بولغاندا بۇ ئورۇنغا دەپنە قىلىنغان. «قوشقار ئاتام» قەبرىگاھى باشقا قەبرىلەردىن ئالاھىدە چوڭ بولۇپ، قەبرىگە ئۈستىگە نۇرغۇن قوشقارلارنىڭ مۇڭگۈزى قويۇلغان. بۇ ھەقتە بەزى رىۋايەتلەر تارقالغان. مەسىلەن،

1920- يىللاردىكى مەشھۇر مۇدەررىس ۋە ئاتۇشنىڭ قازىسى بولغان، قازى رەئىس ھاجىم بىر كۈنى ئاتتا كېتىۋېتىپ كەچ قايتۇ. «قوشقار ئاتام» قەبرىستانلىقى يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىپ بارسا، بىر قوشقار كېلىپ سەكرەپ، قازى رەئىس ھاجىمنىڭ كەينىگە مىنىۋاپتۇ...

بۇ تارىخىي شەخس ھەققىدە يېزىلغان تەزكىرىلەر ھازىرغىچە بايقالمىدى. لېكىن، ئۇنىڭ قەبرىگاھى ئورۇنلاشقان جايدىكى كىشىلەرنىڭ رىۋايەت تۈسىگە ئىگە ئاغزاكى مەلۇماتلىرى بار. مەسىلەن، «قوشقار ئاتام» (ئەسلىي ئىسمى نامەلۇم) سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ ھەربىي سەركەردىسى بولۇپ، جەڭدە دۈشمەن تەرەپ بىلەن قوشقاردەك سوقۇشىدىغان باتۇر ئەزىمەت ئىكەن. كىشىلەر ئۇنىڭ جەڭدىكى قەيسەرلىكىگە قاراپ «قوشقار ئاتام» دەپ لەقەم قويغان ئىكەن. ئۇنىڭدىن باشقا، ئالتىن ئاتۇشنىڭ ئارغۇ يېزىسىدا «قوشقار ئاتام» قەبرىگاھى بار. قاراخانىيلار دەۋرىگە ئائىت «قوشقار ئاتام» ناملىق قەبرىلەر جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قاغىلىق، يوپۇرغا... قاتارلىق بەزى رايونلاردىمۇ بار.

«قوشقار ئاتام» سۈپەت سۆزى بولۇپ كېلىشتىن باشقا، قەدىمكى ئۇيغۇر خانلىرىنىڭ ئىسمى بولغان. مەسىلەن، لىن گەن، گاۋ زىخۇي تۈزگەن «قەدىمكى ئۇيغۇرلار تارىخى» ناملىق كىتابتا «يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى قۇجۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرىنىڭ نەسەبنامىسى» دېگەن جەدۋەلگە قارىغاندا، «مامۇراق تېكىننىڭ ئوغلى قوچقار دېگەن كىشى مىلادىيە 1216 — 1283- يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان»^① دېيىلگەن.

① «قەدىمكى ئۇيغۇرلار تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000- يىل نەشرى 616- بەت.

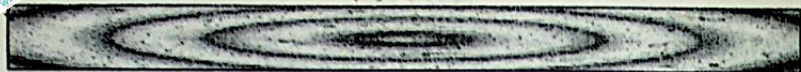
12. بۇۋى ئانام

1000 يىلدىن بېرى خەلق يادلاپ كېلىۋاتقان بۇ تارىخىي شەخسنىڭ ئەسلىي ئىسمى مەلۇم ئەمەس. بۇۋى ئانامنىڭ قەبرىگاھى ئالتىن ئاتۇش مەشھەدتىكى بۇرۇنقى بازارنىڭ «ئەسكى چوۋ» (كونا ئاشلىق بازىرى) نىڭ ئىچىگە جايلاشقان بولۇپ، قاراخانىيلارنىڭ دەسلەپكى دەۋرىگە تەئەللۇق يادىكارلىقتۇر.

بۇۋى ئانام ھەققىدە يېزىلغان تەزكىرىلەر ھازىرغىچە بايقالمىدى. بىراق، بۇۋى ئانام ھەققىدىكى ئاغزاكى رىۋايەتلەرگە ئاساسلانغاندا، سۇتۇق بۇغراخاننى بۇ ئايال ئېمىتىپ چوڭ قىلغان بولۇپ، ئوردا ئىچىدە ئالاھىدە ھۆرمەتكە ئىگە بولغان. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئىشەنچلىك ئادىمى، ئەڭ ئىشەنچلىك ئاشپىزى بولغان. بۇۋى ئانام سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ شەخسىي تامىقىغا مەسئۇل ئايال كىشى ئىكەنلىكى ھەققىدىكى بۇ رىۋايەتنىڭ تارىخىي ئاساسى بار.

(1) بۇۋى ئانام سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ يېقىن تۇغقانلىرىدىن بولۇپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننى ئېمىتكەن ۋاقتىدا ئوتتۇرا ياشلىق ئايال دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ سۈپەت نامى «بۇۋى» دەپ ئاتالغانلىقىنى نەزەرگە ئالغاندا، بۇۋى ئانام كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ ياخشى تەربىيە كۆرگەن، ئوقۇمۇشلۇق ئايال بولغان.

(2) سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ خاقان ئوغۇلچاقتىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ، ئۇيغۇر بۇددىستلىرىنى ئىسلامغا كىرگۈزۈشتە، بولۇپمۇ ئۇيغۇر ئاياللىرىنى ئىسلامغا كىرگۈزۈشتە بۇۋى ئانام زور تۆھپىلەرنى قوشقان.

3) سۇتۇق بۇغراخان ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن، بۇۋى ئانام ئىسلام دىنىنى ئۆگىنىش مەكتەپلىرىنى ئېچىپ، ئىسلام دىنىنىڭ تۈرلۈك مەزمۇنىدىكى بىلىملىرىدىن ئۆزى بىۋاسىتە دەرس بېرىپ، نۇرغۇن شاگىرت تەربىيەلەپ، يۇرت - يۇرتلارغا ئەۋەتىپ، ئىسلام دىنىنىڭ ئاياللار ئىچىدە تارقىلىشىغا تۈرتكە بولغان.

1000 يىللاردىن بېرى ئۇيغۇر ئاياللىرى قۇربان ھېيت، روزى ھېيت ۋە ھەر پەيشەنبە كۈنلىرى بۇ قەبرە يېنىغا يېغىلىپ، يىغا- زار قىلىدىغان، قۇرئان تىلاۋەت قىلىدىغان ئىشلار داۋاملىشىپ كەلمەكتە. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان دەۋرىگە ئائىت ئاياللار قەبرىسىدىن پەقەت مەشھەد ئىچىدە «بۇد تەركەن خېنىم» (سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ قىزى) بىلەن «بۇۋى ئانام» قەبرىسى بولۇپ، بۇنىڭدىن بۇ ئايالنىڭ ئوردا ئىچىدە ئابرويىنىڭ يۇقىرى ئىكەنلىكىنى قىياس قىلغىلى بولىدۇ. قەبرىسىدە مەڭگۈلۈك ئۇيقۇدا ياتقان بۇۋى ئانام گۈمبىزى يېقىنقى مەزگىللەردە يىقىلىپ، قەبرىمۇ توپا دۆڭگە ئايلىنىپ قالغان ئىدى. 2000- يىلى يۇرت ئاقساقاللىرى ۋە مەرىپەتپەرۋەر مەشھەد بايلىرىدىن مەلۇم كىشىلەر بۇ قەبرىنى ئادەتتىكىچە ياساپ قويغان بولۇپ، ھازىر شۇ ھالدا ساقلىنىپ كەلمەكتە.

قاراخانىيلار خانلىرىنىڭ شەخسىي داستانىنى ھەققىدە مەھمۇد قەشقەرىنىڭ بايانىنى ئاساس قىلىپ، رېشاد گەنج ئۆز ئەسىرىنىڭ 227- بېتىدە مۇنداق يازغان: «قاراخانىيلار خانلىرىنىڭ داستانىنى ھەققىدە دىققەت قىلىشقا ئەرزىگۈدەك مەلۇماتلارنى بەرگەن مەھمۇد قەشقەرى سارايدا خانلار ئۈچۈن ھازىرلانغان بىر خىل پۈتسىز شىرە ھەققىدە سۆزلەپ كېلىپ، ئۇنىڭ «ئىشكۈم» دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنى كۆرسەتكەن. يەنە

«تامغالىق» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل يېمەكلىك ھەققىدە بەرگەن مەلۇماتى قاراخانىيلار ھۆكۈمرانلىرىنىڭ تاماق يېيىش جەھەتتە بىزنىڭ دىققىتىمىزنى تېخىمۇ قوزغايىدۇ. بۇ سۆز ھەققىدە ئۇ بىر كىشىلىك يېمەك ئەسلىي تامغالىق بولۇپ، تامغا ئۇرۇلغان، دېگەنلىك بولىدۇ. خاقانلار ئۇرۇقلارنى ۋە ئۆزىگە مەخسۇس ھازىرلانغان يېمەكنى تامغىلىتاتتى. بۇلاردا بىر كىشىگە يەتكۈدەك يېمەك - ئىچمەك بولاتتى، خاقاندىن باشقا كىشى ئىشلەتمەيدۇ، دەپ ئۈستىگە تامغا ئۇرۇلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، تامغالىق سۆزى ھەربىر ئۇرۇق ۋە يېمەكنىڭ ئېتى بولۇپ قالغان دەيدۇ. ئۇنىڭ «تامغالىق» نى «خاقاندىن باشقا ھېچكىمنىڭ ئۈستىدە تاماق يېمەسلىكى ئۈچۈن تامغىلانغان شىرە» دەپ ئىزاھلىغان ئاخىرقى جۈملىسىدىن خاقانلارنىڭ ئۆزىگە خاس داستىخانلىرى بارلىقىنى بىلىۋالالايمىز. قاراخانىيلار بۇ ئارقىلىق خاقانلارنىڭ زەھەرلىنىپ قېلىشى ۋە باشقا ئىشلارغا قارشى تەدبىر قوللانغان. يۈسۈپ خاس ھاجىپمۇ بۇ ھەقتە توختالغان، «تامغالىق» نىڭ يالغۇز كىشىلىك يېمەك ئىكەنلىكى، خاقان ئۈچۈن ھازىرلانغانلىقىنى قەيت قىلغان».

«تامغالىق شىرە»، «تامغالىق ئۇرۇق»، «تامغالىق داستىخان» لار خاقان ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى مەھمۇد قەشقەرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپلار دەلىللىگەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئەمدى بۇ «ئانامنىڭ» «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ شەخسىي ئاشپىزى ئىدى» دېگەن رىۋايەتنىڭمۇ تارىخىي ئاساسى بارلىقىنى بىلەلەيمىز. مەھمۇد قەشقەرىنىڭ مەلۇماتىدا، قاراخانىيلارنىڭ ئائىلە ئەزالىرى ۋە ئوردا ئىچىدىكى ئاياللار «تەركەن خاتۇن»، «تۈركەن خاتۇن»، «ئالتىن تارىم»، «قۇنجۇي» دەپ ئاتالغانلىقىغا قارىغاندا، بۇ سۈپەت سۆزىنىڭ

ئاتۇش (1)

قايسىسىنى سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مەخسۇس «تامغا»لىق ئېشىنى راسلاپ بېرىدىغان بۇقى ئانام دەپ ئاتىلىۋاتقان ئايالغا سۈپەت سۆزى قىلىپ قويۇشنى تەتقىق قىلىپ، بىرىنى تاللاش لازىم.

13. سۇلتان ئەجەم (ھەزرەت پاشاىم)

ئۇستۇن ئاتۇش ئېكە
ساق يېزىسىدا ھەيۋەتلىك
كۆك گۈمبەز بولۇپ، ئۇ
ھۈسەنباي، باۋۇدۇنباي
تەرىپىدىن ھىجرىيە 1316-
يىلى (1898-، 1899- يىللىرى)

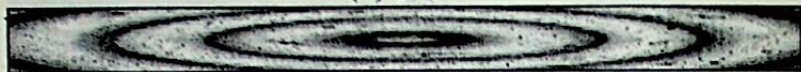
سېلىنغان. بۇ گۈمبەز ئىچىدە ئىككى مەشھۇر تارىخىي شەخسنىڭ قەبرىگەھى بار. چوڭ قەبرىگەھتا سۇلتان ئەجەم، ئىككىنچى قەبرىگەھتا ھەبىب ئەجەم دېگەن سۈپەت بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان تارىخىي شەخس ياتقان. چوڭ قەبرىگەھتا ياتقان تارىخىي شەخسنى يەرلىك كىشىلەر «ھەزرەت پاشاىم» دەپ ئاتاپ كەلمەكتە.

قىزىلسۇ ئوبلاستلىق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ كۆك گۈمبەز ئالدىغا ئورناتقان چۈشەندۈرۈش تاختىسىدا «سۇڭ سۇلالىسى (مىلادىيە 960 — 1127- يىللار) دەۋرىگە ئائىت مەدەنىيەت يادىكارلىقى» دەپ يېزىلغان. سۇلتان ئەجەم دېگەن سۈپەت سۆزىگە كەلسەك، سۇلتان — «پادىشاھ» دېگەنلىك بولۇپ، شۇ دەۋردىكى ئەڭ يۇقىرى ھۆكۈمرانغا خاس سۆز. ئەجەم دېگەن سۆز ئۆز دەۋرىدىكى ئەرەبلەر ئۆزىدىن باشقا مىللەتلەرنىڭ سۆزىنى بىلىمىگەچكە، «بۇلار ئەجەم (گاچا) ئىكەن» دەپ قارىغان. سۇلتان

ئەجەمنىڭ ياشىغان تارىخىي دەۋرى قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ۋە ئۇنىڭ چوڭ ئوغلى مۇسا بايتاش، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ نەۋرىسى ئەلى ئارسلانخان دەۋرىگە توغرا كېلىدۇ. قاراخانىيلار سۇلالىسىگە كەلگەن ئەرب زىيالىلىرى، سىياسىئونلىرى ۋە باشقا مۇھىم كىشىلەر قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئوردا ئەمەلدارلىرى، ھەتتا پادىشاھ بىلەن تەرجىمان ئارقىلىق سۆزلەشكەن، بىۋاسىتە سۆزلەشمىگەن. ئۇلار قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئەمەلدارلىرىنى «ئەجەمكەن» دېيىشكەن. سۇلتان ئەجەممۇ بۇ نېسىۋىدىن قۇرۇق قالمىغان.

يېڭىسارلىق ئەدىب ۋە تەزكىرىچى ئوبۇلقاسىم موللا ئىسىملىك كىشى ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن نامەلۇم ئاپتورنىڭ پارس تىلىدىكى «تەزكىرەئى بۇغراخان» ناملىق ئەسىرىنى ھىجرىيە 1245-يىلى (1829-، 1830-يىللار) چاغاتاي ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، نەسر ۋە نەزم ئارىلاش شەكىلدە يېزىپ چىققان. بۇ تەزكىرىدە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ نەۋرىسى ئەلى ئارسلانخان توغرىسىدىكى تارىخىي مەلۇمات 15 باب يېزىلغان. تەزكىرىدە ئېيتىلىشىچە، ئەلى ئارسلانخان 20 ياشقا كىرگەندە، سۇلتان ئەجەمنىڭ قىزى زۇلەيخاننى ئەمىرگە ئېلىپ، قەشقەر خەلقىگە 40 كۈن توي قىلىپ بەردى. ھەر كۈنى «بۇغرا ئاش» (پولۇغا كۆك نوقۇت سېلىپ ئېتىلىدىغان ئاش) تارتتى. تويىدىن بۇرۇن قەشقەردىكى تۆمەن دەرياسىنىڭ شەرقىي ساھىلىدا بىنا قىلىنغان ناھايىتى گۈزەل باغ بار ئىدى. بۇ باغنىڭ ئىچىدىكى يەتتە ئورۇنغا ناھايىتى ھەشەمەتلىك كۆركەم راۋاق ياسالغان بولۇپ، بۇ باغ ئارسلانخان نامىغا «دۆلەتباغ» (پادىشاھ بېغى) دېگەن نام بىلەن ئاتالدى. زۇلەيخاننىڭ تويى بولۇپ بىر يىلدىن كېيىن ئارسلانخاندىن قىز پەرزەنت يۈزى كۆردى. ئارسلانخان

ئانۇش (1)

ناھايىتى خۇشال بولۇپ، بۇ قىزنىڭ ئىسمىنى «مەريەم خانىم» دەپ قويدۇردى. تامامى قەشقەر خەلقىگە «ئات تويى» ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، بۇغرا ئاش تارتتى.

نەزم

ئارسلانخاندىن خانىم بىر ماھى كەنئان تۇغدىلەر،
ماھى پەيكەر ھۆر يەڭلىغ نۇرى دىدىم^① ئارسلان.
ھۆسنىگە ھەيرانۇھەس ھۆر پەرى جىمى جاھان،
ئاھۇ كۆزلۈك مۇشتەرى دىدار پەرزەنت ئارسلان.
ئۆلتۈرۈپ مىڭ قوينى قەشقەرگە تامام ئاش بەردىلەر،
ئاتلىرىنى قويدىلەر مەريەم خانىم دەپ ئارسلان.
بىر پەرىۋەش ماھى پەيكەر ھۆر يەڭلىغ دىلرەبا،
بولدى مەھرەم جۈپتىلىرى بۇ پادىشاھى ئارسلان.
ئارسلاننىم جۈپتىلىرى سۇلتان ئەجەم قىزلەرى،
بۇ خانىم ئىسمى زۇلەيخا ئەينى يۈسۈب ئارسلان.

سۇلتان ئەجەم قىزى زۇلەيخاننى ئەلى ئارسلانخانغا ياتلىق قىلغاندا، ناھايىتى كۆپ توي سوۋغىتى بېرىپ، توينىڭ تۆپىسىدە تۇرغان. ئەلى ئارسلانخان مىلادىيە 961- يىلى تۇغۇلغان، 981- يىلى توي قىلغان. ئۇ زۇلەيخادىن مەريەم خانىم، ئەھمەد، ناسىر، مەنسۇر، مۇھەممەد قاتارلىق تۆت پەرزەنت كۆرگەن. ئەلى ئارسلانخان مىلادىيە 977- يىلى قاراخانىيلارنىڭ

^① دىدىم — مەھمۇد قەشقەرى قاراخانىيلاردا توي كېچىسى كېلىنلەرگە تاج كىيىدۇرىدىغانلىقىنى، بۇنى «دىدىم» دەپ ئاتايدىغانلىقىنى تىلغا ئالغان. — «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» 195- بەت.

نۆۋەتتىكى پادىشاھى بولۇپ تەختتە ئولتۇرغان، 997-يىلى يېڭىسارنىڭ شەرقىدىكى سەس قۇم جاڭگىلى^① دا بولغان دىنىي ئۇرۇشتا شېھىت بولغان. بۇ چاغدا ئەلى ئارسلانخان 37 ياشتا بولۇپ، ئۇنىڭ قېيناتىسى سۇلتان ئەجەم قاراخانىيلارنىڭ مانا مۇشۇ دەۋرىگە تەئەللۇق تارىخىي شەخس.

مەن يېقىندا ئۈستۈن ئاتۇش ئېكسكافىيىسىغا بېرىپ، كۆك گۈمبەزنى زىيارەت قىلىپ، يەرلىك كىشىلەر بىلەن سۆھبەتتە بولدۇم. ئۇلارنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، كۆك گۈمبەز ياسالغاندا، گۈمبەز ئۈستىدىكى مۇنارغا پادىشاھلارنىڭ تاجىغا قىستۇرىدىغان پەينىڭ شەكلى ئالتۇن ھەل بىلەن بېزىلىپ ئورنىتىلغان، كېيىن ئوغرىلانغان ئىكەن. ھازىر ئېكسكافىيىسى كەنتىدە سۇلتان ئەجەمگە مۇناسىۋەتلىك تۆت چوڭ ئۇرۇق بار.

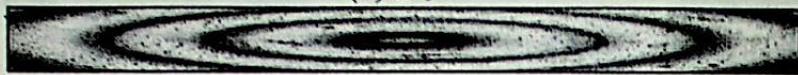
(1) خان ئۇرۇقى. بۇ ئۇرۇقتىن چىققان مەشھۇر كىشىلەر مۇسابايوف ئائىلىسى بولۇپ، مۇسابايوف ئائىلىسىگە تەئەللۇق تەلئەت ئەپەندى ئۆز يۇرتى ئېكسكافىيىسىغا كېلىپ، كۆك گۈمبەزنى زىيارەت قىلغان. ئۇ ھەمراھ بولغان يەرلىك كىشىلەردىن مەرھۇم خېلىلھاجى (2004-يىلى 9-ئايدا قازا قىلغان)، ئىمام ھەسەن قارىم، تۇرسۇنجان ئاتاۋۇللاغا: «بىلەمسىلەر، مۇنۇ قەبرىدە ياتقان كىشى (چوڭ قەبرىنى كۆرسىتىپ) بىزنىڭ ئەجدادىمىز» دېگەن.

(2) نەۋكەر ئۇرۇقى.

(3) سەنگە ئۇرۇقى (نەيزىلىك لەشكەر ئۇرۇقى).

(4) غالىچا ئۇرۇقى (خىزمەتكار ئۇرۇقى).

① قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ نۆۋەتتىكى پادىشاھى ئەلى ئارسلانخان باشچىلىقىدىكى قوشۇن خوتەن ئۇيغۇر بۇددىستلىرى بىلەن بولغان دىنىي ئۇرۇشتا زور تالايەتكە ئۇچرىغان سەس قۇم جاڭگىلى «قۇم شەھىدان» دەپ ئاتالغانلىقى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تىلغا ئېلىنغان. كېيىنكىلەر بۇ جاينى «ئوردام» دەپ ئاتىغان.

دېمەك، يۇقىرىدىكى تۆت ئۇرۇق توغرىسىدىكى ئۇچۇرنىڭ سۇلتان ئەجەمگە مۇناسىۋەتلىك تەتقىقات قىممىتى بار.

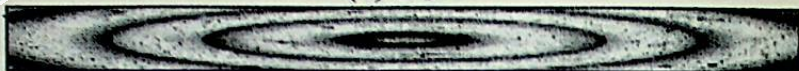
14. شەيخ ھەبىب ئەجەم

ئۈستۈن ئانۇشتىكى كۆك گۈمبەزنىڭ ئىچىدىكى سۇلتان ئەجەم قەبرىگامى يېنىغا دەپنە قىلىنغان «ھەبىب ئەجەم» دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان تارىخىي شەخس بار. ئەزەبچە «ھەبىب» دوست مەنىسىگە، «ئەجەم» گاچا مەنىسىگە ئىگە. «تەزكىرەتۇل ئەۋلىيا» ناملىق پارس تىلىدا يېزىلغان تەزكىرىنىڭ ھەبىب ئەجەمگە مۇناسىۋەتلىك ئالتىنچى بابىنى ناسىرىيىنى مۇرخىلىل پارس تىلىدا كۆچۈرۈپ قالدۇرغان.

بۇ تەزكىرىنى ئۈستۈن ئانۇش دېھقانلار كەنتىدىن مەشھۇر دىنىي ئۆلىما مەرھۇم سەلەي داموللا ھاجىم 1983-يىلى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان. ئىسلام دىنىنىڭ شىئە مەزھىپىدىكى ئاپتور تەرىپىدىن يېزىلغان بۇ تەزكىرىگە ئاساسلانغاندا، ھەبىب ئەجەم ئىراقنىڭ بەسىرە شەھىرىدە تۇرغان بولۇپ، ئۈستازى ھەسەن بەسىرى دېگەن كىشى. ئۇ بىر كۈنى كېچىدە چۈش كۆرۈپ، ھەزرىت ئەلى بىلەن كۆرۈشكەن. ھەزرىت ئەلىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە، ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر 40 سۈپىسى، نۇرغۇن مۇرىتلىرى بىلەن قەشقەرگە كېلىپ، قەشقەرنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى تىڭ - تىڭلىغان. XIII ئەسىرنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىنىڭ ئورنىغا كۈچلۈكخان ھاكىمىيىتى، ئارقىدىن چىڭگىزخان ھاكىمىيىتى تىكلەنگەن ئىدى.

تەزكىرىدە ئېيتىلىشىچە، قەشقەر كاتتىلىرى ۋە ئاھالە مەسلىھەتلىشىپ: «قەشقەر دىيارىغا ھەبىب ئەجەم دېگەن شەيخ

كەپتۇ. ئۇ خەلقنى يولدىن چىقىرىپتۇ. بىز ۋەكىل ئەۋەتىپ، بۇ شەيخكە ئىشنى يىغىشتۇرۇش توغرىسىدا گەپ قىلايلى، ئەگەر ئۇنىمىسا، ئۇرۇپ ھەيدەيلى» دېيىشكەن. بۇ مەسلەھەت بويىچە بىر دانىشمەن كىشىنى بىرقانچە شاگىرتلىرى بىلەن چىقىرىپتۇ. ئۇ كىشىلەر ھەبىب ئەجەم بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭغا مۇرت بولۇپ كەتكەن. ئارقا - ئارقىدىن بىرقانچە كىشىنى چىقارغان بولسىمۇ، ھەممىسى مۇرت بولۇپ كەتكەن. بۇنىڭدىن، قەشقەر خەلقىنىڭ ھەبىب ئەجەمنى قارشى ئالمىغانلىقى مەلۇم. ھەبىب ئەجەم ھىجرىيىنىڭ 629 - يىلى (مىلادىيە 1231 -، 1232 - يىللىرى) ۋاپات بولۇپ، سۇلتان ئەجەمنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان. يەنە بىر خىل تەزكىرىدە ئىراقلىق دېيىلگەن بولۇپ، پارس مىللىتىگە تەۋە كىشى دېيىلگەن بولسىمۇ، بۇ كىشىنىڭ ئەۋلادى ئىراقتا تۇرۇپ قالغان ئۇيغۇر بولسا كېرەك. ھەبىب ئەجەمنىڭ دىنىي كەسپى ھاپىزلىق، سۈپىزمنىڭ مەشھۇر ۋەكىللىرىدىن بىرى. بۇ كىشىنىڭ قەشقەرگە كېلىشىدىكى سەۋەبى توغرىسىدا كېيىنكىلەرنىڭ تەتقىقات خۇلاسەسىدىن قارىغاندا، XIII ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئىراق، ئىران دائىرىلىرىدە ئاددىي خەلقنىڭ ھۆكۈمران ئاقسۆڭەكلەرگە قارشى قوزغىلاڭلىرى بولغان بولسىمۇ، دەھشەتلىك باستۇرۇلغانلىقتىن، تۆۋەن تەبىقىدىن كېلىپ چىققان شەيخ ھەبىب ئەجەمگە ئوخشاش دىنىي زىيالىيلار ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ، بۇ دىياردىن چىقىپ كەتكەن. شۇ جۈملىدىن شەيخ ھەبىب ئەجەم مۇيۇرتىنى تاشلاپ، ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى بىلەن بىرگە 40 نەپەر سۈپىسىنى باشلاپ قەشقەرگە قېچىپ كېلىپ، ئۈستۈن ئاتۇش ئېكساق يېزىسىدىكى ھەزرىتى پاشاىم مازىرىغا كېلىپ چۈشۈپ سۈپىزلىق پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللانغان. ئۇ نېمە ئۈچۈن ئۈستۈن ئاتۇشنىڭ ئېكساق يېزىسىنى تاللاپ، بۇ

جايدا تۇرۇپ قالغان؟

(1) بۇ كىشى بەسرەدىن كەلگەن، لېكىن مىللىتى ئۇيغۇر. مەسىلەن، تەزكىرىنىڭ 21-بېتىدە: «... شەيخ ھەبىبىنىڭ ھۇزۇرىدا قۇرئان ئوقۇلسا، ئۇ قاتتىق يىغلايتتى. ئولتۇرغان كىشىلەر: «سىز ئەجەمدۇرسىز، قۇرئاننى بىلمەيسىز، نېمە ئۈچۈن يىغلايسىز؟» دەپ سورىسا، شەيخ ھەبىب: «مېنىڭ تىلىم ئەجەم، ئەمما دىلىم ئەرەب» دەپ جاۋاب بەرگەن» دەپ يېزىلغان.

(2) ئېكساقنىڭ بۇ رايونىدا «سۇلتان ئەجەم مازارلىقى» بولۇپ، بۇ يەرگە كېلىپ - كېتىدىغانلار ناھايىتى كۆپ، ئۇلار نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئەكىلىپ بېرەتتى.

(3) بۇ مازارغا نۇرغۇن يەر - زېمىن، سۇ ۋە خېچە قىلىنغان. شۇڭا، ھەبىب ئەجەم تەسىرلىك سۆزلەر بىلەن خەلقنى ئۆزىگە رام قىلىپ، بۇ مازارنىڭ شەيخى بولغان.

15. سۇلتان زوھۇر، سۇلتان تاھۇر

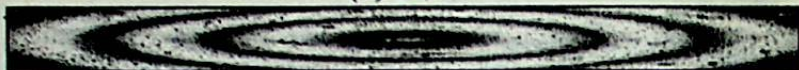
ئاتۇش شەھەرلىك خەلق ئەدەبىياتى توپلاملىرى تەھرىر ھەيئىتى 1992-يىلى ئۆكتەبىردە تۈزگەن «ئاتۇش خەلق چۆچەكلىرى» ناملىق كىتابىنىڭ 51-بېتىگە بۇ ھەقتىكى بىر رىۋايەت كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدا «(قۇمىيغىر) (ئالتىن ئاتۇشتىكى كەنت)دا قوشماق ئىككى گۈمبەز بار. رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ ئىككى گۈمبەز قاراخان پادىشاھىنىڭ ئىككى شاھزادىسى، يەنى سۇلتان زوھۇر (زوھۇر — ئاشكارا، ئوچۇق، يورۇق دېگەنلىك)، سۇلتان تاھۇر (تاھۇر — پاك، تازا دېگەنلىك) نىڭ گۈمبىزى ئىكەن. ئۇلار ئۆز پەزىلەتلىرى بىلەن ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ رىۋايەت بولۇپ قالغان» دېيىلگەن. مېنىڭچە، بۇ رىۋايەتنىڭ

تارىخىي ۋە ئىلمىي ئاساسى يوق.

قەشقەر كۈنشەھەر ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىكى ئىسمائىل ئىبراھىمنىڭ مەلۇم تەزكىرىگە ئاساسەن تەييارلانغان «شام پاشا (پادىشاھ) توغرىسىدا» ناملىق ماتېرىيال تېزىسىدا مۇنداق دېيىلگەن: «شام پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئابدۇرەھمان ھىجرىيىنىڭ 510- يىلى (مىلادىيە 1116-، 1117- يىللىرى) قەشقەرگە كېلىپ قۇمۇلغىچە بارغان. ئۇ بىر مەزگىلدىن كېيىن شامغا (سۈرىيەدىكى دەمەشق شەھىرى) قايتىش سەپىرىدە جامادىيەل ئەۋۋەل ئايلىرى بولۇپ، قەشقەرگە كېلىپ ئالەمدىن ئۆتۈپ دەپنە قىلىنغان. قەبرىدىكى خەتنىڭ مەزمۇنىغا قارىغاندا، بۇ كىشى چوڭ ئۆلىما، ھەربىي ئالىمكەن. بۇ كىشى بىلەن بىرگە كەلگەن يەتتە نەپەر ھەمراھىمۇ قەشقەردە تۇرۇپ قېلىپ، مۇشۇ جايدا ۋاپات بولۇپ كۆمۈلگەن. ئابدۇرەھماننىڭ پاتىمە ۋە زۆھرە ئىسىملىك ئىككى سىڭلىسى «ئاكىمىزنى كۆرۈپ كېلىمىز» دەپ قەشقەرگە كېلىپ، قازا بولۇپ مۇشۇ جايدا دەپنە قىلىنغان. ئابدۇرەھمان شاھزادە ئۆز يۇرتىدىن ئايرىلغاندا (ئۇنىڭ يۇرتىدىن ئايرىلىش سەۋەبى ئېنىق ئەمەس)، ئۆيىدە قالغان ئىككى بالىسى قۇتبى تاھۇر، قۇتبى زوھۇرلەر چوڭ بولغاندا «دادىمىزنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىمىز» دەپ شامدىن كېلىپ، ئۆز يۇرتىغا كېتەلمەي، ئاخىر ئالتىن ئاتۇشتىكى قۇمىيغىردا ۋاپات بولۇپ، مۇشۇ جايدا دەپنە قىلىنغان...»

كېيىنكى تارىخىي مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا، قۇمىيغىر- دىكى بۇ قوشماق قەبرىگە قاراخانىيلار شاھزادىلىرى ئەمەس، شامدىن كەلگەن شاھزادە ئابدۇرەھماننىڭ بالىلىرى دەپنە قىلىنغان. بۇ شاھزادىلەرنىڭ بۇ جايدا دەپنە قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا ئىنچىكە تەتقىقات ئېلىپ بېرىش زۆرۈر.

16. ئىت يولى ھەققىدىكى رىۋايەت

ئالتىن ئانۇشنىڭ لەڭگەر يېزىسى بىلەن بەشكېرەمنىڭ تاغ ئاغزى لەڭگەر رايونىنى ئايرىپ تۇرىدىغان تاغ تىزمىسى بولۇپ، بۇ تاغ تىزمىسىنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغان تار يول بار. بۇ يول «ئىت يولى» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ھەقتە «سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان تەزكىرىسى» دە بىر رىۋايەت بار.

سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان مەزگىللەردە، ئۇنىڭ قىزى نۇرئەلانۇرخان ياتلىق بولمايلا ھامىلىدار بولۇپ قاپتۇ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قورسىقى يوغىناپتۇ. ئانىسى بۇ ئەھۋالنى قىزىدىن سۈرۈشتۈرگەندە، نۇرئەلانۇرخان: «چۈشۈمدە بىر شىر ئۈستۈمدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتتى. چۆچۈپ ئويغىنىپ قارىسام چۈشۈمكەن، شۇنىڭدىن بېرى قورسىقىم يوغىناپ كېتىۋا-تىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇ ئەھۋال سىرتقا ئاشكارىلىنىپ، سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ قۇلىقىغا چۈشۈپتۇ. سۈتۈق بۇغرا-خان خانىشتىن بۇ ئىشنى سۈرۈشتۈرۈپ: «قىزىڭىز قېنى، ئالدىغا كەلتۈرۈڭ» دېگەن. خانىش ئاڭغۇچە قىزىنى قاچۇرۇۋەتكەن. قىزى نۇرئەلانۇرخاننى ھېچ يەردىن تاپالمىغان سۈتۈق بۇغراخان دەرھال ئەتراپقا چاپارمەن ئەۋەتىپ ئىزدەتكەن.

نۇرئەلانۇرخان ئالتىن ئانۇشنىڭ لەڭگەر يېزىسىدا قېچىپ كېتىۋېتىپ، تاغ تۈۋىگە كەلگەندە بىر ئىت پەيدا بولۇپ، ئۇنىڭغا يول باشلىغان. تاغ يولىنىڭ يېرىمىغا كەلگەندە، نۇرئەلانۇرخاننىڭ تولغىقى تۈتۈپ، يول تۈۋىدىكى دۆڭلۈككە چىقىپ، شۇ جايدا بالىسىنى تۇغقان. كەينىدىن ئاتلىق قوغلاپ كەلگەن سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان باشلىق كىشىلەر قارىسا، تۇغۇلغان بالىنىڭ

پېشانىسىدىن بىر نۇر ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ كېتىۋاتقۇدەك. قوغلاق كەلگەنلەر ھەيران قالغان ۋە كەينىگە قايتىپ كەتكەن. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان ئوردا ئالىملىرىنى يىغىپ، بۇ مەسىلىنى سورىغان. ئالىملار كىتاب كۆرۈپ: «بۇ، ھەزرەت ئەلىدىن بولغان پەرزەنتكەن» دەپ جاۋاب بەرگەن. ھازىر نۇرئەلانۇرخان تەۋەللۇت قىلغان يەردە خام كېسەكتە ياسالغان بەلگىگە ئوخشاش ئورۇن بار.

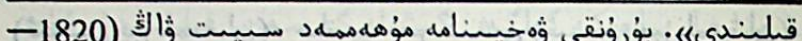
17. ھىجرىيە 1278 - يىلى (1861 -، 1862 - يىللىرى) سۇلتان

سۈتۈق بۇغراخان مازىرىغا ئاتالغان ۋەخپە يەر ھۆججىتى

بۇ مازارغا ئاتۇش ۋە قەشقەر رايونىدىكى يېزا - كەنتلەردە ئولتۇرۇشلۇق بىر بۆلۈك كىشىلەر باغ، ھويلا، تۈگمەن، يەر... قاتارلىق مال - مۈلكىنى ۋەخپە قىلغان بولۇپ، تۈرلۈك دەۋرلەرگە ئائىت ۋەخپىنامە توختىتىلغان. مەسىلەن، مەشھەد كەنتىنىڭ جەنۇبىدىكى سارلىق، باغئېرىقتىكى يەرلەرنىڭ بىر بۆلىكى، شورۇق ئۈنتىساقىتىكى يەرلەر، تۆركۈل، سۈنتاغدىكى بىر بۆلۈك يەرلەر، كاتتا يايلاق، پەيزاۋات، قىزىل بويى، چۈجە باش، سۇزاق، يېڭىسارنىڭ قىزىل... قاتارلىق جايلاردىكى ۋەخپە قىلىنغان يەرنىڭ ۋەخپىنامىلىرى بۇنىڭ دەلىلى.

قولۇمدا ساقلانغان ئەڭ ئىناۋەتلىك ۋەخپىنامە ھۆججىتى

ھىجرىيە 1278 - يىلى ماھى رەجەبىنىڭ تۆتى (1861 -، 1862 - يىللىرى) چارشەنبە كۈنى قەشقەرنىڭ ھاكىمى قۇتلۇق تاجىبەگ ھۇزۇرىدا يېزىلغان ۋەخپىنامىنىڭ يېزىلىش سەۋەبى توغرىسىدا مۇنداق دېيىلگەن: «سۈتۈق بۇغراخاننىڭ كونا ۋەخپىنامە ھۆججىتى پىترەت (پاراكەندە) كۈنلەردە، تىنچ بولمىغان كۈنلەردە يوقىلىپ كەتكەچكە، بۇ ۋەخپىنامە قايتىدىن يېزىلىپ ئىناۋەتلىك

يېڭى تۇرغۇزۇلغان ۋە خېنىامىدە كونا ۋە خېنىامىدىكى شەيخ دەپ بېكىتىلگەن ئىسلام شەيخى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مازىرىنىڭ رەسمىي شەيخى دەپ يازغان. يېڭى ۋە خېنىامىدە مازارغا قارايدىغانلارنىڭ ۋەزىپە نامى «شەيخ، مۆتىۋەللى، خاتىپ، ئىمام، مەزىن، سىپارىخان^①، چىراغچى، ئۇماچچى، تۈزچى، يانتاقچى، چارۋىكەش^②، پىرايشلار^③» دەپ كۆرسىتىلگەن. يۇقىرىدىكى ۋەزىپىلەرگە بەلگىلەنگەن كىشىلەر ئىچىدە مۆتىۋەللى بىر كىشى

③ پیرائیش — تازلیق خادمی.

(ئىسمى يېزىلمىغان)، خاتىپ بىر كىشى (ئىسمى يېزىلمىغان)،
ئىمام بىر كىشى (ئىسمى يېزىلمىغان)، مەزىن بىر كىشى (ئىسمى
يېزىلمىغان) بولۇپ، قالغان ۋەزىپىلەرگە قويۇلغان كىشىلەرنىڭ
ئىسمى تۆۋەندىكىچە بايان قىلىنغان:

سىپارىخانلار — موللا ئېلى، موللا ئابدۇللا، موللا بىرام شاھ
قارىي سىيىت، موللا مەخسۇت، موللا ئىسلام، موللا ئۇزى، موللا
كېپەك، موللا سايىت، موللا پالتۇ، موللا نىياز، موللا باھاۋىددىن،
موللا ئابدۇرەھمان، موللا جامالىددىن، موللا شاھ مەھبۇب، موللا
ھاجى، موللا سوپىھاجى، يۈسۈپ ھاجى، ئوبۇل خەيرى، موللا
ھېلىم، موللا قاسىم، موللا شېرىپ مەخسۇت، موللا ئابدۇرۇسۇل،
موللا سىراجىددىن، موللا بۇرھانىددىن، موللا تۇردى قاتارلىقلار.
چىراغچىلار — موللا باقى، موللا يۈنۈس، موللا قۇربان، موللا
قاسىم.

ئوماچچىلار — موللا سەيپى، بۇ كىشى سۇلتان سۈتۈق
بۇغراخان مازىرىدىكى غايەت زور داشلارنى قاينىتىدىغان ئوماچ
چىلارنىڭ باشلىقى بولسا كېرەك.
تۈزچى — ئەسەتۇللا كېرىم.

يانتاقچى — ياقۇپ، ئۆزى قۇربان، نىياز.
جارۇپكەشلەر — شىركالان سوپى، مۇھەممەت ئىمىن سوپى،
قۇربان سوپى، موللا مۇھەممەت تۇردى، موللا خۇدايەردى، بارا
سوپى، نىياز غوجى، موللا ئابدۇرېھىم، ئاخۇن باقى.
پىرايىشلەر — سوپى قۇربان قاتارلىقلار.

سۈتۈق بۇغراخان مازارلىقىغا ئائىت بۇ ۋەخپە يەر
ھۆججىتىدە يۇقىرىقىدەك تۈرلۈك ۋەزىپىدىكى كىشىلەر بولغان.
بۇ ۋەخپىنامە ھۆججىتىدە يەنە مۇنداق دېيىلگەن: «ۋەخپە
يەردىن يىغىلغان كىرىمنى 10 ھەسسە قىلىپ، ئۈچ ھەسسەسى

بۇ مازارغا زىيارەتكە كەلگەن كىشىلەرگە سەرپ قىلىنىدۇ، ئۈچ ھەسسىسىنى شەيخ ئۆزى ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ، بىر ھەسسىسىنى مۇتۋەللى، بىر ھەسسىسىنى خاتىپ، ئىمام، مەزىن ئىشلىتىدۇ، ئىككى ھەسسىسىنى بارلىق سپارىخان، چىراغچى، ئوماچچى، تۈزچى، يانتاقچى، جارۇپكەش، پىرايشلار ئالىدۇ. ئەگەر مازارنىڭ بۇزۇلغان يەرلىرى بولسا، مەزكۇر 10 ھەسسە قىلىنغان ۋەخپە كىرىملىرىنىڭ ئىچىدىن چىقىرىپ ئوڭلايدۇ...»

يۇقىرىدىكى ۋەخپىنامىدىكى مەلۇمات ئارقىلىق سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان مازىرىغا ئائىت ۋەخپىنامىدىن تۆۋەندىكى تارىخىي مەلۇماتقا ئىگە بولىمىز:

(1) سۇلتان سۈتۇق بۇغراخان مازارلىقى، مەسچىتى ۋە باشقا تەرەپلەرگە ئومۇمەن مەسئۇل بولىدىغان كىشى ئىسلام شەيخ بولۇپ، 1820—1826- يىللىرى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئەمەلدارى مۇھەممەت سىيىت ۋاڭ ھۇزۇرىدا مازارغا قارىغۇچىلار بىلەن بىرلىكتە بۇ تىزىملىك تەستىقلانغان. ئىسلام شەيخ ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ ئىچىدىن تەيىنلەنگەن كىشى.

(2) بۇ مازارغا قارىغۇچىلارنىڭ تىزىملىكى تەستىقلانغاندىن كېيىن، پۈتكۈل خەلق بىردەك ئېتىراپ قىلغان.

(3) ۋەخپە يەردىن كېلىدىغان كىرىمنىڭ تەقسىم بولۇش ئەھۋالىنى بۇ ۋەخپە يەر ھۆججىتىدىن بىلگىلى بولىدۇ.

(4) مەسچىت ياكى بۇ قەبرىستانلىقنىڭ بىرەر ئورنى بۇزۇلسا، مازار كىرىمىدىن چىقىم قىلىنىدىغان بولۇپ، 1000 يىللاردىن بېرى بۇ قائىدە داۋاملىشىپ قوغدىلىپ كەلگەن. ئازادلىقتىن كېيىن بۇ مازار شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى بويىچە قوغدىلىدىغان ئاسار ئەتىقە ئورنى قىلىپ بېكىتىلدى.

(5) ۋەخپىنامىدە ھەر پەيشەنبە، جۈمە، ئىككى ئايەم،

ئىككى ھېيت كۈنلىرىدە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ چوڭ داشلىرىنى قاينىتىپ، خەلققە «بۇغرا ئېشى» نەزىر بېرىپ، ساۋابىنى سۇتۇق بۇغراخان باشلىق بارلىق ئۆلگەن كىشىلەرگە ئاتاش بەلگىلەنگەن.

بۇ مازارغا قارىغۇچى شەيخلەردىن تەزكىرىلەردە ئىسمى ئاتالغانلىرى سۇلتان مەھمۇدخان، ئىبراھىم شەيخ، ئىسرائىل شەيخ، ئەھمەد قاراغوجا، ئارپ شەيخ، ئابدۇرەھمان شەيخ، مېرئەلى ئەكبەر شەيخ، مېرغوجى شەيخ، مېرەھمەت شەيخ، يۈسۈپ غوجى، شەيخ باقى شەيخ، بوۋاق شەيخھاجىم... قاتارلىقلار بولغان.

18. «خانئۆي» توغرىسىدا قىسقىچە ئۇچۇر

ئالتىن ئانۇشنىڭ جەنۇبىدىكى قۇمال تاغنىڭ جەنۇبىي يان باغرىدىكى كەڭ دالدا قەدىمكى دەۋرگە تەئەللۇق بىر خارابە بولۇپ، بۇ خارابىنى كىشىلەر «خانئۆي» دەپ ئاتايدۇ. بۇ خارابە ھەققىدە «خانئۆينىڭ ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسى ۋە خانئۆي توغرىسىدا» قاتارلىق بىر قىسىم تەتقىقات ماقالىلىرى ئېلان قىلىندى. مەن «خانئۆي» نىڭ ئەسلىي تەزكىرىسىنىڭ يېزىلغانلىقى ھەققىدە قىسقىچە ئۇچۇر بېرىمەن.

«خانئۆي» — «خاننىڭ ئۆيى»، «قەسىرى»، «ئوردىسى» دېگەن مەنىگە ئىگە بولۇپ، يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇ بىلىك» ئەسىرىنىڭ 14-بېتىدە مۇنداق يازغان:

بۇ بەگلەر ئۆيى قارشى تۇرۇر،
بۇ قارشى ئىچىدىكى قارشى تۇرۇر.

يەشمىسى: بۇ بەگلەر ئۆيىنىڭ ئېتى «قارشى» دۇر، بۇ «قارشى» ئەھلى ئۆرئارا قارشىدۇر.

«قەسر»، «ساراي»، «ئوردا» سۆزلىرى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «قارشى» دېيىلىدۇ. «قارشى» سۆزى يەنە ھازىرقى قارشى مەنىسىدەمۇ ئىشلىتىلەتتى. يۈسۈپ خاس ھاجىپ خانى بەگ دەپمۇ كۆرسەتكەن. «خانئۆي» (بەگ ئۆيى) ئوخشاشلا خان ئوردىسى، خان سارىيى، خان قەسىرى دېگەنلىك. بۇ مەنىدىن قارىغاندا، ھازىرغىچە مەلۇم بولغان بىردىنبىر ئىزى ئۆچمىگەن «خانئۆي» نامى بۇ جاينىڭ تارىخىي گۇۋاھى بولۇپ كەلمەكتە.

1980- يىللاردا ئالتىن ئاتۇش مەشھەدلىك مەرھۇم خەلق تارىخچىسى ئەمەتخان ئاكا ماڭا مۇنداق دېگەن: ««خانئۆي» قەدىمكى شەھىرى توغرىسىدا يېزىلغان «خانئۆي تەزكىرىسى» ناملىق يېگانە قوليازما مەشھەدنىڭ جەنۇبىدىكى دۆڭ مەھەللەسىدە ئولتۇرۇشلۇق مەرھۇم ئەمەت غوجام (مەھمۇت ھېكمەت بەگ نىڭ نەۋرىسى) نىڭ قولىدا ئىدى. مەن 250 بەتلىك بۇ ئەسەرنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ ئوقۇغان. 1950- يىللاردا مەدەنىيەت نازارىتىدە ئىشلەيدىغان يۈسۈپبەگ مۇخلىس (ئاتۇش غوجىلىرىدىن ئىبراھىم شەيخنىڭ ئوغلى) ھۆكۈمەت خىزمىتى بىلەن كېلىپ، ئەمەت غوجامدىن «خانئۆي تەزكىرىسى» ناملىق ئەسەرنى 500 يۈەنگە سېتىۋېلىپ ئەكەتكەن».

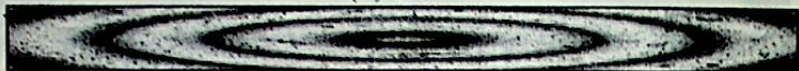
ھازىر «خانئۆي تەزكىرىسى» ناملىق بۇ تەزكىرە ئەسەرنىڭ قەيەردە ساقلىنىۋاتقانلىقى نامەلۇم. ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ ئېيتىشىچە، كېيىنكى دەۋرلەردە مەرھۇم ئەمەتخان ئاكىدا ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ نەسەبنامىسى ساقلانغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن كىمنىڭ ئالغانلىقى مەلۇم ئەمەس.

19. ئاتۇشتىكى مەدرىسەلەر

كېيىنكى ئەسىرلەردە ئاتۇش تارىخىدا ئۆتكەن تارىخىي شەخس ۋە دىنىي زىيالىيلارنى قەشقەر، بۇخارا، ھىندىستاندىكى دېۋەبەن، سارامپور، مىسرىدىكى ئەزھەر... قاتارلىق ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدا يېتىشتۈرۈپ بەرگەن مەدرىسەلەر ئۆز دەۋرىدىكى بىلىم ئوچىقى سۈپىتىدە مۇھىم رول ئوينىغان. ئۈستۈن ئاتۇشتىكى ئوچا مەدرىسەسى ياكى قاشمەزىن مەدرىسەسى، «قايراق مەدرىسە-سى» توغرىسىدا «ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ بۆشۈكى ئۈستۈن ئاتۇش» ناملىق كىتابتا توختالغان. مەن ئاتۇشتىكى بەش مەدرىسەنى تونۇشتۇرىمەن.

1. سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان (ساجىيە) مەدرىسەسى
بۇ مەدرىسە قاراخانىيلارنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدە قۇرۇلغان. ئۇ ئۆز دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى مەشھۇر مەدرىسەلەردىن بىرى بولۇپ، قەشقەر، يەكەن، خوتەن، تۇرپان، كۇچا، ئاقسۇ، قۇمۇل... دىن كېلىپ ئوقۇيدىغانلار بار ئىكەن. مەدرىسەدىكى ھۇجرىلاردا سىرتتىن كەلگەنلەر يېتىپ ئوقۇغان. ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاش-تامىقى سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان مازىرىنىڭ ۋەخپە كىرىمىدىن چىقىم قىلىنغان. مەدرىسەدە دىنىي دەرىسلەردىن باشقا، تارىخ، جۇغراپىيە، ئاسترونومىيە، تەبىئەتشۇناسلىق، جەراھلىق، تۈۋەن سىنىپلىرىدا كلاسسىكلاردىن ئابدۇرەھمان جامىنىڭ «كۈللىيات جامى»، نەۋائى ھەزرەتنىڭ «خەمسە نەۋائى»، سەئىدى قاتارلىق

ئاتۇش (1)

شەرق كلاسسىكىلىرىنىڭ ئەسەرلىرى قوشۇپ ئوقۇتۇلغان^①. IX ئەسىر ئوتتۇرىلىرىدا، مۇدەررىس جامالىددىن قەشقەرنىڭ دەرس باشلىشى بىلەن ئالتىن ئاتۇش مەشھەدەتە سىس قىلىنغان «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان (ساجىيە) مەدرىسەسىگە ئوخشاش ئىنستىتۇتلىرىمىز بولغانلىقى ئۈچۈن، ئىلىم - پەندە مۇتەخەسسىس بولۇپ كامال تاپقان زاتلار، يېتىشكەن ئالىم، ئەدىب، جەرراھ (ئوپىراتسىيە قىلىدىغان تېۋىپ)، ھۈنەرۋەن، دانىشمەنلەر دۇنياغا تونۇلغان. ئاشۇ دەۋردە، يېتىشىپ چىققان ئەللامە راشىددىن قەشقەرى، لۇغەت ئىمامى (تىلدا يېتەكلىگۈچى، ئالدىدا تۇرغۇچى) مەھمۇد قەشقەرى، خاس ھاجىپ (كۆز ئۈچۈن قاش قانداق زىننەت بولسا، قاراخانىيلار دۆلىتى ئۈچۈن زىننەت بولغۇچى مەنىسىدىكى ئۇنۋان) يۈسۈپ، جەرراھ ئىمادىددىن قەشقەرلەر فارابى، ئەبۇ ئەلى ئىبن سىنا، سەككاكىغا ئوخشاشلا ئۆز خەلقىگە، دۇنيا ئىلىم خەزىنىسىگە ۋە ئىنسانىيەتكە ئىلمىي خىزمەتلىرى، سالاھىيەت، ئىقتىدارى بىلەن تۆھپە قوشقان. ئىمادىددىن قەشقەرى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان دەۋرىدە ياشىغان مەشھۇر تېۋىپ بولۇپ، ئۇ كېسەل داۋالاشقا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقى، سۇتۇق بۇغراخان ئېغىر كېسەللەرنى ئۇ زاتنىڭ داۋالىشىغا ئەۋەتىدىغانلىقى، تېببىي ئىشلاردا ئۇنىڭ مەسلىھەتىگە ئېتىبار بىلەن قارايدىغانلىقى، سوقۇشتا يارىلانغانلارنى ئۇنىڭغا داۋالاتقانلىقى تارىخلارغا يېزىلغان. بۇ مەدرىسەگە كېيىنكى ئەسىرلەردە مۇدەررىس بولغانلار: (1) تېجەنلىك مۇھەممەت ئىمىن ئاخۇن توكۇر خەلىپەت بولۇپ، بۇ

① مېنىڭ «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 2003 - يىلى 5 - سانىغا بېسىلغان «ئەبۇ بەكرى زەلىلى توغرىسىدا» ناملىق ماقالەمگە قارالسۇن.

كىشىنى جوغا سېلىپ كۆتۈرۈپ مەدرىسەسىگە ئېلىپ كېلەتتى.
 (2) ياسىن خەتپ، (3) ھابىل ھاجىم، (4) موللا ئېسا خەلىپىتىم،
 (5) ئىمىن ئاخۇن خەلىپىتىم (6) ھاشىم قازى ئاخۇنۇم، (7) ئەمەت
 خەتىپھاجىم، (8) ئەمەت داموللام، (9) زەينىل ئابدۇدىن مەۋلىۋى
 داموللا ھاجىم... قاتارلىقلار.

2. سۇلتان ئەجەم مەدرىسەسى

«تەزكىرەئى بۇغراخان» دا «سۇلتان ئەجەم»، «ھەزرەت
 پاشاىم» دەپ ئاتالغان قاراخانىيلار خانىدانىغا مەنسۇپ بۇ زات
 ياشىغان X ئەسىردە، مەشھەدتىكى «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان
 (ساجىيە) مەدرىسەسى» بىلەن بىر قاتاردا ئۈستۈن ئاتۇش
 ئېكسكاۋاتقا قۇرۇلغان «سۇلتان ئەجەم مەدرىسەسى» گە ھەزرەت
 مەۋلانادەك مەشھۇر ئالىملار مۇدەررىسلىك قىلغان.

«سۇلتان ئەجەم مەدرىسەسى» نىڭ ئاتاقلىق مۇدەررىسى
 ئۈستۈن ئاتۇش ئېكسكاۋاتقا مەۋلانا ئابدۇلمىجىت^① 1854-،
 1855- يىللىرى جامال قارشىنىڭ «سۇرراھ لۇغىتىگە تولۇقلىما»
 ناملىق ئەسىرىگە قوشۇمچە قىلىپ، ئوخشاش نامدا ئەسەر يازغان.
 ئىمىن داموللام، شەمشىدىن خەلىپىتىم مۇشۇ مەدرىسەدە ئوقۇغان.
 كېيىنكى دەۋردە، بۇ مەدرىسە قارىي يېتىشتۈرىدىغان مەكتەپكە
 ئايلاندى، باۋدۇن قارىيھاجىم، نىياز قارىيھاجىم، كېرىم قارىم،

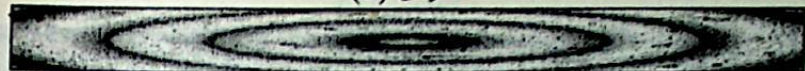
① ئۈستۈن ئاتۇش ئېكسكاۋاتقا ناسىر بىننى مۇرخەللىل، يەنى ناسىر
 ئاخۇن خەلىپىتىم ئەينەن كۆچۈرگەن پارس تىلىدىكى «ئۈۋەيسلەر
 تەزكىرىسى» نىڭ «ھەبىب ئەجەم» بابىنى قەشقەر ھېيتىگە
 جامەسىنىڭ خاتىپى، ئۈستۈن ئاتۇشلۇق مەرھۇم سەلەي داموللام
 تەرجىمە قىلغان. بۇ قوليازىنىڭ ئاخىرقى ۋارىيىتىغا ئۇ مەۋلانا
 ئابدۇلمىجىت توغرىسىدا يۇقىرىدىكى مەلۇماتنى يېزىپ قالدۇرغان.

ھەسەن قارىمدەك مەشھۇر قارىيلارنى يېتىشتۈرگەن. «سۇلتان ئەجەم مەدرىسەسى» دە 1950- يىللاردا ئوقۇش توختىغان.

3. ئالمۇتا مەدرىسەسى

بۇ مەدرىسەنىڭ ئورنى بۇرۇنقى مەشھەد بازىرىنىڭ «ئەسكى جۇۋ» (كونا ئاشلىق بازىرى) نىڭ ئىچىدىكى شەرقىي جەنۇب تەرەپ «بۇۋى ئانام» قەبرىگاھىنىڭ جەنۇبىغا سېلىنغان. ئالمۇتا مەدرىسەسى توغرىسىدىكى تارىخىي ھۆججەتتە: «ھىجرىيىنىڭ 1232- يىلى (1816-، 1817- يىللىرى) مەنكى كاشىغەرلىك سالھىجان بايدۇرمەن. دادام نېئمەتجان باي ھەققىدە ھەزرەت سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھى يېنىدىكى كونا ئورۇنغا بىز مەدرىسە، مەسچىت بىنا قىلدىم...» دەپ، كۆپلىگەن يەرلەرنى ۋەخپە قىلغانلىقى يېزىلغان. بۇ ۋەخپىنامە ھۆججىتىدە «... قەدىمكى تۆۋلى ھۆججەتلىرىدىكى قائىدە بويىچە ئۆز ئەۋلادىمىزدىن مۆتىۋەللى قويۇش شەرتلىرىگە بىنائەن، نېئمەتجان باي مەرھۇم ئەۋلادىدىن مىرزىخان ھاجىمنىڭ ئوغلى مۇھەممەت نىيازھاجىم ۋە مۇھەممەد زىرپىيىي مەرھۇم ئوغلى سىيىتھاجىمنى مۆتىۋەللى قىلىپ بېكىتتۇق ۋە يەنە مۇھەممەت قارىم، ۋەلىد سىيىتھاجىم ئىماملىققا تەيىنلەندى. مەزكۇر ئەۋلادتىن ئىسمائىل ئاخۇن، ۋەلىد ئابدۇكېرىم ئاخۇن جارۇپكەشلىككە تەيىنلەندى. بۇ تۆۋلى ھۆججەت قەدىمكى تۆۋلى ھۆججەتكە ئاساسەن ھىجرىيە 1348- يىلى (1929-، 1930- يىللىرى) قايتا يېزىلدى» دەپ، قەشقەر شەرىئى مەھكىمىسىدىن سەككىز نەپەر قازىنىڭ مۆھرى بېسىلغان؛ مۇھاجىرخان، ھابىل ھاجىم باشلىق 40 تىن ئارتۇق گۇۋاھچىلارنىڭ ئىسمى يېزىلغان. قەشقەرلىك سالھىجان باي سالدۇرغان مەدرىسە ۋە مەسچىتنىڭ ئەسلىي ۋەخپىنامە يەر

ھۆججىتىگە ئاساسەن بۇ ۋەخپە ھۆججىتى يېڭىلاپ يېزىلىپ، مۆتىۋەللى، ئىمام ۋە جارۇپكەشلەرنى توختاتقان. سالھىجان باينىڭ مىللىتى ئۆزبېك. مەدرىسە سېلىنغاندىن كېيىن، شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كىشىلەر كېلىپ ئوقۇغان. بۇ مەدرىسەنىڭ يەنە بىر ۋەزىپىسى قارىي يېتىشتۈرۈش بولۇپ، سادىق قارىم، قادىر قارىم، ناسىر قارىم، قۇدرەت قارىم، كەنجى قارىم، زۇنۇن قارىم... قاتارلىق مەشھۇر قارىيلار يېتىشىپ چىققان.

مەزكۇر مەدرىسەنىڭ «ئالمۇتا مەدرىسەسى» دەپ ئاتىلىش-دىكى سەۋەب شۇكى، بۇ مەدرىسە مەزنى ھازىرقى قازاقىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ بۇرۇنقى پايتەختى ئالمۇتا شەھىرىدىن كەلگەن، تىلى كېكەچ، مىللەت تەۋەلىكى ئېنىق ئەمەس. ئۇنىڭ ئايالى يېڭىسارلىق بەختخان ئىكەن. بۇ كىشى مەدرىسەنىڭ مەزنى بولۇپ، يەنە تازىلىق، ئامانلىق... قاتارلىق ئىشلىرىغا مەسئۇل بولغان. ئۆز ۋاقتىدىكى ئاتۇشنىڭ قازى رەئىسى تۈركۈللۈك قازى رەئىس ھاجىم (ھاجى ئاخۇن)، ئاتۇش غوجىلىرىدىن بوۋاق شەيخنىڭ چوڭ ئوغلى ئابدۇقادىر ھەزرىتىم، مەمتىمىن ئاخۇن تۈكۈر داموللام... قاتارلىق كىشىلەر بۇ مەدرىسەدە دەرس بەرگەن.

4. تېجەن مەدرىسەسى
يەرلىك كىشىلەر تېجەن مەدرىسەسىنىڭ سېلىنغىنىغا 90 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت بولدى دەپ قارايدۇ. بۇ مەدرىسەنىڭ پارامىنىغا يېزىلغان «ھىجرىيە 1337-يىلى» (1918-، 1919-يىللىرى) بويىچە ھېسابلىغاندا، بۇ مەدرىسەنىڭ قۇرۇلغىنىغا 86 يىل بولغان. تېجەن مەدرىسەسىنى تېجەنلىك باي مەتىناھىم سالدۇرغان. بۇ مەدرىسەدە مۇھەممەت ئىمىن ئاخۇن خەلىپىتىم، ئوڭۇپىرلىق توختاخۇن خەلىپىتىم، موللا ئەزىز داموللام...

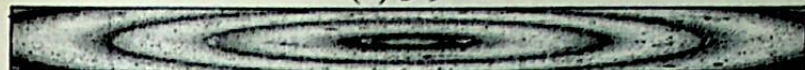

قاتارلىقلار دەرس ئۆتكەن. بۇ مەدرىسەدە قارىي يېتىشتۈرگەن ئەنجانلىق ئىسھاق قارىي ھاجىم كېيىن ئەنجانغا كەتكەن.

موللا ئەزىز داموللام 1880- يىلى تېجەنلىك مۇھەممەت يۈسۈپنىڭ ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ دەسلەپ ئازادلىق ئەلەمئال-خۇنۇمدا ئوقۇغان، 1900 — 1910- يىلىغىچە بۇخارا مەدرىسەلىرىدە ئوقۇغان. موللا ئەزىز داموللام 1937- يىلى شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، ئۇزاق ئۆتمەي ئۆلتۈرۈلۈپ، ئۇنىڭ جەسىتى قەشقەر شەھىرىدىكى يۇمىلاق شەھەر سېپىلىنىڭ تۈۋىگە كۆمۈپ تاشلانغان. بۇ مەرھۇم زات تەرەققىيپەرۋەر، يېڭىلىق تەرەپدارى بولۇپ، مەتبەئى ئەپەندى ئاتۇشتا يېڭىچە مائارىپ ئىدىيىسىنى تارقىتىۋاتقان مەزگىلدە، تېجەندە ئەمەت ھاجىم نامىدىكى مەكتەپنى سېلىش جەريانىدا: «مەن مۇشۇ دەملىك بولغۇچە تالاي ئىشنى، يېغىلىقلارنى، بىرنەچچە ھۆكۈمەتنى باشتىن كەچۈردۈم. ھازىر شۇنى چوڭقۇر تونۇپ يەتتىمكى، خەلق نادان، ئىتتىپاقسىز بولسا، مىللەت روناق تاپمايدىكەن. خەلقنى نادانلىقتىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، چوقۇم يېڭىچە ئوقۇتۇش مائارىپىنى يولغا قويۇش كېرەك» دېگەن^①.

5. ئوڭىرىق مەدرىسەسى
بۇ مەدرىسە خانىقا (سوپىلار) يىغىلىدىغان ئورۇن ئەمەس،

① ئوڭىرىق يولىدا «قىزىل پاچىم» دەپ ئاتىلىدىغان يۇلغۇنلۇق دۆڭ بولۇپ، تۇغىمىغان ئاياللار يۇلغۇن شاخلىرىغا لانا چېگىپ، بالا تەلەپ قىلىشتەك خۇراپىسى ئادەت بار ئىكەن. موللا ئەزىز داموللام مەدرىسەدىكى ئوقۇغۇچىلارغا: «ئەتە مەدرىسەگە كەلمەن، كەكە، پالتا ئېلىپ كېلىڭلار» دەيتۇ. ئەتىسى ئۇ ئوقۇغۇچىلارغا ھېلىقى يۇلغۇنلارنى كەستۈرۈپ، دۆڭنى تۈزلەپ: «ئاتۇشتىكى نادان خەلقنى بۇتقا چوقۇنۇشتىن قۇتۇلدۇردۇق» دەيتۇ.

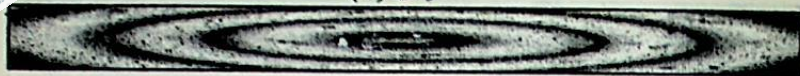

قارىيلار ئوقۇيدىغان جاي) بىلەن بىر ئورۇنغا سېلىنغان. ئۇنى ئوڭىپرىقلىق باي مالتۇداجى سالدۇرغان. بۇ مەدرىسگە مۇھەممەت ئىمىن قارىيىھاجىم (لەقىمى سويىزادە بولۇپ، بۇ كىشى ئەنجان دىن كەلگەن، كېيىن ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىندە دەرس بېرىۋاتقان مەزگىلدە شېڭ شىسەي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ، ئۈرۈمچىدە يوقىتىلغان)، موللا ئابلىز داموللام... قاتارلىق كىشىلەر مۇددەرس بولغان. كېيىنكى كۈنلەردە بۇ ئورۇن ئاتۇش يېڭى مائارىپنىڭ سەركەردىسى مەمتېلى ئەپەندى يېتەكچىلىكىدىكى ئاتۇش يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىنىڭ بۆشۈكى بولغان.

20. خانىقلار

«ھەبىب ئەجەم تەزكىرىسى» دە ئېيتىلىشىچە، ئاتۇش رايونىدىكى تۇنجى خانىقا ھىجرىيىنىڭ 629- يىلى (مىلادىيە 1231-، 1232- يىللىرى) ئىراقتىن 40 سويىسى بىلەن قېچىپ كەلگەن شەيخ ھەبىب ئەجەم تەرىپىدىن XIII ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا ئېكىسقاقتىكى «سۇلتان ئەجەم مەدرىسەسى» يېنىغا سېلىنغان. خانىقا قۇرۇلۇشىغا شەيخ ھەبىب ئەجەمنىڭ 40 سويىسى قاتناشقان بولۇپ، خانىقا ياغاچلىرىنى قومۇشلۇق دېگەن جايدىن قارا پالۋان ئىسىملىك سويى باش بولۇپ ئەكەلگەن. بۇ خانىقادا ھەبىب ئەجەمگە مۇرىت بولغان كىشى 1002 نەپەر. بۇلاردىن 10 كىشى ۋايىغا يەتكەن، ئىككى كىشى خەلىپە بولغان. ھەبىب ئەجەم ۋاپات بولغاندىن كېيىن، بۇ خانىقانى كىمنىڭ باشقۇرغانلىقى مەلۇم ئەمەس. ئاتۇش خەلقى خانىقادىكى پائالىيەتلەرگە ئانچە قىزىقماي، ئۆز تىرىكچىلىكى بىلەن بولغان. ھازىر بۇ خانىقانىڭ ئەسكى تاملىرى بار.

ئاتۇش (1)

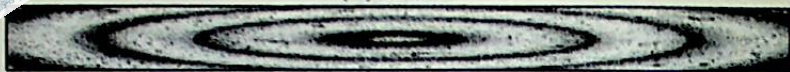
ئاتۇشتا سوپىزم ئىدىيىۋى ئېقىمنى تارقىتىشتا ئاساسىي ئورۇن بولغان خانىقالارنى «... سەئىدىيە سۇلتانلىقىنىڭ ئىككىنچى سۇلتانى ئابدۇرېشىتخان ئۆزىنىڭ پىر - ئۇستازى غوجا مۇھەممەت شېرىپ (خوجا مۇھەممەت شېرىپ - سەيلان، ھازىرقى قازاقىستاننىڭ چىمكەنت دېگەن يېرىدە تۇغۇلغان بولۇپ، سەئىدىيە خانلىقىدا 10 يىل تۇرغان) ئۈچۈن يەكەن، قاغىلىق قاتارلىق رايونلاردا خانىقا ياستىپ بېرىشتىن سىرت، ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىدە تۆت خانىقا ياستىپ، خادىم بەلگىلەپ بەرگەن»^①. مەشھەدتىكى خانىقالارنىڭ ئورنى تېخى بېكىتىلمىدى. كېيىنكى دەۋردە مەشھەدتىكى ئوچا خانىقاسى بىلەن باغئېرىق خانىقاسىنى ئاتۇش غوجىلىرىنىڭ ئەۋلادى بوۋاق شەيخنىڭ چوڭ ئوغلى ئابدۇقادىر ھەزرىتىم سالدۇرۇپ، بىر بۆلۈك كىشىلەرنى سوپىزىملىق ئىدىيىۋى ئېقىمىغا تارتقان.

يۇقىرىدىكى ئىككى خانىقاغا ھەر ھەپتىنىڭ پەيشەنبە كۈنى ۋە جۈمەدىن كېيىن بىر بۆلۈك سوپىلار يىغىلىپ پائالىيەت ئېلىپ بارغان. بىراق، ئاتۇشتا باشقا يۇرتلاردىكىگە ئوخشاش كۆپلىگەن كىشىلەرنى ئۆزىگە قارىتالمىغان ئابدۇقادىر ھەزرىتىم يېڭىسار ناھىيىسىنىڭ ساغان يېزىسىدا خانىقا سالدۇرۇپ، ئىشانلىق ھەرىكىتىنى داۋاملاشتۇرغان. ھىجرىيىنىڭ 1347- يىلى (1928-، 1929- يىللىرى) شەيخ ھەزرىتىم ۋاپات بولۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا شەيخ نىزامىددىن خەلىپە ئوچا خانىقاغا كەلگەن. 1947- يىلى ئاتۇشتىكى مەشھۇر تەرەققىيپەرۋەر ئۆلىما ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىم سۈيىقەست بىلەن قازا قىلغاندا، مېيىتىنى كۆتۈرۈپ گۆرىستانلىققا ئېلىپ ماڭغۇچە بىر بۆلۈك سوپىلار «ھۇ،

① لى جىنشېن: «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى» 375- بەت.

«ھۇ، ئاللاھۇ!» دەپ، مېيىتنىڭ ئىككى تەرىپىدە جەرە - ساما سېلىپ ماڭغاندا، بىر كىشى مەشھۇر ئۆلىما، شائىر ئەمەت داموللامدىن: «تەقسىر، بۇ قانداق ئىش؟» دەپ سورىغان. ئەمەت داموللام: «بۇلار ئىسلام دۇنياسىنىڭ سەنئەتچىلىرى، قىزىتقۇچىلىرى بولۇپ، مېيىت ئىگىسىدىن كۆپرەك پۇل ئۈندۈرۈۋېلىش كويىدا «ھۇ، ئاللا» دەيدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئاتۇشتا سۈپىزىمنىڭ باش كۆتۈرەلمەسلىكىنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ تەرەپلىمە بولۇپ، «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دە ئوقۇپ چىققان كىشىلەردىن بىر بۆلىكى مەشھۇر ئالىم بولغاچقا، سۈپىزىملىق ئىدىيىۋى ئېقىمىنىڭ زىيانلىق تەرەپلىرىنى تەشۋىق قىلىپ، خەلقنى بۇ ئىشتىن توسقان. «ئۆلمەيدىغاندەك تىجارەت قىل، ئەتە ئۆلىدىغاندەك ئىبادەت قىل» دېگەن تەمسىل ئاتۇش خەلقىنىڭ ھايات پىسخىكىسىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئاتۇشتا يەر ئاز، ئادەم كۆپ بولغانلىقتىن، ئۇزاق ئەسىرلەردىن بېرى ئاتۇش خەلقى يەرگىلا تايىنىۋالماي، تىجارەت قىلىشتەك چىقىش يولىنى تاللىۋالغان. ئۇلار ئاتۇشتىن باشقا رايونلارغا، ئوتتۇرا ئاسىيا، ئوتتۇرا شەرق ۋە ياۋروپا... قاتارلىق دۇنيانىڭ ھەرقايسى رايونلىرىغا چىقىپ تىجارەت قىلىش بىلەن بىرگە، ئۇ جايلاردىكى ئىجتىمائىي تەرەققىياتنى كۆرگەچكە، سۈپىزىملىق ئىدىيىۋى خاھىشنىڭ تەركىبىدۇنياچىلىققا ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى سەزگۈرلۈك بىلەن تونۇپ يەتكەن. شۇڭا، ئاتۇش خەلقىدە سۈپىلارنى ياخشى كۆرمەيدىغان، ئۇلارغا مەسخىرە كۆزى بىلەن قارايدىغان پىسخىكا شەكىللەنگەن. شۇنداقتمۇ يېقىنقى يىللارغىچە ئاتۇشتىكى خانىقالاردا سۈپىلىق پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئاز ساندىكى كىشىلەر بولغان. بۈگۈنكى كۈندە ئاتۇشتىكى خانىقالار يوقىلىپ، سۈپىلار تارقاپ كەتتى.

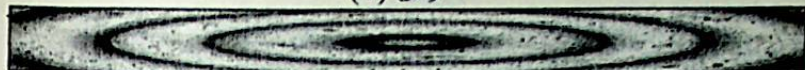

21. «ئەنگە مىڭبىگى ئۇرۇقى» ھەققىدە چۈشەنچە

كىشىلەرگە ئانچە تونۇشلۇق بولمىغان «ئەنگە مىڭبىگى ئۇرۇقى» ئاتۇش تارىخىدىكى بىر مەزمۇن. ئالتىن ئاتۇش تۆركۈل كەنتىدە «ئەنگە مىڭبىگى ئۇرۇقى» دېگەن تارىخىي نام ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، بۇ نامنى شۇ ئۇرۇققا تەۋە كىشىلەر ھازىرغىچە ئېسىدە ساقلاپ كەلگەن. تۆركۈلدىكى پېشقەدەملەر بۇ ئۇرۇقى «ۋەلەتلىكلەر» دەيدۇ. بۇ سۆز ئەرەبچە «ئۇلۇغ ئۇرۇق»، «نەسەبى يۇقىرى، غوللۇق ئۇرۇق» دېگەن مەنىنى بېرىدىكەن.

مەن (ئاپتور) 2002-يىلى يازدا تۇغقان يوقلاش مۇنا-سۈۋىتى بىلەن غۇلجا، سۈيىدۇڭ، توققۇز تارا ناھىيىلىرىدىكى تۆركۈللۈك تۇغقانلارنىڭ ئۆيىدە ئائىلە نەسەبنامىسى توغرىسىدا سۆزلىشىپ قالدىم. توققۇزتارادىكى تۇغقانلاردىن نۇرمۇھەممەت: «بىزنىڭ ئەجدادىمىز «ئەنگە مىڭبىگى» ئۇرۇقىدىن ئىكەن. ئاتامىزنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، بۇ ئۇرۇق خان ئەۋلادى ئۇرۇقى بولۇپ، ئەزەلدىن تۆركۈلگە ئورۇنلىشىپ، يۇرت سورىغان ئۇرۇق كەن. لېكىن، «ئەنگە» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى بىلمەيمەن» دېدى. سۈيىدۇڭدە ئولتۇراقلىشىپ قالغان تۆركۈللۈك تۇغقىنىمىز، مەشھۇر چېلىشچى ئابلىز كاللىچى: «ئۇكام، بىز «ئەنگە مىڭبىگى» ئۇرۇقىدىن بولۇپ، تۆركۈلگە جايلاشقان پادىشاھ ئۇرۇقى. تۆركۈلدىكى «ساراي بويى» ئەسلىدە پادىشاھلارنىڭ سارىيى، ئوردىسى بولغان. بۇ يەردە يەنە قەدىمكى بىر مەسچىت بار. «ساراي بويى» نىڭ جەنۇبىدا «يەر قورغان» دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئورۇن بار» دېدى.

مەن يۇقىرىقى مەلۇماتقا ئاساسەن، ئاتۇش تۆركۈلگە كېلىپ، پېشقەدەم كىشىلەردىن بۇ ھەقتە سوراپ كۆرسەم، ئۇلار-

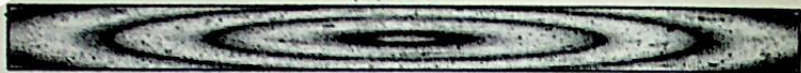

مۇ ئوخشاش جاۋاب بەردى. مەشھەد كەنتىگە تۆركۈلدىن ياتلىق بولغان تۇغقىنىمىز خان ھاجىم دېگەن ئايالدىن بۇ مەسىلىنى تەپسىلىي سۈرۈشتۈرۈپ كۆردۈم. خان ھاجىم يۇقىرىدىكى سۆزلەرنى تەستىقلاش بىلەن يەنە «بوۋىلىرىمىزنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، بىز خان ئۇرۇقى ئىكەنمىز، باشقىلار بىزدىن قىز ئالسا ياكى بىزگە قىز بەرسە بۇلار خان ئۇرۇقى تۇرسا، بىز قىز بېرىپ - قىز ئېلىپ، بۇلار بىلەن قانداق تەڭ تۇرارمىز» دەپ غەم - ئەندىشە قىلىشىدىكەن» دەپ سۆزلەپ كېلىپ، «بىزنىڭ ئۇرۇقتىكىلەرنىڭ قىز - ئوغۇللىرى تاكى كېيىنكى ئەسىرلەرگىچە پېشانىسىگە ئوتىغات (تاج) تاقاپ يۈرىدىكەن» دېدى.

مەن «ئەنگە مىڭبېگى» نىڭ تەپسىلىي ئۇقۇمى توغرىسىدا ئىزدىنىپ، «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 2002 - يىللىق 5 - سانىغا بېسىلغان يۈسۈپجان ئەلى ئىسلامنىڭ «ئاقسۇ ئايكۆلىدىكى قەدىمكى ئىزلار» ناملىق ماقالىسىنى ئوقۇدۇم. مەزكۇر ماقالىدە «ئەنگە» - موڭغۇلچە «تارمىقى»، «بىر قىسمى»، «قوشۇن» دېگەن سۆز بولۇپ، پادىشاھ ۋارىسىنىڭ قول ئاستىدا بولىدۇ ۋە پادىشاھ ۋارىسىنىڭ يەر - زېمىنلىرىنى باشقۇرىدۇ. ئۇرۇش ۋاقتىدا 1000 كىشىلىك قوشۇننىڭ باشلىقى بولىدۇ» دەپ ئىزاھات بېرىلگەن. بۇنىڭدىن باشقا، «گۈلەمخان» دراممىسىدا مۇنداق خەلق قوشىقى ئېيتىلغان:

گۈلەمخاننىڭ ئەسلىي يۇرتى ئويمان بۇلاقتۇر،
گۈلەمخاننى زورلاپ ئالغان ئەنگە چولاقتۇر.

ئەنگە ئۇرۇقىدىن مۇھىم خىزمەت قىلغانلار يۈەن سۇلالىسى دەۋرى (1206—1368) دە بار بولۇپ، «ئەنگە مىڭبېگى» دېگەن

سۆز گەرچە يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئەمەل ئاتالغۇسى بولسىمۇ، بۇ ئۇرۇق قاراخانىيلار دەۋرىدىكى پادىشاھلار ئۇرۇقىدىن ئىبارەت. قاراخانىيلار سۇلالىسى مۇنقەرز بولغاندىن كېيىن، قاراخانىيلار دۆلەت ھاكىمىيىتىدە ئىشلىگەن نۇرغۇن تالانتلىق سەركەردە، ئالىم، دۆلەت ئەربابلىرى تۈرلۈك سەۋەبلەرگە كۆرە چىڭگىزخان ھاكىمىيىتى (يۈەن سۇلالىسى) دە ئىشلىتىلگەن، بۇ كىشىلەر «ئەنگە مىڭبېگى ئۇرۇقى» نامى بىلەن ئاتالغان.

22. ئوچا بازىرى

جەنۇبىي شىنجاڭدىكى بىرقانچە ئورۇنلار ھازىرغىچە ئوچا نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. مەسىلەن، ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىنىڭ شەرقىدە ئوچا ناملىق يېزا، ئۈستۈن ئاتۇشتا ئوچا كەنتى، يېڭىسار ناھىيىسىدە ئوچا يېزىسى، كۇچا ناھىيىسىدە ئوچا كەنتى... بار.

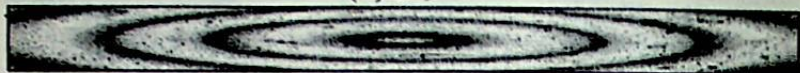
«ئوچا» نىڭ ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسى ئۇيغۇر تىلىدا «بازار» دېگەنلىك. جانلىق سۆزىمىزدە «بازار - ئوچا» دېگەن سۆز بار. ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىنىڭ شەرقىدىكى ئوچا ناملىق يېزىدا قاچان بازار بولغانلىقى ھەققىدە تارىخىي ھۆججەت يوق. مەشھۇر تارىخچى قۇربان ئەلى ھاجى خالىدنىڭ 1903-يىلى قازاندا نەشر قىلىنغان «تارىخى خەمسە شەرقى» (شەرقنىڭ بەش تارىخى) ناملىق ئەسىرىدە، ھىجرىيىنىڭ 842-يىلى (1438-، 1439-يىللىرى) قاتتىق يەر تەۋرەپ، ساغۇن شەھىرى پۈتۈنلەي خاراب بولغان. ھىجرىيە 900-يىلى (1494-، 1495-يىللىرى) بۇ خارابىگە يېقىن يەردە بىر شەھەر بەرپا قىلىنىپ، نامى «ئارتۇچ شەھىرى» دەپ ئاتالغانلىقى ئېيتىلغان. «ساغۇن» شەھىرى ئۆز

نىڭ جۇغراپىيىلىك مەۋجۇد يىتىنى يوقىتىپ 56 يىلدىن كېيىن، قۇرۇلغان «ئاتۇچ شەھىرى» مەشھەد كەنتىدە بەرپا بولۇپ، شەھەرنىڭ بازىرى ھازىر «ئوچا» دەپ ئاتىلىۋاتقان ئورۇندا بولغان دېسەك، ئوچا بازىرىنىڭ تارىخىغا 510 يىل بولىدۇ. بۇ بازار ئەتراپىدا ھازىر ئىسمى بار، جىسمى يوق ئورۇنلاردىن «كونا لەڭگەر»، «لەڭگەر»، «ھاسا باغ» (ھېسار باغ)، «چىنباغ» قاتارلىق تارىخىي ناملار ساقلىنىپ كەلمەكتە. ئوچا بازىرى ئۆزىنىڭ جۇغراپىيىلىك مەۋجۇد يىتىنى ئاللىقاچان يوقاتقان بولۇپ، كېيىنكى ئەسىرلەردە بۇ بازار مەشھەد كەنتىنىڭ ئىچىگە يۆتكەلگەن. مەشھەد بازىرى 1953-يىلىغىچە داۋام قىلىپ، كېيىن ھۆكۈمەت تەختىيۈن سايلىقىغا يېڭى شەھەر قۇرۇپ، بازارنى يۆتكىگەن. شۇنىڭ بىلەن مەشھەد بازىرى ئۆزىنىڭ تارىخىي رولىنى ئاخىرلاشتۇرغان.

23. يەر تەۋرەش ۋەقەسى

تارىخىي قۇربان ئەلى ھاجى خالىدنىڭ «تارىخى خەمسە شەرقى» ناملىق ئەسىرىدە كۆرسىتىلىشىچە، ھىجرىيىنىڭ 842-يىلى (1438-، 1439-يىللىرى) ئاتۇش رايونىدا دەھشەتلىك يەر تەۋرەپ، «ساغۇن شەھىرى» پۈتۈنلەي خاراب بولۇپ، نۇرغۇن كىشى ھالاك بولغان. سۇلتانلارنىڭ گۈمبەزلىرى يىقىلىپ، بۇ خارابە شۇ پېتى 60 يىل تۇرغان. ئاتۇشتا ئىككىنچى قېتىملىق ئەڭ ئېغىر يەر تەۋرەش ھىجرىيىنىڭ 1319-يىلى (1901-، 1902-يىللىرى) بولغان. مەرھۇم ئېمىر ھۈسەيىن قازى ھاجىمنىڭ «تارىخى ئەسەر ۋاقىئەئى كاشىغەر» ناملىق كىتابىدا قەيت قىلىنىشىچە، ھىجرىيىنىڭ 1319-يىلى (1901-، 1902-يىللىرى) زۇلقەھدى ئېيىنىڭ 16-

ئاتۇش (1)

كۈنى، سۈمبۇل 8- ئاينىڭ 14- كۈنى يەكشەنبە پېشىن ۋاقتىدا قەشقەر ۋە ئاتۇش رايونلىرىدا قاتتىق يەر تەۋرەپ، مەھمۇد ھېكمەتگە ئالتىن ئاتۇشتىكى ئۆيىدە يەر تەۋرەش سەۋەبىدىن تام بېسىۋېلىپ قازا قىلغان. ئاتۇش رايونىدا نۇرغۇن ئۆيلەر ئۆرۈلۈپ، نۇرغۇن كىشىلەر ھالاك بولغان. يەر تەۋرەشنىڭ تەسىرىدە قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ ئىككى مۇنارىغا ئېغىر چاڭ كەتكەن.

شۇ قېتىمقى يەر تەۋرىگەندە، چوڭ ئانام ھەلىمە خېنىم (ئابدۇقادىر داموللامنىڭ سىڭلىسى) 16 ياشتا ئىكەن. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، قاتتىق زىلزىلە تۈپەيلىدىن تېرەكنىڭ ئۈچى يەرگە تەگكەن، يەر چاڭ كېتىپ، بەزى جايلار يېرىلىپ كەتكەن. نۇرغۇن كىشىلەر، ھەتتا تۈگمەنگە بارغانلار ئېشەك بىلەنلا يېرىلغان يەر ئىچىگە چۈشۈپ كەتكەن. يەر تەۋرەش توختىغاندا، كىشىلەر يەر ئىچىگە كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە ئارغامچا تاشلاپ قۇتقۇزۇۋالغانىكەن. بەزى پېشقەدەملەر «يەر تەۋرىگەن يىلى مەن XX ياشتا ئىدىم» دەپ، ئاشۇ ئىچىنىشلىق ئەھۋاللارنى ئەسلەپ كەلمەكتە.

24. كەلكۈن ئاپىتى

ئىشەنچلىك تارىخىي مەنبەلەردە قەيت قىلىنىشىچە، XI ئەسىردىكى دەھشەتلىك كەلكۈندە ئالتىن ئاتۇش رايونى پۈتۈنلەي ۋەيران بولغان. مەرھۇم ئېمىرھۈسەيىن قازىھاجىمنىڭ «تارىخى ئەسەر ۋاقىئەئى كاشىغەر» ناملىق ئەسىرىدە: «... تارىخى ھىجرىيىنىڭ 670- يىلى (مىلادىيە 1270-، 1271- يىللىرى) چاغاتاي خاننىڭ قەشقەردىكى ھۆكۈمدارى قۇرخان دەۋرىدە ئالتىن ئارتۇچ مەشھەدكە شىمالدىكى ئارغۇ تاغى ئېغىزىدىن دەھشەتلىك سەل سۇ كېلىپ، 35 كۈن داۋام قىلغان... بۇ

رايوندىكى بارلىق ئۆي - ئىمارەت، شەھەر سېپىللىرى سۇ ئاستىدا غەرق بولۇپ، دەل - دەرەخلەردىن ئەسەر قالماي سايغا ئايلىنىپ كەتكەن...» دەپ يېزىلغان.

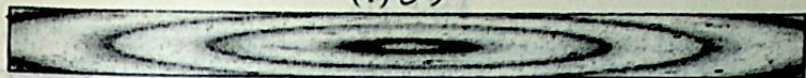
يەرلىك تەزكىرىلەردە بايان قىلىنىشىچە، XIII ئەسىردىكى ئاتۇشقا كەلگەن دەھشەتلىك كەلكۈندە، بوغاز دەرياسىنىڭ ئەسلىي ئېقىنى بولغان «باچاق ساي» دىن دەريا ئېقىنى يۆتكىلىپ، مەشھەد كەنتى بىلەن تېجەن كەنتى ئارىلىقىدىكى ئېقىن ساي، تېجەن كەنتى بىلەن بويامەت كەنتى ئارىسىدىكى ئېقىن ساي شەكىللەنگەن. ئاھالىلەرنىڭ ئولتۇراق يۇرت شەكىللىرى ئۆزگىرىپ، بۈگۈنكى ھالەتكە كەلگەن. دەھشەتلىك كەلكۈندىن ئامان قالغان «ساغۇن» لۇقلار ئالتىن ئاتۇشتىكى «ئوڭئېرىق كەنتى» دەپ ئاتالغان ماكانغا كېلىپ ئولتۇراقلاشقان؛ يەنە بىر قىسىم كىشىلەر قاغىلىقنىڭ تاغارچى رايونىغا بېرىپ ئولتۇراقلاشقان بولسىمۇ، كېيىن ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئاتۇشقا قايتىپ كەلگەن.

1944 - يىل 6 - ئاينىڭ 12 - كۈنى (دۈشەنبە چىقار، سەيشەنبە كىرەر كېچىسى) ئالتىن ئاتۇشقا دەھشەتلىك كەلكۈن كېلىپ، مىسلى كۆرۈلمىگەن پاجىئە يۈز بېرىپ، ئالتىن ئاتۇش زور تەبىئىي ئاپەتكە ئۇچرىغان. مېنىڭ ئالتە ياش ۋاقىتلىرىم ئىدى. ناھايىتى ئېنىق ئېسىمدىكى، شۇ كۈنلەردە بۇغدايلار سارغىيىپ پىشقان بولۇپ، پىشقان بۇغدايلار ئورۇلغان پېتى ئېتىزدا ئىدى. ھاۋا بىردىنلا تۇتۇلۇپ، قاپقارا قېلىن بۇلۇتلار ئالتىن ئاتۇش ئاسمىنى قاپلاپ كەتتى. كۈن ئولتۇرۇپ، جاھان قاراڭغۇ لباسنى كىيگەن پەيتتە دەھشەتلىك چاقماق چېقىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەپ، قاتتىق يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. تەخمىنەن سەھەر سائەت ئۈچ ئەتراپىدا ئالتىن ئاتۇشنىڭ شىمالىدىكى تاغ ئېغىزىدىكى بوغاز دەرياسىغا دەھشەتلىك كەلكۈن كېلىپ، مىسلى

كۆرۈلمىگەن پاجىئە يۈز بەردى. ئەتىسى ئورنۇمدىن تۇرۇپ، بوغاز دەرياسىنىڭ كەلكۈن سۈيى مەھەللىمىز ئالدىدىن ئېقىۋاتقانلىقى، ئۆزىنىڭ ئېگىزلىكى 3 — 4 مېتىر كېلىدىغانلىقىنى كۆردۈم. بىزنىڭ ئۆي ئېگىزىگە كەتە بولۇپ، سۇ قاپساپ كەلگەندە، ئۆينىڭ ئالدى - كەينىدىكى تاملارنى چېقىپ كەتكەن، ئۆيىمىز خۇددى سۇ ئىچىدىكى ئارالدەك قالغان ئىكەن. ئاسماندىكى قارا بۇلۇتتىن تۆكۈلۈۋاتقان يامغۇر خۇددى چېلەكتىن تۆكۈلگەن سۇدەك كۆپ، ئېقىۋاتقان سۇ ئۆزىگەش ياساپ خەلقنىڭ ئېتىزلىرى، ئۆي ۋاقىلىرىنى بېسىپ ۋەيران قىلىۋەتكەن. كەلكۈن سۇ تاغلاردىكى قوي - پادىلارنىڭ گەندىلىرىنى ئېقىتىپ كەلگەچكە، ناھايىتى قاغىسىق بەتبۇي پۇرايتتى. كۆز ئالدىمدا ئېقىپ كېلىۋاتقان قوي - كالا، خەلقنىڭ ئۆيلىرىدىكى مال - مۈلۈك، ياغاچ - تاش، سۇدا ئېقىپ، سۇدىن چىقالماي ۋارقىرىغان ئەر - ئاياللارنىڭ ئاۋازى، بۆشۈكتىكى بوۋاقلارنىڭ سۇدا ئېقىپ كېلىۋاتقانلىقىدەك پاجىئە - لىك مەنزىرىلەر ھازىرمۇ ئېسىمدە.

ئۇ ۋاقىتلاردا ئالتىن ئاتۇش ناھىيىسىنىڭ بازىرى دۈشەنبە كۈنىدە مەشھەدتىكى كونا بازاردا بولۇپ، بازارغا قەشقەر، بەشكېرەم، پەيزاۋات، كاتتا يايلاق، تۈگۈرمتى، كۆكتامدىن كىشىلەر كېلىشتىن باشقا، ئاتۇشقا قارايدىغان 24 كەنتتىن مىڭلىغان، ئۈنمىگەن كىشىلەر بازارغا يىغىلىپ سودا - سېتىق بىلەن شۇغۇللىناتتى. دۈشەنبە كەچتە يېقىن ئەتراپتىكى كىشىلەر ئۆيلىرىگە قايتقان بولسىمۇ، يىراق رايوندىن كەلگەن كىشىلەر مەشھەد كونا بازاردىكى دەڭ - سارايلاردا قونۇپ قالغان. شۇ قېتىمقى دەھشەتلىك كەلكۈندە، مەشھەد بازىرىدا قونۇپ قالغان كىشىلەرنىڭ كۆپ قىسمىنى سۇ ئەكېتىپ ھالاك بولغان. مەشھەد بازىرى ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان، بازارلىق ھۆكۈمەت

ئورگانلىرى ئاساسەن ۋەيران بولغان.

يەتتە كۈن داۋاملاشقان كەلكۈندىن ئامان قالغانلار ئۆز قېرىنداشلىرىنى نەدىن تاپىدىغانلىقىنى بىلمەي يىغا-زار قىلىشقان، ھەممە ئادەم بېلىگە ماتەم بەلۋېغى باغلىغان. بەزىلەر دەريا لېۋىدىكى لاي - لانتىلارنى، بەزىلەر ئالتىن ئانۇشنىڭ جەنۇبىدىكى ئورمان ئارىسىنى ئاختۇرۇپ، قازا قىلغان قېرىنداشلىرىنى تېپىپ، يەرلىكتە قويغان. بەزىلەر قازا قىلغان قېرىنداشلىرىنى تاپالماي يىغا-زار قىلىشقان. ئازغان يېزا ئۆجىملىك كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق ئەمەت ئىمىنىڭ ئايالى ئامىنەم شورۇقلۇق ھەسەن ھاجىمنىڭ قىزى بولۇپ، قورسىقىدىكى ئالتە يېرىم ئايلىق بالىسى بىلەن كەلكۈندە ئېقىپ كەتكەن. كەلكۈن توختاپ ئۈچ كۈندىن كېيىن، ئائىلىدە ئامان قالغان كىشىلەر ئۇنىڭ جەستىنى خېلى يىراق جايدىكى لاي ئاستىدىن تېپىپ، يەرلىكىدە قويغان. ئامىنەمنىڭ ئانىسى توقۇغان مۇسبەت قوشقى ئاتۇشتا ھازىرغىچە يادلىنىپ كەلمەكتە. مەسىلەن:

ئانا دېدىڭمۇ ئامىنەم،

دادا دېدىڭمۇ ئامىنەم.

لاينىڭ تېگىدە يېتىپ،

خۇدا دېدىڭمۇ ئامىنەم.

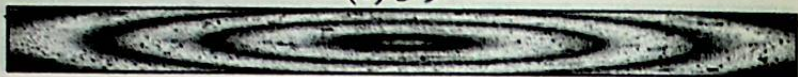
ئامىنەمنىڭ ساچىنى

ئاق ناۋاتتا پاتلىغان.

ئامىنەم چىرايلىقىنى

ئەمەت ئىمىنىگە ساقلىغان.

ئانۇئىس (1)

ئاللا، ئاللا ئامىنەم،
لايغا پاتقان ئامىنەم.
لايغا پېتىپ ياتقاندا،
ئاللا دېگەن ئامىنەم.

ئوتتا قويدۇڭ ئامىنەم،
چوغدا قويدۇڭ ئامىنەم،
مەن مۇساپىر ئاناڭنى
دەردتە قويدۇڭ ئامىنەم.

سەلەپ كەلدى شارقىراپ،
ئامىنەم كەتتى ۋارقىراپ.
سۇدا ئاققان ئامىنەم،
لايغا پاتقان ئامىنەم.

خەلق قوشاقچىسى مۇھەممەت ناپىر (1910 — 1975)
دەھشەتلىك كەلكۈن توغرىسىدا مۇنداق قوشاق توقۇغان:

قىرىق تۆتىنچى يىلى
سەل سۇ كەلدى ئاتۇشقا.
مۇنبەت يەرلەر ئايلاندى
گىياھ ئۈنمەس تاشلىققا.

ئېكىن يەرنى ئەپچاچتى،
ئاش - ئوزۇقنى لاي باستى.

تېجەن، مەشھەد خەلقىنى
تۈگمەس - پۈتمەس غەم باستى.

ئاقىتى لاي سۈلەڭ ئۇرۇپ،
قورقۇنچلۇق ھەيۋىسى.
كەتتى دەريا ياقىسى،
ئۆي - ماكاننىڭ ھەممىسى.

ئۆلدى ھەم يارىدار بولۇپ،
شۇ قېتىم ئۈچ يۈز كىشى.
كۆچتى خەلقنىم ئائىلە،
ياقىغا مىڭلاپ كىشى.

ئېيتسا خەلقنىم داد ئۇرۇپ،
كىم ئاڭلار پەريادىنى.
ئېچىنار ئاق دىل كىشى،
قاينىتار ۋىجدانىنى.

كۆرسە كۆرمەسكە سېلىپ
شۇل خەلقنىڭ ھالىنى.
قىلدى شۇملۇقلارنى ئۇ،
بەلكى ئەستى قارىنىنى.

شېڭدىن ① كېيىن گومىنداڭ،
چىققان ئىدى تەختىگە.

① شېڭ - شېڭ شىسەي 1933-1943-يىلىغىچە شىنجاڭ ئۆلكىسىنى
باشقۇرغان.

باستى زۇلۇم قاتمۇقات،
مىندى خەلق ئۈستىگە.

گومىنداڭنىڭ ئوردىسى
مەشھەد ئىدى ئەسلىدە.
ۋەيران بولغان ئۆيەرمۇ،
سەل سۇ كەلگەن پەسلىدە.

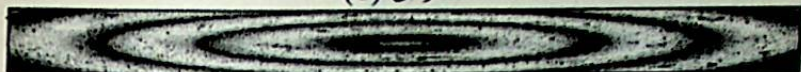
پاتپاراق بولۇشۇپ،
قىلدى ئۆزىنىڭ غېمىنى.
ئالۋان قويدى يۇرت - يۇرتقا،
تەيىنلەپ ئۆز بېگىنى.

مەشھۇر دىنىي ئالىم ۋە شائىر سەلەي داموللا ھاجىم^① يازغان
«كەلكۈن» ناملىق نەزمىنىڭ تولۇق تېكىستى تۆۋەندىكىچە:

كەلكۈن

زامان تۈرلى جاپا ۋە زۇلۇم، مېھنەتلەر قىلار ئۇلدى،
يۈرەكلەر قان بولۇپ، دەريا كەبى ياشلار ئاقار ئۇلدى.

① سەلەي داموللا ھاجىم 1894 - يىلى ئالتىن ئاتۇشنىڭ تەختىيۇن كەنتىدە تۇغۇلغان، 1957 - يىلى 63 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ ئەرەب تىلى ۋە گرامماتىكىسىغا دائىر يازغان «ئۇنۋانۇ سەرپ»، «تەجۋىد تۈركىي»، «مىشكات راۋىيلارنىڭ تەرجىمىھالى»؛ نەزمىي ئۇسلۇبىدا يازغان «ئىقەدۇل مەرجان»، ئەرەب تىلىدا يازغان «دىۋان ئەرەبى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار. ئۇنىڭ «ۋادەرخا» ناملىق شېئىرى 1947 - يىلى «ئاتۇش» ناملىق گېزىتتە ئېلان قىلىنغان. «كەلكۈن» ناملىق بۇ نەزمىنى مەرھۇمنىڭ ئوغلى مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىم «بۇلاق» ژۇرنىلىنىڭ 1984 - يىلى 13 - ساندا ئېلان قىلغان.

گۈلستانى ئاماننى ئەيلەبان دائىم خازان بەلكىم،
 غەمۇ سەدگۈنە ① ئەندۇھ ئېتەكلىرىن ئاچار ئولدى.
 مۈكەددەر ② قىلدى ھەر ئەيشى مۇسەففانى ③ ئەجىبا ئول،
 تامامى ھەسرەتى داغۇ بالالارغا مادار ④ ئولدى.
 ئەجەب دەھشەتلى سىلەب ئالتىن ئاتۇشتا زۇھۇر ئەيلەب،
 ھەممە كىشىلەردە ھەسرەتتىن فىغانۇ ئاھ - زار ئولدى.
 بۇغازدىن چىقتى بۇ سىلەب ⑤ ئەجدەردەك ئۇرۇپ ئاھەڭ.
 سەھەر ۋەختىدە قۇۋۋەتلىك ساداسى شار - شار ئولدى.
 پۈتۈن ساي جىلغە، ۋادىلەر تولۇپ ساھىلغا دەم ئوردى،
 تېشىپ يۇرت ئىچرە كىردى ئول زامان خەقلەر قاچار ئولدى.
 لىغىلداپ ئاقتى ئۈچ مىڭ گەز ئورۇندا قورشاپ ئالدى ۋاھ،
 ئوشۇل دەم تەۋبە يارەبى ساداسى سەدھەزار ئولدى.
 يۇلۇپ كەتكەن دەرەخلەر سانى بىر ئاللاغا مەلۇمدۇر،
 ئېرىق، كۆۋرۈك، توما، ئۆستەڭ، تىگەن، تۇغلار بىكار ئولدى.
 ئەجەل بايراقىنى قولدا تۇتتى ئۆركەشلەپ،
 دەرىخا، مۇردىلەر ئەلھۆكىمىللاھ بىشۇمار ئولدى.
 ھاۋانىڭ گۈلدېرى سۇنىڭ ئۇشۇ كۈن گۈر - گۈرى ئۆرلەپ،
 پەلەك ئەۋجىگە ھەيۋەتلىك ھەممەنى قورقۇتار ئولدى.
 كېلەردى ئىلگىرى ئازراق مۇنداق سەيل ⑥ ۋەھشەتلى،
 ھۇجۇم قىلماس ئىدى، ئەفسۇس ئەجەب بۇ زۇلىمدار ئولدى.

① سەدگۈنە — يۈز تۈرلۈك.

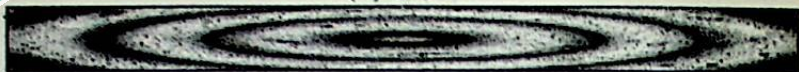
② مۈكەددەر — دۇغ.

③ ئەيشى مۇسەففان — كۆڭۈللۈك تۇرمۇش.

④ مادار — مەركىزىي نۇقتا.

⑤ سىلەب — كەلكۈن.

⑥ سەيل — كەلكۈن.

تەئەججۇپ سەددى ئىسكەندەر^① كەبى مەھكەم ئىمارەتلەر،
 گۈرۈلدەپ تاغ مەسەللىك مەۋج ئۇرغاندا غۇبار ئولدى.
 قىيامەت بولدى يا توپان بالاسى كەلدى دەپ ئويلاپ،
 بۇ تىللەر لال ئولۇپ قورقۇپ، يۈرەكلەر بىقارار ئولدى.
 ھۇجۇم راسلاپ سەھەردە ئاھ غەفلەت پەردىسىن قاپلاپ،
 تويۇقسىز شارقىراپ ئاھىستە يۇرتلەرنى باسار ئولدى.
 بۇلار پاچچەن، تېجەن، قۇمباغ، ئازغان، ئۇجىلىك، شالا،
 تۇقايۇ تەختىيۇن، ئارغۇ، بۇيامەت ھەم مازار ئولدى.
 ئىتارچى، كۆنچى، ئاچچىق ھەمدە مەشھەد بەزى ئۈستۈن تاغ،
 بازار، ئوتتۇراغ، ئۆستەڭ بويى، باغىرىق ھەم ئۇچار ئولدى.
 يىگىرمە بىر مۇبارەك كەنتلەردە كۈن تۇتۇپ سىلەپ،
 داۋام ئون يەتتە سائەت مەۋج ئۇرۇپ بىردەك ئاقار ئولدى.
 ئېغىر بىر ھادىسە بولدى كۆتەرمەكدىن قېرىنداشلار،
 سۆڭەكلەر ئۈشتۈلۈپ ئى داغ بەل پۈشتلەر دۇتار ئولدى.
 ئېقىپ سۇ ئىچرە كۆزدە غەرق بولغانلار ئامىن دەپ،
 ئەلەيھىم رەھمەتۇللاھى^② تەرەپلەردىن چىقار ئولدى.
 بىرىنى تام باسب ئۆلدى، بىرىدە ئاھۇ ۋاۋەيلا،
 دەرەخ ئۈستىگە قاچىپ رەببى يەسىرىنى^③ ئوقار ئولدى.
 غەرق ئولدى خەبەرسىز ئەل ئەجەل دەپ بەزى مەرھۇملار،
 بىرى ئۆزىن ئىلاج ئولماي دۇغاپ سۇغا ئاتار ئولدى.
 ئارالۇ دەڭدە ئولدى ھەم دەرەخلەر بەزىلەر جۇتدىن،
 قاچىپ سۇدىن يەنە سۇدا غەرق ئولغانلار بار ئولدى.

① سەددى ئىسكەندەر — ئىسكەندەر ئىمپېراتور.

② ئەلەيھىم رەھمەتۇللاھى — ئاللاھقا رەھمەت قىلسۇن.

③ رەببى يەسىر — خۇدا ئاسان قىلغىن.

نىدائى ئەشەدۇ ئۆرلەپ ھاۋاغا، ئەلۋىدا ئەيتىپ،
 شېھىت ئولماققا مۇندا ئەينى رەغبەت ئىختىيار ئولدى.
 بۇلارنىڭ مۇندا چۈنكى تۇرماقنى ئانداق مۇھال ئولسا،
 شەھادەت رۇتېسىدا ① كەتمىكى خوپ ئېتىبار ئولدى.
 چىرىمداندىن كەبەن ② ئەيلەپ ئۆزى غەمسال ③ ئولۇپ سىلەپ،
 قارا قۇمدىن قېزىپ قەۋرى ئۆزى دەفنى قىلار ئولدى.
 ئەجەب ماھىز ئالىپتۇر ئۇ بىرىنچى ئۈستىدىن تەلىم،
 تۆمۈردەك تارمار ئىلمىدا شەكسىز ئىشتاھار ④ ئولدى.
 كۆرۈڭ تېخى ئەجەل ئىلكىدە ئول جاللاى بىرەھمەت،
 تەرەھھۇمىسىز بۆشۈكدە چوق ⑤ گۆدەكلەرنى چاقار ئولدى.
 تەئەججۇب قىل تومۇزدا بادى سەرسەر بىرلە كۆپ يامغۇر،
 سوغۇق پەسلى زىمىستاندەك تەرەپلەردىن ئۇرار ئولدى.
 بىرى جاندىن، بىرى مالدىن، بىرى ئاش ۋە ئوزۇقلاردىن،
 بىرى ئەسبابى خانە جاي، زېمىندىن ئايرىلار ئولدى.
 بىرى ۋەيران، بىرى ھەيران، بىرىدە قالمىدى ھەيۋان،
 بىرىدە بولمىغاچ نەرسە پەقىرۇ خاكىسار ئولدى.
 بۇلەر ھازىر تالادا، جايى بولماي ئەينى سەرگەردان،
 ئولۇپ، كەففە، باراڭدا قىيىنلىپ ئۆيلەر تۇتار ئولدى.
 بۇلارنىڭ بەزىسى ئالدى بېرىپ جاننى بۆيۈك ئارام،
 ۋەتەنسىز بەزىلەر ئاشۇ ئوزۇقتىن قىيىنلار ئولدى.
 ئۇلار كەتتى، بۇلار قالدى، بۇلاردىن ھال سوراش لازىم،

① شەھادەت رۇتېسىدا — شېھىتلىك دەرىجىسى.

② كەبەن — كېيەن.

③ غەمسال — ئۆلۈك يۇغۇچى.

④ ئىشتاھار — مەشھۇر.

⑤ چوق — كۆپ، جىق، نۇرغۇن.

ئۇلارگە خەتمىقۇرئان ھەم دۇئا خۇش يادىكار ئولدى.
 كۆزۇ يازلىق ئېكىنلەر خۇش ھاۋالىق بوستانلەر ھەم،
 گۈزەل باغۇ چەمەن، ئالىي ئىمارەت تارمار ئولدى.
 يېشىم قاندەك ئېقىپ، باغرىم كەۋاب بولدى ئەيا ھەسرەت،
 ۋۇجۇدۇم قىل مەسەللىك بۇ مۇسبەتتىن نىزار^① ئولدى.
 تۇماندەك دۇدى ئاھۇ داغ- ھەسرەتلەر ھەۋاغا ئۆرلەپ،
 ھەۋا ھەتتا قارا توننى مۇسبەتتىن كىيەر ئولدى.
 كېيىن بۇ مۇردىلەرنى ھەر تەرەپتىن تاپتى خىشاۋەند^②،
 بۇ گىج - گىج قۇم ئىچىپ ئۆلگەن شېھىتلەر ئاشكار ئولدى.
 بىز ئاتۇش ئەھلى ھەسرەتتىن پانا بولساق ئەيىب قىلماڭ،
 بۇ يەڭلىخ زور مۇسبەتكە قاينۇ كىملەر چىدار ئولدى.
 قاراسەيلۈلئەرەم^③ نىدۇر بۇنىڭ ئالدىدا ئى ساھىب،
 قارا كۈنلەر، قارا سۇلار، قارا ماتەم قارار ئولدى.
 قىلىڭلار ئەھلى ئاتۇش يېڭى تەمىر^④ ئائۇمىد ئولماي،
 كى ئاتۇش شەۋكىتىگە بۇ مۇسبەت كۆز تۇمار ئولدى.
 كىمەرسە ئۆلمىگەن، جايۇ ئىمارەت يەردىن ئايرىلغان،
 زەئىب بىچارىلەرگە قىلسا ياردەم نىكسار^⑤ ئولدى.
 قازا دەفتەرنى قاتلاپ، سەيلە ئاتلاپ، بەلكى تاقلاپ،
 ھۇجۇم ئەسكەرلىرىنى كاتتا يايلاققا يايار ئولدى.
 بېرىپ ئاندا خاراب ئەتتى پۈتۈن جاي ۋە ئېكىنلەرنى،

① نىزار — ئۇرۇق، زەئىب.

② خىشاۋەند — ئۇرۇق - تۇغقان.

③ سەيلۈلئەرەم — قەدىمكى زاماندا ئەرەبىستاندا يۈز بەرگەن تارىختا
 مەشھۇر سۇ ئايىتى.

④ تەمىر — قۇرۇلۇش، بىناكارلىق، ئىسلاھات.

⑤ نىكسار — ياخشىلىقى كۆپ.

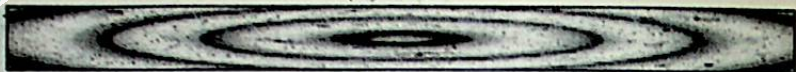
ئۇشۇنداق كاتتا يايلاق يەرلىرىگە قۇم تىقار ئۇلدى.
 ئېكىن جاي ئاندا تۇرسۇن، بۇ قارا سۇ نەچە يىللاردىن،
 بۇ زەينىك ئەمدى تۈزگەن كۆپ زېمىنلەرنى بۇزار ئۇلدى.
 كېرەكتىن چىقتى بۇ يەرلەر سالاھ^① تاپماس نەچە يىللار،
 تامام زەي، شور، قارا لايدىن خارابلىققا دۇچار ئۇلدى.
 ئەدەتسىز چارپايلار تەلمۈرۈپ مەيداندا مۇ - مۇ دەپ،
 تىرەن پاتقاققا پاتىپ ھېچ چىقالماستىن ئۆلەر ئۇلدى.
 ۋەتەن ئەھلى سۆيۈملۈك يەرلىرىن ھەم يۇرتلىرىن تاشلاپ،
 قوپۇپ كۆچمەن بولۇپ، ئاھ دەپ، تەرەپلەرگە كېتەر ئۇلدى.
 ۋەتەندىن ئايرىلىپ ئاللاغا يىغلاپ يۇرتلىرىن ئەسلەپ،
 بۇلارنىڭ باشى ئۆي بولماي، تالادا قاينىقار^② ئۇلدى.
 كۆرۈڭ، بۇ سۇ قاراڭغۇلۇق، مارالبېشى ھەمدە ئۆردەكلىك^③،
 قارا قىلچىنىڭ^④ بارىپ كاتتا ئاپەت تۇغدۇرار ئۇلدى.
 قىلىڭلار كاتتا ياردەم بۇ خۇسۇستائى قېرىنداشلار،
 ۋەتەن سۆيگەن جۇۋانمەرد بۇ جاھاندا ھوشيار ئۇلدى.
 كىشىكىم قىلسا ياردەم تاقىتىچە، ئول كىشى بىشەك،
 خۇدانىڭ رەھمىتىنىڭ سايىسىدا سايىدار ئۇلدى.
 بۇ يولدا قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ غەيرەتلى باتۇرلار،
 تولا كىشىلەرنى ساھىلغا ئېلىپ بىردىن چىقار ئۇلدى.
 كىرىپ سۇ ئىچەر يانماستىن، ئۆزى ئات بىرلە قالماستىن،
 بۇلارنى زادى قورقماستىن بۇ سۇدىن قۇتقۇزار ئۇلدى.

① سالاھ — تۈزۈلۈش.

② قاينىقار — بېشى ئايلىنىش، بېشى چۆرگىلەش.

③ ئۆردەكلىك — پەيزاۋات ناھىيىسىگە قاراشلىق يەر نامى.

④ قارا قىلچىن — پەيزاۋات ناھىيىسىگە قاراشلىق يەر نامى.

ئىلاھى مەغپىرەت قىل بۇ غەرقلەرگە^① ۋە رەھمەت قىل،
 كى ئانلار بۇ ۋاقىتتا شەھىدى بەختىيار ئۆلدى.
 ئۇ يەردە ئەيلەب سىراپ ئەفۇ ئەيلەب ئابى كەۋسەردىن،
 بۇ يەردە دۇغ - دۇغاب سۇدىن بۆلەردە سىنە تار ئۆلدى.
 يۈز ئۆرۈپ بۇ شەھىدلەر بىپاقا دۇنيادا تۇرماقتىن،
 شەھۇدۇ كەربالاغە جەننەتۇل مەئۋادا يار ئۆلدى.
 ئەمەل قىلماي شەرىئەتكە ئويۇن، كۈلكە، تاماشالەر،
 تولا بىزلەرنى غەفلەت كۆرىپسىدە ئۇخلىتار ئۆلدى.
 خۇراپات ئىچرە چۆمدۇق، ئۇل سەلەفلار^② يولىدىن ئازدۇق،
 زالالەت زۇلمىتى ئىچرە جاھالەت ئىنتىشار^③ ئۆلدى.
 شارابۇ پاھىشەبازلىق ئىشىمىز غەدرە^④، غەمبارلىق،
 ھەسەت، گىنە، ئاداۋەت، بىنامازلىق ھەم قىمار ئۆلدى.
 بۇلاردىن كۆز يۈمۈپ لەھۋۇ لەئىبەرنى^⑤ ھىجاب ئەيلەب،
 چوقۇر، ئازغۇن، ئۇزۇن ئۇيۇقۇ، قېلىن غەفلەت شوئار ئۆلدى.
 بۇ ھەقدە ئەمرىمەرۇپ نەھى مۇنكەر بىتتى بىزلەردىن،
 سۈكۈت ئەتمەك گۇناھتىن ئالمنى ئىسلامدا ئار ئۆلدى.
 سەن ئى نازىم ئۆزۈڭنى پاك قىلماي ئېيتقىنىڭ نەسۇد،
 ئەمەل يوق كىمسە ئۇقبادا زەبۇن ھال خار - زار ئۆلدى.
 قالۇر دەپ يازدى سالىھ بۇ جاھاندا كاتتا تارىخى،
 كى ئالەم ئىچرە بۇ قىسسە ئەجەبمۇ نامۇدار ئۆلدى.
 مىڭ ئۈچيۈز ئاتىمىش ئۈچ ھىجرى جەمادىيە سانى^⑥ ئاي،
 ئىدى قۇدرەت قولى بىزگە بۇ تەقدىرنى سىزار ئۆلدى.

① غەرقلەر — سۇدا غەرق بولغانلار.

② سەلەفلار — ئەجدادلار.

③ ئىنتىشار — تارقىلىش.

④ غەدرى — خىيانەت.

⑤ لەھۋۇ لەئىب — ھاۋايى ھەۋەس.

⑥ جەمادىيە سانى — ھىجرىيە كالېندارىدا 6- ئاي.

شۇ قېتىمقى كەلكۈندە نۇرغۇن ئەر - ئايال، ئۇششاق بالىلار ئېقىپ كەتكەن. كەلكۈن توختىغاندىن كېيىن، ھايات قالغان كىشىلەر كەلكۈندە ئېقىپ كەتكەنلەرنى ئىزدەپ، دەسلەپكى قەدەمدە 365 جەسەتنى تېپىپ ۋە بىر يەرگە جەملەپ نامىزنى چۈشۈرۈپ، يەرلىكىدە قويغان. بۇ كەلكۈن تۇيۇقسىز كەلگەچكە، نۇرغۇن كىشىلەر ھالاك بولغان، بىر قىسمى دەرەخكە، ئۆگزىگە چىقىۋالغان بولسىمۇ، كۆپ قىسمىنى كەلكۈن سۇ ئەكەتكەن.

زور تەبىئىي ئاپەت تۈپەيلىدىن ئالتىن ئاتۇشتىكى ئېكىنزار-لىقلار، بۇغدايلار لاي ئاستىدا قالغان. ئەكسىيەتچى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى كەلكۈن كېلىدىغان دەريا قاشلىرىنى مۇستەھكەملەشكە پەقەت ئېتىبار بەرمىگەننىڭ ئۈستىگە خەلقنىڭ ئۆلۈش-تىرىلىشى بىلەن كارى بولمىغان. ئېغىر مۇسبەت، ئاچارچىلىق ئالتىن ئاتۇشنى قاپلاپ كەتكەن مۇشۇنداق ۋەزىيەتتە، سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتى قەشقەردىكى كونسۇلى ئارقىلىق ئالتىن ئاتۇشقا ئۈچ ئاپتوموبىل رەخت ئەۋەتكەن. گومىنداڭنىڭ ئالتىن ئاتۇشتىكى يەرلىك دائىرىلىرى بۇ ياردەمنى قوبۇل قىلمىغان. ئاپتوموبىللار مەشھەدنىڭ شىمالىدىكى كەنتلەردە توختاپ، رەختلەرنى خەلققە تارقىتىپ قايتىپ كەتكەن. باشقا رايوندىكى كىشىلەر قەشقەردىن ئېلىپ كەلگەن نۇرغۇن ناننى ئالتىن ئاتۇش ساقىچى ئىدارىسىنىڭ ئىچىگە چۈشۈرۈپ، دەرۋازىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى تامدىن تۆشۈك ئېچىپ، خەلقنى قاتار قىلىپ تىزىپ، بىردىن نان بەرگەن، شۇ قاتاردا مەنمۇ بىر نان ئالغان.

دېمەك، بۇ دەھشەتلىك كەلكۈن ئالتىن ئاتۇشتىكى نۇرغۇن ئادەمنىڭ جېنىغا زامان بولۇشتىن باشقا، ئۇلارنىڭ ئۆي - ۋاقا، چارۋا مال، ئېكىنزارلىقلىرىنى ۋەيران قىلىپ، زور دەرىجىدە

ئىقتىسادىي زىيان كەلتۈرگەن. كەلكۈن كېلىدىغان بۇ دەريانىڭ ئىككى تەرىپى ھازىر مۇستەھكەم قاشالار بىلەن ئېتىلىپ تىزگىنلەندى.

25. ئازاق سېپىلىنىڭ قۇرۇلۇشى

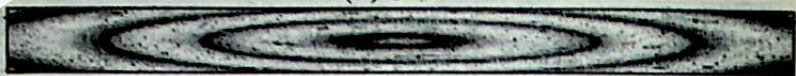
1944- يىلى قوزغالغان ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەسىرى جەنۇبىي شىنجاڭغا كېڭىيىپ، تاشقورغان، تاشمىلىق، ئوپال، قاغىلىق، پوسكام قاتارلىق گومىنداڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى رايونلار- غىچە تەسىر كۆرسىتىپ، گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيىتىنى پالەچ ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغان. گومىنداڭنىڭ قەشقەردىكى گارنىزون قوماندانلىق شتابى ۋە قورچاق ۋالىي مەھكىمىسىدىكى ئەمەلدارلار ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ قەشقەر ۋىلايىتىدىكى تەسىرىنى توسۇش ئارقىلىق ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەم لەش ئۈچۈن، ئاتۇش ناھىيىلىك قورچاق ھۆكۈمەت ئورگانلىرىنى ئازاق كەنتىنىڭ غەربىدىكى كەڭ كەتكەن «ئاق يەر» دېگەن ئورۇنغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، سېپىل ئىچىگە ئېلىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن مۇداپىئە كۆرۈشنى قارار قىلغان.

1945- يىلى ئەتىيازدا خەلق ئارىسىدا، «ئازاقتىكى ئاق يەر» گە سېپىل سېلىپ، مەشھەدتىكى بازارنى «ئاق يەر» گە يۆتكەيدىكەن» دېگەن گەپ - سۆز تارقالغان. شۇ يىلى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ شەھەر سېلىش ئېلانى جاكارلىنىپ «... پۈتكۈل ئاتۇش خەلقى ئازاقتىكى «ئاق يەر» گە يىغىلسۇن. سېپىل قۇرۇ- لۇشى ھەققىدە دوكلات بېرىلىدۇ ۋە ئاممىنىڭ پىكرى ئېلىنىدۇ...» دەپ ئۇقتۇرۇش قىلىنغان. گومىنداڭنىڭ قەشقەر يېڭىشەھەردە تۇرۇشلۇق سىلىڭبۇسىنىڭ باشلىقى ۋە قەشقەرنىڭ قورچاق

ۋالىي قىزىلار ئاتۇشقا چىقىپ، مەزكۇر جايغا يىغىلغان خەلققە ئالدى بىلەن قورچاق ۋالىي بۇ ھەقتە نۇتۇق سۆزلىگەن. ئەمەلىيەتتە، بۇ جايغا سېلىنىدىغان سېپىلنىڭ ئۇلىنى تۈزلەپ شېغىل تۆكۈپ، ھەربىر بەگلىك تەۋەسىنى ئالدىن ئايرىپ قويغان ئىكەن. سېپىل لايىھىسىدە تۆت دەرۋازا بېكىتىلىپ، بۇ تۆت دەرۋازىنى مەشھەد دەرۋازىسى، ئوڭىرىق دەرۋازىسى، ئارغۇ دەرۋازىسى، ئۈستۈن ئاتۇش دەرۋازىسى دەپ ئاتايدىغان بولغان.

قورچاق ۋالىي دوكلاتىدا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن سېپىل سالماي بولمايدىغانلىقىنى ئاساس قىلغان ھالدا ئاممىنى قورقۇتۇش مەزمۇنىدىكى سۆزلەرنى قىلغان. «ئۈچ ۋىلايەتتىكى قىزىل پاچاق ئوغرىلار يېقىندىن بۇيان تاشقورغان، تاشمىلىق خەلقنى ۋەھشىيلەرچە بۇلاپ - تالاۋاتىدۇ. بۇ خىل بۇلاڭچىلىق ئاتۇش خەلقىنىڭ بېشىغا كېلىشتىن ئاللا ساقلىغاي، ئىنشائاللا. ئۇلار بېسىپ كېلىپ قالسا، كىرىۋېلىش ئۈچۈن سېپىل لازىم بولىدۇ. ھەرگىز قورقماي سېپىلنى ياسىشىمىز لازىم، ئاللا بىزگە يار - يۆلەك بولىدۇ. ئاتۇشتا ئوغرىلارغا قايتۇرما ھۇجۇم قىلغۇدەك نۇرغۇن ئەسكەرلىرىمىز بار. سىلەر ئوغرىلارغا ھېچقانداق ياردەم بەرمەيمىز دەپ، يېقىندا قۇرئان تۇتۇپ قەسەم^① بەردىڭلار. ھۆكۈمەت سىلەردىن كۆپ خۇرسەن.

① قەسەم - ئازاققا سېپىل سېلىشنىڭ ئالدىدا، گومىنداڭنىڭ مەخپىي بولىۋاتقى بويىچە ئاتۇش 24 كەنتتىكى ھەر مەھەللىنىڭ خەتپىلىرى «14 ياشتىن 70 ياشقىچە ئەر - ئاياللار تەرەت ئېلىپ، مەھەللىدىكى مەكتەپلەرگە كەلسۇن» دەپ يىغىپ، خەلقنى غەرب تەرەپكە قارىتىپ، ئالا قويماي قۇرئان تۇتقۇزۇپ قەسەم ئىچۈرۈپ، دۇئادىن كېيىن پۇقرالىق كىنىشكىسى تارقىتىپ بېرىلگەن (بۇ مەلۇماتنى ئاتۇش تېتىرلىق، مۇشۇ ۋەقەنىڭ شاھىتى، قەشقەر پېداگوگىكا ئىنىستىتۇتىدىن پېنسىيىگە چىققان 80 ياشلىق ئابدۇقادىر مۇھەممەت بەردى).

شۇڭا، سېپىل سېلىشقا قارشى چىقىشقا بولمايدۇ» دېگەن. ئەينى چاغدىكى دىنىي ئۆلىما، مەشھەدلىك ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىم شۇ مەيداندا بۇ قورچاق ۋالىيغا سوئال قويۇپ: «سېپىلنى ئاتۇش خەلقى يالغۇز سالامدۇق ياكى قەشقەر خەلقى بىلەن بىرگە سالامدۇق؟» دېگەندە، ۋالىي قاتتىق خاپا بولۇپ، ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىمنى ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويۇپ: «نېمە ئادەمسەن، نېمە ئىش قىلىسەن؟» دېگەن. خەلقنى قورقۇتۇش ئۈچۈن ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىمگە قورال تەڭلەپ: «سېپىنڭ مەقسىتىڭ نېمە، سەن بىزگە قارشى چىقىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئوغرىلىرىغا ياردەم بەرمەكچىمۇ؟ سەن ئوغرىلار تەرەپتىكى ئادەممۇ؟» دەپ تەھدىت سالغان. ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىم مۇنداق دېگەن: «مەن يېشىمنى ياشاپ بولغان ئادەم، مېنى مۇشۇ مەيداندىلا ئېتىۋەتسەڭمۇ ئاتۇش خەلقىنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان ئېغىر ئەمگەكنىڭ زۇلمى ئالدىدا تۆت ئېغىز گەپ قىلماي بولمايدۇ. ئاتۇش زېمىنى ئاز، سايلىق، سارلىق، تاغلىق رايون. ئاتۇش خەلقىنىڭ يېرىمى جان بېقىش ئۈچۈن باشقا شەھەرلەرگە چىقىپ كېتىدۇ، قالغانلىرىمىز ھەمىشە ئاسمانغا قاراپ جان باقىمىز. يامغۇر ياغمىسا، بىزگە كېلىدىغان ھوسۇل بەزى يىللاردا ئادەم ۋە ھايۋانلارنىڭ يېيىشىگە ئاران يېتىدۇ. ئاتۇشتىكى نەچچە مىڭ ئادەم بۇ چوڭ سېپىلنى سالىمىز دېسەك، دېھقانچىلىقىمىزنى كىم قىلىدۇ؟ جانابلىرى بىزگە ئىچ ئاغرىتىپ قويسىلا».

ۋالىي بۇ گەپنى ئاڭلاپ تېخىمۇ ئاچچىقلاپ، ئابدۇكېرىم ئاخۇن خەلىپىتىمگە قورال تەڭلەپ ماڭغاندا، بىرەيلەن: «تەقسىر، خاپا بولمىسىلا، سېپىلنى قاچان دېسىلە شۇ چاغدا ياسايسىلا» دېگەن. بۇ جىددىي ھالەتنى كۆرۈپ قېچىشقا باشلىغان خەلقنى بەگ - بوجاڭلار توسۇپ يىغىن مەيدانىنى تىنچلاندۇرغان. يىغىندا، دۈشەنبە بازاردىن يېنىپ ئەتىسى سېپىل سوقۇشنى

باشلاشقا ۋەدە بېرىلگەن. 1946-يىلى ئازاق سېپىلى پۈتۈپ، ئىچىگە ساقچى ئىدارىسى قاتارلىق ئورۇنلارنىڭ قۇرۇلۇشى چۈشۈپ، دەرۋازىلىرى پۈتمىگەن. سېپىلنىڭ شەرق تەرەپ دەرۋازا ئورنىنىڭ يان تەرىپىدىكى ئابىدە تاشقا «بۇ سېپىل ئاتۇشنىڭ ھاكىمى گۇياڭ^① رەھبەرلىكىدە سالدۇرۇلدى» دېگەن خەنزۇچە - ئۇيغۇرچە خەت ئويۇلغان. ئازاق سېپىلىنى سالغۇچىلارنىڭ زۇلۇم ئاستىدا ئىشلىگەنلىكىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان قوشاقلار بار.

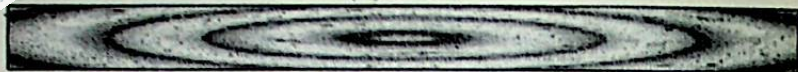
ئازاققا سېپىل سالدۇق،
تۆت چاسا بۇلۇڭ قىلماي.
ئىشلىتىدىكەن پۇقرانى،
قىلچىمۇ رەھىم قىلماي.

ئازاققا سېپىل سالدۇق،
ئۆزىمىزگە زۇلۇملۇق.
بۇ سېپىلنى سوقتۇرغان
نېزام^② دېگەن بۇرۇتلۇق.

سەككىز كۈندە بىر بازار^③،
يېتىم ھەتتاردا ھاۋانچى.
ئازاققا سېپىل سالغان
ئوسمان دېگەن پىلانچى.

① گۇياڭ — ئاتۇشنىڭ شۇ چاغدىكى ھاكىمى.
② نېزامىددىن — گومىنداڭ ئەمەلدارى بولۇپ، ئازادلىقتىن كېيىن باستۇرۇلغان.
③ ئاتۇش مەشھەدە ھەپتىدە بىر كۈن (دۈشەنبە) بازار بولاتتى.

ئانۇش (1)

ئوسمان بۇرۇتنىڭ سېپىلى^①
بوراندا قالغان شويلىدەك.
پالتاچىنىڭ سېپىلى
رەندە سالغان تاختىدەك.

ئازاق سېپىل قۇرۇلۇشىغا بىۋاسىتە قاتناشقان ئۈستۈن
ئاتۇشلۇق خەلق قوشاقچىسى مۇھەممەت ناپىر سېپىل قۇرۇلۇشى
توغرىسىدا مۇنداق قوشاق توقۇغان:

زۇلۇم سېلىپ گومىنداڭ،
سېپىل سوقتى ئازاققا.
جان باقماقمۇ تەس بولدى،
چۈشتۇق ۋەيلۈن دوزاخقا.

يىغدى مەندەك كۆپلىگەن
ياغاچچىنى، تامچىنى.
تۇرۇپ قالساق دوغىلار
سالدى باشقا قامچىنى.

ئارام ئالماي سېپىلدا،
شۇنچە چاپسام كەتمەننى.
ھەق بەرمىدى كازاپلار،
ئېزىپ مەندەك دەردمەننى.

① ئوسمان بۇرۇت — ئازاق سېپىلىنىڭ ئۆزى مەسئۇل بولغان دائىرىگە
سېپىل سوقتۇرغان.

شۇ دەۋردە خەلقنىڭ ئاھۇپەريادى تۆۋەندىكى قوشاقلاردا
بايان قىلىنغان:

ھەرگىز كارى بولمىدى،

ئاپەت كەلسە خەلققە.

قوغداش ئۈچۈن ئۆزىنى،

سېپىل سوقتى ئازاققا.

يىغدى مىڭلاپ تامچىنى،

ياغاچچىدىن قانچىنى.

ئىشلىمىسە مەدىكار،

دورغا ئالۇر قامچىنى.

نزام بېگىم ئازاقلىق،

ئاسىپ قاتىل مەشھەدلىك.

سېپىل ئالۋىنى سېلىپ،

قىيىنمۇ تەكەن دەھشەتلىك.

گومىنداڭنىڭ بازىسى

بوغاز دەريا قېشىدا.

كىچىككىنە چازىسى

ئېگىز تاغنىڭ بېشىدا.

گومىنداڭ زۇلۇم سېلىپ،

شەھەر سالدۇرغان ئازاققا.

ماۋجۇشنىڭ رەھبەرلىكىدە،
ئەمدى چىقتۇق ئازادقا.

26. ئاتۇشتىكى 24 كەنت ۋە ئۇنىڭ ئەسلىي مەنىسى

مەن ھەر قېتىم ئاتۇشقا بارغاندا، بەزى ياش ۋە ئوتتۇرا ياشلىق كىشىلەر بىلەن سۆھبەتلىشىپ: «سەلەرنىڭ كەنتىنىڭ ئەسلىي مەنىسى نېمە؟» دەپ سۈرۈشتۈرگىنىدە، ئۇلار جاۋاب بېرەلمەيتتى ياكى خاتا جاۋاب بېرەتتى.

ھەرقانداق بىر مىللەتنىڭ ئۆزى ياشاۋاتقان ماكاننىڭ ئەسلىي مەنىسىنى بىلىشى مەجبۇرىيەت بولغاندىن سىرت، شۇ مىللەت كىشىلىرىنىڭ تارىخىي مەدەنىيەت سەۋىيىسىنى باشقا مىللەت كىشىلىرى باھالايدىغان بىر مۇھىم تەرەپ. ھازىر ئىسلاھات - ئىشكىنى ئېچىۋېتىش يولغا قويۇلۇپ، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىن نۇرغۇن ساياھەتچىلەر قەشقەر، ئاتۇشتىكى تارىخىي مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرىنى ئېكسكۇرسىيە، ساياھەت ۋە تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش ئۈچۈن كەلمەكتە. بۇنىڭدىن كېيىن، ساياھەتچىلەر تېخىمۇ كۆپىيىشى مۇمكىن. شۇڭا، بىز مەدەنىيەت ساپايىمىزنى، تارىخىي ساپايىمىزنى ئۆستۈرۈپ، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ياخشى ئوبراز تىكلەشمىز كېرەك. يەرلىك كىشىلەر ئاتۇشنى «24 كەنت» دەپ ئاتايدۇ. ئىبرا-

ھىم ئىمىن يازغان، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003-يىل نەشر قىلغان «ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ بۆشۈكى ئۈستۈن ئاتۇش» ناملىق كىتابتا، ئۈستۈن ئاتۇش يېزىسىدىكى تاقۇت، ئېكساق، بەيساق، قايراق، ئوچا، يولچىلار، دېھقانلار قاتارلىق يەتتە كەنتنىڭ ئىسمى ۋە ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسى توغرىسىدا مۇلاھىزە

يۈرگۈزۈلگەن. شۇڭا، بۇ ھەقتە توختىلىش ھاجەتسىز. مەن ئالتىن ئاتۇشتىكى 17 كەنتنىڭ ئەسلىي مەنىسى ۋە تارىخىي مەنبەلەردە كۆپلەپ تىلغا ئېلىنغان «تۆركۈل» توغرىسىدا توختىلىمەن.

1. مەشھەد

مەشھەد X ئەسىردىن بۇرۇن «تۇنجى كەنت»، «مۇقەددەس كەنت»، «ئۇلۇغ كەنت» دەپ ئاتالغان. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان خاقان ئوغۇلچاقتىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندىن كېيىنكى تارىخىي مەزگىلدە «مەشھەد» دەپ ئاتالغان.

مەشھەد (تۆت كوچا مەشھەد دەپمۇ ئاتىلىدۇ) تىكى تۆت كوچىنىڭ سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىگاھىغا كېلىدىغان تۆت دوقمۇشىغا تۆت مەسچىت سېلىنغان. شەرق تەرەپتىكىسى «ئوچا مەسچىت»، جەنۇب تەرەپتىكىسى «كۆل بېشى مەسچىت»، غەرب تەرەپتىكىسى «چىلان مەسچىت» (يەرلىك كىشىلەرنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، بۇ مەسچىتكە ئۆز دەۋرىدىكى ئەمەلدارلار كۆپرەك كېلىپ ناماز ئوقۇغاچقا، ئەمەلدارلار مەسچىتى دەپمۇ ئاتىلىدىكەن)، شىمال تەرەپتىكىسى «ئوي كوچا مەسچىت» دەپ ئاتالغان. مەشھەدكە تەۋە باغئېرىق كەنتىدىكى «شەيخ ئەۋلىيا» دەپ ئاتىلىدىغان قەبرىگاھتا ياتقان كىشى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مازىرىنىڭ باغئېرىقتىكى ۋەخپە يەرلىرىگە مەسئۇل كىشى. شەيخ ئەۋلىيا قەبرىگاھى يېنىدا قەدىمدىن تارتىپ دىننى مەكتەپ بولۇپ، بۇ مەكتەپتە قارىي تەربىيىلەنەتتى. بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇتقۇچىلىرىدىن ئابدۇرېھىم قارىي، ياسىنئاخۇن خەلىپىتىم، موللا ئېساخەلىپىتىم، ئابدۇرېشىت قارىملار بار ئىدى.

مەشھەد نامىدا ئىككى ئورۇن بار. بىرى ئىراندىكى مەشھەد، ئىككىنچىسى ئالتىن ئاتۇشتىكى مەشھەد. مەشھەدنىڭ ئەسلىي

ئاتۇش (1)

نامى توغرىسىدا بىر بۆلۈك تارىخچىلار «شېھىتلەر ماكانى» دەپ تەبىر بېرىشكەن. بۇ خىل تەبىرنىڭ ئاساسى شۈكى، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسىنىڭ ئالدىدىكى ئۈچ مودائىرىدە قاراخانىيلار دەۋرىگە ئائىت بىر قەبرىستانلىق بولۇپ، بۇ قەبرىستانلىققا قاراخانىيلارنىڭ مۇھىم دۆلەت ئەربابلىرىدىن شېھىت بولغان ۋە ئۆز ئەجلى بىلەن ۋاپات بولغانلار قويۇلغان.

مەرھۇم دىنىي ئالىم زەينىل ئابدۇددىن مەۋلەۋى داموللا ھاجىم ھايات ۋاقتىدا ماڭا مۇنداق دېگەن: «مەشھەدنىڭ مەنىسى توغرىسىدا تارىخچىلار شېھىتلەر ماكانى دەپ تەبىر بېرىشنىڭ ئاساسى بار. مەن ھىندىستاندا ئوقۇۋاتقاندا، قەشقەر ھەققىدىكى بىر تارىخىي ئەسەرنى كۆرگەن. ئېسىمدە قېلىشىچە، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ھاكىمىيەتكە چىققاندىن كېيىن، قاراخانىيلارنىڭ زېمىن دائىرىسى بولغان مەۋارە ئۈننەھردىن تاكى خوتەنگىچە بولغان ئورۇنلارنىڭ ھاكىملىرى مەشھەدكە كېلىپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئوردىسىدا دۆلەتنىڭ چوڭ ئىشلىرى توغرىسىدا كېڭەش ئۆتكۈزگەن ۋە بۇغراخاننىڭ ئەمىر - پەرمانلىرىنى ئاڭلىغان. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان تاج كىيگەن ھالدا ئالتۇن كەمەرنى باغلاپ (ھازىر غوجا ئەۋلادلىرىنىڭ قولىدا بىر ئالتۇن كەمەرنىڭ پارچىسى بار. بۇ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان باغلىغان كەمەرمۇ - ئەمەسمۇ، دەلىللەنمىدى)، ھەيۋەتلىك سۈپەتتە ئوردىغا كىرىدىكەن. كېچىلىرى سەلتەنەتلىك ئوردا ئىچىدىكى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ھۇجرىسىغا ئالتۇن چىراغ يېقىلغان. مەشھەد X ئەسىرنىڭ باشلىرىدا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ كاتتا كېڭەش ئورنى بولغان. شۇڭا، «ھەممە يىغىلىدىغان ئورۇن» مەنىسىگىمۇ ئىگە».

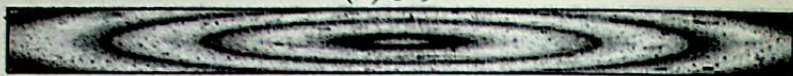
كلاسسىك شائىر زەلىلى (1668- يىلى ياكى 1676- يىلى تۇغۇلغان) مەشھەد توغرىسىدا تۆۋەندىكىچە نەزم ئوقۇغان:

كاشىغەر زېمىنى ئىچىرە سەپەر يارا،
بارغىلى زەھى مەشھەد، تۇرغىلى تېجەن ياخشى.

مەن يېقىندا، «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسى» نىڭ خاتىپى مەرھۇم ئابدۇرېشىت قارىيىھاجىمنىڭ مەشھەد كەنتىنىڭ ئازغان مەھەللىسىدىكى ئۆيىگە كىرىپ، مەرھۇمنىڭ كىتابلىرىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم. مەلۇم دىنىي كىتابنىڭ ئىچىدىن كونا موڭغۇل يېزىقىدىكى تۆت بەت خەتنى ئۇچراتتىم. بۇ خەتنى ئاپتونوم رايونلۇق كونا ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلىش ئىشخانىسىغا ئەۋەتسەم، ئۇلار تۆۋەندىكىچە تەرجىمە قىلىپ بەردى.

1- بەت. يەر - ئاسمانغا ھۆرمەت قىلىش، ئىلاھىي نۇرغا (ئىلاھقا) چوقۇنۇش، ئەجدادقا ئەگىشىش، ئاتا - ئانىغا مېھرىبان بولۇش، قائىدە - يوسۇنلۇق بولۇش، ئۇستازلارنى، چوڭلارنى ھۆرمەتلەش، ئاكا - ئۇكىلار ئىناق بولۇش، دوستلۇققا ئىشىنىش، جەمئىيەتداشلارغا يېقىن، يۇرت ئىچىدە ئىناق ياشاش، ئەر - ئايال ئاجراشماسلىق، پەرزەنتلىرىنى ئوبىداق بېقىش، ئىزگۈلۈك قىلىش، ئەدەپ - ئەخلاىق بولغاندا، ئۇ دۇنيادا سۈرىقى بولمايدۇ. كەمبەغەللەرگە خەير - ئېھسان قىلىش.

2- بەت. ئىلاھىي نۇر (ئىلاھ) مۇقەددەس. يالغانچى، ساختىپەز بولماسلىق، چوڭلارنى ھۆرمەتلەپ، كىچىكلەرنى ئىز-زەتلەش - ئادەمنىڭ ماھىيىتى، ئەدەپ - قائىدىلىك بولۇش - ئادەم بولۇشنىڭ يىلتىزى. سەن ئەجدادىڭغا ئوخشاش ماڭا ئەگىشىپ، ئىزگۈ ئىشلارنى قىلساڭ، تاپىنىڭدا رەڭگارەڭ بۇلۇتلار

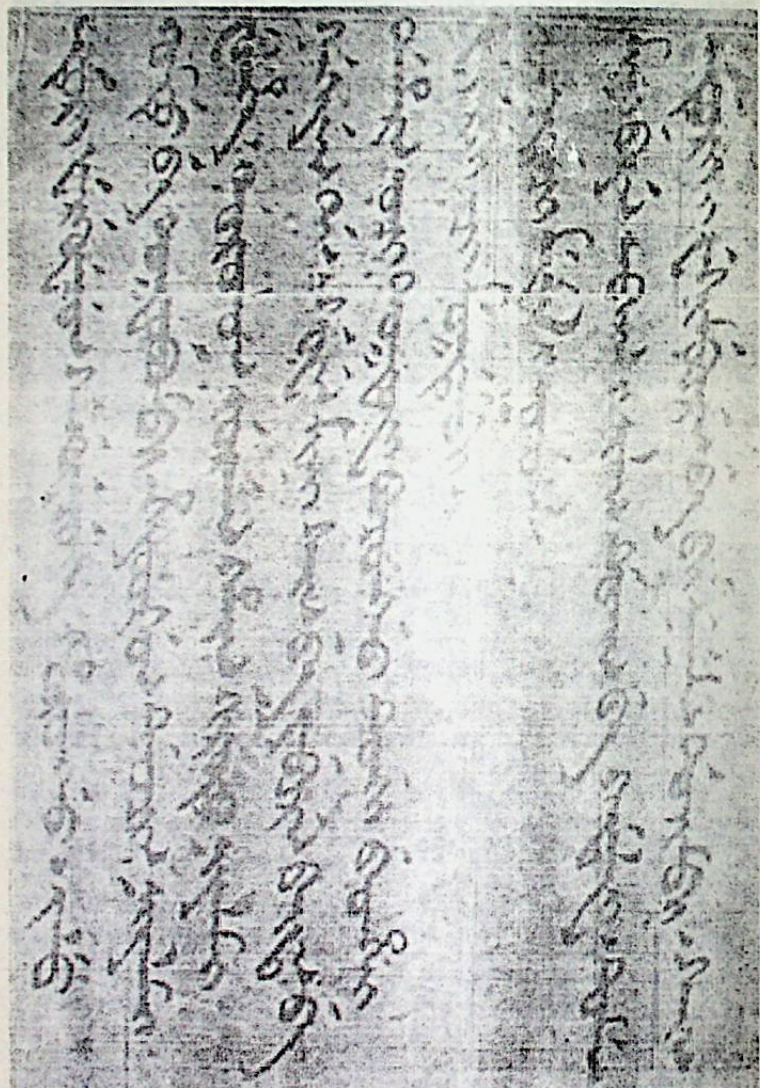
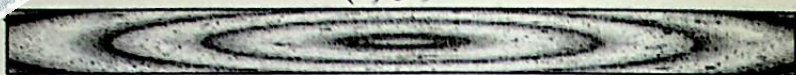
پەيدا بولۇپ، سېنى كۆككە ئېلىپ چىقىدۇ. 7- نوم ئالدى بىلەن مەن ئۈچ دانە ئەرش ئىشىكى كۆردۈم. بارلىق ئىلاھلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىيالايدىغان بولدۇم.

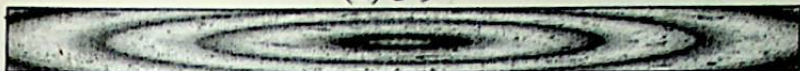
3- بەت. ياخشىلىق بىلەن شۇغۇللانغۇچى ئاق كۆڭۈللەر ئەمەلدار قىلىپ ئۆستۈرۈلسۇن، يامانلىق بىلەن شۇغۇللانغۇچى ياۋۇزلارنىڭ نەسلى قۇرۇسۇن. سېنىڭ تۆھپەڭ دەررۇ زاھىر بولۇپ كۆرۈلسىمۇ، بىراق تەڭرى ئاق - قارىنى پەرق ئېتىپ مۇكاپاتلايدۇ ياكى جازالايدۇ. بەخت - سائادەت بىلەن بالايىئاپەت كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە يۈز بېرىدۇ. تەڭرىنى كۆز - قۇلقى يوق دەپ قارىما. سەن پىنھاندا تۇرۇپ ئالدامچىلىق (كۆز بويامچىلىق) قىلساڭمۇ - قىلمىساڭمۇ، كەڭرى جاھان سېنى سېزىۋالىدۇ. مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش، بەيئەت قىلىشتا يەڭگىلەكلىك بىلەن ئىلاھنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپ ئىش قىلما.

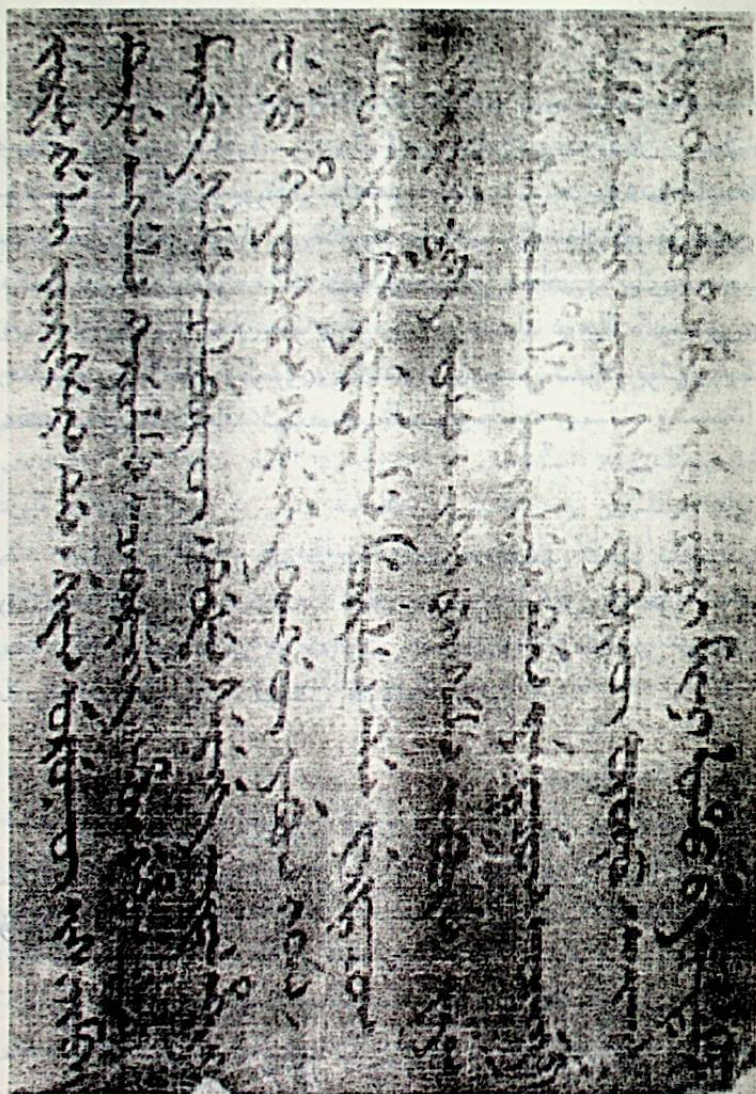
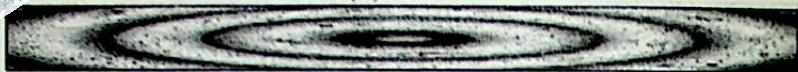
4- بەت. بەش بارماقنىڭ ھەممىسى تەڭ ئەمەس. ئۆز ئىشىڭغا ئۆزۈڭ ئىگە بول. يامانلىق قىلغۇچى جازاسىنى تارتىدۇ. بۇنىڭدا قىلچىمۇ شەك يوق. شەھۋەتپەرەسلىك - بارلىق جىنايەتنىڭ مەنبەسى. ۋاپادار بولۇش - بارلىق ھەرىكەتنىڭ ئاساسى. ئادەتتىكى (ئەقەللىي) قائىدىلەرگە خىلاپلىق قىلىنسا، ئادەم ئۆزلۈكىدىن خىجىل بولىدۇ (ئىچ - ئىچىڭدىن خىجالەتتە قالسىەن). شۇڭا، ئىچ - ئىچىڭدىن خىجىل بولىدىغان ئىشلارنى خۇشاللىق ئىش دەپ قىلىپ قالما. ئەگەر مېنىڭ نەسىھەتىمنى ئاڭلىمىساڭ، قولۇمدىكى پىچاقنىڭ تەمىنى تېتىپ كۆر.

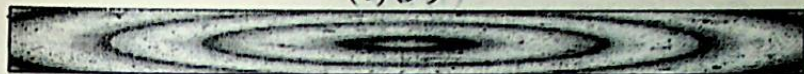
مېنىڭچە، پۇقرىدىكى خەتلەر يۈەن سۇلالىسى دەۋرىگە ئائىت بۇددا نوم پارچىلىرىدۇر. تۆۋەندە، موڭغۇل يېزىقىدىكى بۇ تۆت بەت خەتنىڭ كۆچۈرمە نۇسخىسى قوشۇمچە قىلىندى.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in vertical columns, reading from right to left. The script is dense and characteristic of older Persian or Arabic calligraphy.

2. مەيى

يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئاغزاكى رىۋايىتىدە، مەيىنىڭ ئەسلىي مەنىسى ماھى - ئاي دېگەن سۆزدىن كەلگەن. سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان بۇ يۇرتقا يىراقتىن سەپىپىلىپ، خۇددى ئايدەك ئېگىلىگەن گۈزەل ئوبرازنى كۆرۈپ «ماھى - ئايدەك ئۆز يۇرتكەن» دېگەن ئىكەن. دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ماھى - ئاي» مەيى دەپ تەلەپپۇز قىلىنغان. بۇ يۇرتتا «ئۈچ قەبىلە غوجام گۈمبىزى»، «قىلىچ بۇغراخان مازىرى» ناملىق تارىخىي ئىزلار بولۇپ، بۇ ھەقتە تېخى تەتقىقات ئېلىپ بېرىلمىدى.

3. تېتىر

«تۈركىي تىللار دىۋانى»دا تېتىر ھەققىدە تەبىر بېرىلىپ: «تېتىر - ھېچ نەرسە ئۈنمەيدىغان يەر» دېيىلگەن. ئۇيغۇر خەلقى مىڭ يىللاپ تەبىئەتنى ئۆزگەرتىش جەريانىدا، بۇ قاقاس ئورۇنىنى ھازىر تولىمۇ ئۆز يۇرت قىلىپ قۇرۇپ چىقتى.

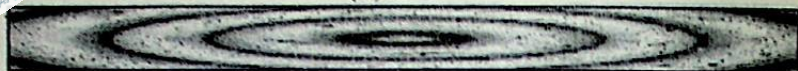
4. لەڭگەر

بۇ، كارۋانلار چۈشۈپ ئۆتىدىغان قونالغۇ دېگەن مەنىگە ئىگە بولۇپ، قەدىمكى دەۋرلەردە كارۋانلار بۇ ئورۇنغا چۈشۈپ ئۆتكەنلىكىنى ئەسلىتىدۇ.

5. كۆكۈلە

بۇ، ياپيېشىل، كۆكۈل - مەيدانلىق يۇرت دېگەن مەنىگە ئىگە.

(پ-پ-پ)

6. ئارغۇ

«تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ 1- توم 172- بېتىدە: «... ئارغۇ — ئىككى تاغ ئارىسى، بۇنىڭدىن ئېلىنىپ تېراز (تالاس) بىلەن بالاساغۇن ئارىسىدىكى شەھەرلەرمۇ ئارغۇ دېيىلىدۇ. چۈنكى، ئۇ يەرلەر ئىككى تاغ ئارىسىدا» دېيىلگەن. دېمەك، ئارغۇ — «تاغ ئارىسىدىكى يۇرت» دېگەن مەنىگە ئىگە. قەشقەر كۈنشەھەر ناھىيىسىدە ئارغۇ ناملىق جاي بار. ئەسئەت سۇلايمان يازغان «ئۇيغۇر تۇتىم مەدەنىيىتى» ناملىق ئەسەرنىڭ 139- بېتىدە، فرانسىيە ئالىمى ھامىلتوننىڭ «بەش دەۋر ئۇيغۇر تارىخىي ماتېرىياللىرى»^① ناملىق ئەسىرىدىن ئالغان نەقىلدە: «غەربىي تۈرك خانلىقى تۆۋەندىكى قەبىلىلەردىن تەركىب تاپقان. ئوڭ قانات ساداقلىقلار قەبىلىلىرى ئىتتىپاقى ۋە ئۇنىڭ تەركىبىدىكى قەبىلىلەر — قۇشۇ، ئاسكىل، بارسقان، چۈبى، ياغما، كەڭگۈ، قاز، ئارغۇ، قاسار...» دېيىلگەن. بۇ يەردە ئارغۇ — تۈركىي قەبىلىلەرنىڭ نامى قاتارىدا كۆرسىتىلگەن.

7. ئىشتارچى

ئىشتارچى خەلقى ئۆز يېزىسى نامىنىڭ مەنىسى توغرىسىدا «ئىشتارچى — ئىپتارچى دېگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، ئىشتارچى خەلقى رامزان ئايلىرىدا داستىخاننى كەڭ سېلىش بىلەن ئىپتارچىلارنى رازى قىلىدىكەن. دېمەك، «مېھماندوست، داستىخاننى كەڭ خەلق مەنىسىگە ئىگە» دەپ رىۋايەت قىلىدۇ. مېنىڭچە، بۇ سۈپەت ئىشتارچى خەلقىنىڭ ياخشى

① شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1982-يىلى خەنزۇچە نەشرى 2-، 3-بەتلەر.

سۈپىتى بولسىمۇ، لېكىن تارىخىي مەنبەلەردە ئىستارچى «ئىستارچى» قەبىلىسىنىڭ نامى بولۇپ، ئۇلار پەرغانىدىن كۆچۈپ كەلگەن خەلق دېيىلگەن. موللا مىرسالە يازغان «چىڭگىزنامە» ناملىق ئەسەرنىڭ 44-بېتىدىكى: «تەبەقە ئىستارچى پىتكە مىرزا 100 نەۋكىرى بىلەن...»، 91-بېتىدىكى: «مىرزايسى ئىستارچى تۈبرە نوپۇت ھەممە ئىستىقبال قىلىپ، ئەنجانغا ئەلىپ كىرىپ خان كۆتۈردىلەر...» دېگەن مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا، ئىستارچى — تەبەقە، قەبىلە نامى بىلەن ئوخشاش ئورۇندا قويۇلغان.

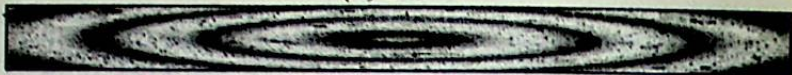
8. ئازاق

بۇ كەنت توغرىسىدا بىرقانچە خىل رىۋايەت بولۇپ، يەرلىك كىشىلەرنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، بۇ ئورۇنغا ئاۋۋال پۇلدار ئائىلىلەر ئولتۇراقلىشىپ «ئاز ئاق» دەپ ئاتالغان. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ئورۇن ئەتراپىغا كۆپلىگەن كىشىلەر كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ، ھازىرقى يۇرت شەكىللەنگەن. بۇ بىر خىل رىۋايەت. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-توم 90-بەتتە «ئازاق — ئوغۇز بەگلىرىدىن بىر چوڭنىڭ ئىسمى» دەپ كۆرسىتىلگەن. «ھۇدۇدۇل ئالەم» ناملىق ئەسەردە ئاتۇش رايونىدا ئوغۇز تۈركلىرىنىڭ ياشىغانلىقى بايان قىلىنغان. يۇقىرىدىكى ئىككى نوپۇزلۇق مەنبەگە ئاساسەن ئازاق نامىنى تەھلىل قىلغاندا، مەھمۇد قەشقەرى ئېيتقاندا، بۇ يۇرتقا ئوغۇز بەگلىرىدىن بىر چوڭ بەگنىڭ ئىسمى نام بولۇپ قويۇلغان.

9. بويامەت

بويامەتتە ئۆتكەن دىنىي ئالىم ۋە شائىر ئابدۇكېرىم مەخسۇم دى «بويامەت يۇرتى ھەققىدە» ناملىق نەزمىنىڭ ئىزاھاتىدا «بۇ

ئائىش (1)

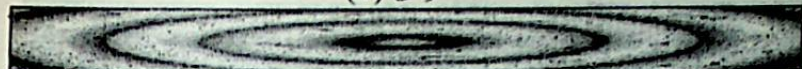
كەنت ئەسلىي يار بويىغا قۇرۇلغان بولۇپ، بويامەت دەپ ئاتالغان» دەپ تەبىر بەرگەن. مەن بۇ يۇرتتىن چىققان بىر بۆلۈك تارىخىي ئاسار ئەتىقىلەر ھەققىدە توختىلىمەن.

80- يىللاردا بويامەت كەنتىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان بويلا يېزىسىدىكى بىر دېھقان ئۆز ئېتىزىغا سۇ ئېچىۋاتقاندا، تۇيۇقسىز بىر ئورۇنغا سۇنىڭ كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ سۇنى توختىتىپ، ئۇ ئورۇننى كۆلگەن، ئۈچ مېتىر يەر ئاستىدىن بىر ساپال بۇت ۋە بىر قىسىم مىس پۇل تېپىۋالغان. بۇ ئەھۋال ھۆكۈمەتنىڭ مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلىرىغا ئاڭلانغاندىن كېيىن، دەرھال ئادەم ئەۋەتىپ، بۇ تارىخىي ئاسار ئەتىقىلەرنى يىغىۋالغان.

10. تېجەن

ئائىشتا تېجەن ناملىق ئۈچ ئورۇن بار: (1) ئازاق يېزىسىغا قاراشلىق تېجەن (بۇ چوڭ تېجەن)، (2) تېجەنلىكلەر كۆچۈپ بارغان ئورۇنلاردىن كاتتا يايلاق يېزىسىدىكى تېجەن، (3) سۈنئىي كۆچۈپ بارغانلارنىڭ «پاچەن» (پارچە تېجەن) دىن ئىبارەت. بۇنىڭدىن باشقا، بۇ نام تاجىكىستاندا ئۇچرايدۇ. «ئۆزبېكىستان س. س. ر. تارىخى» (ئۆزبېكچە) 83-، 84- بەتتە مۇنداق مەلۇمات يېزىلغان: «يۇنان تارىخچىسى سترابوننىڭ خەۋىرىگە قارىغاندا، تېجەن دەرياسىنىڭ قىرغاقلىرىنى بويلاپ يۈرگەن پەرنە دەپ ئاتىلىدىغان داخ خەلقلىرىدىن بىرىنىڭ

داھىيسى نەسلى - نەسەب جەھەتتىن ساك، ئارشاك، ئىرانغا باستۇرۇپ كىردى ۋە ئۇنى بويسۇندۇردى. بۇ يەردە تېجەن ناملىق بىر دەريانىڭ قەدىمكى ئاسىيا تارىخىدا مەۋجۇت بولغانلىقىدىن بېشارەت بېرىلگەن.

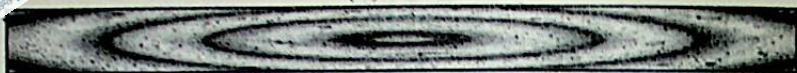
سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئارغۇدىن قايتىپ تېجەندە ياخشى ئارام ئالغاندىن كېيىن، «ئەجەب تىنچ ئەنكەن» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ. تېجەن خەلقىنىڭ پىسخىك خاراكتېرى، جەھەتتىن قارىغاندىمۇ تىنچ خەلق. جۇغراپىيىلىك نۇقتىدىن قارىغاندا، تېجەن ئىككى ساي (مەشھەد سېيى بىلەن بويامەت ۋە تېجەن ئارىسىدىكى ساي) ئارىسىغا جايلاشقان بولۇپ، بۇرۇن تېجەننىڭ شەرق ۋە غەرب تەرىپىدىكى ئىككى سايىدا سۇ ئاقاتتى. ئالتىن ئاتۇشتىكى بوغاز دەرياسىغا كەلگەن دەھشەتلىك كەلكۈن ئارىسىدا قالسىمۇ كەلكۈندىن ئامان - ئېسەن قالاتتى. شۇڭا، «تىنچ ئەن» دەپ ئاتالغان. «ئەن» سۆزى سۇ ئاقىدىغان پەس (چوڭقۇر) يەر ياكى كەڭلىك (ئېنى) دېگەن مەنىگە ئىگە.

11. بۆگەن (بۆلۈنگەن)

ئالتىن ئاتۇشقا كۆپ قېتىم كەلكۈن كېلىپ، ئەسلىدە بۆگەن ئۆزىگە قوشنا بولغان مەشھەد، تېجەن، ئوڭتېرىقلاردىن بۆلۈنۈپ كەتكەن. شۇڭا، بۆگەن «بۆلۈنگەن يۇرت» مەنىسىگە ئىگە.

12. ئوڭتېرىق

بۇ كەنت ئالتىن ئاتۇشنىڭ جەنۇبىدىكى قۇمالتاغ باغرىغا جايلاشقان. كەنت نامىنىڭ مەنىسى «ئوڭ تېرىق» دېگەنلىك بولۇپ، كىشىلەر ئادەتتە «ئوڭرۇق» دەپمۇ ئاتايدۇ.

13. قۇمىسېغىر

بۇ، ئالتىن ئاتۇشنىڭ ئەڭ جەنۇبىدىكى يېزا بولۇپ، بۇ ھەقتە يېزىلغان تارىخىي خاتىرىلەر «ساغۇن» خاتىرىلىرىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن. ئۇ «ساغۇن» شەھىرىنىڭ بىر قىسمى.

قۇمىسېغىرنىڭ ئېتىمولوگىيىلىك مەنىسى ھەققىدە تۆۋەندىكى قاراشنى ئوتتۇرىغا قويىمەن. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-توم 471-بەتتە: «سېغىر خانلارنىڭ كۆپ ئادەم بىلەن قىلىدىغان بىر خىل ئوۋى. بۇنىڭدا، خاننىڭ ئادەملىرى ئورمان ۋە قىرلارغا تارقىلىپ، ياۋايى ھايۋانلارنى خان تۇرغان يەرگە قوغلاپ كېلىدۇ. خان ئالدىغا كەلگەن ياۋايى ھايۋانلارنى ھېچ ئاۋارە بولماستىن ئوۋلاۋېرىدۇ» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. قۇمىسېغىر ناملىق يېزىنىڭ ئېكولوگىيىلىك مۇھىتى بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىللار ئىلگىرى ئورمان - ئوتلاق بىلەن قاپلانغان بولۇپ، ئېكولوگىيىلىك مۇھىتنىڭ تەدرىجىي قۇرغاقلىشىشى بىلەن ئورمانلار يوقىلىپ، بۇ رايوننى شور ۋە قۇم بېسىپ كەتكەن. كېيىنكى كىشىلەر بۇ رايوننىڭ تەبىئىي مۇھىتىغا قاراپ «قۇمىسېغىر» دەپ ئاتىغان.

ئىككىنچى خىل كۆز قاراش. بۇ ئورۇنغا سۈرىيىنىڭ دەمەشق شەھىرىدىن كەلگەن «شامپاشا» (ئابدۇرەھمان) نىڭ سەغىرە بالىلىرىدىن سۇلتان زوھۇر، سۇلتان تاھۇر دادىسىنىڭ قەبرىگاھىنى كۆرگىلى كېلىپ، نېمە سەۋەبتىندۇر بۇ جايغا دەپنە قىلىنغان. «قۇمىسېغىر» دىكى «قۇم» ئۇيغۇر تىلىدا ھازىرمۇ «قۇم» دېيىلىدۇ، «سېغىر» - سەغىر (ئەرەبچە «كىچىك»، «سەخىرە بالىلار» - «كىچىك بالىلار» مەنىسىگە ئىگە) دېگەنلىك بولۇپ، «سەخىرە بالىلار كۆمۈلگەن جاي» مەنىسىگە ئىگە. بۇ، ئۇيغۇر تىلىدا «قۇمىسېغىر» دەپ ئاتالغان.

كىشىلەر يېقىندا سۇلتان تاھۇر، سۇلتان زوھۇر قەبرىگاھى

يېنىدىكى كونا جامەنى چېقىپ، ئۇلغا بېسىلغان بىر دانە پىششىق خىشنىڭ يۈزىگە چېكىلگەن خەتنى بايقاپ، ماڭا كۆرسەتتى. رۇسچە xe (x — خ، e — ئې، قوشۇپ ئوقۇغاندا خىي) ئىككى ھەرپتىن تۈزۈلگەن خەت چېكىلگەن پىششىق خىشنىڭ مەسچىتتىن تېپىلىشى مېنى ئەجەبلەندۈردى. مەن شۇ يەرلىك 81 ياشقا كىرگەن ئابدۇقادىر نىياز ئىسىملىك بوۋاي بىلەن سۆھبەتلىشىپ قالدىم. ئۇ كىشى «...چوڭ دادام 1958-يىلى 98 ياشتا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، بۇ جامە بەدەۋلەت (ياقۇپبەگ) زامانىدا سېلىنغان. چوڭ دادام 10 ياش ۋاقتىدا جامە قۇرۇلۇشىغا قاتنىشىپ، تۆتتىن خىشنى دۈمبىسىگە ئېلىپ توشۇۋاتسا، بەدەۋلەت قۇرۇلۇش ئورنىنى كۆردىن كەچۈرۈشكە كېلىپ، چوڭ دادامغا كۆرى چۈشۈپ، يېنىغا چاقىرىپ، چوڭ دادامنىڭ دۈمبىسىنى بېسىپ كۆرۈپ: «سەن كۈچلۈك بالا ئىكەنسەن. كېلەچەكتە پالۋان بولسەن» دېگەن.

دېمەك، بۇ جامە بەدەۋلەت (1820—1877) جەنۇبىي شىنجاڭ رايونىنى بېسىۋالغان مەزگىل (1865—1877) لەردە سېلىنغان. ئۆز دەۋرىدە قەشقەر رايونىدىكى نۇرغۇن مازارلارنى ياستىشتا، بەدەۋلەت ھاكىمىيىتى ئۆلچەملىك خىش قېلىپىنى ئۆزبېكىستان تەۋەسىدىكى مەلۇم خىش كارخانىسىدا ياستىپ ئەكەلگەن بولسا كېرەك. رۇسچە خەت بېسىلغان بۇنداق پىششىق خىش ئاتۇش ئوڭىيرىق كەنتىگە تەۋە غوجى ئالاۋۇددىن قەبرىگا-ھىدىمۇ ئۇچرىدى. بۇ خىش ھازىر مەندە ساقلاقلۇق.

14. تەختىيۇن (تەختى ھون)

ئاتۇش شەھىرى تۇرۇشلۇق دائىرىنى بۇرۇن يەرلىك كىشىلەر «تەختىيۇن» دەپ ئاتاپ كەلگەن. بۇ دائىرە تەخمىنەن

1000 مودىن كۆپرەك كېلىدۇ. بۇ رايون ئىچىدە «تەختىيۇن» نامىدىكى بىر كەنت بولۇپ، دەۋرىمىزدىكى مەشھۇر دىنىي ئالىم مۇھەممەد سالھ قارىيىھاجىمنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېزىسىدۇر.

ئاتۇش شەھىرىنىڭ شىمالىي تەرىپىدە غەربتىن شەرققە قاراپ سوزۇلغان تەختىيۇن تاغلىرى بولۇپ، بۇ تاغنىڭ شەرقىي يان باغرىنى ئۈرۈمچى - قەشقەر تاشيولى كېسىپ ئۆتىدۇ. تاشيولنىڭ جەنۇبىدا «تەختىيۇن» كەنتى بولۇپ، ئەزەلدىن ئۇيغۇرلار ئولتۇراقلاشقان. ئاتۇشتىكى ھونلار تەختى توغرىسىدا جۇڭگو ۋە چەت ئەل تارىخشۇناسلىرى تېخى قولغا قەلەم ئېلىپ بىرنەرسە يازمىدى. مەرھۇم ئېمىرھۈسەين قارىيىھاجىم «تارىخىي ئەسەر ۋاقىئەئى كاشىغەر» ناملىق ئەسىرىدە بۇ ھەقتە توختىلىپ، «تەختى ھون» شەھىرىنىڭ مەركىزىنى مەشھەد دەپ ئاتىغان. «تەختى ھون» مەيلى مەشھەد كەنتىدە بولسۇن، بۇ رايوندا ھون شەھىرىنىڭ بولغانلىقى ھەققىدىكى تارىخىي مەلۇماتنى تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدۇ. ھونلارنىڭ ئاتۇشتىكى تەختى توغرىسىدا يەرلىك كىشىلەر بىلىدىغان ئاز - تولا مەلۇماتنىڭ تارىخ بېتىدىن ئۆچۈپ كەتمەسلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، بۇ ھەقتىكى مۇلاھىزەمنى بايان قىلىپ ئۆتمەن.

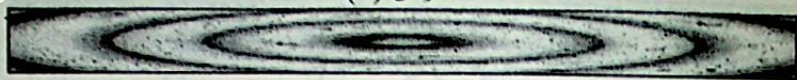
تەختىيۇن تاغلىرى ئېتىكىدە تۇرۇپ، قىران دەريا سۈيى كېلىۋاتقان شىمالدىكى قاتمۇقات تاغ جىلغىلىرىغا كۆز تىككەندە، شىنجاڭدىكى ئىلىم ساھەسىنى زىلزىلىگە كەلتۈرگەن «ئاتۇش تاش ئادىمى» تېپىلغان ئورۇننىڭ تەختىيۇن تاغلىرىنىڭ شىمالىي يان باغرىدا ئىكەنلىكى، كىشىگە نەچچە ئون مىڭ يىللاردىن بۇيان ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇ رايوندا ياشاپ، كۆپىيىپ كۈرەش قىلىپ كەلگەنلىكىنى ئەسلىتىدۇ.

تەختىيۇن رايونى ئۆزىنىڭ تەبىئىي جۇغراپىيىلىك ئەۋزەل

شەرت - شارائىتى ۋە بۈيۈك كارۋان يولىدىكى ئىستراتېگىيىلىك ئورنىنىڭ مۇھىملىقى جەھەتتە مۇناسىپ جاي. چۈنكى، بۇ رايون ئاتۇشتىكى ئەڭ ئېگىز، ھاۋالىق رايون بولۇپ، يېنىدىن قىران دەرياسى ئېقىپ ئۆتىدۇ. كېيىنكى ئەسىرلەردە قۇرۇلغان ئۇيغۇر شەھەر خارابىلىرىدىن «ساغۇن» خارابىسى، «قارا دۆڭ» خارابىسى (لەڭگەر بىلەن ئازاق ئوتتۇرىسىدا بولۇپ، باققۇنىڭ جەنۇبىدىكى تاغ باغرىدىكى بۇ جايدىن نۇرغۇنلىغان ساپال بۇيۇم ۋە پۇللار چىققان) قاتارلىقلار ئەزەلدىن بۇ رايوننىڭ چوڭقۇر مەدەنىيەت قاتلىمىغا ئىگە ئىكەنلىكىگە شاھىت بولماقتا.

تارىخىي مەنبەلەردە كۆرسىتىلىشىچە، باتۇر تەڭرىقۇت (ئوغۇزخان) ۋاقتىدا ھونلارنىڭ ئەمەلدارلىق دەرىجىسى 24 دەرىجىگە بۆلۈنگەن. بۇ دەرىجىلەرنىڭ ئىچىدە «باتىسخان» مەنىسىدىكى ئەمەلدار ھونلار تېررىتورىيىسىنىڭ غەربىنى باشقۇرغان. قەشقەر، ئاتۇش... قاتارلىق رايونلار باتىسخان باشقۇرۇشىدا بولغان. كېيىن غەربىي ھونلارنىڭ تەختى (مىلادىيە 90—150- يىللارغىچە) ھازىرقى كۇچاننىڭ شىمالىدىكى كۈنەس، تېكەس ئەتراپىدا بولغان. ھونلار ئۆز تەختىنى پەيدىنپەي شەرقتىن غەربكە يۆتكىگەن.

غەربىي ھونلار مىلادىيەنىڭ 150 — 216- يىلىغىچە بولغان 66 يىل ئىچىدە ئۆز پايتەختىنى نەگە قۇرغانلىقى مەلۇم ئەمەس. ھونلارنىڭ ئاتۇشنى پايتەخت قىلغىنىغا 2000 يىلغا يېقىن ۋاقىت ئۆتكەن بۈگۈنكى كۈندە پەقەت «تەختيۇن» (تەختى ھون) دېگەن قىممەتلىك بىر سۆزلەپ قالغان. جۇغراپىيىلىك مەۋجۇدىيىتىنى ئاللىقاچان يوقاتقان بۇ پايتەخت بۈگۈنكى كۈندە كېيىنكى ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش ۋە تارىخىي جەھەتتىن دەلىللەشتە «ئىش ئورنى ۋېۋىسكىسى» بولۇشتا، ھونلارنىڭ بۇ

رايوندىكى پائالىيەتنى ئومۇميۈزلۈك تەتقىق قىلىشتا «يېشىل چىراغ»لىق رولىنى ئوينىغۇسى.

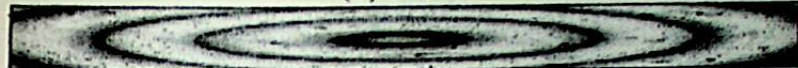
15. سۈنتاغ

ئالتىن ئاتۇش «سۈنتاغ» كەنتىنىڭ ئەسلىي مەنسى توغرىسىدا بىرقانچە خىل تەبىر بار. ئالتىن ئاتۇش تېجەنلىك مەرھۇم ئابدۇقادىر ھاجىمنىڭ دەپ بېرىشىچە، «سۈنتاغ» نىڭ ئەسلىي مەنسى «سۈن تەخت» (ئاخىرقى ئۈستۈن تەخت) دېگەنلىك ئىكەن. تۈركىي تىللىق لۇغەتتىمۇ «سۈن» دېگەن «ئاخىر» دېگەن ئۇقۇمغا ئىگە. يەنە بىر رىۋايەتتە «ساغۇن» شەھىرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە تەخت بولغان دېيىلگەن. بۇ جايدىن بەزى ئاسار ئەتىقىلەر تېپىلغان.

16. كېچىگىز

ئالتىن ئاتۇشنىڭ شەرقىي تەرىپىدە «كېچىگىز» ناملىق يېزا بولۇپ، كاتتا يايلاققا ئۆتۈشتە بۇ يېزىدا بىر كىچىك يار بولۇپ، ئات - ئۇلاغ كېچىپ ئۆتىدىغان ئورۇن بولغاچقا، بۇ جاي نامىغا بۇ يېزا «كېچىگىز» دەپ ئاتالغان. «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 479- بەتتە: «كېچىش - دەريا ۋە ئېقىندىن ئۆتىدىغان كېچىك» دەپ كۆرسىتىلگەن.

«كېچىگىز» ھەققىدە رىۋايەت قىلغۇچىلار مۇنداق بايان قىلىدۇ: «... قەدىمكى زاماندا ئاتۇش رايونىدا بولغان ئۇرۇشتا، قارشى تەرەپ ئاتۇشنىڭ غەربىدىن شەرقىگە چېكىنىپ، ھازىرقى «كېچىگىز» دىكى مەلۇم ئورۇنغا كېلىپ قونۇپتۇ. ئەتىسى شەرققە قاراپ يولغا چىقىپ كاتتا يايلاق تەۋەسىگە كەلگەندە، قوشۇن باشلىقى ئۆز يېنىدا ئېلىپ ماڭىدىغان مۇھىم نەرسىنى ئېسىگە

ئېلىپ ئۆزىدە تاپالماپتۇ. قوشۇن باشلىقى يېنىدىكى كىشىلەردىن سۈرۈشتۈرسە، ئۇلار «كېچىكى ئېڭىزدا قالغان بولسا كېرەك» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ جاي زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تەلەپپۇزدا ئۆزگىرىش بولۇپ، «كېچىڭىز» دەپ ئاتالغان».

17. شورۇق

بۇنىڭدىن 188 يىل ئىلگىرىكى، يەنى ھىجرىيە 1232-يىلى (1815-، 1816- يىللىرى)دىكى مەشھەد «ئالمۇتا مەدرىسە» نىڭ ۋەخپىنامىسىدە «... شور ارقى بىرلە ئورتاڭ ساق يولىنىڭ تۈبى يانى...» دېيىلگەن مەلۇماتتا «شور ئېرىق» دەپ يېزىلغان. دېمەك، شورۇق — «شور ئېرىق» نامىدىن كەلگەن. ھازىرغىچە يېزىلىپ كەلگەن تارىخىي ھۆججەتلەردىمۇ يۇقىرىقىدەك «شور ئېرىق» دېيىلگەن. بۇ يۇرت نامىنى «سول ئېرىق» دەپ تەبىر بەرگۈچى كىشىلەرنىڭ قايسى تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغانلىقىنى بىلگىلى بولمايدۇ، بەلكى جۇغراپىيىلىك نۇقتىئىنەزەردىن شۇنداق ئېيتقان بولسا كېرەك. بۇ بىر خىل قىياسەن كۆزقاراش بولۇپ، يۇرت تارىخىي ناملىرىنى قىياس ئۈستىگە دەستىتىپ بېكىتىش ئىلمىي كۆزقاراش ئەمەس. «...»

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، «تۆركۈل» نامى ھازىرچە ئۈچ ئورۇندا بار: (1) سۇنتاغقا تەۋە تۆركۈل كەنتى، (2) كاتتا يايلاق يېزا تۆركۈل كەنتى، (3) ئۆزبېكىستاندىكى تۆركۈل رايونى. بەزى رىۋايەتچىلەرنىڭ تەبىرىچە، «تۆركۈل» نىڭ مەنىسى «تۆت كۆل» دېگەنلىك بولىدىكەن. بۇ قەدىمكى يۇرتنىڭ رىۋايەت ئاساسىدىكى مەنىسى كىشىنى قايىل قىلالايدۇ. «چىڭگىزنامە» ناملىق ئەسەرنىڭ 87-بېتىدە: «سۇلتان مەھمۇدخان، شايبەگخاننى كۆل تەرىپىدە قىلىپ...» دېيىلگەن. بۇنىڭدىكى «كۆل» —

ھازىرقى «كۆل» مەنسىگە ئىگە بولماستىن، بەلكى «چوڭقۇر بىلىمگە ئىگە» دېگەنلىك. «كۆل» سۆزى تاكى XVI ئەسىرگىچە ئۇيغۇرلاردا ئىستېمال قىلىنىپ كەلگەن. ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى يازغان «قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى» ناملىق ئەسەرنىڭ 159-بېتىدە بۇ ھەقتە مەلۇمات بار. يەنە «كۆلتېگىن مەڭگۈ تېشى» قاتارلىق مەڭگۈ تاشلاردا «كۆل» سۆزى ئىشلىتىلگەن. بۇ، ئاشۇ دەۋردە ئۇلۇغ كىشىلەرگە، ئالىملارغا قارىتىپ ئېيتىلغان، كېيىن يۇرت نامى بولۇپ قالغان.

«تۆركۈل» نىڭ توغرا تەلەپپۇزى «تۈركۈل». «تۈر» — تۈرك سۆزىدىكى «تۈر»، «كۆل» — «كۆلتېگىن» نامىدىكى «كۆل»^① بولۇپ، «تۈرك كۆلتېگىنلىرى» (ئۇيغۇر كۆلتېگىنلىرى) جايلاشقان يۇرت مەنسىگە ئىگە. تېگىننىڭ ئەسلىي مەنسى «قۇل»، ئۆزگەرگەن مەنسى «شاھزادە» دېگەنلىك.

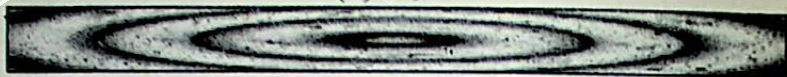
① كۆل — قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا «كۆلدەك، دېڭىزدەك ئىلىمگە ئىگە» دېگەن مەنىگە ئىگە.

ئاتۇش ۋە قەشقەردە ئۆتكەن بەزى مەشھۇر تارىخىي شەخسلەر

X ئەسىرنىڭ 1- يېرىمىدىن تارتىپ ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە ئاتۇش ۋە قەشقەردە ناھايىتى نۇرغۇن مەشھۇر تارىخىي شەخسلەر ياشاپ ئۆتكەن. ئاتۇش دىيارىغا ئەللىق تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئىسمى ۋە ھايات خاتىرىسىنى بىر- بىرلەپ بايان قىلىپ ئۆتۈش تەس. تۆۋەندە، ھازىرغىچە باشقىلار تەرىپىدىن مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنمىغان، ئۆزۈم ئىزدىنىپ ماتېرىيالنى توپلاپ رەتلىگەن، ئاتۇش ۋە قەشقەردە ئۆتكەن بىر بۆلۈك تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرىمەن.

1. غوجى ئالاۋۇددىن

يېقىندا قولۇمدىكى تارىخىي ماتېرىياللارنى كۆزدىن كەچۈرۈۋېتىپ، بىر پارچە ۋە خېنىمانىنى كۆرۈپ قالدۇم. ئۇنىڭدا تۆۋەندىكى مەلۇمات يېزىلغان: «... ھىجرىيىنىڭ 1234- يىلى (1818-، 1819- يىللىرى) تارىخىي ئەسەرلەر ئارقىلىق بىلىنگەن ئىسلام، مۇغۇلىستان، سەۋەب ئىمان تۈركىستان، خاقان ئىبنى خاقان ئەننى ھەزرەتنىڭ دوستلىرىدىن غوجە ئالاۋۇددىننىڭ مەقبەرىسى ئالتىن ئارتۇچقا تەۋە ئوڭۇپرىق كەنتىنىڭ ئايغىدىكى تاغدا بولۇپ، بۇ بۇرۇنقى ئۆزىنىڭ ۋەخپە يەرلىرى بولمىغانلىقىدىن موللا ئابدۇرېھىم ۋاقىپ بولۇپ، مەقبەرىنىڭ

خاراب بولۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، مىرزا ئۆمەربەگ ھاكىم بەگلىكىگە ئېيتقان ئىدۇق. مىرزا ئۆمەربەگ ھاكىم ھۈزۇرىدا، قازانكۆلدىكى ^① يەتتە پاتمانلىق يەرنىڭ ھوسۇلىدىن بىر قىسمى مەزكۇر بۇزۇرۇكۋارغا ۋە مەسچىتلىرىگە ئىشلىتىشكە بۇيرۇلدى...»

بۇ ۋەخىنامە ھۆججىتى كېيىن يېڭىلىنىپ، ھىجرىيىنىڭ 1357- يىلى (1938-، 1939- يىللىرى) قەشقەر مەھكىمە شەرىئىدىكى قازى شاھ نېسىپ ئاخۇنۇم، قازى داموللا، مۇپتى تاهىر مەخسۇم قاتارلىق تۆت قازىنىڭ مۆھرى بېسىلىشى بىلەن كۈچكە ئىگە بولغان. بۇ ۋەخىنامىگە ئاساسەن مەن غوجى ئالاۋۇددىننىڭ قەبرىسىگە بېرىپ كۆردۈم. ئۇنىڭ قەبرىسى قەدىمكى ئاتۇش- قەشقەر يولى (قۇمالتاغ يولى) نىڭ شەرقىدە، قۇمىسبېغىغا ماڭىدىغان يولنىڭ جەنۇبىدىكى تاغ ئىچىدە بولۇپ، ئاستى پىششىق خىش بىلەن ياسالغان بۇ قەبرە تاغ ئارىسىدىكى يامغۇر سۈيى ئېقىپ چىقىدىغان جىلغىنىڭ بويىغا جايلاشقان، ئەتراپى تار كەتكەن جىلغىدىن ئىبارەت. قەبرىنىڭ يان تەرىپىدە ئۆز ۋاقتىدا قۇرئان تىلاۋەت قىلىدىغان ۋە ناماز ئوقۇيدىغان مەسچىتنىڭ تاملىرى بار. بۇ جايدا باشقا ھېچقانداق قەبرە يوق. 90- يىللاردا مەن بۇ قەبرە بار ئورۇنغا بارغاندا، يامغۇر سۈيى يالاپ قەبرىنىڭ يېنىغا كېلىپ قالغان. ئوڭىرىقتىكى بەزى ئوقۇمۇشلۇق كىشىلەرمۇ بۇ كىمنىڭ قەبرىسى ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىكەن. بەزى ياشانغان كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، «غوجى ئالاۋۇددىن» نىڭ قەبرىگامغا ھەر يىلى نورۇز كۈنى ئوڭىرىقتىكى خەلق يىغىلىپ نورۇز پائالىيىتى ئۆتكۈزىدىكەن. كېيىنكى مەزگىللەردە تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلى بۇ پائالىيەت

① قازانكۆل — ھازىرقى پەيزاۋات ناھىيە شاپتۇل 6- يېزىغا قاراشلىق كەنت.

توختاپ قالغان. ۋە خېنىنامە ھۆججىتىدىكى «خاقان ئىبنى خاقان» دېگەن سۆزدىن قارىغاندا، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئورنىغا ئولتۇرغان چوڭ ئوغلى مۇسا بۇغراخان دەۋرىدە ياشاپ، ئۇنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرىگە قاتناشقان بۇ شەخسنىڭ ھايات پائالىيىتى ھەققىدە ھازىرچە ھېچقانداق تارىخىي مەلۇمات يوق. بۇ كىشى ئۆز ۋاقتىدىكى «ساغۇن» لۇق بولۇپ، كەلكۈن سۇدىن كېيىن ساغۇنلۇقلارنىڭ بىر قىسمى، جۈملىدىن غوجى ئالاۋۇددىن ئائىلىسىدىكىلەر ھازىر ئوڭتېرىق دەپ ئاتالغان يۇرتقا ماكانلىشىپ، بۇ جايغا دەپنە قىلىنغان بولۇشى ئېھتىمال. دېمەك، غوجى ئالاۋۇددىن مۇھىم تارىخىي شەخس بولۇپ، ئۇنىڭ تەپسىلىي ھايات خاتىرىسى توغرىسىدا ئىزدىنىپ كۆرۈشكە توغرا كېلىدۇ.

2. غوجى قاسىم ئەلەمدار

ئاتۇش خەلق ناخشىلىرىدا مۇنداق بىر كۆپلىت قوشاق بار:

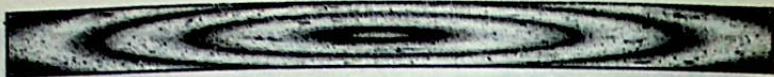
ھەسسۇلتاندا بىر ئەلەم،

خۇدانىڭ قولىدا قەلەم.

ھېچ بەندىگە كەلمىسۇن،

ماڭا كەلگەن دەرد - ئەلەم.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ تۇغ - ئەلىمىنى تۇتۇپ جەڭگە كىرگەن غوجى قاسىم ئەلەمدار ھازىرقى سۇتۇق بۇغراخان جامەسى چوڭ دەرۋازا ئالدىدىكى مەيداننىڭ شەرقىي شىمالىي تەرىپىگە دەپنە قىلىنغان. بۇ جايدا تەخمىنەن بەش مۇيەر دائىرىسىدە

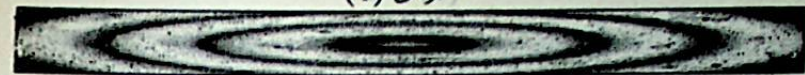

چوڭ - كىچىك گۈمبەز ۋە قەبرىلەر جايلاشقان قەبرىستانلىق بولۇپ، گۈمبەزلەرنىڭ ئۈستىگە غايەت زور قوشقار مۈڭگۈزلىرى قويۇلغان. بۈگۈنكى كۈندە ئۇلارنىڭ ھەممىسى تۈرلۈك سەۋەبلەر بىلەن يوقالدى. 90- يىللاردا مەشھەد يولىنى ياساش ۋە جامە چوڭ دەرۋازىسى ئالدىدىكى مەيداننى كېڭەيتىش زۆرۈرىيىتى تۈپەيلى غوجى قاسىم ئەلەمدارنىڭ قەبرىگامى تۈزۈلىپ مەيدان سەيناسىغا قوشۇۋېتىلدى. بۇنىڭ بىلەن بۇ تارىخىي شەخسنىڭ قەبرىستانلىقى يەر يۈزىدىن غايىب بولدى.

قاراخانىيلارنىڭ بايرىقى توغرىسىدا رېشاد گەنج «قارا-خانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 196-199- بەتلەردە تەپسىلىي توختالغان بولۇپ، تۆۋەندىكىچە مەلۇمات يېزىلغان: «... بايراق — قاراخانىيلاردا بايراق تېمىسىدىمۇ بىزگە مەھمۇد قەشقەرىدىن باشقا ھېچكىم مەلۇمات بەرگەنلىكى يوق. ئۇ مۇسۇلمان قاراخانىيلار بىلەن بۇددىست ئۇيغۇرلار ئوتتۇرىسىدىكى سوقۇشلارغا دائىر قەيت قىلغان بىر داستان پارچىسىنى مىسال قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

ئاغدى قىزىل بايراق، تۇغدى قارا تۇپراق،
يەتتە كەلىپ ئوغراق توقۇشۇپ ئاننى كەشتىمىز.

ئۇنىڭ بۇ قەيتلىرىدىن ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇكى، بايراق قاراخانىيلاردىمۇ بۈگۈنكى تەلەپپۇزدا ئىشلىتىلگەن. يۈسۈپ خاس ھاجىپ قوشۇن سەپلىرىنىڭ ئالدىدا «ئەلەم باشلار ئەر» (ئەلەمدار) نىڭ بولۇشى ۋە ئەھۋالنى ياخشى بايقاپ تۇرۇش لازىملىقى ئۈستىدە توختالغان. ئۇنىڭ بۇ قەيتىدىن شۇ دەۋردىكى قاراخانىيلارنىڭ «بايراق» سۆزى بىلەن بىللە «ئەلەم»

سۆزىنىمۇ ئىشلەتكەنلىكى، ھەتتا بۇنىڭ ھەربىي ئۇنۋان سۈپىتىدە لەشكەرلەرگە بېرىلگەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. مەسىلەن، مىلادىيە 1024- يىلى تەختكە چىققان يۈسۈپ قادىرخان دەۋرىدە خوتەندىن تېپىلغان قاراخانىيلارنىڭ ئەلىمىدىكى^① خەتتە «مەلىكۈل مەشرىق» (شەرق ئەللىرىنىڭ ئىگىسى) دەپ يېزىلغان بۇ پەخىرىي نامنى يۈسۈپ قادىرخانغا بەرگەن. مەھمۇد قەشقەرىمۇ بايراقنىڭ ئەرەبچە ۋارىئانتىنى «ئەلەم» دەپ يازغان».

رىشاد گەنجىنىڭ بۇ مەلۇماتىغا قارىغاندا، بايراق - ئەلەم - قاراخانىيلاردا ئوخشاش مەنىدە ئىشلىتىلگەن. بايراق - ئەلەمنى ھازىر تۇغ - ئەلەم دەپ ئىشلىتىشكە بولىدۇ. بۇ يەردە شۇنى ئېيتقۇم كېلىدۇكى، قاراخانىيلار تارىخىنى تەتقىق قىلغان تەتقىقاتچىلار قاراخانىيلارنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىگە دائىر بەزى كونكرېت مەسىلىلەرنى كۆرسەتمىگەن. مەسىلەن:

(1) قاراخانىيلارنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىنىڭ شەكلى توغرىسىدا ھېچقانداق مەلۇمات بېرىلمىدى. تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا، مىلادىيە 977—997- يىللىرىغىچە قاراخانىيلارنىڭ تەختىدە ئولتۇرغان ئەلى ئارسلانخان باشچىلىقىدىكى قوشۇن بىلەن خوتەن ئۇيغۇر

بۇددىستلىرى ئوتتۇرىسىدا كۆپ جەڭلەر بولغان. ئاشۇ جەڭلەردە ھازىرقى يېڭىسار ناھىيىسىگە بارغان قاراخانىيلار لەشكەرلىرى كۆتۈرگەن تۇغ - ئەلەملەرنىڭ بەزىلىرى ئۈچ بۆلۈك، بەزىلىرى

^① ئەنۋەر بايتۇر، خەيرىنىسا سىدىق: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى» 683- بەت.

چاسا شەكىلدە بولغان. كېيىنكى كىشىلەر بۇ تۇغ - ئەلەملەرنى «لەۋھە» دەپ ئاتىغان، شۇنىڭ بىلەن يېڭىسار ناھىيە بازىرىنىڭ نامى «لەۋھە» تەلەپپۇزىدىكى «لاۋا» غا ئۆزگەرگەن. ھازىرمۇ يېڭىسار ناھىيە بازىرىدىكى ئاھالىلەر «لاۋالىق» دەپ ئاتىلىدۇ. ھەرقايسى يېزىلاردىكى كىشىلەر ناھىيە بازىرىغا كىرمەكچى بولسا، ئەجدادلىرى ئاناپ كەلگىنى بويىچە «لاۋاغا كىرىمىز» دەيدۇ.

(2) يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مەلۇماتىغا كۆرە، ئەلەمدار - قوشۇن سەپلىرىنىڭ ئالدىدا «ئەلەم كۆتۈرۈپ ماڭىدىغان يول باشچى» دېگەنلىك. بۇنىڭدىن، ئەلەمدار - غوجى قاسىمغا بېرىلگەن لەشكەرىي نام ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. لېكىن، قاراخانىيلار تارىخىنى تەتقىق قىلغۇچىلار بايراق - ئەلەم ھەققىدە توختالغاندا، غوجى قاسىم ئەلەمدارنىڭ قاراخانىيلار قوشۇنى ئالدىدا ئەلەم كۆتۈرۈپ ماڭغانلىقىدەك كۈنكەرت تارىخىي پاكىتنى ئېغىزغا ئالمىغان. شۇڭا، بۇ تارىخىي شەخس تارىخ بېتىگە يېزىلىشى لازىم.

3. غوجى نەجمىددىن قەلەمدار

غوجى نەجمىددىن قەلەمدار سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامە - سى چوڭ دەرۋازا ئالدىدىكى مەشھەد چوڭ يولنىڭ لېۋىگە دەپنە قىلىنغان. بۇ كىشى دۆلەت ئىشلىرىنى قەلەم بىلەن باشقۇرۇشتا، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئىشەنچلىك سىردىشى ۋە يار - يۆلەكچىسى ئىكەنلىكى ئېھتىمالغا ئەڭ يېقىن.

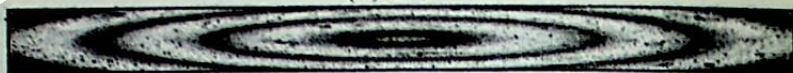
رېشاد گەنج «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 338 - بېتىدىكى «ئىنشا ئىشلىرى» ماۋزۇسى ئاستىدا بەرگەن مەلۇماتىدا مۇنداق يازغان: «يۈسۈپ خاس ھاجىپ مۇناسىۋەتلىك يېزىق ئىشلىرىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان خىزمەتچىنى

«بىتىگىچى ئىلىمگاھ» دەپ تىلغا ئالغان... «بىتىگىچى ئىلىمگاھ» شۇ ئىشلارنى باشقۇرىدىغان ئىدارىنىڭ رەئىسى بولۇپ، قول ئاستىدا باشقا بىتىگىچىلەر ۋە تامغىچىلار بولۇشى مۇمكىن... «بىتىگىچى ئىلىمگاھ» ھۆكۈمدارنىڭ سىرلىرىنى بىلگۈچى، سىرداش ئادىمى ھېسابلانغان. يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇ بىلىك» ئەسىرىدە «بەزى ھۆكۈمدار ئۆز سىرلىرىنى ئېيتىدىغان كاتىپى ئىلىمگاھ بولىدۇ. ئەگەر سەن بىتىگىچى ئىلىمگاھ بولساڭ، كۆڭۈل سىرىڭنى ياخشى ساقلا، ئاغزىڭدىن سۆزنى قاقچۇرۇپ قويا، دېگەن. XII ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن تارىخچى نىزام ئارۋى (... مۇھەممەت ئابدۇھ ئەلكتىپ ئىسىملىك بىرى بۇغراخان ھارۋىنىڭ شەخسىي خەت - چەكلىرىنى يازىدىغان، ئوقۇپ بېرىدىغان ئەلكتىپ بولغان» لىقىنى يازغان»^①.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى سۇلايمان ئارسلانخان مىلادىيە 977- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، قاراخانىيلارغا ئەلى ئارسلانخان خان بولغان. بۇ دەۋردە سۇلايمان ئارسلانخاننىڭ ئوغلى ھارۋى بۇغراخان ئەلى ئارسلانخاننىڭ ئورۇن باسارى ئىدى. يۈسۈپ خاس ھاجىپ «قۇتادغۇ بىلىك» تە ھۆكۈمدارنىڭ دۆلەتنى ياخشى باشقۇرۇشى ئۈچۈن، يېزىق ئىشىغا ئەھمىيەت بەرگەندەكلا، كاتىپلارغا بولغان ئېھتىياجىمۇ ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىشنىڭ زۆرۈرلۈكى؛ ياخشى كاتىپ سىر ساقلاشنى بىلىشى، خېتى چىرايلىق ۋە مەزمۇنلۇق بولۇشىنى تەكىتلىگەن. خۇلاسە قىلغاندا، غوجى نەجمىددىن قەلەمدار سۇلتان سۇتۇق بۇغراخانغا ئەڭ يېقىن دۆلەت ئەربابى بولۇپ، ھەر جەھەتتە توشقان ئالىم. ئۇ قاراخانىيلار ھاكىمىيىتىنىڭ مۇستەھكەملىك

^① رېشاد گەنج: «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى» نىڭ 342- بېتىدە كەلتۈرۈلگەن نەقىل.

ئاتۇش (1)

ئىنشى ئۈچۈن بۈيۈك خىزمەتلەرنى قىلغان. ئاسار ئەتىقە سۈپىتىدە 1000 يىللاردىن بېرى تۇرغان بۇ تارىخىي شەخسنىڭ قەبرىستانلىقى 90- يىللاردا مەشھۇر يولنى ياساش ۋە جامە چوڭ دەرۋازىسى ئالدىدىكى مەيداننى كېڭەيتىش زۆرۈرىيىتى تۈپەيلى، تۈزلىنىپ مەيدان سەھنىسىگە قوشۇۋېتىلدى. غوجى نەجمىدىن قەلەمدار — قاراخانىيلارنىڭ دەسلەپكى دەۋرىدىكى تارىخىي شەخسلەرنى تەتقىق قىلىشتا ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

4. قەشقەر شەھىرىنىڭ XI ئەسىردىكى شەھەر باشلىقى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى

قەشقەر پاختا توقۇمىچىلىق فابرىكىسىغا بارىدىغان يولنى بويلاپ تۈمەن دەريا كۆۋرۈكىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، جەنۇب تەرەپكە كۆز تىككەندە، قەشقەر شەھەرلىك سۇلياۋزاۋۇتىنىڭ شەرق تەرىپىدىكى قەدىمكى جامەنىڭ غەربىدە بىر مۇئەتتەپىدا كېلىدىغان قەبرىستانلىق كۆزگە چېلىقىدۇ. قەدىمكى دەۋردە «بارىگاھ» دەپ ئاتالغان «ئەسكى ھېسار»^① قەلئەسىنىڭ شىمالىدىكى پايىناپ (كېيىنكى ئاتىلىشى) كەنتىنىڭ جەنۇبىدىكى مۇشۇ قەبرىستانلىققا ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى دەپنە قىلىنغان.

مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» دا تىلغا ئالغان قەشقەرلىك ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى، تەقۋادار ئىمام ئۇستاز

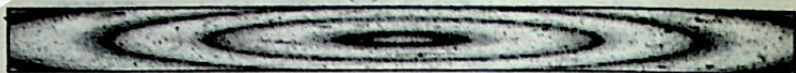
① ئەسكى ھېسار — ئابلىمىت روزى: «ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ۋە ئۇنىڭ تۈركىي تىللار دىۋانى» ناملىق ماقالىسىدىن. «مەھمۇد قەشقەرى» قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1985-يىل نەشرى 130-بەت ئاستى ئىزاھات.

ھۈسەيىن توغرىسىدا بىرەر - ئىككى پارچە ماقالىدىن باشقا تەتقىقات ماقالىلىرىنىڭ ئېلان قىلىنغانلىقى بۈگۈنگىچە بايقالمىدى. شۇڭا، بۇ ھەقتىكى ئىزدىنىشلىرىم ئاساسىدا دەسلەپكى مۇلاھىزەمنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھۆزۇرىغا سۈندۈم.

مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى تەخمىنەن ھىجرىيىنىڭ 398- يىلى (مىلادىيە 1007-، 1008- يىللىرى) قەشقەر شەھىرىدىكى ئەلى ئىسىملىك ئوقۇمۇشلۇق زات ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، ھىجرىيىنىڭ 485- يىلى (مىلادىيە 1093- يىلى) ماھى رەجەپنىڭ بىر پەيشەنبە كۈنلۈكى نامازدىگەر ۋاقتىدا باقىي ئالەمگە سەپەر قىلغان. كىشىلەر بۇ زاتنى «ھۈسەيىن پەيزۇللا غوجام» نامى بىلەن بۈگۈنگىچە ياد ئېتىپ، ئۇنىڭ مەقبەرىسىگە دۇئا - تەكبىر، قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ كەلمەكتە. ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى توغرىسىدا ئەڭ بۇرۇن يازما مەلۇمات قالدۇرغان كىشى ئۇنىڭ شاگىرتى مەھمۇد قەشقەرى بولۇپ، ئۇ «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم 456- بەتتە: «قەشقەرلىك خەلەپ ئوغلى تەقۋادار ئىمام ئۇستاز ھۈسەيىننىڭ ئىبنۇل غەرقى دېگەن كىشىدىن ئاڭلاپ، ماڭا ئېيتىپ بېرىشچە...» دەپ يازغان.

مەشھۇر دىنىي ئالىم مۇھەممەت سالىھ قارىيىھاجىم «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مۇقەددىمىسى ئۈستىدە دەسلەپكى ئىزدىنىش»^① ناملىق ماقالىسىدە بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەپ يازغان: «... مەھمۇد قەشقەرى «دىۋان» دا «ھۈسەيىن بىن كاشىغەرى»، يەنى «قەشقەرلىك خەلەپ ئوغلى ھۈسەيىن» دەپ

① مۇھەممەت سالىھ داموللاھاجى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ مۇقەددىمىسى ئۈستىدە دەسلەپكى ئىزدىنىش»، «جۇڭگۇ مۇسۇلمانلىرى» ژۇرنىلى 2004- يىل 1- سان.

تىلغا ئالغان. تارىخىي مەنبەلەردە بولسا «ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ» دەپ تىلغا ئېلىنغان. ھەدىسشۇناس ئالىملارنىڭ تەرجىمىھالىدا يېزىلغان ۋە ئىشەنچلىك دەپ قارالغان «مىزانول ئىئىدال» (ھەدىسشۇناسلارنىڭ تەرجىمىھالى) دا ئۇ «ئەڭ زېرەك ھۈسەيىن ئىبن ئەلى كاشىغەرى» دەپ ئېلىنغان... جامال قارشى «سۇرراھ لۇغىتىنىڭ مۇل ھەقائى» (قوشۇمچىسى) دا «ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى» دېگەن.

دېمەك، «دىۋان» دا ھۈسەيىن دادىسى بولغان «ئەلى» سۆزى چۈشۈپ قېلىپ، ھۈسەيىن بوۋىسى ئۇنىڭ دادىسى قىلىپ قويۇلغان... ھۈسەيىننىڭ ئوغلى ئابدۇغاپپار ئاتتىن يىقىلىپ قازا قىلغاندا، ئۇنىڭ جەسىتى قەشقەر شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى «يەتتە قىبلە» دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان. ئابدۇغاپپارنىڭ ئاتىسى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپمۇ «يەتتە قىبلە» دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان بولۇشى مۇمكىن...»

بۇنىڭدىن شۇنى چۈشەنگىلى بولىدۇكى، ھۈسەيىن قەشقەر-لىك ئەلى ئىسىملىك كىشىنىڭ ئوغلى. ئېسا غوجا ئىسىملىك ئاپتور يازغان «ئۆۋەيسلەر تەزكىرىسى» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى) نىڭ 665 — 667- بەتلەردە ئۇ ئۆز دەۋرىدە «ھامىدىيە» مەدرىسەسى يېنىدىكى جامەنىڭ ئىمامى، شۇنداقلا ئۆز دەۋرىدىكى خوتەن ئۇيغۇر بۇددىست قوشۇنلىرىغا قارشى جەڭدە قاراخانىيلار پادىشاھىنىڭ قەشقەر شەھىرىگە تەيىنلىگەن ھاكىمى، قەشقەر شەھەر مۇداپىئەسىنىڭ باش قوماندانى بولغانلىقى قەيت قىلىنغان. ئۇ مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى بولۇپ، مەھمۇد قەشقەرى زور ئىلمىي مەسىلىلەردە ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلغان. ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرنىڭ قەبرىگاھىغا قەشقەر شەھەرلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش -

باشقۇرۇش ئورنى تەرىپىدىن ئورنىتىلغان تاختايدا، ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى XI ئەسىردە قەشقەردە ياشىغان مەشھۇر ئەللامە (دوكتور)، پېداگوگ بولۇپ، ئۆز ھاياتىدا قەشقەر شەھەر مۇداپىئە قوماندانلىق ئورنىنىڭ مۇئاۋىن قوماندانى، شەھەر باشلىقى، ئوردىنىڭ ئىلمىي ئىشلار مەسلىھەتچىسى قاتارلىق خىزمەتلەرنى ئۆتىگەنلىكى تونۇشتۇرۇلغان. ئېسا غوجا «ئۇۋەيسىلەر تەزكىرىسى» ناملىق كىتابىدا، ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ ھەققىدە قىسقىچە خەۋەر بەرگەن. مەزكۇر ئاپتور ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن شەمئانى يازغان «كىتابۇل ئەنساپ» تىن پايدىلانغان بولۇشى مۇمكىن. «كىتابۇل ئەنساپ» تا قاراخانىيلار دەۋرىگە تەئەللۇق قازىلىق، مۇدەر-رىسلىك، خاتىپلىق، ھەتتا شاھلارغا ئۇستازلىق قىلغان ئالىملار تونۇشتۇرۇلغان. قەيت قىلىنىشىچە، ھۈسەيىن پەيزۇللانىڭ دادىسى ئەلى قەشقەردىكى يۇقىرى قاتلام كىشىلىرىدىن بىرىنىڭ قىزى بولغان سەلىمگە ئۆيلەنىپ، ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي مەلۇم سەۋەب بىلەن سۈرىيگە چىقىپ كەتكەن. بۇ كىشىنىڭ ئەجدادى سۈرىيىنىڭ ھەلەپ شەھىرىدىن بولۇشى مۇمكىن. ھۈسەيىن دادىسى كېتىپ، ئۈچ ئايدىن كېيىن تۇغۇلغان. ئانىسى ئۇنى ياخشى تەربىيەلەپ ئۆستۈرۈپ، ئوقۇش يېشىغا يەتكەندە، قەشقەردىكى دىنىي مەكتەپلەرنىڭ بىرىدە قۇرئان ساۋاتىنى چىقارغان، كېيىن ئۆز دەۋرىدىكى مەشھۇر بىلىم يۈرتى «مەدرىسەئى ساجىيە» دە ئوقۇتقان. XIV ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر تارىخچىسى جامال قارشىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، «مەدرىسەئى ساجىيە» شۇ ۋاقىتتىكى ئەڭ كاتتا ئىلىم خەزىنىسى بولۇپ، ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى ئۆز ئۇستازلىرىدىن دەرس ئېلىشتىن سىرت، يەنە «ئىلىم

خەزىنىسى» دىكى دىنىي، تارىخىي، ئەدەبىي ئەسەرلەرنى زور ئىشتىياق بىلەن ئوقۇپ ئۆزلەشتۈرگەن ھەمدە «مەدرىسەئى ساجىيە» ئالىملىرىنىڭ تەكلىپى بىلەن ئۆزى ئوقۇغان بۇ مەدرىسەدە مۇدەررىسلىك قىلغان.

ئۇزاق مۇددەت مۇدەررىسلىك ۋە مەمۇرىي خىزمەت بىلەن مەشغۇل بولغان ھۈسەيىن ئۆيلىنىش يېشىدىن ئاللىقاچان ئۆتۈپ كېتىپ، ئوتتۇرا ياشلىق كىشىگە ئايلانغان. بۇ ھال قەشقەردىكى ئەربابلار ۋە ئالىملارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ، ئۇلار ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرىگە ئۆيلىنىش تەكلىپىنى بەرگەن، ئۆز بىلىمىنى پەرزەنتلىرىگە مېراس قالدۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى بايان قىلىشقان. شۇنىڭ بىلەن ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى ھىجرىيىنىڭ 439- يىلى (مىلادىيە 1047-، 1048- يىللىرى) تەخمىنەن 40 يېشىدا ئۆيلىنىپ، يەش يىلىدىن كېيىن پەرزەنت يۈزى كۆرگەن.

تارىخىي مەنبەلەردە كۆرسىتىلىشىچە، ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى «ساجىيە» دە ئۇزاق يىل مۇدەررىسلىك قىلىپ، ياشانغان ۋاقتىدا ھەج سەپىرىگە تەرەددۇت قىلغان. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان قاراخانىيلارنىڭ پادىشاھى ئەبۇل ھەسەن تاۋغاچ بۇغراخان (مىلادىيە 1075 — 1102- يىللىرىغىچە تەختتە ئولتۇرغان) ئوردا ئالىملىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئىززەت - ھۆرمەت يۈزىسىدىن ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرىنى 80 نەپەر شاگىرتى بىلەن ھەجگە ئۇزاتقان. ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى ھەجنىڭ ئالدى - كەينىدە مىسىرنى ئىككى قېتىم زىيارەت قىلغان. ئۇ ھەجنى تاماملاپ قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندە، يېشى 80 دىن ھالقىغان ۋە كۈچ - قۇدرەت، ئەقىل - ئىقتىدار جەھەتتە ئاجىزلىغان. شۇڭا،

مۇدەرر سىلىكىنى توختىتىپ، تۆت يىل ئىبادەت بىلەن شۇغۇللانغان. «ئۆۋەيسلەر تەزكىرىسى» نىڭ 660-بېتىدە ئېيتىلىشىچە، قەشقەردىكى ئۆلىمالار ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلەپ كاشىغەرىگە تەكلىپ بېرىپ: «... سىزگە ئاللا ئاتا قىلغان بىلىمنى باشقىلارغا ئۆگىتىڭ. سىزنىڭ شاگىرتلىرىڭىز ئىلىم ۋارىسلىرىدىن بولۇپ، باشقىلارغا ئۆگەتسۇن. بۇنىڭ ساۋابى تاكى قىيامەتكىچە بولىدۇ» دېگەن. ئۇ: «مەن قېرىپ قالدىم، ھالىم - كۈچۈم بۇرۇنقىدەك ئەمەس، شۇڭا ھەپتىدە بىر كۈنلا دەرس بېرىي. دەرس ئالغۇچىلار ھەر ھەپتىنىڭ پەيشەنبە كۈنى ھۇزۇرۇمغا كىرسۇن» دېگەن. سۆھبەت شورۇنىدىكى بىرەيلەن دەرس بېرىشكە نېمە ئۈچۈن پەيشەنبە كۈنىنى تاللىغانلىقىنى سورىغاندا، ئۇ: «مېنىڭ ۋاپاتىمدىن كېيىن، كىمدەكىم 48 پەيشەنبە قەبرىمگە كېلىپ «سۈرە ياسىن» نى ئوقۇپ مېنىڭ روھىمغا دۇئا قىلسا، ئاللا تائالا ئۇ كىشىگە ئىلىم ئاتا قىلغاي. شۇڭا، بۇ كۈننى دەرس ئۆتىدىغان كۈن قىلدىم» دېگەن. شۇنىڭ بىلەن سۆھبەت ئەھلى ئۇنىڭغا ئۇزاق ئۆمۈر تىلەپ دۇئا قىلغان.

ھەرقايسى دەۋردىكى ياش ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلار قەشقەر ئالىملىرىنىڭ كامالەتكە يەتكەن پېشىۋاسى ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلەف كاشىغەرىنىڭ قەبرىگاھىنى «ھۈسەيىن پەيزۇللا غوجام» دەپ ئاتاپ، قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ كەلگەن. بۇ قەبرىگاھ ئازادلىقتىن كېيىن بىڭتۇەن مۇستەقىل 3-ئاپتوموبىل ئەترىتى قۇرۇلۇش قىلغان دائىرىدە بولغانلىقتىن، 80-يىللاردا ھۈسەيىن پەيزۇللا غوجام جامەسىنىڭ خاتىنى $\times\times$ نىڭ تەشەببۇسى بىلەن ھۈسەيىن ئىبنى ئەلى ئىبنى خەلەف كاشىغەرىنىڭ قەبرىسى ئېچىلىپ، سۆڭەك جەسىتى «ئاپپاق خوجا» قەبرىستانلىقىغا

يۆتكەپ دەپنە قىلىنغان.

ھۈسەين ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى مىلادىيە 1008—1093- يىللارغىچە 85 يىل ياشىغاچقا، قاراخانىيلارنىڭ ئىجتىمائىي مۇھىتىدىكى تۈرلۈك ۋەقەلەرنى ئۆزى كۆرگەن ۋە بىۋاسىتە ئاڭلىغان، مەھمۇد قەشقەرى ۋە باشقا تارىخىي شەخسلەر بىلەن زامانداش بولغان. ئۇ مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى شۇ دەۋردىكى نۇرغۇنلىغان دۆلەت ئەربابلىرى ۋە ئىلىم پېشىۋالىرىنىڭمۇ ئۇستازى بولغان.

5. قاراخانىيلار تارىخچىسى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەين كاشىغەرى

ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەين كاشىغەرى يازغان «قەشقەر تارىخى» ۋە «ئۇستازلارنىڭ توپلانغان يېرى» ناملىق مەشھۇر ئەسەرلەر شەمئىي ۋە XIV ئەسىردىكى مەشھۇر ئۇيغۇر تارىخچىسى جامال قارشىنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق بايقالدى. قاراخانىيلار سۇلالىسى دەۋرىدە يېزىلغان ئىككى بۈيۈك ئەسەر، يەنى مەھمۇد قەشقەرنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» ۋە يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇ بىلىك» ناملىق ئەسىرىنى تەتقىق قىلىشقا كىرىشكەن چەت ئەل ئالىملىرى ۋ. ۋ. رادلوۋ (1837—1918)، ئا. ئا. ۋالتىۋا، رېشاد گەنج، كاپسوغلو، ئەمىر نەجىپ، ر. ئارات، شۈنىڭدەك ئېلىمىز ئالىملىرىدىن فىڭ جياشېڭ، ۋې لياڭتاۋ، ليۇ زىشاۋ، ھاجى نۇرھاجى... قاتارلىقلار ئۆز تەتقىقاتىغا XIV ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن ئۇيغۇر تارىخچىسى جامال قارشىنىڭ ئەرەب تىلىدا يازغان «سۇرراھ لۇغىتىنىڭ تولۇقلىمىسى» ناملىق ئەسىرىدىن مەلۇمات ئېلىپ، بۇ ئەسەردە

تىلغا ئېلىنغان «قەشقەر تارىخى» ناملىق ئەسەردىكى ئۆزۈندە خاراكتېرلىك تارىخىي مەلۇماتلاردىن پايدىلىنىپ، قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ تارىخىغا ئائىت ئەسەرلىرىنى مەيدانغا چىقارغان.

ئۇيغۇر تارىخچىسى جامال قارشىنىڭ ئەرەب تىلىدا يازغان «سۇرراھ لۇغىتىنىڭ تولۇقلىمىسى» ناملىق ئەسىرىنىڭ تارىخىي چىنلىق جەھەتتىن بەك يۇقىرى بولۇشىدىكى سەۋەب شۇكى، XI ئەسىردە قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئىجتىمائىي مۇھىتىدا ياشاپ، نۇرغۇن تارىخىي ۋەقەلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ تارىخىي چىنلىق جەھەتتىن يۇقىرى بولغان «قەشقەر تارىخى» دىكى ئاساسىي مەلۇماتلارنى جامال قارشى ئۆز ئەسىرىگە كىرگۈزگەن. جامال قارشىنىڭ ئەسلىي ئىسمى ئوبۇل پەزلى ئىبن مۇھەممەد بولۇپ، ئۇنىڭ ئاتىسى بالاساغۇنلۇق. جامال قارشى ئالمالىقتا (ئىلىدا) تۇغۇلۇپ، ئىجادىي پائالىيىتىنى قەشقەردە ئۆتكۈزگەن. ئۇ قەشقەردە تۇرغان مەزگىلىدە «ساجىيە مەدرىسەسى» دە كۆپلىگەن ئالىملار، ئەدىبلەر، تارىخچىلار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلار بىلەن قويۇق ئالاقىدە بولغان، جۈملىدىن «قەشقەر تارىخى» ناملىق ئەسەرنى قولغا كەلتۈرگەن.

شەمئىنى ئىسىملىك تارىخچى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ «مۇجەمەئۇششۇرىخ» (ئۇستازلارنىڭ توپلانغان يېرى) ناملىق ئەسىرىنى تاپقان. ئەپسۇسكى، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئىككى بۈيۈك تارىخىي ئەسەر تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ھازىرقى دەۋرگە يېتىپ كېلەلمىدى، ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ ھايات پائالىيىتىنى تونۇشتۇرغان بىرەر پارچە ئىلمىي ماقالىمۇ كۆزگە چېلىقمىدى. مەن بۇ ھەقتىكى تارىخىي مەلۇماتلارنىڭ ئىنتايىن كەملىكىنى نەزەردە

تۇتۇپ، ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرنىڭ ھايات پائالىيىتىگە ئائىت يۈزە تەتقىقاتىمنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھۇزۇرىغا سۈنمەن.

«ئۈۋەيسلەر تەزكىرىسى» دە كۆرسىتىلىشىچە، XI ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن تارىخچى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى مەھمۇد قەشقەرنىڭ ئۇستازى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. دادىسى ئۇنى ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدە دىنىي مەكتەپكە بەرگەن ۋە قۇرئان ساۋاتىنى چىقارغان. دادىسى ئۇنىڭ ئىلىمگە زور ئىشتىياق باغلىغانلىقىغا كۆزى يەتكەندىن كېيىن، «ئوبۇل پۈتۈھ» دېگەن تەخەللۇسنى قويغان ۋە «ساجىيە مەدرىسەسى» گە ئوقۇشقا بەرگەن. ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى «ساجىيە مەدرىسە» دە ئوقۇتۇلىدىغان بارلىق دەرسلەرنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ئۇستازلىرىنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغىغان، بولۇپمۇ تارىخ بىلىملىرىگە چوڭقۇر مۇھەببەت باغلاپ، ئۆز دەۋرىدىكى نوپۇزلۇق تارىخىي كىتابلارنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن. ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرنىڭ ھەر كۈنلۈكى دىنىي كىتابلارنى كۆرۈش ۋاقتىدىن تارىخ كىتابلارنى كۆرۈش ۋاقتى ئۇزاق بولغان. ئۇ «ساجىيە مەدرىسەسى» دىكى تارىخقا ئائىت بارلىق كىتابلارنى كۆرۈشتىن سىرت، دادىسى ئارقىلىق نۇرغۇن تارىخىي بىلىملەرنى بىۋاسىتە ئۆگەنگەن ۋە قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋە ئۆتۈۋاتقان زور تارىخىي ۋەقەلەرنى خاتىرىلەپ ماڭغان. كۆپلىگەن تارىخىي، ئەدەبىي ئەسەرلەرنى، دىنىي ئالىملارنىڭ ئەھۋالى يېزىلغان كىتابلارنى جىددىي توپلىغان، ئاخىرىدا تارىخ يېزىش ئىستىكى بارلىققا كەلگەن. يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامان تارىخ تەتقىقاتچىلىرىنىڭ

ئەسەرلىرىدە قەيت قىلىنغان قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە خانلارنىڭ ئائىلە نەسەبنامىسى ھەققىدىكى مەلۇماتلارنىڭ كۆپچىلىكى «قەشقەر تارىخى» دىكى مەلۇماتلارنىڭ تەكرارلىنىشىدىن ئىبارەت. ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى دىنىي، ئەدەبىي ۋە تارىخىي بىلىملەرنى چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ، كۆپ مەلۇماتلارنى توپلىغان مەزگىلدە ئۆيلىنىش يېشىغا يېتىپ، قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ قەشقەردىكى سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغان يۈسۈپ قادىرخانىنىڭ چوڭ ئوغلى توغرىلىق قاراخان يۈسۈپ (1059—1075- يىللىرى تەختكە ئولتۇرغان) نىڭ قىزىغا ئۆيلەنگەن^①. ئۇ شاھ كۈيئوغلى سۈپىتىدە ئۆزىنىڭ ئىلمىي ئەمگىكىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك تاماملاشتا زور شەرت - شارائىتقا ئېرىشكەن. «ئۆۋەيسلەر تەزكىرىسى» نىڭ 660- بېتىدە، ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى توغرىلىق قاراخان يۈسۈپنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىش جەريانى توغرىسىدا مۇنداق رىۋايەت بار:

ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى يىگىتلىك قۇرامىغا يەتكەن كۈنلەرنىڭ بېرىدە، باشقا تالىپلار بىلەن بىرلىكتە دادىسى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرىدىن دەرس ئېلىپ بولۇپ، تالىپلار بىلەن بىرلىكتە سەيلە قىلىپ كېلىش ئۈچۈن مەدرىسەدىن چىقىپ تۈمەن دەرياسىنى بويلاپ سەيلە قىلىۋېتىپ، توغرىلىق قاراخان يۈسۈپنىڭ تەختى ئورۇنلاشقان قەشقەر شەھىرى ئىچىدىكى، بۈگۈنكى كۈندە «كونا ئوردا» دەپ ئاتالغان ئوردا يېنىغا كېلىپ قالغان. ئۇ ئوردىنىڭ دەرۋازىسى ئىچىدىكى گۈللۈك باغدا بىر ساھىبجامال قىزنىڭ سەيلە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، باشقىلاردىن سۈرۈشتۈرۈپ، بۇ قىزنىڭ

^① لى جىنشىن: «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىقلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003- يىل نەشرى 40- بەت.

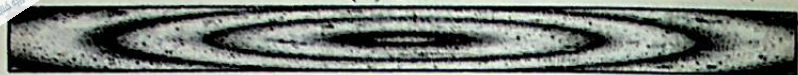
توغرۇل قاراخان يۈسۈپنىڭ قىزى ئىكەنلىكىنى بىلگەن. ئۇ: «بۇ پادىشاھنىڭ قىزىكەن، ماڭا تەگمەسلىكى مۈمكىن. لېكىن، نا- ئۈمىد بولمىغىنىم تۈزۈك» دەپ ئۆزىگە تەسەللى بېرىپ قايتقان. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى، بۇ قىزنىڭ ئوبرازى كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ، ئاخىر بۇ سىرنى يېقىن ساۋاقداشلىرىغا ئېيتىپ، ئۇلاردىن مەسلىھەت سورىغان. ساۋاقداشلىرىنىڭ بەزىسى «بۇ قىز پادىشاھنىڭ قىزىكەن، سىلگە نېسىپ بولماسمىكىن» دېگەن. ئارىدىن بىرسى «بۇرادەرلەر، ماڭا بىر ئوي كېلىۋاتىدۇ. توغرۇل قاراخان يۈسۈپ سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ پۇشتى. شۇڭا، ئۆزلىرى ئاتۇشقا بېرىپ، سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىپ تۈنەپ، بۇ مەقسەت يۈزىسىدىن ئاللاغا قول كۆتۈرۈپ ئىلتىجا قىلىپ باقسىلا، ئاللا دۇئالىرىنى ئىجابەت قىلسا ئوڭايلىق بولارمىكىن» دېگەن.

بۇ پىكىر ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغە- رىگە مۇۋاپىق كېلىپ، دادىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ، ئاتۇشتىكى سۇلتان سۈتۈق بۇغراخاننىڭ مەقبەرىسىدە ئۈچ كۈن تۈنەپ، ئاللاغا ئىلتىجا قىلغان. تۆتىنچى كۈنى كېچىدە كۆرگەن چۈشىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نۇرغۇن ساھابىلەر بىلەن كېلىپ توغرۇل قاراخان يۈسۈپنىڭ قىزىنى ئابدۇغاپپارغا نىكاھ قىلىپ قويۇپ غايىب بولغان، ئويغىنىپ قارىسا چۈشكەن.

ئاشۇ كېچىسى ئوخشاشلا شاھنىڭ قىزىمۇ چۈش كۆرگەن. چۈشىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نۇرغۇن ساھابىلەر بىلەن كېلىپ، بۇ قىزنى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىگە نىكاھ قىلىپ، بېشىدىن بىر چاڭگال خورمىنى چېچىپ غايىب بولغان، قىز ئويغىنىپ قارىسا چۈشى ئىكەن. قىز دەرھال شاھ دادىسىغا كىشى ئەۋەتىپ چاقىرتىپ كەلگەن. شاھ

قىزنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن، قىزى بۇ چۈشنى دادىسىغا ئېيتقان. شاھ توغرۇل قاراخان يۈسۈپ بۇ چۈشتىن ھەيرانلىق ھېس قىلىپ، ئەتىسى ئوردىغا قەشقەردىكى ئاتاقلىق دىنىي ئالىم، چۈش ئۆرۈگۈچىلەرنى چاقىرتىپ كېلىپ، بۇ چۈشنى ئېيتىپ مەسلىھەت سورىغان. ئوردىدا قىزغىن مۇنازىرە بولۇپ، بەزى ئالىملار «بۇ نىكاھ ھېساب» دېسە، بەزى ئالىملار «ھېساب ئەمەس» دېگەن. ھېساب دېگۈچىلەر بىلەن ھېساب ئەمەس دېگۈچىلەر مۇنازىرىلىشىپ، ئاخىر قايتا نىكاھ قىلىش پىكرىگە كەلگەن ۋە قايتا نىكاھ ئەھدىسىنى ئوقۇتۇپ، قەشقەر خەلقىگە ئۈچ كېچە - كۈندۈز كاتتا خانقىز توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈپ، مەرىكىدە «بۇغرا ئاش» بېرىلگەن.

بۇ رىۋايەت دىنىي تۈسكە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ توغرۇل قاراخان يۈسۈپنىڭ قىزىنى ئالغانلىقى تارىخىي چىنىقلىققا يېقىن. ئۇ شاھ قىزىغا ئۆيلەنگەندىن كېيىن، ئوردا ئىچىگە ئەركىن كىرىپ - چىقالايدىغان، ئوردا ئىچىدىكى كۈتۈپخانىدا ساقلىنىۋاتقان تۈرلۈك تارىخىي ھۆججەت ۋە باشقا ئەدەبىي ئەسەرلەرنى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولغان. ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى كۆپ يىللار ئىزدىنىپ توپلىغان ماتېرىياللىرى ۋە ئوردا ئىچىدىكى ماتېرىياللارغا ئاساسلىنىپ، تارىخىي چىنىقلىقى يۇقىرى بولغان «قەشقەر تارىخى» ۋە «ئۇستازلارنىڭ توپلانغان يېرى» ناملىق ئىككى بۈيۈك ئەسەرنى ۋە بىزگە مەلۇم بولمىغان باشقا ئەسەرلەرنى يېزىپ چىققان. بۇ ئىككى ئەسەر يېزىلىپ تاماملانغاندىن كېيىن، ئۆز دەۋرىدىكى ئىلىم نوپۇزلۇقلىرى ناھايىتى يۇقىرى باھالىغان ۋە قولدىن - قولغا ئۆتۈپ ئوقۇلۇپ، ئۆز زامانىسىدىكى زىيالىيلار ئارىسىغا كەڭ تارقالغان.

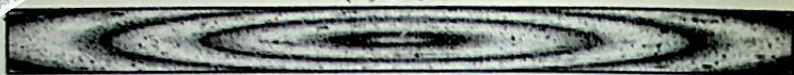

«ئۇۋەيسلەر تەزكىرىسى» نىڭ 667-بېتىدە ئېيتىلىشىچە، ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى ئۇزاق ئۆمۈر كۆرەلمىگەن، بۇنىڭغا مۇنداق بىر ھادىسە سەۋەب بولغان. بىر كۈنى ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى دادىسى ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرىدىن دەرس ئېلىۋاتقاندا، شاھ توغۇل قاراخان يۈسۈپتىن خەۋەرچى كەلگەن. ئۇ ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرىگە سالام بەرگەندىن كېيىن: «شاھ بۈگۈن ئوۋ ئوۋلىغىلى چىقىدىكەن، شۇڭا ئوۋلىڭىز ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپارنى چاقىرىپ كېلىڭ، بىرلىكتە ئوۋغا چىقايلى» دېگەن، دەيدۇ. ھۈسەيىن ئىبن ئەلى ئىبن خەلەپ كاشىغەرى ئۇ كىشىگە: «بالامنىڭ ئوقۇيدىغان دەرسى تۈگىمىدى، شاھقا ئېيتىڭ، بارالمايدۇ» دېگەن. ئۇ خەۋەرچى كېتىپ ئارقا-ئارقىدىن ئىككى خەۋەرچى كېلىپ، يۇقىرىقى گەپنى تەكرارلىغان. ئوبۇل پۈتۈھ «مەن شاھنىڭ كۈيئوغلى تۇرسام، شاھ چاقىرسا بارمىسام بولمىغۇدەك» دەپ، كىتابىنى ياپقان. دادىسى: «ئوغلۇم، شاھ ئۈچ قېتىم چاقىردى، سىز بىرىڭ» دېگەن. ئۇ دەرھال شاھنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ سالام بېرىپ، شاھ بىلەن بىرلىكتە ئات مىنىپ ئوۋغا چىققان. ئوۋ ئوۋلاۋېتىپ ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى ئاتتىن يېقىلىپ جان ئۈزگەن ۋە «ئەسكى ھېسار» نىڭ شىمالىدىكى «خانلىق قەبرىستانلىقى» دىكى «يەتتە قىبلە» دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان. كىشىلەر ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ قەبرىگاھىنى «ئىلمى ئاتا غوجام» نامى بىلەن ئەسلەپ كەلمەكتە. «ئۇۋەيسلەر تەزكىرىسى» گە ئاساسلانغاندا، بۇ قەبرىگاھ ھازىرقى قەشقەر شەھەرلىك مۇھىت ئاسراش ئىدارىسىنىڭ ئورنىغا توغرا كېلىدۇ.

تارىخ تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرىنىڭ دادىسىدىن بۇرۇن ياكى كېيىن ۋاپات بولغانلىقى توغرىسىدىكى قارىشى ئوخشاش ئەمەس. مەسىلەن، ھاجى نۇرھاجى «قاراخانىيلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دېگەن ئەسىرىنىڭ 125-بېتىدە: «ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى مىلادىيە 1098-يىلى ۋاپات بولغان» دەپ كۆرسەتكەن. ۋېي لياڭتاۋ «قاراخانىيلار سۇلالىسى تارىخىدىن بايان» دېگەن ئەسىرىدە: «ئوبۇل پۈتۈھ ئابدۇغاپپار ئىبن ھۈسەيىن كاشىغەرى دادىسىدىن بۇرۇن ۋاپات بولغان» دەپ يازغان.

6. غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچى

سەئىدىيە خانلىقى دەۋرى (1514—1682) گە ئائىت موللا مىرسالھ كاشىغەرىنىڭ «چىڭگىزنامە» ناملىق ئەسىرىدە، غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچى ھەققىدە تۆۋەندىكى قىسقا مەلۇمات بېرىلگەن: «سەئىدىيە سۇلتانلىقىنىڭ سۇلتانى ئابدۇرېشىتخاننىڭ 5-ئوغلى مۇھەممەتخان ھىجرىيە 1018-يىلى (1609-، 1610-يىللىرى) ۋاپات بولۇپ، ئۇنىڭ ئوغلى ئەخمەتخان تەختكە ئولتۇردى. ئەخمەتخان «خانى شەھىد» دەپ ئاتالغان. ئۇ شىكارغا چىقىپ، بارچۇق (مارالبېشى) دىكى ئوتۇنچىلىقنىڭ ئايغىدا قۇنۇپ قالدى. غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچى خان قېشىدا بولۇپ، خانغا مەخسۇس قاراۋاتاتتى. كېچىدە «خانى شەھىد» كە قارشى كۈچلەر-دىن ئوبۇل مۇئانى گۇمراھ ۋە شاھ مۇھەممەت قاسىم باشلىق 100 نەپەر قوراللىق كىشى بۇ يەرنى مۇھاسىرىگە ئالدى. ئوق ئېتىلىپ كۆپ كىشى يارىلاندى، غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچىمۇ يارىلاندى...

«خانى شەھىد» نى تۇتۇپ، شۇ جايدا بوغۇزلاپ ئۆلتۈردى. دېمەك، غوجى مۇزەپپەر ئارتۇچى سەئىدىيە خانلىقىنىڭ سۇلتانى ئەخمەتخان ئوردىسىدا يۇقىرى مەنسەپ تۇتقانلىقى مەلۇم. ئۇنىڭ ھايات خاتىرىسى ھەققىدە داۋاملىق ئىزدىنىش زۆرۈر.

7. ئالمىبەگ ئارتۇچ

«چىڭگىزنامە» نىڭ 130-بېتىدە مۇنداق يېزىلغان: «ئەخمەت خان شېھىت قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللا تىپخان تەختكە چىققاندا، قەشقەرگە قازى مىر مۇھەممەت رىزا ساداتى يەكەن خانلىقىغا بويسۇنۇش توغرىسىدا ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. قەشقەردە ئاپاقخان خان ئىدى. بۇلار يىغىن ئاچتى، يىغىنغا مۇھەممەت يۈسۈپ مىرزا، بارلاس مىرزا، ئالمىبەگ ئارتۇچ... قاتارلىق كىشىلەر قاتناشتى...»

يۇقىرىقى باياندىن ئالمىبەگ ئارتۇچنىڭ قەشقەردە خىزمەت قىلغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ. بۇ تارىخىي شەخس توغرىسىدا يەنىمۇ چوڭقۇر ئىزدىنىش زۆرۈر.

8. ۋەتەنپەرۋەر شائىر ئابدۇرېھىم ئېكساقى ۋە ئۇنىڭ بىر

پارچە نەزمى

شائىر ئابدۇرېھىم ئېكساقىنىڭ قەشقەردىكى ياقۇپبەگ تۇرمىسىگە قامىلىپ، تۇرمىدە يازغان ياقۇپبەگنىڭ زۇلمى توغرىسىدىكى نەزمىسى ژۇرناللاردا ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، بەزى زىيالىيلار «خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى كاتېگورىيىسىگە كىرىدۇ» دېگەچكە، بۇ نەزم توغرىسىدا بىر مەزگىل جىمىپ كېتىشتەك

ئەھۋال يۈز بەردى. مەن بۇ ھەقتە ئەھۋال بىلىدىغان مۇناسىۋەتلىك كىشىلەر بىلەن سۆھبەتلىشىپ، بەزىبىر يىپ ئۇچىغا ئىگە بولدۇم. ئوقۇرمەنلەر ۋە تەتقىقاتچىلارنىڭ تېخەۋۇ ئەتراپلىق ئىزدىنىشى ئۈچۈن، ئارغىنە بولسىمۇ ياردىمى بولار دېگەن ئۈمىدە بۇ ھەقتىكى ئىزدىنىشىمنى بايان قىلىمەن.

(1) 1980- يىللاردا ئېكساق باشلانغۇچ مەكتەپ مۇدىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدە «ئېكساق مائارىپ تەزكىرىسى» نى يېزىش گۇرۇپپىسى قۇرۇلغان. مەكتەپ مۇدىرى «يۇرتتىكى پىشقەدەم كىشىلەر ئابدۇرېھىم ئېكساقى ئىسىملىك شائىر ئېكساققا ئۆتكەن» دېگەنلىكىنى ماڭا سۆزلەپ بەرگەن.

(2) قەشقەر كونىشەھەر ناھىيىسىنىڭ مائارىپ سېپىدە ئىشلەۋاتقان يالقۇن ئەپەندى بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىلەرنى سۆزلەپ بەردى: «مەن 1983- يىلى كونىشەھەر مائارىپ سېپىگە خىزمەتكە چىقىپ، 1984- يىلى 5- ئايلاردا «غوجام كۆلىپىشى» دىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسام، نۇرغۇن كىشىلەر بۇ كۆلنى چېپىۋاتقان ئىكەن. كۆل بېشىغا بارسام، كۆلنىڭ لېۋىدە ئولتۇرغان سەللىلىك دىنىي ئۆلىمالارغا كۆزۈم چۈشتى. مەن بىرھازا ئۇلارغا قاراپ تۇرۇپ قاپتىمەن. ئارىدىن بىر سەللىلىك كىشى «ھوي بالام، بېرى كەل» دېدى. مەن دەرھال ئالدىغا بېرىپ سالام قىلدىم. ئۇ كىشى جاۋاب سالام قىلىپ يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، مەندىن «ئىسمىڭ نېمە» دەپ سورىدى. مەن ئىسمىمنى ئېيتىپ بەردىم. «سەن قەيەرلىك» دەپ سورىدى. مەن «ئۈستۈن ئاتۇش ئېكساقىتىن» دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇ كىشى «بەللى - بەللى، ئېكساقلىقمەن دە. پېقىرنىڭ ئىسمى ئېمىرھۈسەين. سىلەرنىڭ يۇرتتا ئابدۇرېھىم موللا ئىسىملىك شائىر ئۆتكەن ئىدى. ئۇ موزدۇز ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ياش ۋاقتىدا مەھەللەڭلەردىكى دىنىي مەكتەپتە،

كېيىن ئېكسساقتىكى مەھەللە مەدرىسەسىدە ئوقۇپ، كېيىن قەشقەر (لايپەشتاق مەدرىسەسى) دە ئوقۇۋاتقان مەزگىلدە ئىسيانكار نەزم يېزىپ تارقاتقاچقا، مەدرىسەدىن ھەيدەلگەن. ئابدۇرېھىم موللا قەشقەر شەھىرى تار بوغۇزلۇق بىر قىزى ئەمرىگە ئېلىپ، ئۆي - ئوچاقلىق بولغان، جەمئىيەتتىكى تەڭسىزلىككە، بەدەۋلەت (ياقۇپبەگ) نىڭ زۇلمىغا قارشى نۇرغۇن نەزم يازغان، بەدەۋلەت ھاكىمىيىتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە تۈرمىگە تاشلانغان. ئۇ تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن، ئېكسساقتىكى مەھەللە مەدرىسەسىگە مۇدەررىس بولغان ۋە شۇ جايدا ۋاپات بولغان، دېگەن».

(3) 1983- يىلى قۇربان ھېيت مۇناسىۋىتى بىلەن مەن مەرھۇم ئېمىرھۈسەين قازىھاجىمنىڭ ئۆيىگە پەتىگە كىردىم. ھېيتلىق داستىخان ئۈستىدە ئېمىرھۈسەين قازىھاجىم بىلەن ئولتۇرۇپ، ياقۇپبەگنىڭ زۇلمى ھەققىدە پاراڭلىشىپ قالدۇق. ئۇ ماڭا مۇنداق دېگەن: «ياقۇپبەگ زامانىدا ئۈستۈن ئارتۇچ ئېكسساقتىكى ئابدۇرېھىم دېگەن شائىر قانداقتۇر بىر سەۋەب بىلەن تۈرمىگە تاشلانغان. ئۇ بىگۇناھ قامالغانلىقىغا غەزەپلىنىپ، ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتىنىڭ ئاخىر گۇمران بولىدىغانلىقى ھەققىدە مۇنداق نەزم يازغان ئىكەن» دەپ، ئوقۇپ بەرگەن نەزمىنى مەن خاتىرىلىۋالغان.

دېمەك، ئابدۇرېھىم ئېكسساقتىكى بىر بۆلۈك نەسرىي ۋە نەزمىي ئەسەرلىرى ئېمىرھۈسەين قازىھاجىمدا ساقلىنىۋاتقانلىقىنى قىياس قىلالايمىز. ئابدۇرېھىم ئېكسساقتىكى تەخمىنەن 50 يېشىدا بەدەۋلەتنىڭ تۈرمىسىگە تاشلانغان دەپ قارىساق، 1876- يىلىغا توغرا كېلىدۇ. بۇ سان بويىچە ھېسابلىغاندا، 1826- يىلى تۇغۇلغان بولىدۇ. ئۇ 1896- يىلى 76 يېشىدا ئېكسساقتا ۋاپات

بولۇپ، «ھەزرەت پاشاىىم» مازىرىغا دەپنە قىلىنغان.

زەھى قۇدرەت^① بىلەن ئالەمنى قىلدى جىملى جانلىق،
ئاڭا ھەمراھ، يەنى مۇئىننى قىلدى بەرى ئىمانلىق،
بىرنى تائىپ قىلىپ ياراتتى خۇشۇ ئىنساپلىق،
يەنە بىر تائىپتىن ئادەم ياراتتى نامى ئەنجانلىق^②،
ئۇلارنىڭ شۇملۇقىدىن بولدى قەشقەر كۆپ پەرىشانلىق.

ئىبەرتكەنىش قوقەند خانى بەدەۋلەت لۇلى ئەييارنى،
تۈرەمدىن^③ مىكىرلەر ئالدى تەجەمبۇل تەختى تەييارنى،
...

كى ئەپلاتۇندەك يۇتۇپ ھەممە مۇئەيييارنى،
ئۇيغۇر مۈلكىنى دەم تارتىمەن دەپ ئۆلۈپ بەرگەن ئەنجانلىق.

كىشى ئەمگەك قىلىپ بىر تۈپ زىرائەتنى ئۆستۈردى،
كارامەت كاتىبى يەڭلىخ قەلەمنى تەڭلىشىپ تۈردى،
كېۋەز ئۈنمەي تۈرۈپ بەلكى تاناپنى گەزلىشىپ تۈردى،
ئۇنىڭ كەينىدىن سۇخەندىلەر پۇلىنى ئەملىشىپ كۆردى،
بىرىڭ پۇل دەپ ھۆكۈم سۈرگەن ۋاپاسىز زالىم ئەنجانلىق.

پەرەڭچى^④ مەشىق قىلۇرمىز دەپ يىگىتلەرگە ئازار ئەيلەپ،
ئەپەندىلەر ساڭا باق دەپ بىرى چەندەن ھېساب ئەيلەپ،

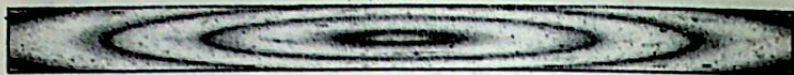
① زەھى قۇدرەت — ئاللاھنىڭ قۇدرىتى.

② نامى ئەنجانلىق — ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى كۆزدە تۇتۇلغان.

③ تۈرەمدىن مىكىرلەر ئالدى — ياقۇپبەگ ھاكىمىيەتنى بۇزۇۋەتكەن تۈرىدىن تارتىۋالدى دېمەكچى.

④ پەرەڭچى — ياۋروپا ئۇسلۇبىدا دېمەكچى. ئۆز دەۋرىدە قەشقەر رايونىدىكى ئۇيغۇرلار ياۋروپالىقلارنى «پەرەڭ» دەپ ئاتىغان.

ئانۇش (1)

كېيىن قالسا قەدەم، كالتەك ئۈرۈپ چەندەن ئازاب ئەيلەپ،

...

ئون ئۈچ يىل مەشىق قىلىپ، بىر ئوق ئاناماي قاچقان ئەنجانلىق.

تۇغۇلۇپ ئۆمرىدە خوتۇن كۆرمىگەنلەر تۆرتتىن ئالغاندۇر،

ئېلىپ مەخسۇدىغا يەتمەي، يانا ئەنجانغا يانغاندۇر،

قەدىناس روزىگارنى ئورۇس، تايىپلەر ئالغاندۇر،

يېڭىشەھەردە ئايىملار خىرايىن مەھرەمگە^① قالغاندۇر،

كېلىپ ئۆمرىدە ئۆي - خوتۇنسىز ئۆتكەن ئەنجانلىق.

زىيارەتكە بارۇرمىز دەپ، خوتەن شەھىرىنى ئالغاندۇر،

رەئىيەت ئەھلى - ئەۋلادى ئۇنىڭ قولىغا قالغاندۇر،

كى خەلق باشقا ھەر خىل زۇلۇم - زۇلمەت ياغقاندا،

...

قەيەرگە بارسا خاكسار، شۇم قەدەملىك ئەنجانلىق.

ئېمىر ھۈسەيىن قازىھاجىم نەزىمى مۇشۇ يەرگىچە ئوقۇپ،

«بۇ نەزم ناھايىتى ئۇزۇن، مۇشۇ يەردە توختىتىپ تۇراي» دېدى.

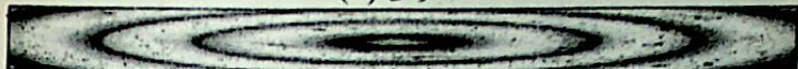
9. داموللا ئابدۇلۋاھىد يازغان «قۇتبىددىن ئەلا غوجا

تەزكىرىسى» دىكى «قەشقەر» ناملىق نەزم

قەشقەرنىڭ يېقىنقى زامان تارىخى ۋە ئەدەبىي ئەسەرلىرىد

دىن مەلۇمكى دىنىي ئالىم، شائىر ھەم تەزكىرىچى داموللا ئابدۇلۋا-

^① خىرايىن مەھرەمنىڭ تەپسىلاتى «تارىخى ھەمىدى» ناملىق ئەسەرنىڭ

ھىد ھىجرىيىنىڭ 1258- يىلى (1842-، 1843- يىللىرى) قەشقەر شەھىرىنىڭ نەزەرباغ يېزا قوشكۆل كەنت 10- مەھەللە (قۇم كوچا- ئاخۇنۇم مەھەللىسى) دىكى موللا ئاخۇن خەلىپىنىڭ ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ ھىجرىيىنىڭ 1342- يىلى (1923-، 1924- يىللىرى) 84 يېشىدا ۋاپات بولۇپ، ئىشىكى ئالدىدىكى «ھوجىدا (ھۇجرىدار) قەبرىستانلىقى» غا دەپنە قىلىنغان.

داموللا ئابدۇلۋاھىد ئۆز ۋاقتىدا قەشقەر شەھىرىگە تەۋە قوغان يېزىسىنىڭ قازىسى بولغان. 1902- يىلىدىكى چوڭ يەر تەۋرەشتە «ھوجىدا» دىكى چوڭ جامە بۇزۇلۇپ كەتكەن. داموللا ئابدۇلۋاھىد ئۆز پۇلى بىلەن رېمونت قىلدۇرۇپ، جامەنىڭ تورۇ- سىدىكى تاختىغا ئۆز قەلىمى بىلەن مۇنداق يازغان: «چۇ قىلدى قازى ئادىل كەرەمدە ئول ۋاھىد بولۇپ ئاڭا يەنە يار ۋە مۇئەييەن شىبە ۋە شۇ باب سەرەپتە كەسىپ مىسلى مەسچىتى بەلەن بىن ياركى 1300 ئىردى ھەم يىگىرمە ئى ئەھباب». تەرجىمىسى: ۋاقتىكى ھىجرىيە 1320- يىلى ئادىل قازى، سېخىي شۇ ۋاھىد مەسچىتىنى ئاۋۋالقىدىن پەرقلەنمەيدىغان ھالەتتە ياساتتى (بۇ مەسچىتنى 1902-، 1903- يىللىرى ياساتقان).

داموللا ئابدۇلۋاھىدنىڭ ئابدۇللا ئاقساقال، مامۇتھاجىم، ئەمەت قازى ئاخۇنۇم، مەمتىن ئابدۇلۋاھىدتىن ئىبارەت تۆت پەرزەنتى بولغان. ئۇنىڭ ئابدۇللا ئاقساقال، مامۇت ھاجىم ئىسىملىك چوڭ ئوغۇللىرى رۇسىيە ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن بۇرۇن تىجارەت قىلىش ئۈچۈن ئەنجانغا بېرىپ، چار رۇسىيە ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، تاشكەنتتە جۇڭگو مۇھاجىرلىرىنىڭ ئاقساقىلى بولغان. قەشقەرگە كەلگەندە پايلاقچىلار ئۇلارنى «رۇس كوممۇنىستىلارنىڭ جاسۇسى» دەپ ماتىتەيگە چاققان. ئۇلار بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قېچىپ كەتكەن. ماتىتەي داموللا ئابدۇلۋاھىدنى

قاماپ قويۇپ، 250 يامبۇ تۆلەتكەندىن كېيىن قويۇپ بەرگەن. داموللا ئابدۇلۋاھىد مەشھۇر رەسسام غازى ئەمەتنىڭ چوڭ دادىسى بولۇپ، بىر قېتىملىق سۆھبەتتە، ئۇ: «چوڭ دادامنىڭ مۆھرىگە «ۋەزىپەم قازى، ئىسمىم ئابدۇلۋاھىد، خىسلىتىم پارا ئالمايدىغان» دېگەن سۆز ئويۇلغان. پېشقەدەم يۇرتداشلار چوڭ دادامنى «شەرىئەت ئىشلىرىنى ئادىللىق بىلەن سوريغان ئادىل كىشى ئىدى» دەپ ئەسلەپ كەلمەكتە» دېگەن. داموللا ئابدۇلۋاھىد «تەزكىرە ئى قۇتبىل ئالەم غوجام ئەھۋال كەيپىيات ۋە كەشپىي كارامەتلىرىنىڭ بايانى» ناملىق تەزكىرىنى يازغان. بۇ تەزكىرىدە قەشقەرنى مەدھىيىلىگەن تۆۋەندىكى مۇخەممەس بار.

ئەمەل قىل شەرىئەت، جىملى كارى كاشىغەر،
بادىئى^① راھى^② تەرىقەت جىملە يارى كاشىغەر،
ھامىلى^③ مەغزى ھەقىقەت، بەردى يارى كاشىغەر،

...

...

شۈكرىلىلا ھەق ياراتتى كاشىغەرنى سەر^④ بەلەن،
دوستلىرىغا مەسكەن ئەتتى تەڭرىگە بولغاچ پىسەن،
يەتمىگەي ئاپاتى^⑤ ھادىس شەرىدىن سۆزى كەزەن^⑥،

① بادىئى — شامال.

② راھى — يول.

③ ھامىلى — كۆتۈرگۈچى.

④ سەر — ئۈستۈن.

⑤ ئاپاتى — ئاپەت.

⑥ كەزەن — زەرەر يەتمەسۇن.

شۆھرەت ئەرمىش ئابى رەھمەت جايمدۇر باغى بەلەن،
يۈز ئېرقتا جايى ئەرمىش ھەر دىيارى كاشىغەر.

ئۆزگە ئىقلىملاردا بولسا، جەبرى بىدادى زۇلۇم،
ھىندۇيۇ شامۇ خۇراساندا يۈرۈر بادۇ ساموم^①،
بەلخ، تۈركىستان ئارا تاغدىن كېلۈر سەيلۇ ئەجۇم^②،
دەپ ئېتىپ تۈرلۈك بالا ۋە پىتنە بىلە نەھسەيەۋم^③،
ھەققەتمە كۆپ تىپىل^④ ئولغاچ مازارى كاشىغەر.

ھەقتائالا بىزگە قىلغاي پەيزى - رەھمەت دەمەۋدەم،
پەتھ نۇسرەت لۇتقى ئېتىپ دۈشمىنى زىرۇ قەدەم،
كۈپرە خارىستان بېشىنى قەتلە ئەيلىگەي مىسلى قەلەم،
يەپئە لۇللاھۇ ماياشائە^⑤ ھۆكىمنى تۇتۇپ مۇغتنەم^⑥،
مىڭ بالادىن ساقلىغاي تەڭرى دىيارى كاشىغەر.

جەننەت ئېر بولسا، بىبەك^⑦ بۇ كاشىغەر ئۈستىدىدۇر،
گەر تۆۋەن بولسا بېھىش، ئېنىڭ بۇ يەر ئۈستىدىدۇر،
ۋەھمە ئەيلەپ، يەتتە دەۋرەخ بۇ خەۋەر ئۈستىدىدۇر،
تەشەنلىكتىن ئۆزگە ئېقلىملەر خەتەر ئۈستىدىدۇر،
ياغدۇرۇر رەھمەت سۈيىن ئەبرى^⑧ باھارى كاشىغەر.

① بادى ساموم — زەھەرلىك شامال.

② سەيلۇ ئەجۇم — سەل سۇ.

③ نەھسەيەۋم — يامان كۈنلەر.

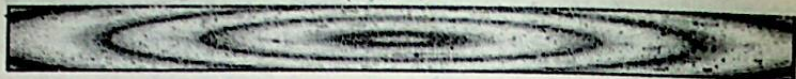
④ تىپىل — بوۋاق.

⑤ يەپئە لۇللاھۇ ماياشائە — خۇدا خالىغىنىنى قىلىدۇ.

⑥ مۇغتنەم — غەنىمەت ئېلىش.

⑦ بىبەك — ئەگەر.

⑧ ئەبرى — باھار.

ھەقتائەلا بەندىلەرگە لۇتۇق قىلغان چاغىدا،
نەچچە تۈرلۈك كان ياراتتى كاشىغەرنىڭ تاغىدا،

...

...

لەئىلە ياقۇت جاۋاھىرى كۈھ ھىسارى ① كاشىغەر.

ئارزۇ ئەيلەر كېلىپ، كۆرمەك شاھى ھىندوستان،
قەيسەرى، رۇمى شەھىي، ئىرانۇمۇلكى ئىسپاھان،
قۇسرەۋى كۈچى پەرەڭ شەھرى يارى بوستان،
بولمادى كۆرمەك بېھىم ② بۇ جۈملىگە ئى دوستان،
ھەسرەت ئەتكەيلەر، بۇلالماي تاجىدارى كاشىغەر.

كەلگەلى ھەسرەت يېگەنلەر، ھالىدۇر ئەسرى زەبۇن ③،
ئەيلىگە ھاسىت ④ خىيالىگىنى قىلۇر تەڭرىم سەرنىگۈن ⑤،
باغرى بەريان، كۆزى گىريان قەستىدۇر تۆكمەكتە خۇن،
بەرمىسۇن مەخسۇدنى ھەرگىز خۇدايى زۇبۇنۇن ⑥،
خاھى ھەركەمگە قىلماق خارى - زارى كاشىغەر.

يا ئىلاھى باشلىدى ئۇزۇن ساڭا بىچارە تېر،
ئاجىزۇ بىچارىگە سەن ئېرۇرسەن مۇنتەزىر،

① كۈھ ھىسار — تاغ شەھەر.

② بېھىم — ھايۋان.

③ ئەسرى زەبۇن — ئەسەر چۈشۈش.

④ ھاسىت — ھەسەتخور.

⑤ سەرنىگۈن — بېشى تۈۋەن.

⑥ زۇبۇنۇن — ھەممىنى قىلالايدىغان.

بەس تەۋەككۈل ئەيلىدىم لۇتفىڭدىن مەن ئاجىز پىقىر،
نەپسى شەيتان قەيدىدىن قۇتقاز مېنى، قىلما ئەسىر،
رەھمە قىلغىل ئەپرى ئېتىپ جىملە مازارى كاشىغەر^①.

ياقۇببەگ ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، شىنجاڭ،
جۈملىدىن قەشقەر رايونىنىڭ تىنچلىنىش دەۋرىدە يېزىلغان بۇ
نەزمىگە شائىرنىڭ كۈچلۈك ۋە تەنپەرۋەرلىك روھى سىڭگەن.
قەشقەرنىڭ گۈزەل، باي، خاتىرجەم ماكان ئىكەنلىكى، ئاسىيا ۋە
باشقا قىتئەلەردىكى كىشىلەرنىڭ قەشقەرنى كۆرۈش ئارزۇسىنىڭ
كۈچلۈكلۈكى، لېكىن چاررۇسىيە ۋە بەزى جاھانگىر دۆلەتلەرنىڭ
قەشقەرنى بېسىۋېلىشتەك يامان غەرىزىنىڭ بارلىقى، ئۇلار ئۆز
گۇماشتىلىرى ئارقىلىق ئۆزلۈكسىز پاراكەندىچىلىك سېلىۋاتقان
بولسىمۇ، ھەممىسى مەغلۇپ بولغانلىقى كۆرسىتىلگەن.

10. تارىخىي شەخس سىيىت ھاجىم مەشھەدى

دېموكراتىك زات سىيىت ھاجىم مەشھەدى 1843 - يىلى
تۇغۇلۇپ، 1946 - يىلى 103 يېشىدا مەشھەد كەنتىدىكى ئۆيىدە
ۋاپات بولۇپ، سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىستانلىقىغا دەپنە
قىلىنغان. بۇ كىشى مەشھۇر مۇدەررىس ۋە ئائۇشنىڭ قازىسى
مەرھۇم ھابىل ھاجىمنىڭ ھۇزۇرىدا بىر مەزگىل كاتىپ بولغان،
ئوتتۇرا ئاسىيادا تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان.
سىيىت ھاجىم مەشھەد كەنتىدە خەلقنىڭ ھۆرمىتىگە ئىگە

① بۇ نەزمىدىكى بەزى مىسرالارنى ئوقۇغىلى بولمىغانلىقى ئۈچۈن، كۆپ
چېكىت (...) قويۇلدى — ئاپتوردىن.

نوپۇزلۇق كىشى ئىدى. ئۇ تەشەببۇسكارلىق بىلەن ئوغلى مەرھەمەت سىيىتىنى مەمتېلى ئەپەندى ئاچقان يېڭى مەكتەپكە ئوقۇشقا بەرگەن. كېيىنكى كۈنلەردە مەرھەمەت سىيىت ئاتۇش سەنئىتىنى راۋاجلاندۇرۇشتا تۆھپىسى بار، ئۆزى سەھنىدە ئارتىس، ئايال ئارتىسلىق رولىنى ئېلىشتىن سىرت، داڭلىق مۇزىكانت بولۇپ يېتىشكەن. ئۇ باشقىلار بىلەن بىرلىشىپ «مەمتېلى ئەپەندى» ناملىق كىتابنى يازغان. سىيىت ھاجىم ئاتۇشتىكى مۇھىم تارىخىي شەخسلەرنىڭ ھاياتى، ئاتۇشتىكى يەر تەۋرەش ۋە باشقا تەبىئىي ئاپەتلەر، يەرلىك كېسەللىكلەرگە ئىشلىتىلىدىغان دورا تىپلىرى ۋە تارىخىي خاتىرىلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. مەسىلەن، سىيىت ھاجىم مەشھەدنىڭ خاتىرىسىدە «...سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىسىنى ھىجرىيە 1246- يىلى (1830-، 1831- يىللىرى) ياسىغان بولۇپ، 1902- يىلىدىكى يەر تەۋرەشتە بۇ قەبرە بۇزۇلغان. كېيىنكى كۈنلەردە تاشاخۇنۇم باشچىلىقىدا قەبرىگاھنى يېڭىلاشقا كىرىشكەندە، ئىتتىپاقسىزلىق بولۇپ ياسالماي قالغان» دېيىلگەن. بۇ خاتىرە ۋە قوليازىلار ھازىر سىيىت ھاجىم مەشھەدى بالىلىرىنىڭ قولىدا. مەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولغان بىر قىسىم خاتىرىلەردە سىيىت ھاجىم مەشھەدنىڭ نەزىملىرى بولۇپ، ئۇنىڭ شائىرلىقتىن خەۋىرى بارلىقىنى ھېس قىلدىم. مەسىلەن، مەشھۇر مۇدەررىس ھابىل ھاجىمنىڭ ۋاپاتىغا ئاتاپ يازغان مەرسىيە، ئابدۇخالىق ھەزرىتىم، شەيخ ھەزرىتىم، ئىشان ساھىب ھەزرىتىم قاتارلىقلارغا ئاتاپ يازغان نەزم ۋە سۆيۈملۈك ئوغلى مۇھەممەت قارىنىڭ ۋاپاتىغا ئاتاپ يازغان مەرسىيە بۇنىڭ مىسالى. ھابىل ھاجىم 1937- يىلى قازا قىلغاندا، ئۇنىڭ ۋاپاتىغا ئاتاپ تۆۋەندىكى مەرسىيىنى يازغان:

ئەھلى ئۆلىمالەر سۆھبىتىدە، گەۋھەرى دۇردانىدۇر،
ئەھلى ئۆلىمالەر ئىچىدە بۆلۈلى مەستانىدۇر،
خەلق خۇشلۇق بايىدا مىسلى يوق يېگانىدۇر،
پەيزى ئەنۋارىغە زىننەت ھاجى ھابىل مەشەدى.

قارغا - قۇزغۇن نە بىلۇر باغۇبوستان قەدرىنى،
ناكەسۇ نائەھلى بىلمەس ياخشىلارنىڭ قەدرىنى،
نار سالەر نە بىلۇر ياخشىلارنىڭ قەدرىنى،
ئەنجۈمەننىڭ بۆلۈلى ھاجى ھابىل مەشەدى.

...

...

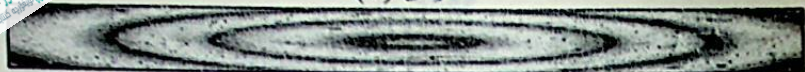
ئىلمى ھال، ئەمەللەردە ئۆزى ئىدى مۇستەقىل،
نادىرى دۇردانە مۇلاھەت ھاجى ھابىل مەشەدى.

...

پەيزى ئەنۋارىغە چۈشكەن زىپ ئىلە زىننەت ئېرۇر،
بارچە ئىلىم ئالغۇچىلەرگە بەرگەن ئىلمى ئاسان ئېرۇر،
سۆزلىرى قەندىن شېكەر ھاجى ھابىل مەشەدى.

ئىشان ساھىب ھەزرىتىم ھەققىدە يازغان مەرسىيىدە،
سىيىت ھاجىم ئۆز تەخەللۇسىنى «مەشەدى» دەپ ئاتىغان.
مەسىلەن، نەزمنىڭ 3- كۈپلەپتى مۇنداق يېزىلغان:

ئىشان ساھىب ھەزرىتىم، ساھىب ۋىلايەت مەشەدى،
ئەھلى مەشەدلىك ئۆزى، شەھۋەت - شېكەر، شېرىن سۆزى،

تۈردەك مالاھەتلىك يۈزى، دۇرداندۇر سۆزلىرى،
ئاتاپ يازدى بۇ بېيىتنى سىيىت ھاجىم مەشھەدى.

11. ئابدۇلئەزىز مەخسۇم يازغان «دۇرۇمارجان» ناملىق ئەسەر

قەشقەرنىڭ كۆپ ئەسەرلىك تارىخىي مۇھىتىغا تەئەللۇق
كلاسسىك ئەدەبىي ۋە تارىخىي ئەسەرلەرنىڭ بىر قىسمى تۈرلۈك
سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي ئامىللارنىڭ كەسكىن يېمىرىش خاراكتېر-
لىك زىلزىلىسى تۈپەيلىدىن ھازىرقى دەۋرگىچە يېتىپ كېلەلمە-
يدى. بۇ، تارىختىن ئاز - تولا خەۋىرى بار كىشىلەرگە ئايان. ئەمما،
بىر بۆلۈك كلاسسىك ئەسەرلەر ئۇزاق، مۇشەققەتلىك مۇساپىنى
بېسىپ ئۆتۈپ، قولىدىن - قولغا يەتكۈزۈلۈپ، ئايرىم كىشىلەرنىڭ
تىرىشچانلىقى بىلەن ساقلىنىپ قېلىپ، خەلق ئاممىسى بىلەن
يۈز كۆرۈشۈش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى. مەن تونۇشتۇرماقچى
بولغان مەزكۇر «دۇرۇمارجان» (ئۈنچە - مارجان) ناملىق ئەسەر
ئەنە شۇنداق تىرىشچانلىقنىڭ مەھسۇلى.

«دۇرۇمارجان» - 2394 مىسرالىق نەزمىي ئەسەر بولۇپ،
رۇسىيىنىڭ ئاق تىترات قەغەزىگە چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدا
يېزىلغان، 92 بەت. مەزكۇر ئەسەرنىڭ ئاپتورى شائىر ئابدۇلئەزىز
مەخسۇم قەشقەر شەھىرىگە تەۋە «قىزىل دۆۋە» يېزىسىدا ئولتۇ-
رۇشلۇق مۇھەممەد ئىمىن ھاجىم ئىسىملىك بىر زەرگەر ئائىلىسىدە
1875- يىلى تۇغۇلۇپ، 1959- يىلى 2- ئايدا (بارات ئېيىنىڭ
14- كۈنى) 84 يېشىدا ۋاپات بولۇپ، تاختىكۆۋرۈك قەبرىستان-
لىقىغا دەپنە قىلىنغان. شائىرنىڭ بۇ نەزمىي ئەسىرىدىن باشقا،
يەنە بىرقانچە تارىخىي ۋە ئەدەبىي ئەسەرلىرى بولۇپ، مەدەنىيەت
زور ئىنقىلابىدا «ئىسيانكارلار» نىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ كەتكەن.

ئابدۇلئەزىز مەخسۇم «دۇررۇمارجان» نى پۈتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن، ئوغلى مۇھەممەد قارىغا: «ئوغلۇم، بۇ كىتابىم پۈتتى. لېكىن، ھازىر مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىشقا شارائىت يوق. شۇڭا، ۋاقىتتىنچە يېنىڭىزدا چىڭ ساقلاڭ. مەن ۋاپات بولغاندىن كېيىن، شارائىت يار بەرسە ئاندىن ئاشكارا قىلىڭ. مېنىڭ سىزگە قالدۇرىدىغان ۋەسىيىتىم مانا شۇ» دېگەن.

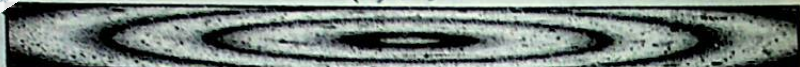
ئەسەرنىڭ نامى ئىككى ئورۇندا تىلغا ئېلىنغان. ئەسەرنىڭ كىرىش سۆز قىسمىدا: «ھىجرىيىنىڭ 1345 - يىلى (1926 - 1927 - يىللىرى) خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن ئۇلۇغچاتقا بېرىپ، موللا ئوسمان ئەۋلىيا دېگەن داموللا ئىشان بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇ كىشىدىن بۇ كىتابنى يېزىشقا ئىجازەت سورىغان ئىدىم، ئۇ كىشى رۇخسەت بەردى. كىتابنىڭ نامىنى «دۇررۇمارجان» دەپ ئاتىدى» دېيىلگەن. ئابدۇلئەزىز مەخسۇم ھەرقانداق كىشى كىتاب يېزىش ئۈچۈن نوبۇزلۇق ئالىملاردىن ئىجازەت سورايدىغان ئادەت بويىچە ئىش كۆرگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە كىتابتا سوپى - ئىشانلار - نىڭ ئالدامچىلىقىنى پاش قىلىدىغان نەزەملەرمۇ خېلى سالماقنى ئىگىلەيدىغان بولغاچقا، شۇ دەۋردىكى مەشھۇر ئىشان موللا ئوسمان ئەۋلىيانىڭ رۇخسىتىنى ئالغاندا، كىشىلەرنىڭ كىتاب ھەققىدە پىتىنە - ئېغۋا قىلىشىدىن ساقلانغىلى بولىدىغانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان.

كىتابىمنىڭ نامىدۇر «دۇررۇمارجان»،

ئوقۇغانلارغا بولغاي راھەتى جان.

قىلۇرلەر ئارزۇ قىلغان سۆزۈمنى،

كىتاب يازدىم كېچە يۇمىي كۆزۈمنى.

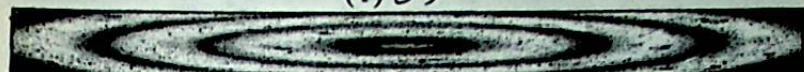

دېگەن مىسرالاردىمۇ كىتاب نامى تەكرار تىلغا ئېلىنغان. شائىر بۇ ئەسەرگە سىڭدۈرگەن ئەجرىنى بايان قىلىپ مۇنداق يازغان:

نەچچە يىللار ئۆمرۈمنى سەرپ ئەيلەيمەن،
قىلىپ رەھىم ئىنايەت ئەيلەگەيسەن.

شائىر ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىن باشلاپلا ئىلىمگە چوڭقۇر ئىشتىياق باغلىغان بولۇپ، قەشقەردىكى مەدرىسەلەردە تىرىشىپ ئوقۇغان. ئۇ ئوغلى مۇھەممەد قارىم بىلەن قىلىشقان بىر قېتىملىق سۆھبىتىدە: «ئوغلۇم، مېنىڭ كامالەتكە يەتكەن ئالىمدا ئوقۇسام دەيدىغان ئارزۇيۇم بار ئىدى. بىراق، ئائىلە قىيىنچىلىقى تۈپەيلىدىن ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرالمىدىم، ئاتا كەسپى زەرگەرلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ، تىرىكچىلىك قىلىشقا مەجبۇر بولغانمەن» دېگەن. شائىر ياشلىق دەۋرىدىكى ئىنتىلىشلىرىگە قانائەتلىنەرلىك جاۋاب تاپالمىغان. چۈنكى، شىنجاڭنىڭ، بولۇپمۇ قەشقەرنىڭ ئەينى دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ھاياتى بىرقەدەر قويۇق سۈپەتلىك ئىدىيىۋى خاھىش بىلەن ئورالغان. شىنجاڭدا ياڭ زېڭشىن ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان، خەلقنى نادانلىقتا قالدۇرۇپ، بىخۇدلۇق بىلەن تىزگىنلەش سىياسىتى يۈرگۈزگەن ۋە بۇنى «چوڭ تۆھپە» قىلىۋالغان. بىر بۆلۈك موللا - ئىشانلار تەركىدۇنيا - چىلىقنى ھەدەپ تەشۋىق قىلىپ، دىنىي تونغا ئورنىنى ئېلىپ، ياڭ زېڭشىن ھاكىمىيىتى ئۈچۈن كەتمەن چاپقان.

«دۇرۇمارجان» ناملىق ئەسەردە مۇسۇلمان شەرق ئەدەبىياتى ئەنئەنىسى بويىچە ئاللاغا ھەمدۇ سانا، پەيغەمبەر، چاھارىلارغا، ئاندىن غەۋسىل ئەزەمگە ۋە بارلىق ئەۋلىيالارغا، سۈپىلارنىڭ پىرى خوجا ئەھمەد يەسەۋىيگە، نەخشىبەندى بۇخارا، خوجا جاھان، ئىمام

رەببىنى، خەلىپە ھەسەن، مېر شەھىد، داموللا ئوسمان قاتارلىقلارغا مەدھىيە ئوقۇلغان. ئەسەردە ئەينى ۋاقىتتىكى يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى ئارىسىدا كۆرۈلۈۋاتقان ناچار ئىللەتلەر رەھىمسىزلىك بىلەن پاش قىلىنىپ قاتتىق قامچىلانغان. مەسىلەن، «تەمە» ناملىق نەزمە مۇنداق دېيىلگەن:

خۇداغا بەندە بولساڭ، بىل ئۆزۈڭنى،

تەمە دەرۋازىسىدىن يۇم كۆزۈڭنى.

تەمە ھەرقانچە شېرىن بولسا سەن قاچ،

تەمەدىن يۇم كۆزۈڭنى، باشقىغا ئاچ.

تەمە دېگەن كىشىنى قىلار گاداي، خار،

تەمە قىلغان كىشىنىڭ جايىدۇر نار^①.

تەمە ئەيلەپ، كىشىگە باغلىسا قول،

تۈشەر مەھشەردە زەنجىرگە ئول.

تەمە قىلغان كىشىنىڭ ئۆزى تويماس،

ئۆزى تويماس، باردۇر كۆزى تويماس.

تەمە بىرلە كىشى قىلسا تىرىكلىك،

ئۆلۈمدىن ياخشى ئەمەس ئول تىرىكلىك.

تەمە قىلغان كىشىنىڭ جانى بولماس،

يەي دېسە ئۆيىدە ناننى بولماس. «تەمە» نامى

تەمە قىلغان كىشى كۆرمەس ۋاپانى،

ۋاپا ئورنىغا كۆرگەي جاپانى.

شائىر بۇ نەزم ئارقىلىق، تەمە خورلۇقىنى كەسكىن پاش

① نار — ئوت، دوزاخ.

قىلىپ، كىشىلەرنى تەمەخۇر بولماسلىققا ئۈندىگەن. ئۇنىڭ خەلقى بۇلاپ - تالاشتىن كەلگەن ھارام ئولجىلارنى ئالماسلىق ۋە يېمەسلىك توغرىسىدا يازغان مۇنداق بىر نەزمىسى بار:

سېنىڭ بۇ رىزقى ئىمارىڭ ھارام رىزقى تەلەپ قىلسا،
يېمە ھەرگىز ئۈنىڭدىن، زەررىچە بولسىمۇ ھارامدىن قاچ.
ھالالدىن بەرسە رىزقى، زەررىچە بولسىمۇ ئاڭا شۈكرى ئېيت،
ھارام ھەرقانچە كۆپ بولسا خۇدادىن قورق، يېمە، يۈر ئاچ.

شائىر كىشىلەرنى ئالىملار ۋە ياخشى كىشىلەر بىلەن ھەمىشە بولۇشقا دەۋەت قىلىپ، يەنە كۆپلىگەن نەزمىلەرنى يازغان. مەسىلەن:

نە يەردە ياخشىنى كۆرسەڭ، ئاياغىنىڭ غۇبارى بول،
پىدا قىل ياخشىگە جانىڭنى، ياماندىن قاچ، ياماندىن قاچ.
قەيەردە ئالىم بولسا، ئىزدەپ خىزمىتىدە بول دائىم،
ئەقىل - ھوشۇڭ بارىچە يۈرگىل، ناداندىن قاچ.

شائىر ئايرىم تەكەببۇر، پەزىلەتسىز موللا، بىر بۆلۈك ئىشان - سويىلارنى، شۇنداقلا ئۆزىگە تەمەننا قويۇپ، «مەن ھاجى» دەپ كۆرەڭلەپ يۈرگەن بەزى كىشىلەرنى ئوبرازلىق ھالدا مەسخىرە قىلغان. مەسىلەن، ئۇنىڭ «غەلەت» ناملىق شېئىرىغا قاراپ باقايلى:

بەندە مەن دەپ ئەل ئارا تىل بىرلە ئىقرارىڭ غەلەت،
قىلىمىڭ دىل بىرلە تەستىق تىلدا قىلغانىڭ غەلەت.

خەۋەر قىلىپ ئەل ئارا قىلغان ساخاۋەتنىڭ غەلەت،
 دۇنيا ئۈچۈن «ئاۋازە خۇش» ئۇل قىرائەتنىڭ غەلەت.
 «ھاجى مەن» دەپ ئەل ئارا قىلدىڭ ئۆزۈڭگە كۆپ سىند^①،
 ھەجگە بارغانىڭ ئىبادەت، ھاجى بولغانىڭ غەلەت.
 مەن پالانى شەيخ دەپ رەگمۇرەڭ يىپەكلەر كىيىپ،
 بولمىسا قىلچە ئىنساپ، سەللە - دەستارنىڭ غەلەت.
 ئىشقى دەۋاسى قىلىپ كىيىدىڭ كۇلاھۇجەندىنى،
 دىن يولىغا كىرمىدىڭ، كىيگەن كۇلاھ - جەندەڭ غەلەت.
 كىم ھەۋەس قىلدى بۇ دۇنيا ئىچرە ھەرگىز تويىمىدى،
 تەركىدۇنيا دەپ ئۆزۈڭگە ۋەدە قىلغانىڭ غەلەت.

شائىر ئابدۇلئەزىز مەخسۇمنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى ئادا-
 لەتسىزلىك، چىرىك، ناچار ئىللەتلەرنى دادىل پاش قىلىپ،
 خەلقنى ئويغىتىشنى مەقسەت قىلغانلىقى تولىمۇ قەدىرلىك.
 ھەرقانداق شائىر، يازغۇچى ئۆزى ياشىغان دەۋرنىڭ چەكلىمىسىگە
 ئۇچرايدۇ. بۇ ئەسەردە سوپىزىلىق ئىدىيىسى خاھىشتىن ئۆزىنى
 چەتكە ئالالمىغانلىقى ھەرگىز شائىرنىڭ گۇناھى ئەمەس. بىز
 كلاسسىك ئەسەرلەرنى باھالاش مىزانى بويىچە «شاكىلىنى
 ئېلىۋېتىپ، مېغىزنى قوبۇل قىلىش» ئۇسۇلىنى قوللىنىشىمىز
 لازىم. ئابدۇلئەزىز مەخسۇم ئۆز دەۋرىدە ھەق - ئادالەت مەيدانىدا
 تۇرۇپ، ناچار ئىجتىمائىي قىلمىشلارغا ئوت ئېچىپ، خەلققە
 پايدىلىق پىكىر يۈرگۈزگەن مۇنەۋۋەر شائىر. خەلق بىلەن
 كېچىكىپ يۈز كۆرۈشكەن بۇ ئەسەر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى
 خەزىنىسىگە قوشۇلغان قىممەتلىك دۇرۇمار جان دۇر.

^① كۆپ سىند - تەمەننا.

12. شائىر ۋە ئۆتكۈر مەسخىرىچى ئەمەت داموللام

ئەمەت داموللام 1878- يىلى ئالتىن ئاتۇشنىڭ «پاچچەن»^① كەنتىدىكى ئۆمەر شاگىيۇ ئىسىملىك مەرىپەتپەرۋەر تىجارەتچىنىڭ ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ دادىسى ئۆمەر شاگىيۇ توختىخان دېگەن ئايالغا ئۆيلەنگەن بولۇپ، مەزكۇر ئايالدىن يۈنۈس ئاخۇن، ئەمەت داموللام، مەرىپەتخان ئىسىملىك ئۈچ پەرزەنت

كۆرگەن. ئۆمەر شاگىيۇ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەرقايسى ئەللەردە تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغاچقا، بالىلىرىنى تەربىيەلەش ۋەزىپىسى ئۇنىڭ ئايالى توختىخان بۇۋىنىڭ زىممىسىگە يۈكلەنگەن.

توختىخان بۇۋىم تەقۋادار ئايال بولۇپ، ئۆز ئۆيىدە مەكتەپ ئېچىپ، مەھەللە - كۆيدىكى ساۋاتسىز بالىلارنى ئوقۇتقان. ئەمەت داموللام بۇ مەكتەپتە ئانىسىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيەلىشىگە مۇيەسسەر بولغان. ئوقۇشتا تېز ئىلگىرىلەپ، 14 يېشىدا، يەنى 1892- يىلى قۇرئان خەتمىسىدىن ئۆتكەن. ئۆمەر شاگىيۇ بالىسىنىڭ خەتمىدىن ئۆتكەنلىكىگە ناھايىتى خۇشال بولۇپ،

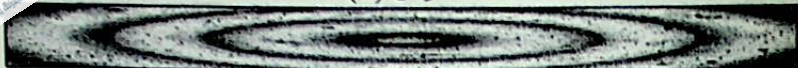
① پاچچەن -- 1882- يىلى يېزىلغان «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ۋە خېنىنامىسى» دا «پاچچەن» — پارچە تېجەن دېيىلگەن. بۇ، تېجەن كەنتىدىن بېرىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان كىشىلەرنىڭ ئۆز كەنتىنى «پارچە تېجەن» دەپ ئاتىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

ئايالى توختىخان بۇۋىم بىلەن مەسلەھەتلىشىپ، ئۇنى «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» گە ئوقۇشقا بەرگەن. مۇدەررىس ھابىل ھاجىم دەرس بېرىش جەريانىدا، ئەمەت داموللامنىڭ يۈكسەك قابىلىيىتى ۋە زېھنىنىڭ ئۆتكۈرلۈكىنى بايقىغان. ئەمەت داموللامنىڭ يېشى 20 دىن ئاشقاندا، مەرھۇم ئابدۇقادىر داموللامنىڭ سىڭلىسى ئايىم خېنىمغا ئۆيلىنىپ، ئايلەق ئىسىملىك بىر پەرزەنت كۆرگەن (ئۇنىڭ ئوغلى، يەنى ئەمەت داموللامنىڭ نەۋرىسى ئايلەي قارى ھازىر ھايات).

ئەمەت داموللام ھابىل ھاجىمدا 10 يىل ئوقۇپ، 1902-يىلى بۇ مەدرىسەدىكى ئوقۇشنى ئەلا دەرىجىدە تۈگەتكەن. ھابىل ھاجىم ئۇنىڭ يېتىشكەن ئاتىق، زېرەك ئىكەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۆزى تۇرغان مەدرىسەگە مۇدەررىس بولۇشقا تەكلىپ قىلغان. ئەمەت داموللام بۇ تەكلىپكە ئۆزى ئېيتىپ، داۋاملىق ئوقۇش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى بىلدۈرگەن. ئۇستازى ئۇنى ئۆز ھۆزۈرىغا چاقىرىپ «ئەمەت ئاخۇن، سىلى مەندە 10 يىل ئوقۇپ، مەن بىلىدىغان ئىلمىنى ئۆگىنىپ بولىدىلا، مەن سىلىدىن تولا. رازى. شۇڭا، سىلىنىڭ تەلەپلىرىگە قوشۇلدۇم، ئەمدى قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» گە كىرىپ ئوقۇسالا» دەپ دۇئا قىلغان.

ئەمەت داموللام 1902-يىلى قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» گە كىرىپ «سەرپ نەھۋى»، «جالالى»، «مۇشكات»، «تەپسىر ھۈسەينى» قاتارلىق نوپۇزلۇق كىتابلارنى ئوقۇپ، 1910-يىلى ئوقۇشنى تاماملىغان. ئۆز دەۋرىدە قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» نى تاماملىغان بەزى ئىلىم ئەھلىلىرى تېخىمۇ چوڭقۇر ئىلىم تەھسىل قىلىش ئۈچۈن بۇخاراغا، ھىندىستاندىكى مەشھۇر قەدىمىي دىۋەنەن مەدرىسەسىگە، مىسىرنىڭ قاھىرەگە ئورۇنلاش

ئاتۇش (1)

قان ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتى قاتارلىق ئىلىم ئوچاقلرىغا بېرىپ ئوقۇغان. ئەمەت داموللام قەشقەر شەھىرىدە ئولتۇرۇشلۇق ھامۇت داموللام، ئوسمان داموللاھاجىم قاتارلىق 14 كىشى بىلەن بۇخارا-دىكى ھەرقايسى مەدرىسەلەردە 1920-يىلىغىچە 10 يىل ئوقۇغان. ئۇ 1920 — 1956-يىللىرىغىچە «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» نىڭ مۇدەررىسى بولغان، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسىنىڭ خاتىپلىق ۋەزىپىسىنى داۋاملاشتۇرۇپ، 1961-يىلى 5-ئاينىڭ 15-كۈنى 83 يېشىدا ئالتىن ئاتۇش ناھىيە بازىرىدىكى مەسچىت ھۇجرىسىدا ۋاپات بولغان. مەرھۇمنىڭ جەسىتى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان قەبرىستانلىقىدىكى مەشھۇر ئۆلىمالار ياتىدىغان ئورۇنغا دەپنە قىلىنغان.

ئەمەت داموللام كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ سەھىپىسىدە تېكىشلىك ئورۇنغا قويۇپ تونۇشتۇرۇلغان تارىخىي شەخس. مەن يېقىندا مەرھۇم ئەمەت خېتىپ ھاجىمنىڭ ئوغلى مۇھەممەت ئابدۇللا بىلەن سۆھبەتتە بولدۇم. ئۇ كىشى «يۈسۈپ - ئەھمەد داستانى» نىڭ قولىزما نۇسخىسىنى ماڭا تەقدىم قىلىپ: «بۇ ئەسەرنى ئەمەت داموللام بۇخارادا يېزىپ نەشر قىلدۇرغان ئىكەن، كېيىن دادام مەرھۇمغا تەقدىم قىلغان» دېدى. باش - ئاخىرىدىن بىرقانچە ۋاراق يوق بۇ قولىزما ئەمەت داموللام خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن توپلىغانمۇ ياكى باشقىلار يېزىپ ئەمەت داموللامغا تەقدىم قىلغانمۇ، بۇنىسى نامەلۇم.

مەن ئۇزاقتىن بېرى ئاتۇش، شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى رايونى ۋە چەت ئەلدىكى جۇڭگو مۇھاجىرلىرى ئارىسىغا تارقالغان ئەمەت داموللامنىڭ قىزىقارلىق گەپ - سۆز، ئىش - ئىزلىرىنى توپلىغان. تۆۋەندە ئۇنىڭ بىر قىسمىنى تونۇشتۇرىمەن.

دەرسخانىدىكى مۇنازىرە

ئەمەت داموللام «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دەرس ئېلىۋاتقان مەزگىلدە، ئۇستازى ھابىل ھاجىم ئالدىدا بىر مەسىلىنى مۇنازىرە قىلىپ ئۇنى رەنجىتىپ قويۇپتۇ. ئۇستازى ئەمەت داموللامنى دەرسخانىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ. ئەمەت داموللام چىقىپ كېتىۋېتىپ تۆۋەندىكى كىيىم-كېچىنى ئۆۋرەپتۇ:

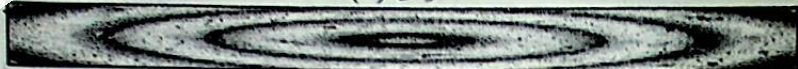
موللا ئەمەت يىگىرمە ئۈچتە بولدى ئاق^①،
ئەمدى بېرىپ بەشكېرەمدە يەيدۇ قاق.

ئەمەت داموللام بەشكېرەمدە بىر ھەپتە تۇرۇپ، «ئۇستازىم-نىڭ ئاچچىقى يانغاندۇ» دەپ، مەدرىسەگە قايتىپ كەپتۇ. ھاشىم خەلىپەت، موللا ھوشۇر، تۆركۈللۈك تىللاخان ھاجىم... قاتارلىق ساۋاقداشلىرى: «موللا ئەمەت، سىلى ئۇستازىمىزغا يەنە گەپ قىلالامسىلەن؟» دەپ سوراپتۇ. ئۇ: «ھەئە، مەن گەپ قىلالايمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ھابىل ھاجىم دەرسخانىغا كىرگەندە، شاگىرتلار ئورنىدىن تۇرۇپ سالام بىلدۈرگەندىن كېيىن ئولتۇرۇپتۇ. موللا ھاشىم خەلىپەت تۆۋەندىكى نەزمىنى ئوقۇپتۇ:

موللا ئەمەت نېچۈك گەپ ئۇرمايدۇ،
ياكى قىلغان ۋەدىسىدە تۇرمايدۇ؟

ئەمەت داموللام تۆۋەندىكى نەزم بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

① ئاق — مەندە گۇناھ يوق دېمەكچى.

شىرى غەرران^① بۇ يەردە تۇرغان ئۈچۈن،
تىلى، ئاغزى سۈخەنگە كىرمەيدۇ.

تېللاخان ھاجىم دەرھال تۆۋەندىكى نەزمىنى ئوقۇپتۇ:

قورقمسۇن ئۇستازىم ئۇرارىمىكىن دەپ،
ئۇستازىمىز ھەم بۇ يەردە ئۇرمايدۇ.

ئەمەت داموللام نەزم بىلەن مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

موللا ئەمەت تەۋبە قىلدى بۈگۈن،
تەۋبىدىن سوڭ گەپ ئۇرسا بولمايدۇ.

تېللاخان ھاجىم نەزم شەكلىدىكى مۇنازىرىنى توختاتماي:

نەپىسىم ئۇرۇر پىلدەك،
شېرنىڭ ھۆكمى بۇ يەردە يۈرمەيدۇ.

دەپتۇ. ئەمەت داموللام تۆۋەندىكى نەزم بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

تۆركۈلى، توقاي ئىچى، كاللا كۈتتاك غېمىدە^②،
بولدىغۇ سۆزمۇ تامام تىللاخانغا دەمدە.

① شېرى غەدران — ئۇستازنى دېمەكچى.
② كالا كۆتەك غىمىدە — تۆركۈللۈك كىشىلەرنىڭ «كالىچى» دېگەن لەقىمى بار. چۈنكى، ئۇلار ھەر دۈشەنبە كۈنى مەشھەد بازىرىدىن كالا ئېلىپ قايتىپ، كەچتە كالا چۆپ قىلىدىغان ئادىتى بار ئىدى.

مېيىت نامىزىنى چۈشۈرۈش

بۇخارالىق بىر باي دەرياغا چۈشۈپ كېتىپ، سۇدىن چىقالماي ئۆلۈپتۇ. باينىڭ رەقىبلىرى: «سۇغا سەكرەپ ئۆلۈۋاپتۇ، ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈشكە بولمايدۇ» دەپ گەپ - سۆز تارقىتىپتۇ. باينىڭ بالا - چاقىلىرى مېيىتنى يۇيۇپ - تاراپ جامە ئالدىغا جىنازا بىلەن ئېلىپ كەپتۇ. نامازدىن يانغان جامائەت مەسچىت ئالدىغا توپلىشىپتۇ. مەسچىت ئىمامى ئۆزبېك داموللا مېيىت نامىزىنى چۈشۈرۈشكە ئۇنىماپتۇ. بۇ سورۇندا ئەمەت داموللام ۋە بىرقانچە ساۋاقداشلىرى باركەن. ئۇ يىنىدىكى بىر ساۋاقدىشىغا «سالاتى مەيىت» دەپ، جامائەتكە: «كاتتا داموللايۇ بۇ مېيىت نەمازىنى چۈشۈرمىسەيۇ، كىچىك داموللايۇ چۈشۈرىدۇيۇ، ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ قۇلاق قېقىپ، جامائەت بىلەن مېيىت نامىزىنى چۈشۈرۈپتۇ. مېيىت ئىگىسى ئەمەت داموللامغا ئىككى دانە يامبۇ بېرىپتۇ. شۇ چاغدا بىر كىشى: «ئى داموللا، كە، بۇ مېيىت نەمازىنى چۈشۈرۈشكە پەتۋا بېرىڭىز قەنەققۇيۇ؟» دەپ سوراپتىكەن، ئەمەت داموللام: «مېنىڭ پەتۋايم - بۇخارادا ئوقۇۋاتقان قەشقەرلىك 14 مۇساپىر تالىپنىڭ ئوقۇش راسخوتى تۈگىدىيۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئوغرىنى پەم بىلەن تۇتۇش

ئەمەت داموللام بۇخارادا ئوقۇۋاتقان مەزگىلدە، ئۇستازى باشقا جايغا سەپەرگە تەييارلىنىپ، ئۆز پۇلىنى ئەمەت داموللامغا ئامانەت قويۇپتۇ. بىر كۈنى كېچىدە ھۇجرىغا ئوغرى كىرىپ:

— كېلىتنى بېرىڭ، — دەپتۇ.
— كېلىتنى بەرمەيمەن. مەن بۇ پۇلنى ۋەز (نۇتۇق) سۆزلەپ
تاپقان، — دەپتۇ ئەمەت داموللام.
— ئەنەققە بولسە، سىز ۋەز سۆزلەپ بېرىڭ، — دەپتۇ ئوغرى.
— بولدى، — دەپ ئەمەت داموللام قۇلىقىنى تۇتۇپ،
ئۆزىنىڭ ھاپىزلىرىنىڭ ئاھاڭىدا، — غەۋسىلئەزەم^① ۋاقتىدا ئوغرى
كىرسە مەنەققە توۋلاپ ۋەز ئوقۇيتتى، ۋاي... ۋاي!... ئوغرى،
ۋاي!... ئوغرى كىردى، — دەپ توۋلاپتۇ. بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغان
تالىپلار يۈگۈرۈپ چىقىپ ئوغرىنى تۇتۇۋاپتۇ.

قاراقچىدىن قۇتۇلۇش

ئەمەت داموللام بۇخارادا ئوقۇۋاتقان تومۇز كۈنلىرى دەرس
توختاپ، تالىپلار ئارام ئېلىشقا قۇيۇپ بېرىلىپتۇ. بىر كۈنى ئەمەت
داموللام «باھائىددىن نەخشەبەندى^②» گە كېتىۋاتسا، يولدا
قاراقچىلار ئۇچراپتۇ. ئەمەت داموللامنىڭ بەلۋاغىدا بىر دانە زاغرا
نان باركەن. قاراقچىلارنىڭ كۆزى بەلۋاغدىكى نانغا چۈشۈپ،
«ئالتۇن بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپتۇ. قاراقچىلارنىڭ باشلىقى:
«قانداق قىلساق، ئۇ پۇلنى ئېلىۋالىمىز، ئاۋۋال بۇ كىشىنى
گەپكە سېلىپ باقايلى» دەپ ئويلاپتۇ. دە، ئەمەت داموللامدىن:
— سىز قايەزلى كىشى بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— مەن قەشقەرلى كىشى بولمەن، — دەپتۇ ئەمەت داموللام.

① غەۋسىلئەزەم — ئىشان بولۇپ، سۈرىيىنىڭ گىلان دېگەن جايىدىن.

② خوجا باھائىددىن نەخشەبەندى ئىشان بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشى-
غان، مىلادىيە 1300-، 1301- يىللىرى خۇپىيە مەزھىبى (نەخشە-
ۋەندى مەزھىبى دەپمۇ ئاتىلىدۇ) نى تارقاتقۇچى كىشى.

— سىز ئاخۇنمۇ؟

— ھە، ئاخۇن.

— سىز قەنەققە تىللارنى پۈشەنسىز؟

— مەن ئۇيغۇرچە سۆزدىن باشقىسىنى چۈشەنمەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەمەت داموللام.

قاراقچىلار تاجىك تىلى بىلەن ئۆزئارا سۆزلىشىپ، «بۇ ئاخۇندىن قەشقەرنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ كۆرەيلى» دېيىشىپتۇ. ئەمەت داموللام ئۇلارنىڭ دېيىشكەن گەپلىرىنى چۈشىنىپتۇ. قاراقچى باشلىقى ئەمەت داموللامدىن:

— ھە، ئاخۇن^① سىلنىڭ شەھەرلىرىڭلاردا قەنەققە ئىشلار بار؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بىزنىڭ شەھەرلەردە ۋاللىي- ۋاللىي^② دەيدىغان بىر ئىش بار، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەمەت داموللام.

— ئۇ قەنەققە ئىش؟

— بۇ بىر ئويۇننىڭ تۈرى.

— سىز شۇ ئويۇننى بىلەنسىزمۇ؟

— بىلىمەن.

— سىز بۇ ئويۇننى بىزگە كۆرسىتىڭ، — دەپتىكەن، ئەمەت داموللام ئۆزىنى ئوڭشۇپلىپ: «ۋاللىي- ۋاللىي- ۋاللىي» دەپ تېز يۈگۈرۈپ، بىر كوچىنىڭ ئىچىگە كىرىپ غايىب بوپتۇ.

باينىڭ ئەدىپىنى بېرىش

ئەمەت داموللام ئاتۇشتا مۇدەررىسلىك قىلىۋاتقان كۈنلەر

^① ئۆزبېكلەر ئۇيغۇرلارنى ئاخۇن دەپ ئاتايدۇ.

^② ۋاللىي - ۋاللىي - ياش ئۆسمۈرلەرنىڭ «بالا ياغاچ ئويۇنى» دا يۈگۈرۈپ تۈۋلىنىدىغان سۆز.

ئىكەن. ئۇ ئالتىن ئاتۇشنىڭ شورۇق كەنتىگە چايغا كېتىپ بارسا، يولدا شورۇقلۇق موللاخۇن ھاجى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. موللاخۇن ھاجى ئەمەت داموللامغا سالام قىلغاندىن كېيىن:

— تەقسىر، نەگە كېتىپ بارىلا؟ — دەپ سوراپتۇ.
— چايغا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەمەت داموللام.
— باغاڭلىرىنى كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ موللاخۇن ھاجى.
— ئەتىگىچە كۆرۈپ قالدىلا، — دەپ ئەمەت داموللام يولىغا راۋان بوپتۇ.

ئەمەت داموللام چايدىن يېنىپ كېلىپ «موللاخۇن ھاجىنىڭكىگە بەئىدار چايغا داخىل بولۇرلەر» دەپ نۇرغۇن باغاق يېزىپ، شاگىرتلىرى ئارقىلىق ئالتىن ئاتۇشتىكى ئالىملار، ئەمەلدارلار، بايلارغا تارقىتىپتۇ. ئەتىسى كىشىلەر كەينى - كەينىدىن موللاخۇن ھاجىنىڭكىگە كەپتۇ. موللاخۇن ھاجى بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇپ، مېھمانلارنى ئۆيىگە باشلاپتۇ. ئۆيىدە مېھمانلارغا يەتكۈدەك نان يوقكەن، مەھەللە - كويىدىن نان يىغىپ كىرىپ پەتنۇستا قويۇپتۇ، سېمىز ئۈچ قوينىڭ بېشىنى كېسىپ، شورپا، پولۇ تەييارلاپتۇ. شۇ ئارىلىقتا ئەمەت داموللام شاگىرتلىرى بىلەن كىرىپ كەپتۇ. دە، موللاخۇن ھاجىغا سالام قىلغاندىن كېيىن، مېھمانلار قاتارىدىن ئورۇن ئاپتۇ. زىياپەت ئاخىرىدا، موللاخۇن ھاجى ئۆيىدىكى ئەمەلدار، باي، ئالىملار قاتارىدا ئەمەت داموللامغىمۇ پۇل قويۇپتۇ. دۇئادىن كېيىن، مېھمانلار ئۇزاشقا باشلاپتۇ. ئەمەت داموللام:

— سىلى كۆرمەكچى بولغان باغاق مۇشۇمىتى؟ — دەپ، باغاقنى موللاخۇن ھاجىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ، ئېتىغا مېنىپ كېتىپتۇ. موللاخۇن ھاجى بۇ ئىشنى ئەمەت داموللامنىڭ قىلغانلىقىنى بىلىپ، لېۋىنى چىشلەپ، ئىچىگە تىنىپ قاپتۇ.

هاكىمنىڭ ئەدىپىنى بېرىش

گومىنداڭ دەۋرىدە كۈنشەھەر (ھازىرقى قەشقەر شەھىرى) نىڭ ھاكىمى ئاتۇشتىكى ئۆلۈم نامىزىغا چىقىپتۇ. ئەمەت داموللام ھازا بولۇۋاتقان ئۆينىڭ ھويلىسىغا كىرىپتىكەن، كىشىلەر ئورنىدىن تۇرۇپ كۆرۈشۈپتۇ، ئەمما ھاكىم ئورنىدىن تۇرماپتۇ. ئەمەت داموللام ھاكىمنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— قوپسىلا ھاكىم، قوڭلىرى توپا بولۇپ كەتمىسۇن، — دەپ، قوينىدىن قولىغا ئېلىپ ھاكىم ئولتۇرغان ئورۇنغا سېلىپ قويماقچى بولۇپتۇ.

ھاكىم ئەمەت داموللامنى «ساراڭ» دېگىنىچە ئۆيدىن چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئەسلىدە ئالتىن ئاتۇش مەشھەدلىككەن. ئەمەت داموللام جامائەتكە قاراپ تۆۋەندىكى نەزمنى ئوقۇپتۇ:

تۆت كوچا مەشھەد ئىچىدە

غەسال جاھاننىڭ ئۇرۇقى ①.

يۈرىكىمنى چىشلۇالدى

ئىتتىپاقنىڭ ② قانجۇقى.

شاگىرتلارنىڭ ئوقۇش خىراجىتى ئۈچۈن...

ئەمەت داموللام بىر جۈمە كۈنى قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىگە

① ئۇرۇقى — بۇۋىنىڭ ئايال مېيىتىنى يۇيۇشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

(ھاكىمنىڭ ئانىسى بۇۋى ئىدى).

② «ئىتتىپاق» — ئۆز دەۋرىدە قەشقەردە قۇرۇلغان شىركەت بولۇپ،

كۈنشەھەرنىڭ ھاكىمى بۇ ئىتتىپاقنىڭ ئەزاسى ئىدى.

ئانۇش (1)

كېلىپ، نۇتۇق سۆزلەپ ھاكىمنى سۆكۈپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھاكىم ئەمەت داموللامنى چاقىرتىپ، ئالدىغا پۇل قويۇپ ناماقۇل بولۇپتۇ. ھاكىم ئالتىن ئاتۇشتىكى ئەمەلدارلارنى چاقىرتىپ، مەسەلەت قىلىشىپ: «ئەمەت داموللامنى قەشقەرگە كەلتۈرمەسلىك ئۈچۈن پۈتكۈل چىقىمنى ئۈستۈمگە ئالمەن» دەپتۇ. بۇگەپنى ئالتىن ئاتۇشلۇق غوجىياچى دېگەن كىشى ئەمەت داموللامغا خەۋەر قىلىپ قويۇپتۇ. ھاكىمنىڭ مەقسىتىنى بىلگەن ئەمەت داموللام ھېلىقى چىقىمنى ۋاكالىتەن بېرىدىغان ئالتىن ئاتۇشتىكى مۇئاۋىن ھاكىم ئەمەت قۇلاچىنىڭ^① ئۆيىگە بېرىپتۇ. — تەقسىر، كېلىپ قايتىلىغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئەمەت قۇلاچى سالامدىن كېيىن.

— مەن قەشقەرگە بېرىپ كېلەي، — دەپتۇ ئەمەت داموللام.
— نېمە ئىش بىلەن بارىدىلا؟

— شاگىرتلىرىمغا كىتاب سېتىۋېلىش ئۈچۈن بارىمەن.
— تەقسىر، سىلى بارمىسىلا، باشقا كىشى بېرىپ سېتىۋال-سۇن، — دەپ، ئەمەت داموللامغا 20 سەر كۈمۈش تەڭگە بېرىپتۇ ئەمەت قۇلاچى.

ئەمەت داموللام يەنە 10 كۈننى ئۆتكۈزۈپ بېرىپ: — سىلى بەرگەن ھېلىقى پۇلغا مەن دېگەن كىتابلارنى تاپالماي، باشقا كىتاب ئېلىپ كەپتۇ. شۇڭا، قەشقەرگە ئۆزۈم بېرىپ كېلەي، — دەپتۇ.

ئەمەت قۇلاچى ئۇنىڭغا 30 سەر كۈمۈش تەڭگە بېرىپ: — سىلى شۇ كىتابلارنىڭ نامىنى يېزىپ بەرسىلە، مەن بىر ئادەمنى بەلگىلەي، شۇ كىشى تېپىپ ئەكەلسۇن، — دەپتۇ.

^① ئەمەت قۇلاچى — ئازادلىقتىن ئىلگىرى سەئۇدى ئەرېستانغا كېتىپ شۇ جايدا ۋاپات بولغان.

شۇنداق قىلىپ، بۇ ئىش بىرقانچە نۆۋەت تەكرارلىنىپ، ئەمەت قۇلاچىدىن ئالغان بىرمۇنچە پۇل بىلەن ئەمەت داموللامنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ كىتاب ۋە تۇرمۇش راسخوتى ھەل بولۇپتۇ.

بەگنىڭ زىياپىتىنى باھالاش

گومىنداڭ دەۋرىدە ئالتىن ئاتۇشتىكى مەلۇم بىر بەگ ئاتۇشتىكى ئەمەلدار، باي، موللارنى چاقىرىپ زىياپەت بېرىپتۇ. بۇ زىياپەتكە قاتناشقان خەلق شائىرى ئەمەت غوجام:

— ھۆرمەتلىك زىياپەت ئەھلى، بۇ داستىخاندىكى زىياپەتنى قانداق باھالىشىدىلا؟ — دەپ سورايتۇ.

— بۇ داستىخاندىكى نازۇنېمەتلەر «ھالالى تەيىب»^①، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ زىياپەتتىكى موللار بىردەك. ئەمەت غوجام:

— تەقسىر، جانابلىرىچە بۇ جاۋاب توغرىمۇ - قانداق؟ — دەپ سورايتۇ ئەمەت داموللامدىن.

— بۇ داستىخاندىكى نازۇنېمەتلەر «ھارامى خەپسى»^②. چۈنكى، بۇ تاماق ئاتۇش خەلقنىڭ قېنى بىلەن يۇغۇرۇلغان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەمەت داموللام.

— سەن ساراڭنى ئېتىۋېتىمەن! — دەپ، ئۆي ئىگىسى بەگ يېنىدىن تاپانچىنى چىقىرىپ ئەمەت داموللامغا توغرىلاپ تەپكىنى باساي دېگەندە، مەرھەمەت شەيخ دېگەن كىشى ئۇنىڭ قورال تەڭلىگەن قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈۋېتىپتەكەن، «پاك» قىلغان ئاۋاز بىلەن ئوق يۇقىرىغا ئېتىلىپ كېتىپتۇ.

① ھالالى تەيىب — پاك تاماق.

② ھارامى خەپسى — نجىس تاماق.

— بولدى قىلسىلا بەگ، سىلى ئېتىپ بولدېلا، — دەپتۇ
مەرھەمەت شەيخ.
نەتىجىدە بۇ زىياپەت كۆڭۈلسىز ئاخىرلىشىپتۇ.

مەن ئابدال ئەمەس

شېڭ شىسەينىڭ ئادەم تۇتۇپ قاماش، ئۆلتۈرۈش سىيا-
ستى راسا ئەۋجىگە چىققان مەزگىلدە، ئەمەت داموللامغا كۆڭلى
يېقىن بىر كىشى: «تەقسىر، ئالتىن ئاتۇشتا ئادەم تۇتۇپ سولاۋا-
تدۇ. ئۆزلىرىنى بىر مەزگىل چەتكە ئالسلا» دەپتۇ. ئەمەت
داموللام ئۇنىڭ مەسلىھىتى بويىچە ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ، پەيزا-
ۋاتىنىڭ گۈللۈك يېزىسىدا كېتىۋاتسا، قوي بېقىۋاتقان بالىلاردىن
بىرى: «ھوي ئاداشلار، ئاۋۇ ئاتلىق كېلىۋاتقان كىشى ئابدال
ئوخشىمامدۇ؟ ئۇ خەتنە قىلىدىغان كىشى ئوخشايدۇ، سوراپ
كۆرەيلى» دەپتۇ ئەمەت داموللامنى كۆرسىتىپ. بالىلار ئەمەت
داموللامنىڭ ئەتراپىغا ئولشىپ:

— ھوي تاغا، سىز خەتنە قىلىدىغان ئابدالمۇ؟ — دەپ
سورايتىكەن، ئەمەت داموللام كۈلۈپ تۇرۇپ:
— ۋاي بالىلەرم، مەن ئابدال ئەمەس. شېڭ شىسەي
دېگەن مەلئۇن مېنىڭ خەتنەمنى قىلىۋەتمىسۇن دەپ قېچىپ
كېلىۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

مۇزات داۋىنىدىن قايتىش

ئەمەت داموللام بورتالادىكى ئاكىسى يۈنۈس ئاخۇن بىلەن
كۆرۈشۈش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇنىڭ مىنگەن ئېتى

ئاتۇش بىلەن غۇلجا ئارىلىقىدىكى مۇزداۋانغا بارغۇچە ئورۇقلاپ كېتىپتۇ. ئەتىسى سەپەرداشلىرى: «تەقسىر، جابدۇنسىلا، داۋانغا قاراپ ماڭمىز» دەپتىكەن، ئەمەت داموللام: «بۇ ئات بىلەن داۋاندىن ئاشالمايدىكەنمەن. مەن يۇرتقا قايتىپ كېتىپ، ئاكام بىلەن كېيىنچە كۆرۈشەي» دەپ، تۆۋەندىكى نەزمىنى ئوقۇپتۇ:

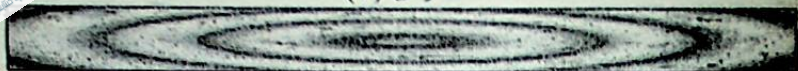
ئىلىخونىڭ يوللىرى ياخشى ئاتقا مۇۋاپىق،
تەڭ يولدا يېتىۋاپتۇ مۇزات دېگەن مۇناپىق.

مەشرەپ داستىخىنى

مەشرەپ نۆۋىتى كەلگەن ئەمەت داموللام «مەشرەپكە كېلىدىغانلار ئېسىل تائاملارنى يەپ كۆنگەن، كەمبەغەللەرنىڭ مۇشۇ كۈندە نېمە يەۋاتقانلىقىدىن تازا خەۋىرى يوق. ئۇلارمۇ كەمبەغەللەرنىڭ تامىقىنى تېتىپ باقسۇن» دەپ ئويلاپ، مەشھەد بازىرىدىن ئۈچ ئىشلەمچىنى چاقىرىپ:

— سىلەر بۈگۈن بىزنىڭ ئۆيگە زىياپەتكە بارىسىلەر، لېكىن كىشىلەرگە كۆرۈنمەي بىر جايغا مۆكۈنۈپ تۇرۇڭلار. مەن چاقىرغان ۋاقىتتا داستىخاندىكى ساڭزا - قۇيماقلارنى راسايەڭلار. مەشرەپ ئەھلى سىلەردىن: «بۇ ساڭزا - قۇيماقلار نېمىنىڭ يېغىدا پىشۇرۇلغانىكەن؟» دەپ سورىسا، سىلەر: «قوينىڭ يېغىدا پىشۇرۇلۇپتۇ» دەپ جاۋاب بېرىڭلار، — دەپ تاپىلاپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن كالا يېغىدا پىشۇرۇلغان ساڭزا - قۇيماقلارنى داستىخانغا تىزىپتۇ. مەشرەپ ئەھلىگە چاي قۇيۇلۇپ، نازۇ - نېمەتلەر يېيىلىپتۇ. مەشرەپ ئەھلى ئەمەت داموللامغا قاراپ: — بۇ ساڭزا - قۇيماقلار كالىنىڭ يېغىدا پىشۇرۇلغان

ئوخشىمادۇ؟ — دەپتۇ.

— يوقسۇ جامائەت، بۇ ساڭزا - قۇيماقلار قوينىڭ يېغىدا پىشۇرۇلغان، — دەپتۇ ئەمەت داموللام. مەشرەپ ئەھلى قايىل بولماپتۇ، — ئانداق بولسا، مەن كوچىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئۈچ خالىس كىشىنى چاقىرىپ كىرىپ يېگۈزەي، شۇلاردىن سوراپ كۆرۈشسە، — دەپ، دەرھال ھېلىقى ئۈچ كىشىنى چاقىرىپ، بۇ ساڭزا - قۇيماقلارنى يېگۈزۈپتۇ.

— ساڭزا - قۇيماق نېمىنىڭ يېغىدا پىشۇرۇلغانكەن؟ — دەپ سوراپتۇ مەشرەپ ئەھلى ئۇلاردىن.
— قوينىڭ يېغىدا پىشۇرۇلغانكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھېلىقى ئۈچ كىشى.
مەشرەپ ئەھلى گەپ قىلالماي قاپتۇ.

زىناخور

ئەمەت داموللام «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دە ئوقۇۋاتقان مەزگىلكەن. مۇدەررىسنىڭ ياردەمچىسى بولۇپ بالا ئوقۇتۇۋاتقان بىرەيلەن دەرسنى تۈگىتىپ كوچىدا كېتىۋاتسا، تونۇش بىر ئايال ئۇچراپتۇ، سالاملاشقاندىن كېيىن: «ھە، قاياققا ماڭدىلا» دەپ سوراپتۇ. ئايال: «ۋاي تەقسىر، خېنىمنىڭ تاۋى يوق، داخان ئىزدەپ كېتىۋاتمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ھېلىقى موللا: «سېلى خېنىمغا ئېيتسىلا، مەن ئوقۇپ قويماي» دەپتۇ. ئايال كەينىگە يېنىپ ئەھۋالنى خېنىمغا دېگەنكەن، ئۇنى دەرھال باشلاپ كېلىشنى ئېيتىپتۇ. ئۇ ئۆيگە كىرىپ خېنىمغا ئوقۇپ قويۇپتۇ. قايتىدىغان ۋاقتىدا، خېنىم ناز - كەرەشمە بىلەن: «يەنە كەلسە» دەپ ئۈزۈتىپ قويۇپتۇ. بۇ كىشى بىرقانچە

نۆۋەت خېنىمغا ئوقۇپ، ئاخىر بىر يەردە بولۇپ قاپتۇ. بىر كۈنى ئەمەت داموللام ناماز شامدىن يېنىپ، خېنىمنىڭ مەھەللىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسا، پەرىجىلىك بىر ئايال ئۇنىڭ ئالدىدىن ھودۇققان قىياپەتتە ئۆتۈپتۇ. ئەمەت داموللام گۇمان قىلىپ:

— خېنىم توختىسلا، نەگە بارىدىلا؟ ئەرلىرىنىڭكىدىن يامانلاپ چىققانمىكىن دېسەم، قولىقلىرىدا بوغچا يوق. دادىلىرىنىڭكىگە كېتىۋاتامدىكىن دېسەم، قولىرىدا چۆپ ئۇسۇلغان تاۋاق يوق، — دەپ، ئۇنىڭ پەرەنجىسىنى قايرىغانىكەن، مۇدەررىس ياردەمچىسىنىڭ تونۇش سېمىياسى ئايان بولۇپتۇ.

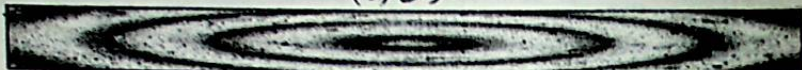
ئەتىسى ئەمەت داموللام مەدرىسەدە مۇدەررىس ياردەمچىسىنىڭ ئەپت - بەشىرىسىنى پاش قىپتۇ. بۇ زىناخور رەسۋا بولۇپ، مەدرىسەگە قايتا قەدەم باسالماپتۇ.

ئات ۋە قەسى

ئەمەت داموللام كاتتا يايلاق رايونىدىكى كەمبەغەل بىر كىشىگە ئېتىنى باققىلى بېرىپتۇ. بۇ كىشىنىڭ قولى قىسقا بولغاچقا، ئاتنى سېتىپ خىراجەت قىلىۋاپتۇ. ئارىدىن خېلى يىللار ئۆتكەندە، ئۇ بىر ئات ئېلىپ ئەمەت داموللامنىڭ ئۆيىگە كېلىپ: «تەقسىر، ئاتلىرىنى ئېلىپ كەلدىم» دەپتۇ. ئەمەت داموللام بۇ كىشىنى ئۆيىگە باشلاپ داستىخان سېلىپ، قورسىقىنى تويغۇزغاندىن كېيىن:

— سىلى ماڭا ئېلىپ كەلگەن ئاتنى سىلىنىڭ چاپانغا تېگىشمەن، — دەپ چاپاننى سالدۇرۇپتۇ، ئاندىن، — ئاتنى ئېلىپ كەتسە، — دەپتۇ.

ئات باققۇچى بىر ئىشىنىپ - بىر ئىشەنمەي، ئۆزى ئېلىپ

كەلگەن ئاتقا مەنپەتتۇ. ئەمەت داموللام ھېلىقى سالدۇرۇۋالغان چاپاننى ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىپ:
— بۇ، مېنىڭ سالىگە سوۋغىتىم بولسۇن. خەير، ماڭسلا، — دەپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.
بۇ ئىشتىن تەسەرلەنگەن ئات باقار كىشى: «خۇدايا توۋا، بۇنداق كىشىنى ئۆمرۈمدە كۆرمىگەنتىم. ئەمەت داموللام ھەقىقەتەن ئەۋلىيا سۈپەت كىشىكەن. مېنىڭ يوقسۇزلۇق ھالىمغا يەتتى» دەپ خۇشال بوپتۇ.

قورال ئاقتۇرۇش

گومىنداڭ ساقچى ئىدارىسى «سىلىدە قورال بارلىقى ھەققىدە مەلۇمات چۈشتى» دەپ، ئەمەت داموللامنى ئاقتۇرۇپتۇ. ئەمەت داموللام:
— بالام، كىندىكىمنىڭ تېگىنىرەك ئاقتۇر، قورال شۇ جايدا، — دەپتىكەن، چېرىك دەرھال ئاقتۇرۇشتىن توختاپتۇ.

مەن يۇڭلۇق كادىر

ئازادلىقنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، ئەمەت داموللام كاتتا يايلاقنىڭ «شاخ يادى» دېگەن يېرىدە كېتىۋاتسا، بىر توپ ئاياللار:
— داموللام، سۇڭلۇق^① كادىرلار كېلىۋاتىدۇ. سىلى قېچىپ كەتسىلە، — دەپتۇ.
— نېمىشقا قاچىدىكەنمەن، — دەپتۇ ئەمەت داموللام، — ئۇلار سۇڭلۇق كادىر بولسا، مەن يۇڭلۇق كادىر.

① سۇڭ — خەنزۇچە سۈن (كەنت) دېگەن سۆزنىڭ ناتوغرا تەلەپپۇزى.

پىتىنخورنىڭ ئەدىپىنى بېرىش

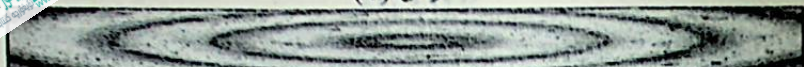
ئاتۇشتا يېڭى مائارىپ ھەرىكىتى يولغا قويۇلۇۋاتقاندا، شورۇقلۇق موللا كەنجى قازى: «مەمتېلى ئەپەندى «قىزىل پاچاق»، «دەھرى»، «بالىلارنى دىندىن چىقىرىدىغان جەدىد» دەپ، پىتىنە - ئىغۋا تارقىتىپ، كىشىلەرنى قايىمۇقتۇرۇپتۇ. شۇنداق يىغىنلارنىڭ بىرىدە ئەمەت داموللام: «جانابى رەسۇلۇللا» بىلىم ھەتتا ئەڭ يىراقتىكى چىندا بولسا، ئۆگىنىڭلار، دېگەن. موللا كەنجى قازى ئاخۇنۇم تەپ تارتماي يۇرتىمىزدىكى يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىگە قارشى چىقىۋاتىدۇ. بۇ، ئۇنىڭ ئاماللىرىنىڭ يوقلۇقىنى بىلدۈرىدۇ» دەپتۇ. موللا كەنجى قازى ئۇنىڭ زىتلىقىغا تېگىدىغان سۆز قىلغاندا، ئەمەت داموللام تۆۋەندىكى نەزمنى ئوقۇپتۇ:

چاپادۇر يانتاقتى دېھقان پەنجى - پەنجى،
موللىلارنىڭ پىتىنخورى موللا كەنجى.

تىرىك ماشايخ

قەشقەردىن بىر بۆلۈك سوپى - ئىشانلار «ئاتۇش سەيلىسى» گە چىقىپ، سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەقبەرىسىنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن، شۈبھىدە تۇنەپتۇ. ئەتىسى ئارغۇ كەنتىنىڭ شىمالىدىكى قارا تاغ ئىچىگە جايلاشقان «جاي پەچچىم» نى زىيارەت قىلىپ، جەرە سالغاندىن كېيىن، قايتاشىدا ئەمەت داموللام بىلەن كۆرۈشۈپتۇ.

— ھە سوپىلىرىم، ئۇ جايدا قانداق سىرلىق ئەھۋاللارنى

كۆرۈشتىلە؟ — دەپ سورايتۇ ئەمەت داموللام.
 — ۋاي تەقسىر، «جاي پەچچىم» دە ئاجايىپ بىر ئىشنى
 كۆردۇق، — دەپتۇ سوپىلار، — ئېگىز تاغنىڭ يېنىدىكى ئىككى
 تاشنىڭ ئارىسىدىن سۇ ئېقىلىپ چىقىدىكەن.
 — ماڭا قاراپ تۇرۇشىلا، — ئەمەت داموللام ئارقىسىنى
 قىلىپ بىر ئاز گالغا سىيىپتۇ. دە، ئىشتىنىنى ئېتىۋېتىپ، — مېنىڭ
 ئىككى تېشىمنىڭ ئارىسىدىن كورۇلداپ چۈشكەن سۇنى كۆرۈش
 تىلىمۇ. مەنمۇ ھەرقايسىلىرى ئۈچۈن، تىرىك ماشايخ، — دەپتۇ.

خېلى يېقىن كەلدەلە

ئەمەت داموللام قازى بولغان بىر يىلى ئالتىن ئاتۇش
 ئۆستەڭ بويىلىق بىر كىشى مەھكىمە شەرتىگە كىرىپ، سالام
 بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەمەت داموللام ئۇ كىشىگە قاراپ:
 — خوش، نېمە ئەرزىلىرى باركىن، ئېيتىسلا، — دەپتۇ.
 — تەقسىر، مېنىڭ ئوغلۇم خوتۇنىنى تالاققا يېقىن بىر سۆز
 بىلەن تىللاپ دادىسىنىڭكىگە كەتكۈزۈۋېتىپتۇ. بۇ ھەقتە شەرت
 ئەتتە قانداق پەتۋا باردۇر، دەپ كىردىم، — دەپتۇ ئۇ كىشى.
 — غوجام، — دەپتۇ ئەمەت داموللام ئۇ كىشىگە قاراپ، —
 بالىلىرى تالاققا يېقىن گەپ قىلغان بولسا، ئەھۋال ئانچە ئېغىر
 ئەمەسكەن. ئۆزلىرى تۇرغان مەسچىتنىڭ ئىمامى ئەھۋالنى
 ئېنىقلاپ نەسىھەت قىلىپ خوتۇنىنى ئەكىلىپ قويسۇن.
 ئۇ كىشى ئەمەت داموللامغا رەھمەت دەپ، ئورنىدىن تۇرۇپ
 ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ مېڭىشىغا، ئەمەت داموللام:
 — غوجام مۇشۇ سۆزلىرى راستمۇ؟ — دەپ سورايتۇ.
 — تەقسىر، — دەپتۇ ئۇ كىشى، — بىز ئەلھەمدۇلىللا ئىمام

ئەزەمنىڭ بەندىسى، يالغان سۆزلەشكە ھەددىم ئەمەس.
— غوجام، خېلى يېقىن كەلدىلە، ئۆستەڭ بويلىق
كېرىمبەگنىڭ بەندىسى بىز دېسىلە نېمە دېيەلەيتتۇق، — دەپتۇ
ئەمەت داموللام.

بەرگەنگە تۇشلۇق...

كاتتا يايلاقتىكى مەلۇم پىخسىق باينىڭ ئايالى ئۆلۈپ
كېتىپ، قۇرئان ئوقۇتقىلى ئەمەت داموللامنى شاگىرتلىرى بىلەن
ئۆيىگە چاقىرتىپتۇ. ئۇ قۇرئاندىن يېرىم پارە ئوقۇپ توختاپ،
باينى چاقىرتىپ كىرىپتۇ. ئەمەت داموللام ئورنىدىن تۇرۇپ:
— باي غوجام، بىزگە ئىجازەت قىلسىلا، ناھايىتى زۆرۈر بىر
ئىشقا ۋەدە بېرىپ قويغانكەنمىز، بىز قايتساق، — دەپتۇ.
— ئەمەسە بوپتۇ، سىلنى تۇتۇپ قالمايدىغان ئوخشايدىغان
مەن، — دەپتۇ باي.

— باي غوجام، ئوقۇغانغا لايىق ھەق ئېلىپ قايتساقمى
كىن، — دەپتىكەن، باي ئەمەت داموللامنىڭ ئۆزىنى ئوسال
قىلىدىغانلىقىنى بىلىپ پۇل بېرىپتۇ.

توختىغا يوق، ئەمەتكە بار

ئەمەت داموللام پەيزاۋاتنىڭ گۈللۈك يېزىسىدىكى قاسم
باينىڭ ئۆيىگە چۈشۈپتۇ، باي كىيىم - كېچەك تىكتۈرۈپ
ئۇنىڭغا كىيىدۈرۈپتۇ. ئەمەت داموللام ئەتىسى بامدات نامازدىن
كېيىن مەسچىتتىن چىقىۋېتىپ، توختى ئىسىملىك كەمبە -
غەلنىڭ ئۈستۈبىشىنىڭ يىرتىق، جەرىدە ھالىتىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ

قولىدىن يېتىلەپ خالىي جايغا باشلاپ بېرىپ، باي كىيدۈرۈپ قويغان ھېلىقى كىيىم - كېچەكنى سېلىپ، توختىغا كىيدۈرۈپ، ئۆزى يەكتەككە يۆگىنىپ چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن جامائەت: — تەقسىر، بۇ قانداق ئىش؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، ئەمەت داموللام:

— بۇنىڭدىن بۇرۇن توختىغا يوق، ئەمەتكە بار ئىدى. ھازىر ئەمەتكە يوق، توختىغا بار بولدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئەما خوتۇننى ئەمرىگە ئېلىش

ئەمەت داموللام پەيزاۋاتنىڭ گۈللۈك يېزىسىدا كېتىۋاتسا، يول بويىدا ئولتۇرغان بىر توپ ئادەم ئۇنىڭ قىياپىتىگە قاراپ سالام قىلماي، ئەتراپتا تۇرغان كىچىك بالىلارغا: — ئاۋۋ كىشى ئابدال ئوخشايدۇ. كەينىدىن بېرىپ سوراپ كۆرۈڭلار، — دەپتۇ.

كىچىك بالىلار ئەمەت داموللامنىڭ كەينىدىن بېرىپ: — ھوي دادا، خەتنە قىلامدىلا؟ — دەپ سورايتۇ. — سىلەرنى ئەۋەتكەن ئاشۇ كىشى خەتنە قىلىدۇ، — دەپ، ئەمەت داموللام ئۆز يولىغا راۋان بولۇپتۇ.

بۇ كىشىلەرنىڭ ئارىسىدىن بىرەيلەن: «بىز خاتا قىپتۇق. بۇ كىشى ئالىم ھەم ئەۋلىيا سۈپەت ئەمەت داموللام ئەمەسمۇ؟ بىز داموللامدىن كەچۈرۈم سورايمىز» دەپتۇ. ئەمەت داموللام چۈشكەن ئۆي جاڭگالنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر باينىڭ ئۆيى بولۇپ، ئەتىسى جامائەت قوي، كالا، ئاشلىق ئەكىلىپ، ئەمەت داموللامدىن كەچۈرۈم سوراپ قايتىپتۇ. ئەمەت داموللام ئۆي ئىككىسىگە قاراپ: «مۇشۇ ئەتراپتا ئەما ئايال بولسا خوتۇنلۇققا

«ئالتىم» دەپتۇ. باي «ئەمەت داموللامنىڭ بىرەر مەقسىتى بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپ، 40 ياشلىق بىر ئەمەت تۇل ئايالىنى تونۇشتۇرۇپتۇ. ئۇ خوتۇن ئۆز رازىلىقى بىلەن ئەمەت داموللامغا تېگىپتۇ. بىر - ئىككى كۈندىن كېيىن، ئەمەت داموللام: «مەن بىر ئايدىن كېيىن كېلىمەن. مەن كەلگۈچە مۇشۇ قوي، كالىلارغا قاراپ تۇر» دەپتۇ. ئەمەت داموللام بىر مەزگىلدىن كېيىن كېلىپ، نۇرغۇن ئىقتىسادنى بېرىپ: «ئەمدى مۇشۇنىڭ بىلەن جېنىڭنى جان ئەت» دەپ ئۇ خوتۇننى قويۇپ بېرىپتۇ.

13. ئابدۇغوپۇر داموللام

ئابدۇغوپۇر داموللام 1879- يىلى ئۈستۈن ئاتۇش يېزىسىنىڭ قايراق كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق سەيدىن ئاخۇن خەلىپىتىم ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

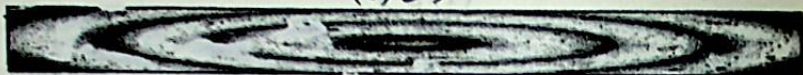
ئابدۇغوپۇر داموللام بەلگىلىك تەسىرگە ئىگە زات ئىدى. ئۇنىڭ دىنىي بىلىمى چوڭقۇر بولۇپ، ئۆسمۈرلۈك ۋاقتىدا قايراق مەدرىسەسىدە، كېيىن قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» دە ئوقۇغان. ئابدۇقادىر داموللام ئۇنىڭ ئىلىم - مەرىپەت تارقىتىشتىكى ئۈستازى ۋە يول باشچىسى ئىدى. ئابدۇغوپۇر داموللام 1916- يىلى «خانلىق مەدرىسە»دىكى ئوقۇشىنى ئەلا نەتىجە بىلەن تۈگىتىپ، ھۆكۈمەتنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئىلىغا بېرىپ، ئۇ يەردە تۆت يىلغا يېقىن قازى بولغان. ئۇ ئىلىدىن قايتقاندا، باشقا ھېچقانداق نەرسە ئالماي، تۆت ئاتقا كىتاب ئارتىپ كەلگەن. باشقىچە كۆز قاراشتا بولغان كىشىلەرگە ئۇ: «مەن غۇلجىنىڭ يېرىمىنى يۈكلەپ كەلدىم» دېگەن. بۇ، باشقىلارنىڭ «داموللام باي بولماي كەپتۇ» دېگەن سۆزىگە رەددىيە ئاساسىدىكى «ئىلىم

يۈكلەپ كەلدىم» دېگەن مەنىدىكى سۆز ئىدى. ئابدۇغوپۇر داموللام ئىلىدىن قايتىپ كېلىپ، يەنە «خانلىق مەدرىسە» دە مۇدەررىس، قوشۇمچە قايراق مەدرىسەسىنىڭ خاتىپى بولغان. ئۇ 1928- يىللىرى يەكەنلىك ئابدۇللا خەلىپىتىم ئىسىملىك بىر ئالىم كىشىنى «توقاشلا» (تاۋغاچلا) جامەسىدىكى مەكتەپكە تەكلىپ قىلىپ دەرس ئۆتكۈزگەن. ئابدۇللا خەلىپىتىم ئەرەب، پارس تىللىرىنى مۇكەممەل بىلىشتىن سىرت، تىل، ماتېماتىكا، لوگىكا، تارىخ، جۇغراپىيە، تەبىئەت... قاتارلىق پەنلەرگە مۇكەممەل كىشى ئىدى. 1934- يىلى مەمتېلى ئەپەندى ئاتۇشتا يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىنى قوزغىغاندا، ئابدۇغوپۇر داموللام «توقاشلا»دىكى بۇ مەكتەپنى دەرھال پەننىي مەكتەپ قىلىپ ئۆزگەرتىپ، يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىنى قىزغىن قوللاپ - قۇۋۋەتلەش بىلەن باشقا ئوقۇتقۇچىلار قاتارىدا ئابدۇللا خەلىپىتىمنى داۋاملىق ئىشلەتكەن. 1929- يىلى ئۈستۈن ئاتۇش بىلەن بەشكېرەم ئوتتۇرىسىدا سۇ ماجىراسى يۈز بەرگەن. يۇرت خەلقى موللا ئەيسا خەلىپىتىم بىلەن ئابدۇغوپۇر داموللامنى ۋەكىل قىلغان. قەشقەر ئامباللىرى دەۋانى ئادىل سورىمىغانلىقتىن، ئابدۇغوپۇر داموللام ئۇلار بىلەن بولغان بىر قېتىملىق سۆھبەتتە: «مەن ھەممىدىن كەچسەم كېچىمەن، ھەتتا ھاياتىمىدىنمۇ كېچىشكە رازى. لېكىن، يۇرتتىكى كەمبەغەل - نامراتلارنىڭ، ئىگە - چاقىسىز تۇل خوتۇن، سەخىرلەرنىڭ مەنپەئىتىدىن كەچمەيمەن» دەپ، ناھەق مۇرەسسە كېلىشىمىگە قول قويغىلى ئۈنىمىغان. شۇنىڭدىن كېيىن، خەلقنىڭ ئابدۇغوپۇر داموللامغا بولغان ھۆرمىتى ئېشىپ، خەلق قەلبىدىكى ئوبرازى يەنىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن. سۇ دەۋاسى بولۇپ بەش ئايدىن كېيىن، ئابدۇغوپۇر داموللام قەشقەر

ئامباللىرى تەرىپىدىن ئاقسۇغا پالانغان. ئارىدىن بىر يىلدەك ۋاقىت ئۆتكەندە، ئابدۇغوپۇر داموللامنىڭ ئىنىسى ئەبەيدۇللا قارھاجى تۈرمە دائىرىلىرىگە پارا بېرىپ، ئاكىسىنى قۇتقۇزۇپ چىققان. شۇنىڭدىن كېيىن، ئابدۇغوپۇر داموللام ئۈچتۈرپان ئارقىلىق يۇرتقا قايتىپ كەلگەن. ئۇ كەلگەن كۈنى 4000 — 5000 دەك ئادەم يىغىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قوراللىق قارشى تۇرۇش ھەققىدە نۇتۇق سۆزلەپ، غوجى نىيازھاجى، تۆمۈر سىجاڭلارنىڭ ئىنقىلابىي كۈرىشىنى خەلققە تونۇشتۇرۇپ، خەلقنى ئىلھاملاندۇرغان. نەق مەيداندىلا پۇلى بارلار پۇل، مېلى بارلار مال، ئات - ئۇلغى بارلار ئات، ھېچ نەرسىسى يوقلار بالىلىرىنى ۋە ئۆزىنى تىزىملىتىپ، بىردەمدىلا 600 كىشىلىك قوشۇن قۇرۇلغان.

ئابدۇغوپۇر داموللام قوشۇننى رەتكە سېلىپ، ئۆزىگە سىيىتتاخۇن، ئوسمان يۈسۈپى دېگەن ئىككى ياشنى كانىۋاي قىلىپ، ئەترەت باشلىقلىرىغا مىلتىق، ئات، قالغانلىرىغا نەيزە، كالتەك - توقماق تارقىتىپ بەرگەن. شۇ كۈنى چۈشتىن بۇرۇن قەشقەرگە يۈرۈش قىلىپ، ئوسمان قىرغىزنىڭ قوشۇنىغا قوشۇلۇپ، قەشقەر شەھىرى ۋە يېڭىشەھەردىكى ئۇرۇشقا قاتنىشىپ قەشقەرنى ئىشغال قىلغان. بۇ چاغدا ئابدۇغوپۇر داموللامنىڭ قوشۇنىغا ئىسلام ئەپەندى (سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئوقۇغان) بىلەن سوپى ئەپەندى دېگەن كىشىلەر سىياسىي يېتەكچى بولغان. شۇ ۋاقىتتىكى ئۇرۇش ۋەزىيىتى توغرىسىدا ئابدۇغوپۇر داموللامنىڭ قوزغىلاڭچى قوشۇنىغا قاتناشقان مۇھەممەت ناپىر (كېيىنكى چاغلاردىكى مەشھۇر خەلق قوشاقچىسى) ئىسىملىك جەڭچى تۆۋەندىكى قوشاقنى توقۇغان:

كونىشەھەرنى ئېلىپ بولۇپ،
يېڭىشەھەر بىلەن تۇتۇشتۇق.
مىلتىق - ياراغلىق بولۇپ،
ئىككى ئايدەك ئېتىشتۇق.

ھەل بولمىدى يېڭىشەھەر،
بەكمۇغىلاڭ يەر ئىكەن.
بىز نۇرغان يەر ئەڭ خەھەر،
سېپىل ئېگىز شەھەر ئىكەن.

ئابدۇغوپۇر داموللامنىڭ قوشۇنى خوتەنگە يۈرۈش قىلىپ
گۇمغا يارغاندا، يۈسۈپ تۈەنجاڭ، كىچىك ئاخۇن تۈەنجاڭلار
قىسىم تۇرغان يەرگە كېلىپ: «تۆمۈر سىجاڭنى قىرغىز ئوسمان
ئۆلتۈرۈپتۇ» دېگەن (ئەمەلىيەتتە تۆمۈر سىجاڭ تۈگگانلار
تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن). بۇ گەپنى ئاڭلىغان ئابدۇغوپۇر
داموللامنىڭ قوشۇنى كەينىگە قايتىپ قەشقەرگە كەلگەن ۋە
قەشقەردىكىلەر بىلەن بىرلىشىپ يېڭىشەھەرگە ھۇجۇم قىلغان.

قەشقەرنىڭ كېيىنكى ۋەزىيىتىگە ئاساسەن، ئابدۇغوپۇر
داموللام ئۈستۈن ئاتۇشقا چېكىنگەن ۋە ئۈستۈن ئاتۇش خەلقىنى
تاغ ئارىسىغا چىقىپ كېتىشكە دەۋەت قىلغان. بۇ جەرياندا بىر
قانچە قېتىم ئۇرۇش بولغان، ئۇلار يول - يولغا پىستىرمە قويغان.
قوغلاپ كەلگەن تۈگگانلار تاغقا چىقماي، يۇرت ئىچىدە بۇلاڭ-
تالان قىلىپ، قەشقەرگە قايتقان. 1933-، 1934- يىللىرى باۋۇ-
دۇنباي، ھۈسەنبايىلار چەت ئەلدىن يانغاندا، ئابدۇغوپۇر داموللام
نىڭ قوشۇنى بىلەن خەلق قارشى ئالغىلى ئالدىغا چىققان. باۋۇ-
دۇنباي: «داموللام، بۇ ئىش (ئەسكەر باشلاپ يۈرگەنلىكى) سىلنىڭ
خاراكتېرلىرىگە ماس كەلمەيدۇ. قوللىرىنى بۇ ئىشتىن يۇيۇۋەت

«سىلەر» دېگەن. ئابدۇغوپۇر داموللام شۇنىڭدىن كېيىن، قەشقەر «خانلىق مەدرىسەسى» نىڭ مۇدەررىسلىكىنى، قايراق جامەسىنىڭ خاتىپلىقىنى ئۆتىگەن. ئۇ 1935-يىلى شېڭ شىسەي ئۈرۈمچىدە بىرىنچى نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنى چاقىرغاندا، ۋەكىل بولۇپ يىغىنغا قاتنىشىپ، قەشقەرلىك ئابدۇغوپۇر شاپتۇل داموللىنىڭ قۇرۇلتايدىكى سۆزىدىن ناھايىتى نارازى بولغان.

1949-يىلى شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد قىلىنغاندىن كېيىن، ئابدۇغوپۇر داموللام ئۈستۈن ئاتۇشتا ئېلىپ بېرىلغان يەر ئىسلاھاتى خىزمىتىنىڭ مەسلىھەتچىلىكىگە تەكلىپ قىلىنغان. ئۇ 1956-يىلى ئۈرۈمچىدە چاقىرىلغان ئاپتونوم رايونلۇق سىياسىي كېڭەشنىڭ بىرىنچى نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيىغا قاتناشقان. شۇ مەزگىلدە ئابدۇغوپۇر داموللام قىزىلسۇ قىرغىز ئاپتونوم ئوبلاستلىق سىياسىي كېڭەشنىڭ ئەزاسى ئىدى. ئابدۇغوپۇر داموللام 1957-يىلى ئالەمدىن ئۆتۈپ، ئۆز يېزىسىغا دەپنە قىلىنغان.

14. خەلق شائىرى ئەمەت غوجا

ئەمەت غوجا 1890-يىلى ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق مەھمۇد ھېكمىبەگنىڭ بالىسى مەرغوجا ئائىلىسىدە تۇغۇلۇپ، 1974-يىلى 83 يېشىدا ۋاپات بولغان.

ئەمەت غوجا ئوچۇق - يورۇق، كەڭ قورساق، بىلىملىك، خەلقپەر-ۋەر، دېموكراتىك زات بولۇپ، خەلق

ئاتۇش (1)

ئىچىدە بەلگىلىك ئىناۋەتكە ئىگە ئىدى. ئۇ مەمتىلى ئەپەندىدىن كېيىن، بىر مەزگىل ئاتۇش ناھىيىلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىغا رەئىس، ناھىيە باشقۇرۇشىدىكى تېجەن مەكتەپكە مۇدىر بولۇپ، ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ يۈكسىلىشىگە تېگىشلىك تۆھپە قوشقان. ئۇ كىشى دۇتار، تەمبۇر چېلىشقا ئۇستا بولۇپ، خەلق ناخشىلىرىنى ئوقۇشتىن باشقا، ئۆزى يازغان نەزىملەرنىمۇ ئاھاڭغا سېلىپ ئوقۇغان. ئۇنىڭ يازغان تۈرلۈك مەزمۇنلارغا ئائىت نەزىملىرى كۆپ بولۇپ، تاپالمىدىم. تۆۋەندە، ئۆزۈم ئېرىشكەن نەزىملىرى مىسال كۆرسىتىلدى.

مۇزلىدى

ساستىكى بۇلاق سۈيىدە

نەچچە غازلار مۇزلىدى.

ئۆمۈرى ئىچىدە ئاڭلىغانمۇ

بۇر قايل^① مۇزلىدى.

تەشلىكى مېھمانخانىدە^②

ئەھمەت قولى ھەم مۇزلىدى.

يەر ئاستىدا ھەم ساقلىغان

قوغۇن - پىيازىلار مۇزلىدى.

① بۇرقاي (تۈگمەن) بۇلاق سۈيىدە قىش پەسلىدىمۇ توڭلىماي

چۆرگىلەيدىغان تۈگمەن كۆزدە تۇتۇلغان.

② تەشلىكى مېھمانخانا (تاشقارقى مېھمانخانا).

بۇ يىل ئىككى پۇتۇمدا،
ئىككى چوقايلا مۇزلىدى.
مەشلىك ئۆيىنىڭ دۆلىتىدە،
«يەتتە تۇڭ ماي مۇزلىدى».

لاپ ئۇرۇپ ئاغزىمنى ئاچسام،
ئاغزىمۇ ھەم مۇزلىدى.
ساسىنىكى بۇلاق سۈيىدە
نەچچە ئۆردەك مۇزلىدى.

يۇقىرىقى تۆت كۈپلەپ نەزم ئاتۇشتا بىر يىلى بولغان
ناھايتى قاتتىق سوغۇق ھەققىدە يېزىلغان. ئەمەت غوجا «تۆت
كىشىلىك گۇرۇھ» نىڭ قاتتىق زەربىسىگە ئۇچراپ، ئۆز ئەھۋالى
توغرىسىدا مۇنداق نەزم يازغان:

دەرد - ئەلەملىك مەن بۈگۈن،
دەردكە داۋا بارمۇ بۈگۈن.
ئاتۇشى مەشھەد ئىچىدە،
تۇرمۇشۇم دۆڭباغ^① بۈگۈن.

يېشىم يەتكەن قېرى لاۋخەن،
تېرىق تالقانىمۇ يەيمەن.
يېتىشىم ياماق يوتقان،
تاۋار يوتقانغا بەرمەيمەن.

① دۆڭباغ — مەشھەدنىڭ ئايغىدىكى تۆپىلىك بولۇپ، ئەمەت غوجا
مەشھەدتىكى ئۆيىدىن ئائىلىسى بىلەن مۇشۇ جايغا ئاپىرىپ قويۇلغان.

ئەمەت غوجا ياش ۋاقىتلىرىدا مەشھەدتىكى دوستلىرى بىلەن مەشرەپ ئوينىغان. بۇ مەشرەپكە ساز چالىدىغان، چاقچاق قىلىشىدىغان، مەشرەپنىڭ كەيپىياتىنى قەستەن بۇزىدىغان كىشىلەر يىغىلىدىكەن. ئەمەت غوجا مەشرەپتىكى كىشىلەرنىڭ خاراكتېرى ۋە لەقىمىنى قوشۇپ، تۆۋەندىكىچە نەزم يازغان:

بۇ بەزمىدە مەخسۇم نازۇك^①،
ئاخىر بىر كۈن بالاسى بار،
ئاغزى بۇزۇق ئالدىراڭغۇ،
مەمتېلى ئاخۇن كالاسى بار.

تۇزاقچىسى قادىر مۇشۇك^②،
چاتاقچىسى ھوشۇر ئېشەك.
ھىچ يەردە يوق بۇ خىل بەزمە،
تۆۋەن ئارا ھاۋاز ئەزمە.

توختامى مەشرەپ ئاپتۇ،
جاھاننىڭ ئامانلىقىدا.
مەشرەپ ئەھلى يېتىپ كەلسە،
يېتىۋاپتۇ سامانلىقىدا.

① مەخسۇم نازۇك — ئابلا مەخسۇم 1947 - يىلى ئاتۇش ناھىيىسىگە ھاكىم بولغان. ئۇ ئازادلىقتىن كېيىن ئۈرۈمچىدە، بانكا باشلىقى بولۇپ، ئاپتوموبىل ماددىسىگە بولۇققان.

② تۇزاقچىسى قادىر مۇشۇك - قادىر ھاجىم پاكاردېگەن كىشىگە قويۇلغان لەقىم.

قىزىتقۇسى ① دوستۇم تۇردى،
 سوۋۇتقۇسى مەمەت پوق.
 بۇ بەزمىدە كۆپچىلىكنىڭ
 ھاياسى تۈگۈل، ئۇياتى يوق.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان جامەسىنىڭ خاتىپى خەتۋاجىم
 1980- يىللار ئىچىدە قازا قىلغان بولۇپ، ئەمەت غوجا مەرھۇم
 خەتۋاجىمنىڭ مېنىت نامىزىغا قاتناشقاندىن كېيىن، تۆۋەندى
 كىچە نەزم يازغان.

بۈگۈن ئاتۇش ئىچىدىن
 گەۋھەرى قىممەت باھا كەتتى.
 رەسۇلى مۇستاپا ئېيتقان،
 يېنىپ تۇرغان چىراغ كەتتى.
 تېۋىپ ئېيتتى ئەي نادان،
 بۈگۈن نۆۋبەت ساڭا يەتتى.

مەرھۇم ئەمەت غوجا يۇرت تارىخى ھەققىدە بەزى ئەسەرلەر-
 نى، مەسىلەن «خانئۆي» تەزكىرىسىدىن ئىبارەت يېگانە تارىخى
 قوليازىمىنى ساقلىغان. بۇ تارىخى شەخسنىڭ تۇغقانلىرى،
 بالىلىرى، مەشھەد ۋە باشقا جايلاردىكى مەرھۇمغا زامانداش
 كىشىلەر بىلەن بۆھبەتلىشىش جەريانىدا، ئۇزاقتىن بېرى
 توپلىغان ئاز-تولا مەلۇماتنى ئۆز چۈشەنچەم بويىچە رەتلەپ
 ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھۇزۇرىغا سۈندۈم. مەرھۇمنىڭ ئۈرۈمچى، قەشقەر،

① قىزىتقۇسى — دۇتارچى.

ئاتۇش قاتارلىق جايلاردا ياشاۋاتقان ئەۋلادلىرىنىڭ تولۇقلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

15. ئەبۇ بەكرى زەلىلى

30 يىل ئىلگىرى مەن خۇسۇسىي ئىش بىلەن قەشقەردىن ئالتىن ئاتۇشقا بارغان ئىدىم. ئاتۇشتىكى زىيالىيلاردىن رېشادخان ۋە ئابلەت ھاجىم بىلەن ئۇچرىشىپ، ھەمسۆھبەت بولدۇم. رېشادخان ئاكا ئالتىن ئاتۇش ئازغان يېزىسىدا ئۆتكەن ئالىم، شائىر ۋە مەتبۇئاتچى ئەبۇ بەكرى زەلىلى توغرىسىدا سۆزلەپ كېلىپ، غوجا نىيازھاجى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىغا رەھبەرلىك قىلىپ، 1934- يىلى قەشقەرگە كەلگەنلىكىنى ۋە بۇ قوزغىلاڭنى قىزغىن مەدھىيىلەپ، ئەبۇ بەكرى زەلىلى يازغان نەزمىنى ئوقۇپ بەردى. مەن شۇ سورۇندا بۇ نەزمىنىڭ بىر قىسمىنى يېزىۋالدىم. يېقىنقى يىللاردا ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ بالا - چاقىلىرى ۋە تۇغقانلىرى بىلەن سۆھبەتلىشىپ، بەزى مەلۇماتقا ئىگە بولدۇم.

ئەبۇ بەكرى زەلىلى 1898- يىلى ئالتىن ئاتۇش رايونىنىڭ ئازغان كەنتىدىكى دىنىي زات بۇرھانىددىن ئىمام ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇنىڭ تەخەللۇسى زەلىلى. ئەبۇ بەكرى زەلىلى ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدا مەھەللىسىدىكى دىنىي مەكتەپتە ساۋاتىنى چىقارغان، 1912- يىلى 14 ياش ۋاقتىدا خەتىمىدىن ئۆتكەن. بۇرھانىددىن ئىمام ئۆز پەرزەنتىنىڭ قۇرئان خەتىمىسىدىن «لوقما يېمەي» ئۆتكەنلىكىدىن ناھايىتى خۇشال بولغان ۋە ئۇنىڭ ئالىم بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلىپ، ئايالى ئايلا خېنىم بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى»گە ئوقۇشقا بەرگەن. ئەبۇ بەكرى زەلىلى بۇ مەدرىسەگە كىرگەندىن

كېيىن، ھابىل ھاجىم قاتارلىق مۇدەررىسلەرنىڭ كۆڭۈل قويۇپ ئوقۇتۇشىغا مۇيەسسەر بولۇپ، تىرىشىپ ئوقۇغان. مەدرىسەدە ئاۋۋال ئەرەب، پارس تىللىرىنى پىششىق بىلىش شەرت ئىدى. ئەبۇ بەكرى زەلىلى بىرقانچە يىل ئەرەب - پارس تىللىرىنى ئۆگىنىپ تىل ئۆتكىلىدىن ئۆتكەن.

«سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دە ئاساسىي دەرسلەردىن سىرت، ئاسترونومىيە، تارىخ، تەبىئەت، جەراھەتلىق (تېبابەت) قاتارلىق ئىلىملەرنى ئۆگەنگەندىن باشقا، نەۋائى قاتارلىق كلاسسىك شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىنىمۇ ئۆگىنىش شەرت قىلىناتتى. مەسىلەن، ھىجرىيىنىڭ 1275 - يىلى (1858 -، 1859 - يىللىرى) كاتىپ موللا ئابدۇرېھىم بىننى موللاھەسەن مەشھەدى (ئالتىن ئاتۇش مەشھەدلىك) ئابدۇرېھىم نىزارى تەييارلىغان نەۋائى ئەسەرلىرىنى كۆچۈرۈپ، كۆپەيتىپ، «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دىكى ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن دەرسلىك قىلىپ تەييارلىغان (بۇ نۇسخا ھازىر قولۇمدا بار). بۇنىڭدىن باشقا، ھىجرىيىنىڭ 1282 - يىلى (1855 -، 1856 - يىللىرى) ئۇلۇغبەگىنىڭ ئاسترونومىيە ھەققىدىكى كىتابىغا قوشۇپ تۈپلەنگەن دۇنيانىڭ قەدىمكى زامان تارىخى، قەدىمكى مەشھۇر شەھەرلەر، قەبىلىلەر، تاغ - دەريالار، ھايۋانات، ئۇچار قۇشلار، ئادەمدە كۆرۈلىدىغان كېسەللىكلەر ۋە ئۇنىڭ داۋاسى قاتارلىق مەلۇماتلار يېزىلغان 256 ۋاراقلىق كىتاب ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىدە نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن يېزىلىپ، مەدرىسە ئوقۇغۇچىلىرىغا تارقىتىپ بېرىلگەن (ئۇنىڭ بىر نۇسخىسى مەندە ساقلنىۋاتىدۇ).

ئەبۇ بەكرى زەلىلى «سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مەدرىسەسى» دە تۈرلۈك ساھەدىكى بىلىملەرنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن، بولۇپمۇ

نەۋائى ئەسەرلىرىنى زور ئىشتىياق بىلەن ئۆگىنىپ، ئۇستاز-لىرىنىڭ ئالاھىدە دىققىتىنى تارتقان. نەزم يېزىشتا ئۇ ساۋاقداشلىرى ئىچىدە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، كەلگۈسى شېئىرىيەت تەپەككۇرىغا ياخشى ئاساس سالغان. ئەبۇ بەكرى زەلىلى 1912 — 1923- يىلىغىچە بولغان 11 يىللىق مەدرىسە ھاياتىدا نوپۇزلۇق دىنىي كىتابلاردىن «سەرپ نەھۋى»، «جەلالى»، «مىشكات»، «تەپسىرى ھۈسەينى» نى تۈگىتىپ، ئىمتىھاندىن ياخشى باھا بىلەن ئۆتۈپ ئوقۇش تاماملىغان. ئۇ مەدرىسەدە ئوقۇۋاتقان ئاخىرقى مەزگىللەردە ئۆز يۇرتىدىكى ھەمراھان ئىسىملىك قىزغا ئۆيلەنگەن بولۇپ، تۇرسۇنخان، مۇھەممەد ئىسىملىك ئىككى پەرزەنت كۆرگەن، بۇلار ھازىر ھايات. ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ ئالىم ۋە خەلقپەرۋەر زات ئىكەنلىكى توغرىسىدا تۆۋەندىكى ئىككى ۋەقەنى سۆزلەپ بەرگەن.

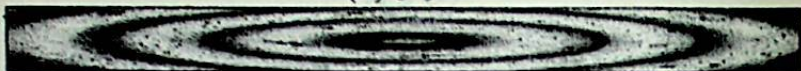
(1) ئەبۇ بەكرى زەلىلى مەدرىسەدە ئوقۇۋاتقان مەزگىللىرىدە رامىزان ئېيى كىرىش بىلەن «قۇرئان خەتمىسى» باشلىنىپتۇ. ئۇستاز ھابىل ھاجىم خەتمىگە تۇرۇپ، سۈرە ئوقۇپ كېلىۋېتىپ بىر يەرگە كەلگەندە، خاتا ئوقۇپتۇ. ئەبۇ بەكرى زەلىلى دەرھال «لوقما تاشلاپتۇ»، ئۇستازى سۈرىنى تۈزىتىپ قايتا ئوقۇپتۇ. ئەتىسى دەرسخانىغا كەلگەن ئەبۇ بەكرى زەلىلىنى ئۇستازى ھابىل ھاجىم دەرسخانىدىن چىقىرىۋېتىپتۇ. بىر قانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ھابىل ھاجىم ئەبۇ بەكرى زەلىلىنى چاقىرتىپ كېلىپ: «ئەبۇ بەكرى ئاخۇن سىلى توغرا قىلدىلا، قۇرئان سۈرىلىرىنى خاتا ئوقۇش زور گۇناھ، مېنى كەچۈرسىلە...» دەپ ئەپۇ سورىغان.

(2) ئەبۇ بەكرى، زەلىلى ئۆزى ياشىغان دەۋردىكى ئىجتىمائىي تەڭسىزلىك ۋە كەمبەغەللەرنىڭ قىيىن ئەھۋالى ھەققىدە كۆپ باش قاتۇرىدىكەن. ئۇ بىر دۈشەنبە كۈنى مەشھەد بازىرىغا بېرىپ

بىر جىڭ گۆش ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپتۇ. مەھەللىسىگە كەلگەندە ئىككى نەپەر تۇل ئايالنىڭ ئىشىك ئالدىدا مۇڭلىنىپ تۇلتۇر. غائىلىقىنى كۆرۈپ، ئىچى سىيرىلىپ: «سىلەرگە دۈشەنبىلىك گۆش ئالغىچ كەلدىم» دەپ گۆشنى ئىككىگە بۆلۈپ، ئىككى ئايالنىڭ قولىغا بېرىپتۇ. بۇ ئىككى تۇل ئايال ھاياجىنىنى باسالماي، كۆزىگە ياش ئېلىپ رەھمەت ئېيتىپتۇ. ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ قۇرۇق قول ئۆيىگە كىرگەنلىكىنى كۆرگەن ئايالى ھەمراخان: «داموللام، گۆش قېنى؟ بۈگۈن دۈشەنبە، مەن ئارتۇچ چۆپىگە خېمىر يۇغۇرۇپ قويغان» دەپتۇ. ئەبۇ بەكرى زەلىلى: «بۈگۈن گۆشسىز پېتىر چۆپ قىلسىلا» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئەتىسى گۆشنىڭ خەۋىرىنى بىلگەن ھەمراخان ئۆز ئېرىنىڭ كەمبەغەلپەرۋەرلىكىنى بىلىپ، تەسلىنىپتۇ.

ئەبۇ بەكرى زەلىلى تېخىمۇ چوڭقۇر بىلىم ھاسىل قىلىش ئۈچۈن، ئاتا - ئانىسىنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ، 1923—1930-يىللىرىغىچە بۇخارادىكى مەدرىسەلەردە يەتتە يىل ئوقۇغان. ئەبۇ بەكرى زەلىلى 1930-يىلى بۇخارادىن قايتىپ كېلىپ، ھەر جۈمە نامىزىغا توپلانغان خەلققە رۇسىيىدىكى غايەت زور ئۆزگىرىشلەرنى، رۇسىيە ئىنقىلابىنىڭ تەسىرى بىلەن كەمبەغەللەرنىڭ ئازاد بولغانلىقىنى كەڭ تەشۋىق قىلغان. بۇ تەشۋىقات شىنجاڭ ھۆكۈمرانى جىڭ شۈرېننىڭ يەرلىك ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتقان. ئەبۇ بەكرى زەلىلىگە خەۋپ يېقىنلاپ كەلگەندە، يۇرتتىكى نوپۇزلۇق كىشىلەر ئۇنى «ئوقۇش» نامى بىلەن ھىندىستانغا يولغا سالغان.

ئەبۇ بەكرى زەلىلى 1930-يىلىنىڭ ئاخىرىدا ھىندىستانغا بېرىپ ئوردو تىلىنى ئىگىلەپ، ھىندىستاندىكى ئالىي بىلىم يۇرتى «دېۋەن مەدرىسەسى» دە ئوقۇغان، يۇرتىدىشى زەينىل

ئابدۇدىن مەۋلەۋى داموللا ھاجىم بىلەن «دېۋەبەن مەدرىسە» سىدە بىر مەزگىل بىللە تۇرغان. ئەبۇ بەكرى زەلىلى باشقا ئوقۇغۇچىلار قاتارىدا «دېۋەبەن مەدرىسەسى» نىڭ نوپۇزلۇق مۇدەررىسلىرىدىن شىببى رەھبەت ئوسمانى، بەدرۇل ئالىم، زەكەرىيا قۇددۇس قاتارلىق ئالىملارنىڭ نوپۇزلۇق تەپسىرلىرىنى ئاڭلاپ، نەزەر - دائىرىسى تېخىمۇ كېڭەيگەن. ئۇ قەشقەردىكى مەشھۇر شائىر، مەتبۇئاتچى قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن مەتبەئە كەسپىنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ، بىر بۆلۈك مەتبەئە قوراللىرى ۋە مەتبەئەدە ئۇيغۇرچە خەت بېسىش لازىمەتلىكلىرىنى ھازىرلىغان. ئەبۇ بەكرى زەلىلى بۇ مەتبەئەدىن پايدىلىنىپ، ئۆز يۇرتىدىكى خەلق چۈشىنىدىغان تىل بىلەن «شەرىھى ۋە قايى»، «ھەپتىيەك»، ئابدۇقادىر داموللام ئەسەرلىرىدىن «ئەقائىد زەرۋرىيە»، «نەسىھەتى ئامما»، «ئىبادەت ئىسلامىيە»، «جاۋاھىرۇل ئىقان»... قاتارلىق كىتاب ھەمدە «قۇرئان كەرىم» نى بېسىپ، سودىگەرلەر ئارقىلىق يۇرتىغا ئەۋەتكەن.

ئەبۇ بەكرى زەلىلى ھىندىستاندا ئوقۇۋاتقان مەزگىلدە، ئانىسى ئايلا خېنىم ۋاپات بولغان. ئۇ ئانىسىنىڭ ۋاپاتىغا قايغۇرۇپ، بىر پارچە نەزم يېزىپ ئەۋەتكەن. ئۇنىڭ يۇرتتىكى تۇغقانلىرى ئوقۇغان بۇ نەزمىدىن بىر كۆپلىت ھازىرغىچە ئېيتىلىپ كەلمەكتە:

ئاللاھ - ئاللاھ دەپ يېتىپ،
تۈنلەر بۆشۈكىنى تەۋرىتىپ،
ھېچ ۋاپا كۆرمەي ئۆلۈپسىز،
جەبرىمىزگە سەبرە ئېتىپ.
...

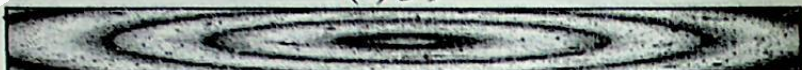
ئەبۇ بەكرى زەلىلى ھىندىستاندا ئوقۇۋاتقان مەزگىللەردە،

شىنجاڭدا جىڭ شۈرپىن ھاكىمىيىتى ۋە قۇمۇل ۋاڭغا قارشى خوجا نىياز ھاجى رەھبەرلىكىدىكى قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابى پارتلىغان. بۇ ئىنقىلابنىڭ تەسىرى تەڭرىتېغىنىڭ شىمالىي ۋە جەنۇبىغا كېڭىيىپ، قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن. جىڭ شۈرپىن ھاكىمىيىتىنىڭ جايلاردىكى يەرلىك ئورۇنلىرى ئارقا - ئارقىدىن ئاغدۇرۇلغان. بۇ خەۋەر تېزلىكتە ھەرقايسى ئەل گېزىت - ژۇرناللىرىدا ئېلان قىلىنغان. ھىندىستان گېزىت - ژۇرناللىرىدىن بۇ خەۋەرنى ئوقۇپ بىلگەن ئەبۇ بەكرى زەلىلى ئۇيغۇرچە 74 مىسرا، ئەرەبچە 20 مىسرا، جەمئىي 94 مىسرا نەزم يېزىپ، ئۆز مەتبۇئاتىدا 400 نۇسخا بېسىپ تەييارلاپ، 1934 - يىلى يۇرتقا ئەۋەتكەن. بۇ نەزمنىڭ مەرھۇم رېشادخان ئاكىدا ساقلانغىنى تۆۋەندىكىچە:

مۇبارەك ساڭا يۇرتۇم، زېمىستانىڭ باھار بولدى،
يانا بارانى نۇسرەتتىن جاھاننىڭ سەبىزىزار بولدى،
تەمەدۇبار ئەردى ھەر دىلدا چەمەنلەر گۈلشەن ئولغاي دەپ،
بىھەمدۇللاھكى ئەبرى شەرقىدىن لالىزار بولدى،
قارا يانتاق ئىچىدە يەسىمەنگۈل تاجىدار بولدى.

باھار بولسۇن ھەمىشە، كەلمەسۇن بادى خەزان يارەب،
تولۇپ بوستان بولۇللارغا، گۈللەر سولمىسۇن يارەب،
خۇش ئاۋاز تۇتلىلەر تۈزدەك نەۋادىن قالمىسۇن يارەب،
بۇ جارى سەلسەبىل كاشىغەر توختالمىسۇن يارەب،
قۇمۇل ئاھۇسىدىن ئەنئەنە خوتەنگە ئىنتىشار بولدى.

ئاتۇش (1)

ئەمدى نەۋبەت كەلدى بىزگە ئەي مەزلۇم قېرىنداشلار،
باتۇرلۇقنىڭ پەسلىدۇر بۇ، كۆزۈڭ ئاچ ئەي قېرىنداشلار،
نەلەر قىلدى بۇ زالىملار، ئويلغىل ئەي قېرىنداشلار،
ياغار ئېردى زۇلۇملەردىن بېشىمىزغا دائىم تاشلار،
كۆزلىرىڭدىن قان ئاقاتتى ئاشۇ كۈنلەر قېرىنداشلار.

ئەبۇ بەكرى زەلىلىدۇر دوستلارنىڭ خادىمى،
بۇرھان ئوغلى، كاشىغەر كەنتى ئاتۇش ئادىمى،
ئاڭلاپ يۇرت ئازادىنى، كەتتى ئانىڭ مىڭ غەمى،
مەستانەۋەش ئەپسانىلەر يازدى ئۆلكى كۆپ كەمى،
ئەفۇ ئەيلەڭلار، ئەيىب ئەتمەڭلار مېنى ئەي قېرىنداشلار.

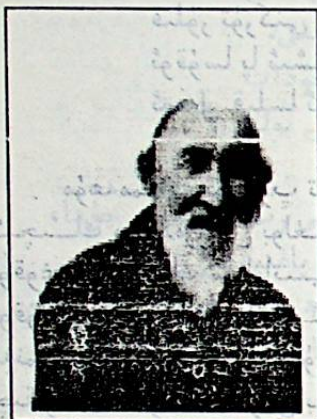
ئەبۇ بەكرى زەلىلى 1934- يىلى ئوقۇشنى تاماملاپ، مەتبەئە
قوراللىرىنى ئۈچ ئاتقا ئارتىپ، لاداق يولى بىلەن قەشقەرگە
قايتىپ كېلىپ، بىر مەزگىل ئائىلىسىدە تۇرغان. قۇتلۇق ھاجى
شەۋقى ئەبۇ بەكرى زەلىلىنى قەشقەر شەھىرىگە قايتۇرۇپ كېلىپ،
مەتبەئە سايمانلىرىنى قۇراشتۇرۇپ، بىرلىكتە كىتاب بېسىشقا
كىرىشكەن. قۇتلۇق ھاجى شەۋقىنىڭ تەكلىپى بىلەن ئەبۇ بەكرى
زەلىلى قەشقەر ئۆلىمالىرى تەرىپىدىن ھېيتگاھ جامەسىنىڭ
مۇدەررىسلىكىگە تەكلىپ قىلىنغان. ئۇ 1935-، 1936- يىلىغىچە
قەشقەردە قۇتلۇق ھاجى شەۋقىگە ياردەملىشىپ، مەتبەئەچىلىك
بىلەن شۇغۇللىنىشتىن سىرت، ھېيتگاھ جامەسىدە مۇدەررىسلىك
قىلغان. شېڭ شىسەينىڭ نوپۇزلۇق كىشىلەرنى تۇتۇش دولقۇنى
باشلانغاندا، ئەبۇ بەكرى زەلىلى كىشىلەرنىڭ تەۋسىيىسى بىلەن
مەتبەئە سايمانلىرىنى ئاتۇشقا يۆتكەپ كەتكەن.
سەئۇدى ئەرەبىستاندا ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئاتۇش شور

ئېرىقلىق ئىشان قارىيىھاجىمنىڭ گۇۋاھلىق بېرىشىچە، ئەبۇ بەكرى زەلىلى مەتبەئە سايمانلىرىنى ئاتۇشتا قويۇپ، ئۆزى دۆربىلجىنگە كەتكەن، ئىشان قارىيىھاجىم سەئۇدى ئەرەبىستانغا چىقىپ كەتكەن. دۆربىلجىندە بىرمەھەل تۇرغان ئەبۇ بەكرى زەلىلىنى بۇ يەردىكى ئالىملار دۆربىلجىن شەرىئى مەھكىمىنىڭ قازىلىقىغا تەكلىپ قىلغان. ئەبۇ بەكرى زەلىلى شەرىئى مەھكىمىدە دەۋا ئىشلىرىنى ئادىللىق بىلەن سوراپ، ناچار ئىشلارنى قاتتىق چەكلەپ، خەلقنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان. شېڭ شىسەينىڭ قارا تىزىملىكىگە چۈشكەن ئەبۇ بەكرى زەلىلىنى دۆربىلجىن يەرلىك ھۆكۈمىتى «زىياپەت بېرىش ھىيلىسى» بىلەن ئۆلتۈرۈشنى پىلانلىغان. 1939-يىلى، شۇ رايوندىكى نوپۇزلۇق كىشىلەر ۋە ئالىملارنى چاقىرىپ «ھۆكۈمەت زىياپىتى» بەرگەندە، ئەبۇ بەكرى زەلىلىمۇ چاقىرىلغان. ئۇنىڭ ئالدىغا زەھەر ئارىلاشتۇرۇلغان تاماق كەلتۈرۈلگەندە، ھېچ ئىشتىن خەۋىرى يوق ئەبۇ بەكرى زەلىلى بۇ «ئۆلۈم تامىقى» نى يەپ، ئۆز ھالىنىڭ خارابىلىشىۋاتقانلىقىنى سېزىپ، ئۆيگە قايتىش ئۈچۈن تەمشەلگەن، ئەمما شۇ يەردىلا يىقىلغان. ئۇ ھەمراھلىرىنىڭ يۆلىشى بىلەن ئۆيگە كېلىپ، «ئەتە ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ نامىزىغا» دېگەن ئۆلۈم باغىقىنى يازدۇرۇپ، تارقىتىپلا ۋاپات بولغان. زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرۈلگەن ۋاقتىدا، ئۇ 41 ياشلاردا ئىدى. ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ مەتبەئە سايمانلىرى ۋە مەتبەئەدە بېسىلغان تۈزلۈك كىتابلار، ئۇ يازغان ئەسەرلەر تاكى مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى مەزگىلىگە قەدەر ئاتۇشتىكى ئۆيىدە ساقلانغان. «تۆت كۈنىنى بۇزۇش» بورىنىدا، ئەبۇ بەكرى زەلىلىنىڭ ئۆيى ئاختۇرۇلۇپ، قىممەتلىك تارىخىي، ئەدەبىي ئەسەرلەر ۋە ئۇ زاتنىڭ قوليازىلىرى بىلەن مەتبەئە سايمانلىرى كۆيدۈرۈپ تاشلانغان.

«تارىخىي ۋەكىل» دېگەن بىر كىتابنىڭ بىر قىسمىدا...

16. مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي (مۇھەممەت خەلىپىتىم) ۋە ئۇنىڭ نورۇز نەزەلىرى

مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي 1901- يىلى ئالتىن ئاتۇش مەشھەد كەنتىنىڭ قۇمباغ مەھەللىسىدىكى ئىجارىكەش دېھقان يۈسۈپ ئاخۇن ئاكا ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، 1986- يىلى 85 يېشىدا ۋاپات بولۇپ، سۇلتان سۈتۈق بۇغراخان قەبرىستانلىقىغا دەپنە قىلىنغان.

مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي

ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدا بىر تەرەپتىن ساۋاتىنى چىقىرىپ، بىر تەرەپتىن بايلارنىڭ يېرىنى ئىجارە ئالغان دادىسىغا ياردەم بېرىش بىلەن چاپلىق ئەمگەك شارائىتىدا، پۇتى زەخمىلىنىپ، ئۆمۈر بويى ئاقساق ماڭىدىغان بولۇپ قالغان. شۇڭا، كىشىلەر بۇ مەرھۇم زاتنى «مۇھەممەت تۈركۈر خەلىپىتىم»، «تۈركۈر خەلىپىتىم» دەپ ئاتىغان. ئۇنىڭ ئىلىمگە بولغان ئىشتىياقى بەك يۇقىرى بولۇپ، تېرىشىپ ئۆگەنگەچكە، ساۋاقداشلىرى ئىچىدە ئالاھىدە ھۆرمەتكە ئىگە بولغان. مەسىلەن، مەشھۇر مۇدەررىس ھابىل ھاجىمدا ئوقۇش جەريانىدا ھابىل ھاجىم، مەھەممەت يۈسۈپ تۈركىينى ئوقوغۇچىلارغا ئۆز ئورنىدا دەرس بېرىشكە بۇيرۇپ، ئۇ ئوقۇ-غۇچىلارنىڭ كىچىك ئۇستازى بولۇپ قالغان. ئۆمۈر بويى خوتۇن ئالماي ئالەمدىن ئۆتكەن بۇ زات ئۆزىگە «تۈركىي» نامىنى

تەخەللۇس قىلىپ قوللانغان. مەسىلەن، ئۇ «ئاللاغا مۇناجات» ناملىق نەزمىدە مۇنداق يازغان:

مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي ماڭا نام،
قىلۇر تۈركىنى دانا خاس ئىلە ئام.
ئوقۇسا يا ئىشتىسە ھەر قەيۇ جان،
ئەمەل قىلسا ئاتا قىل نۇرى ئىمان.

مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي ھابىل ھاجىمدا ئوقۇۋېتىپ، كىچىك مۇدەررىس بولغان ۋاقتىدىن تارتىپ بىر ئۆمۈر ئوقۇغۇچىلارنىڭ ساۋاتىنى چىقىرىش بىلەن بىللە قۇرئاننى ئوقۇش ۋە يادلاشقا بولغان ئارىلىقتا ئوقۇغۇچىلارغا ئۇستاز بولغان. مەنمۇ (ئاپتور) ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىمدا بۇ زاتتا ساۋاتىمنى چىقارغان. ئۇنىڭ دەرس بېرىدىغان ئورنى ئۆزىنىڭ قەدىمكى جايىنىڭ ھويلىسى ۋە ئۆيىدە ئىدى. مەن ھەر قېتىم مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىيىنىڭ ئىشىك ئالدىدىن ئۆتكەندە، بۇ ئۇستازنىڭ ئۈنۈملۈك سېپىمىسى كۆز ئالدىمدا گەۋدىلىنىدۇ.

مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي ھەر يىلى باھار مەۋسىمىدا ئۆز ئوقۇغۇچىلىرىغا نورۇزلۇق ئالا بالداق تاياق راسلىتىپ، ئۆزى يازغان نورۇز نەزىملىرىنى ھەر بىر ئوقۇغۇچىغا بىردىن تارقىتىپ بېرىپ، نورۇزلۇق ئالا يالداق تاياقنىڭ ئۈچىنى يىرىپ قىستۇرۇپ قوياتتى. تۆۋەندە، مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي بۈگۈنكىدىن 50 يىل ئىلگىرى ئوقۇغۇچىلارغا يېزىپ بەرگەن نورۇز نەزىملىرىنىڭ بىر قىسمىنى كۆرۈپ باقايلى.

خۇش ئاجايىپ ۋاخ ئىكەن، ئالەم ئارا يەسلى باھار،
بارچە مۆمىن بىر بولۇپ، شۈكۈر ئەيلۈر لەيلۇناھار.

ھەر بىرى ئىخلاىس بىلەن كەلتۈرسە پەرزەنت ئىلمى ئۈچۈن،
رەھمەتلىك ئەپەندىگە، شول بەندىنى پەرۋەردىگار.

كېلىپ نەۋرۇز باھار پەسلى
ئادالەت نۇرىنى ساقچى.
جىمىنى كۈللى مەۋجۇدات
مۇشەققەتتىن خالاس بولدى.

كەلدى نەۋرۇز يىل بېشى، كەتتى زىمىستاندىن جۇدا،
جىمىنى ئالەم خەلقىگە رەھمەتنى ياغدۇرغىل خۇدا.
ھەر كىشى پەرزەنتىنى مەكتەپكە داخىل ئەيلىسە،
ئول كىشىنى جەننەتتە مەۋاددا قىلغايىسەن خۇدا.

كېلىپ نەۋرۇز جىمىنى يەر يۈزىنى ئەيلىدى خىزرا،
خۇداغا ھەمدۇ ئەيتۈر ئاسمان بىلەن يەتتە قات غەبىرا.
كىشى پەرزەنتىنى كەلتۈرسە بۇ مەكتەپ سەر بەرگە،
ئادا مۇشتاق ئېرۇر جەننەتتە ھۆرلەر بارچىسى ئەزرا.

كېلىپ نەۋرۇز باھار پەسلى، بۇ ئالەم مىشكى باھار ئولدى،
كۆرۈڭ كىم تاغۇدەشتلەر، بۆلبۈلۈم گۈلشەن پىغان ئەتتى.
كىشى پەرزەنت تېپىپ، بەرسە بۇ مەكتەپ پىسەبىللا،
قىيامەت كۈنى شول ئادەم بېشىغا تاجىدار بولدى.

كېلىپ پەسلى باھار، پەزلى ئىلاھىدىن باھار ئولغاي،
جىمىنى ئەھلى ئالەمنىڭ دىلى كۆپ شادىمان ئولغاي.

كشى پەرزەنتىنى بەرسە ئىككى ئالەم دەپ بۇ مەكتەپكە،
قىيامەت دەشتىدە جەھەننەم ئوتىدىن خالاس ئولغاي.

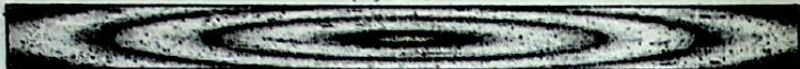
باھار پەسلىدە زېمىن بەلكى تاغلار سەبززار ئولغاي،
بىمەزكۈر سەبززارۇن كۈللى جان بەھرىدار ئولغاي.
كەلدى نەۋرۇز، باھاردا ئاچىلۇر باغلاردا گۈل،
بۇ گۈلۈڭنىڭ ئىشىقىدا سادا ئەيلەپ تۇرۇر بۇلبۇل.

كېلىپ نەۋرۇز باھار پەسلى زېمىنىنى ئەيلىدى ئاباد،
جىمىنى كۈللى مەۋجۇدات، خۇدا ۋەندانى ئەيلەر ياد،
كشى پەرزەنتىنى ئىلىم ئۈچۈن مەكتەپكە كەلتۈرسە،
قېلۇر ئاللاھ، ئوشول كىشىنى جەھەننەم ئوتىدىن ئازاد.

كەلدى نەۋرۇز نۇرلىرى، بولدى مۇنەۋۋەر بۇ جاھان،
ئىلىم ئۈچۈن ۋىجدانىمىز قايناپ تۇرار لەيلۇناھار.
ھەر كشى مەبلەغ تېپىپ مەكتەپ سېلىپ قويسا مەگەر،
مەكتەپ سالغان بەدىنى دەۋزەختىن ئال پەرۋەردىگار.

يۇقىرىدىكى نورۇز نەزەملىرىدە باھار پەسلىنىڭ يېتىپ
كېلىشى بىلەن تەبىئەت مەنزىرىسىنىڭ گۈزەللىشىدىغانلىقى بايان
قىلىنغان. مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي ياش - ئۆسمۈرلەرنىڭ
مەكتەپتە ئوقۇپ بىلىم ئېلىشىنى، ئۆز پەرزەنتلىرىنى مەكتەپكە
بەرگەن ئاتا - ئانىلارنىڭ گۇناھىنى خۇدانىڭ كەچۈرىدىغانلىقىنى
تەكىتلىگەن، پۇلى بارلارنى مەكتەپ سېلىشقا رىغبەتلەندۈرگەن.

كەلدى نەۋرۇز بۇ جاھان مۈلكىنى گۈلزار ئەيلىدى،
دىن - دىيانەت كەم بولۇپ، قەھرىنى ئىزھار ئەيلىدى.

يېزىلغىنىغا 60 يىل بولغان بۇ نەزمنىڭ ئىككىنچى مىسرا-
سېدا 1944- يىل 6- ئايدا ئالتىن ئاتۇشقا كەلگەن زور كەلكۈننىڭ
ۋەيرانچىلىقى ئىپادىلەنگەن. ئاپتور «دىيانه تىسىز ھاكىمىيەت
كەمبەغەللەرنى قاقشاتقانلىقتىن، ئاللا كەلكۈن ئارقىلىق قەھر-
غەزىپىنى ئىپادىلىدى» دېگەن قارىشىنى بايان قىلغان.

ھەر يىلى نورۇز كۈنى مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىي ئېشىكىگە
مىنىپ، ئوقوغۇچىلارنى رەتلىك تىزىپ ئارقىسىغا ئەگەشتۈرۈپ،
تەختىيۇن كەنتىدىكى جەمەتلا غوجام، يەنى «جاۋانى مەرد»
مازىرىغا ئېلىپ چىقاتتى. مۇھەممەت يۈسۈپ تۈركىيىنىڭ
باشلامچىلىقىدا ئوقوغۇچىلار نورۇز نەزمىلىرىنى تەكشى ئوقۇپ
ماڭاتتى. ئاتا - ئانىلار يولنىڭ ئىككى ياقىسىدا تۇرۇپ، كۆزىگە
ئىسسىق ياش ئېلىپ، دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ، بالىلىرىنىڭ ياخشى
ئوقۇپ يېتىلىشىنى تىلەپ ئۈزىتىپ قوياتتى.

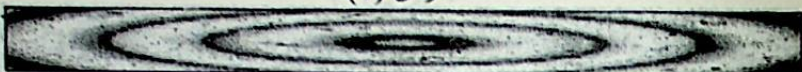
مەن قاتناشقان نورۇز بايراملىرىدا، بىز «جەمەتلا غوجام»
نىڭ ئۈستىدىكى تاغقا يامىشاتتۇق، ئەڭ ئېگىز چوققىغا چىقىشتا
بەسلىشەتتۇق. بۇ پائالىيەت تۈگىگەندىن كېيىن، تاغدىن جىلغا
ئىچىگە چۈشۈپ، «تونۇر» دېگەن ئورۇننى زىيارەت قىلاتتۇق.
«تونۇر» نىڭ يولى تار بولۇپ، بىردىن - ئىككىدىن كىرىپ كۆرەت-
تۇق. ئېسىمدە قېلىشچە، «تونۇر» خۇددى ياساپ قويغان تونۇز
شەكلىدە بولۇپ، ئاستى كەڭ، ئۈستى تار، ئاستىدىن قارىغاندا
ئاسماننى كۆرگىلى بولاتتى. قىياسىمچە، «تونۇر» نىڭ ئاستى بىلەن
ئۈستىنىڭ تىك ئارىلىقى 15 مېتىر كېلىدۇ. بۇ «تونۇر» -
كراتىر (ئۆچكەن) ۋولكاننىڭ ئاغزى) بولۇپ، ناھايىتى ئۇزاق يەر
تارىخىي دەۋرىگە ئائىت تەبىئەت ھادىسىسى بولۇشى مۇمكىن.
كىشىلەر ھازىر بۇ يانار تاغ ئاغزىنىڭ ئورنىنى ئۇنتۇپ كەتتى.

17. يېنىك ئاتلېتىكا ماھىرى ۋە سازچى ئابدۇلبارى

ئاتۇش ئېكىسپاق باشلانغۇچ مەكتەپ قۇرۇلغانلىقىنىڭ 100 يىللىقىنى خاتىرىلەشكە تەييارلىق كۆرۈش ئىشخا-
نسى 1985- يىلى تۈزگەن «مەشئەل»
ژۇرنىلىغا مەرھۇم سەيپىدىن ئەزىزنىڭ
«ئاتۇشتا ئىككىنچى قېتىم مائارىپچى-
لىق ھەرىكىتى» ناملىق ماقالىسى يېسىل-
غان. بۇ ماقالىدە مەرھۇم سەيپىدىن
ئەزىزى «مەن تېجەن مەكتىپىگە مۇدىر

ھەم مۇئەللىم بولۇپ تەيىنلەندىم. يەنە تۆركۈللۈك ئابدۇلبارى ۋە
ئابدۇرېشىت دېگەن ئىككى ئوقۇتقۇچى بار ئىدى» دېگەن.
ئابدۇلبارى 1908- يىلى ئاتۇش تۆركۈل كەنتى ئازنا
مەسچىت ئالدىدىكى مەھەللىدە ئولتۇرۇشلۇق غوجى ئاخۇن قارىم
ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ ئۆسمۈرلۈك ۋە ياشلىق دەۋرىدە ئۆز
يۇرتىدىكى مەكتەپلەردە ئوقۇغان، مەمتېلى ئەپەندىنىڭ ئاتۇشتا
ئېلىپ بارغان ئىككىنچى قېتىملىق يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىگە
قاتناشقان. ئابدۇلبارى ئوڭۇش بىر قىتىملىق مۇئەللىملەر يېتىشتۈرۈش
كۇرسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، تېجەندە ئېچىلغان مەمەتھاجىم
نامىدىكى مەكتەپكە ئوقۇتقۇچى بولغان. ئۇ تۈرلۈك تەرەپلەردە
يېتىلىپ، كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، كېيىنكى مەزگىللەردە
تۆركۈل، سۈتتاغدىكى مەكتەپلەردىمۇ دەرس ئۆتۈپ، مەمتېلى
ئەپەندىنىڭ ئىلغار ئىدىيىسىنى، تەرەققىيات، ئازادلىق،
ئويغىنىش ھەققىدىكى ئەقىدىلەرنى ئوقۇغۇچىلارغا سىڭدۈرگەن.

بىرنەچچە يىل ئىلگىرى ئالتىن ئاتۇش خەزىنىچى مەھەللىسىدە ئولتۇرۇشلۇق ئىمام مۇھەممەت (يېقىندا ۋاپات بولدى) ئابدۇلبارى توغرىسىدا ماڭا مۇنداق سۆزلەپ بەرگەن: «... ئۇستازىمىز ناھايىتى رەتلىك، پاكىز كىيىنىدىغان ۋە بىزگىمۇ پاكىز، رەتلىك كىيىنىشنى تەۋسىيە قىلىدىغان پىداگوگ ئىدى. ئۆزى بەك چاققان بولۇپ، ئېگىزگە سەكرەش، يىراققا سەكرەشتە ئاجايىپ ماھارەت كۆرسىتەتتى. ئۇستازىمىز ھەريىلى قەشقەر قىزىل دەرياسى بويىدا ئۆتكۈزۈلىدىغان مۇسابىقىلەردە، ئېگىزگە سەكرەش ۋە يىراققا سەكرەشتە كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان نەتىجە يارىتىپ، بەتىگە، رەختى، سائەت قاتارلىق ماددىي بۇيۇملار بىلەن مۇكاپاتلىناتتى. ئۇستازىمىز يەنە مۇزىكا ۋە چالغۇ ئەسۋابلىرىنى ياساشتىن سىرت، راۋاب، چاڭ قاتارلىق سازلارنى چېلىشقا ماھىر ئىدى. ئۇ دائىم دەرىستىن چۈشكەندە چاڭ، راۋاب، ئىسكىرىپكا قاتارلىق سازلارنى چېلىپ بېرىپ، بىزنى ئۆگىنىشكە يېتەكلىگەن. ئۆزى چالغۇ ئەسۋابلىرىنى ياساشقا ماھىر ئىدى. ئۆزى ياسىغان راۋاب، چاڭ، دۇتارنى بىزگە كۆرسىتىپ ۋە چېلىپ بېرىپ، قانداق ياساش ئۇسۇلىنى دەپ بەرگەن. راۋابنى خەلق ئاھاڭىغا سېلىپ چالسا، ئەتراپىغا نۇرغۇن كىشىلەر توپلىشىپ ئاڭلاپ، «ئابدۇلبارىنىڭ قولى گۈل، ئۇنى بۇلبۇل» دەپ ماختايتتى. ئۇستازىمىزنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ يېنىك ئاتلېتىكىدا ماھىرلىقىنى ماختاپ «ئايروپىلان» دەپ تەخەللۇس قويغاندا، ئۇستازىمىز تۆۋەندىكى نەزمنى تۈرگەن:

ماڭا لەقەم قويدى «ئايروپىلان» دەپ ئىرقى ئاداشلارم،
خۇدا نېسىپ قىلسا ئۇچارمەن ھاۋادا دائىم.
خۇراپات، نادانلىقتا ئۆتەرمۇ مىللەت، خۇداغا يەتسە ئاھىم،
لەيلۇناھاردا قازاندەك قاينىدى شۇڭا بۇ ۋىجدانىم.»

1938- يىلى شېڭ شىسەي شىنجاڭ دائىرىسىدە ئىلغار پىكىرلىك كىشىلەرنى تۇتقۇن قىلغاندا، ئاتۇش باغئېرىقلىق نىيازچوڭ ئىسىملىك ھۆكۈمەت ئادىمى ئابدۇلبارىنى تۇتۇش ئۈچۈن بىرقانچە چېرىكنى باشلاپ، ئۇنىڭ دەرۋازىسىنى قاققان. ناھايىتى سەزگۈر ئابدۇلبارى ئۆز بېغىنىڭ يەتتە پاختە ئەنجان تېمىدىن راۋابىنى چىشلەپ، تېز سەكرەپ چىقىپ كەتكەن. ئۆيدىكىلەر دەرۋازىنى ئېچىپ بەرگەندە، نىيازچوڭ ئۆيىنى ئاخشۇرۇپ تاپالمىغان. ئابدۇلبارى شۇ قاقچانچە مارالبېشىغا بېرىپ تۇغقانلىرىنىڭكىدە بىر يىل يوشۇرۇنۇپ ياتقان. ئابابەكرى ئاخۇن دېگەن تۇغقىنى ئۇنى مۇزداۋان يولى بىلەن غۇلجىغا ئېلىپ كەتكەن. ئۇ قەشقەرلىك مۇھەممەت ھاجىمدىن ئەينەكچىلىك ھۈنرىنى ئۆگىنىپ، ئەينەكچىلىك بىلەن جان باققان. ئابدۇلبارى 1948- يىلى غۇلجىدا 40 ياش ۋاقتىدا قازا قىلغان.

18. جامائەت ئەربابى، شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپ

ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 1900- يىلى ئالتىن ئاتۇشنىڭ سۇنتاغ كەنتى تېرەك ئالدى مەھەللىسىدە ئولتۇرۇش لۇق تىجارەتچى يۈسۈپ ھاجىم ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ ئۆز مەھەللىسىدىكى مەكتەپلەردە ئوقۇش بىلەن ئۆسمۈرلۈك ھاياتىنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، «قۇرئان كەرىم»نى يادلاپ، 17 ياشقا كىرگەن 1917- يىلى

خەتمىدىن ئۆتكەن.

يۈسۈپ ھاجىم ئۆز ئوغلنىڭ خەتىدىن ئۆتكەنلىكىدىن خۇشال بولۇپ، ئايالى زىننەتخان بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئۇنى 1918- يىلى ھىندىستاننىڭ ئۆز دەۋرىدىكى بىلىم مەركىزى دېھلى شەھىرىگە ئوقۇشقا يولغا سالغان. ئابدۇرەھمان يۈسۈپ دېھلىگە بارغاندىن كېيىن، تىل ئۆتكىلىدىن ئۆتۈپ، مەدرىسە ئىمتىھانغا قاتناشقان. ئۇ مەدرىسە ئىمتىھاندىن ياخشى باھا بىلەن ئۆتۈپ، دېھلىدىكى «دىۋەنە» مەدرىسەسىدە بەش يىل ئوقۇغان؛ داۋاملىق يۇقىرى بىلىم ئېلىش مەقسىتىدە، 1923- يىلى سەئۇدى ئەرەبىستاننىڭ ئۆز دەۋرىدە مەشھۇر «ئۇمۇ قۇرئە مەدرىسەسى» دە سەككىز يىل بىلىم ئاشۇرغان. بۇ جەرياندا، ئابدۇرەھمان يۈسۈپ ئەرەب، پارس، ئوردو تىللىرىنى ناھايىتى ياخشى ئۆزلەشتۈرگەن، سەئۇدى ئەرەبىستان ئالىملىرىنىڭ نوپۇزلۇق تەپسىرلىرىنى ئاڭلاپ، بىلىم سەۋىيىسىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرگەن. ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 1931- يىلى مىسىرنىڭ ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىككى يىل بىلىم ئاشۇرۇپ، 1933- يىلى سەئۇدى ئەرەبىستانغا قايتىپ كېلىپ، ھەج پائالىيىتىگە تەييارلىق قىلغان. بۇ ۋاقىتتا، ئۇنىڭ ئىنىسى ئابدۇكېرىم قارىي ھەج قىلىش ئۈچۈن سەئۇدىغا بېرىپ، ئاكىسى بىلەن كۆرۈشكەن، ئارقىدىنلا ئانىسى زىننەتخاننىڭ ئالتىن ئاتۇشتا قازا قىلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ، كۆپ ھەسرەت چەككەن ۋە ئانىسىغا ئاتاپ ئىنىسى بىلەن ھەج قىلغان.

ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 1934- يىلى غوجى نىيازھاجى رەھبەر-لىكىدىكى قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ قوزغىلاڭچى قوشۇنىنىڭ قەشقەرگە كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، قوزغىلاڭنى مەدھىيىلەپ سەئۇدى ئەرەبىستاندا، ھىندىستاندا تۇرۇپ، نۇرغۇن ئەزىملەرنى

يازغان. ئۇ بارلىق نەزەملىرىنى توپلاپ تۈزگەن «كۆز يېشىم رېئالىسى» ناملىق ئەسەر 20 بەت، 100 كۆپلەت (400 مىسرا) نى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئەسەرنىڭ ئاخىرقى قىسمىدىكى مەرسىيە ئانىسىنىڭ ۋاپاتىغا ئاتالغان. خۇراپاتلىق ۋە ئىتتىپاقسىزلىقنى تۈگىتىش، ۋەتەنپەرۋەرلىك، قوزغىلاڭ مېۋىلىرىنى قوغداش قاتارلىق مەزمۇندىكى نەزەملەر يېزىلغان بۇ ئەسەر 1934-، 1935- يىللىرى ھىندىستاننىڭ دېھلى شەھىرىدىكى خوجا پىرىس مەتبەئەسىدە نەشر قىلدۇرۇلۇپ تارقىتىلغان. قولۇمدا ساقلاقلۇق بىر پارچە «كۆز يېشىم رېئالىسى» ناملىق ئەسەرنىڭ ئەسلىي نۇسخىسىنىڭ بىرىنچى باش ۋارىقىغا «ئابدۇرەھمان بىننى ھاجى يۈسۈپ، مەرھۇم كاشىغەرى ئارتۇچ، ئەپى ئاللاھ ئەنھا ئەلبارى» دەپ يېزىلغان. بۇ ئەسەر كلاسسىك ئۇسلۇبتا يېزىلغان بولۇپ، ئاۋۋال ئاللاھ ھەمدۇسانا، ئارقىدىن رەسۇلۇللاغا مەدھىيە، تۆت چاھارىغا مەدھىيە ئوقۇلغان. ئەسەر ئىچىدىكى تېكىست ئاخىرىدا: «بۇ قەسىدە مەرسىيەمنى جانىم ئانام مېھرىبانىمنىڭ ۋاپات بولغانلىق خەۋىرى كېلىپ، ئاھ - پىغاندا ھەرەم شېرىپتە يازدىم، ئابدۇرەھمان» دېيىلگەن. شائىر ئابدۇرەھمان ئانىسىنىڭ ۋاپاتىغا ئاتاپ يازغان مەرسىيە مەزكۇر ئەسەرنىڭ ئىچىدە ئىككى ئورۇندا كۆرۈلىدۇ. تۆۋەندە، بۇ ئىككى پارچە مەرسىيەنىڭ كېيىنكىسىنى مىسال كەلتۈرىمەن.

تۇرۇڭ بىز ياد ئېتىپ، مەشۇق خانىمىزغا يىغلاينىڭ،
تولا پەرياد قىلىپ، مەھبۇبە جانىمىزغا يىغلاينىڭ.
بۇ دۇنيادىن يىراق كەتكەن، غەرىبىلەردىن پىراق كەتكەن،
باقا جايىغا يەتكەن قىبلىگامىزغا يىغلاينىڭ.
دىلىم نازۇققا ئوت ياققان، ياشىمنى قاندەك ئاقتۇرغان،

ئاتۇش (1)

يۈرەكنى چاكۇچاك قىلغان مازارىمىزغا يىغلاينىڭ.

..... پىراقىدە،

..... دەرگايمىزغا يىغلاينىڭ.

زېمىن - ئاسمان كېچە..... مۇسبىتىدە،

ئوقۇرلەر يادە پەرىزگاھىمىزغا يىغلاينىڭ.

ھەمە ئالەم ۋە تەلەپلەر مازارىدە دۇئا قىلغان،

يەنە ئېيتقاي بۇ مېھماندار خانىمىزغا يىغلاينىڭ.

بۇ ئەخلاقى مۇكەررەمنىڭ ئادابى ۋە ئەقلىنىڭ،

ھەممە ئەركانلىرى ئەيتۇر، بۇ بانىمىزغا يىغلاينىڭ.

سىرت^① باغدا بۆلبۈللەر ۋە گۈللەر زار - زار يىغلاپ،

تۇرۇرلەر ئاھلاپ ئول باغبانىمىزغا يىغلاينىڭ.

ۋاق - ۋاق^② ئۆستىڭى بويىدا، بوستان - گۈلىستانلەر،

زىمىستاندەك تۇرۇپ ئەيتار بۇ ساقىمىزغا يىغلاينىڭ.

ئارتۇچ كەنتىدە كۆپ ھۇشمىدانلەر ھۇرۇردا،

بۇلارغا مەشرۇتتە پادىشاھىمىزغا يىغلاينىڭ،

خۇسۇسا ئەقربالەر دەردىغە يۈزىڭ دۇر جانىم،

.....

.....

يەنە ھەققە..... يىغلاينىڭ.

قىرىق توققۇز يىلىدە بىرىڭ ئۈچ يۈزدىن كېيىن،

شىبى قەدىدە كەتكەن جان ئانىمىزغا يىغلاينىڭ.

يەنە شۇل يىل مۇرەككىك رەجەب ئايدە ۋاپات قىلغان،

قېرىنداشىم زەلىمىخان ئاچىمىزغا يىغلاينىڭ.

بۇ دۇنيادىن شەھىد ئوتى شەھىدلەر جايىغا يەتتى،

① سىرت - ئالتىن ئاتۇش سۈنئەت كەنتىنىڭ غەربىدىكى ئورۇن.

② ۋاق - ۋاق - ئالتىن ئاتۇشتىكى يېزا.

جۇۋان ھالىتىدە كەنتى، شول جۇۋانلىقىغا يىغلايتىك.
ئەللى قول بۇ جانلارنى رەسۇللەرنىڭ مېھرابىدە،
بېھىش پىردەۋىستە شول ئىككى خانىمىزغا يىغلايتىك.

ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 1934 - يىلى ئاخىرى 34 ياش ۋاقتىدا
ئاتۇشقا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مەتبەلى ئەپەندىنىڭ يېڭى
مائارىپ ئىدىيىسىنى قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەن. ئوڭۇش پىرقىدا
ئېچىلغان مۇئەللىملەر كۇرسىغا قاتنىشىپ، مەتبەلى ئەپەندىنىڭ
ئىلغار ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلغان ۋە ئۇنىڭغا كۈچلۈك
ياردەمچىلىك رول ئوينىغان. ئابدۇرەھمان يۈسۈپ كېيىنكى
كۈنلەردە شېڭ سىيەننىڭ تۈرمىسىدە بەش يىل يېتىپ چىققان،
1944 - يىلى قوزغالغان ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى قىزغىن
قوللاپ - قۇۋۋەتلىگەن. گومىنداڭنىڭ ئاتۇشتىكى ھاكىمىيەت
ئورگانلىرى ئابدۇرەھمان يۈسۈپنى تۇتۇش ئۈچۈن كۆپ ھەرىكەت
قىلغان. ئۇ قەشقەر شەھىرىدە يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن. گومىنداڭ
بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ۋەكىللىرى تۈزگەن بىتتىگە ئاساسەن شائىر
ئابدۇرەھمان يۈسۈپ يوپۇرغا ناھىيىسىگە مۇئاۋىن ھاكىم قىلىپ
تەيىنلىنىپ، گومىنداڭنىڭ قاتتىق نازارىتى ئاستىدا بىر مەزگىل
ئىشلىگەن. «11 ماددىلىق بىتتىم» نىڭ ئەمەلىيلىشىشىنى
تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى قەشقەر ۋىلايىتىگە كەلگەندە، ئەخمەتجان
قاسىمى شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپكە گومىنداڭدىن خەۋپ
كېلىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ قەشقەردە داۋاملىق خىزمەت ئۆتۈشىگە
بولمايدىغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۆزى بىلەن بىرگە ئېلىپ
كېتىپ، غۇلجىدا نەشىر قىلىنىدىغان «ئىتتىپاق ژۇرنىلى» غا
خىزمەتكە قويغان.

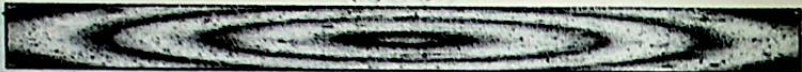
شىنجاڭ تىنچلىق بىلەن ئازاد بولغاندىن كېيىن، ئابدۇ

رەھمان يۈسۈپ 1950- يىلى لەنجۇدا ئېچىلغان غەربىي شىمال بىيۇرو كادىرلار مەكتەپتە بىر يىل ئوقۇغان. ئۇ 1951- يىلىدىن 1955- يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە چۆچەك ۋىلايەتلىك خەلق ئىشلار ئىدارىسىدە ئىشلىگەن، 1956- يىلى قەشقەر ۋالىي مەھكىمىسى سودا - سانائەت باشقارمىسىنىڭ مەسئۇلى، 1956- يىلىدىن 1958- يىلىغىچە قىزىلسۇ ئوبلاستلىق قول سانائەت ئىدارىسىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ ئىشلىگەن. شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپ 1958- يىلى قارىلىنىپ، ئوپالدا بىر يىل رىجىمدا ئەمگەك قىلغان، 1959- يىلى قىزىلسۇ ئوبلاستلىق سودا ئىدارىسىنىڭ دەرۋازا قاراۋۇلى قىلىپ قويۇلغان. ئۇ 1961- يىلى ئايالىنىڭ يۇرتى بۈگۈر ناھىيىسىگە كېتىپ، بۈگۈر ناھىيىسىنىڭ قارنۇاغ يېزىسىغا قاراشلىق قارا دۆڭ دېگەن ئورۇندا 1964- يىلىغىچە دېھقان بولۇپ ئىشلىگەن، 1964- يىلى ئايالى بىلەن ئۈرۈمچىگە چىقىپ كەتكەن. ئۇ 1980- يىلىنىڭ باشلىرىدا ئاقلىنىپ ئاپتونوم رايونلۇق سىياسىي كېڭەشنىڭ ئەزاسى بولغان، 1986- يىلى 8- ئاينىڭ 27- كۈنى 83 ياشتا ئالەمدىن ئۆتكەن.

شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپ كۆپلىگەن ئەسەر يازغان بولۇپ، نەزىملىرىدىن «ئەسلەيمەن»، «ئاڭلاش كېرەك» (1948- يىلى «غۇلجا گېزىتى» دە بېسىلغان)، «كەرەملىك باغلارمىنى ئەسلەيمەن»، «ئەسكەردۇر» (1948- يىلى «غۇلجا گېزىتى» دە بېسىلغان)، «ئويلا»، «ئالغا»، «دىلدار ئىكەن چۆچەك» (1949- يىلى «چۆچەك گېزىتى» دە بېسىلغان)، «ئۈچ مۇھىم خىسلەت» (1949- يىلى «چۆچەك گېزىتى» دە بېسىلغان)، «شىخەنزىنى كۆرگەندە» (شېئىرىي داستان) بار؛ ئاتۇش ھاياتىدىن ئېلىنغان (نامى يوق) ئەدەبىي ئەسەرنىڭ ئۈچ باب يېزىلغان. تۆۋەندە، «دىلدار ئىكەن چۆچەك» ناملىق نەزمىنى كۆرەيلى.

ۋەتەندە ئەڭ كېلىشكەن باغ ئىكەن، گۈلزار ئىكەن چۆچەك،
 بۈيۈك، مەشھۇر چىمەنلىك تاغى، بۇلبۇلزار ئىكەن چۆچەك.
 شىمالدا ئۇ، غۇلاچ ئارتىپ جەنۇبىدا كەڭ ئىمىل،
 گۈزەل، خۇشبۇي ھاۋاسى بىرلە ئەلگە يار ئىكەن چۆچەك.
 ئۇنىڭ كەڭ سەھنىسىدە يەلپۈنۈش بىللە ئۇسسۇل ئويناپ،
 يېتىشكەن بويى نازۇك چۆپلىگە خۇشتار ئىكەن چۆچەك.
 ياز بۇ سەبىزئارلىق سەھنىسىگە بىر نەزەر سالساڭ،
 نە يەڭلىغ قوزا- تايلا سەكرىشىپ ئوينار ئىكەن چۆچەك.
 بۇ يايلاۋ قىزلىرى قۇيسا ئەگەر قىمىز شارابىدىن،
 ئىچىپ مەستانە بول، مەستانىگە دىلدار ئىكەن چۆچەك.
 تىزىلغان ئۇنچىلەردەك، نازىنىلەر كۆپ ئەدەپ بىرلەن،
 ئۆتۈپ تۇرسا كۆرۈڭدە بىلكى شەھرىيار ئىكەن چۆچەك.
 كېلەيلى قەھرىمان ئەجدادلىنىڭ ئىزلىرىن باسقان،
 باھادۇر خەلقى بىرلىك بابىدا ھەمكار ئىكەن چۆچەك.
 رەھىمسىز مۇستەبىتلەرنىڭ ئالەملىك دەردلىرىن ئەسلا،
 ئۇنتۇماستىن ئۇلارنىڭ زەربىگە تەييار ئىكەن چۆچەك.
 مائارىپ باغچىسىنىڭ گۈللىرى (ئەۋلادلىرى) بىرلەن،
 ئىلىم بابىدا غەپلەت ئۇيقۇسىدىن بىدار ئىكەن چۆچەك.
 ھەقىقىي خەلقچىللىق يولىدا پولات بولسۇن بۇ ئەۋلادلار،
 ئۇلۇغ، ياخشى ئۇستازلار بىلەن غەمخار ئىكەن چۆچەك.
 بۇ ئۇستاز ئەرۋخاننىم قەھرىمانىمىلەرگە بۇ جاننىم،
 پىندا بولسۇن، بۇلار ئەۋلادلىك ھوشيار ئىكەن، چۆچەك.
 جەنۇبتىن بۇ شىمالغا ھالە ئېيتىپ يۈسۈپى كەلدىڭ،
 جەنۇبىنىڭ ھالىغا سەن ئېيتىمساڭمۇ زار ئىكەن چۆچەك.
 جەنۇب دەپ يىغلىساڭ ئويلاپ، ياشىڭ دەريا كەبى ئاققاي،
 نىتەيكىم، سەبىرە قىلماق بارچىگە دەركار ئىكەن چۆچەك.

شائىر ئابدۇرەھمان يۈسۈپ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىيات سەھنىسىدە تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلى تېگىشلىك ئورۇنغا قويۇپ تونۇشتۇرۇلغان تارىخىي شەخس. مەن ئۇنىڭ قىسقىچە ھايات خاتىرىسىنى دەسلەپكى قەدەمدە ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھۇزۇرىغا سۈندۈم.

19. دېموكراتىك زات ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى

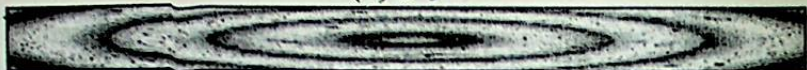

دېموكراتىك زات ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى 1915- يىلى ئاتۇش نىڭ بويامەت كەنتىدىكى مەخسۇت ئاخۇن خەلپىتىم ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، 2000- يىل 6- ئاينىڭ 30- كۈنى ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ يەتتە ياشقا كىرگۈچە ئائىلە تەربىيىسىدە بولغاندىن كېيىن، «خانلىق مەدرىسە» نىڭ مۇدەررىسى بولغان دادىسى مەخسۇت ئاخۇن

خەلپىتىم ئۇنى قەشقەرگە ئېلىپ كېتىپ، ئۆز يېنىدا تۇتۇپ، شۇ جايدا ئوقۇتقان. ئۇ ئوقۇش جەريانىدا ئۆتۈلگەن دەرىسلەرنى يۇقىرى سەۋىيە بىلەن ئۆزلەشتۈرۈپ، ساۋاقداشلىرى ئىچىدە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن. 1935- يىلى «خانلىق مەدرىسە» دىن قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنگە ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىش زۆرۈرىيىتى تۈپەيلى «خانلىق مەدرىسە» دە ئوقۇۋاتقان 400 نەپەر ئوقۇغۇچىلىرى ئىمتىھانغا قاتناشتۇرۇلغاندا، ئۈستۈن ئاتۇشلۇق مەرھۇم سەلەي داموللا ھاجىم بىلەن ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى ئىمتىھاندىن

ئۆتكەن بولۇپ، ئۈچ يىل قەشقەر دارىلمۇئەللىمىندە ئوقۇغان. ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدنىڭ ھىجرىيە 1356- يىلى (1937-، 1938- يىللىرى) يازغان ھەرقايسى پەنلەرگە ئائىت كونسىپىك دەپتەرلىرى بولۇپ، مەن ئۇ دەپتەرلەرنى كۆزدىن كەچۈرگىنىمدە، شۇ دەۋرلەردە قەشقەر دارىلمۇئەللىمىندە ئۆتۈلىدىغان پەننىي دەرسلەردىن ھېساب، گېئومېترىيە، جۇغرا- پىيە، فىزىكا، خەنزۇ تىلى قاتارلىق دەرسلەرنىڭ كونسىپىكلىرى ئىكەن. ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى بۇ كونسىپىك خاتىرىلىرىنى «ھىجرىيە 1356- يىلى زۇلقەدنىڭ 5- كۈنى يازدىم» دەپ مەلۇمات قالدۇرغان. 1937- يىلى قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ مۇدىرى ئابدۇقادىر سىدىق بولۇپ، شۇ دەۋردە قەشقەر دارىلمۇ- ئەللىمىنىڭ ئوقۇتۇش سەۋىيىسى يۇقىرىلىقى، ئوقۇغۇچىلارغا ئۆتۈلىدىغان ھەرقايسى پەنلەر مەزمۇنىنىڭ چوڭقۇر ۋە تەپسىلىي ئىكەنلىكىنى بىلدىم. ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدنىڭ ماتېرىيال- لىرى ئىچىدە خەنزۇچە يېزىقتىكى «قۇرئان كەرىم» كىتابى بولۇپ، بېسىلغان يىلى نامەلۇم. ئۇنىڭ خەنزۇچە ماتېرىياللاردىن پايدىلىنىش ئىقتىدارى بارلىقى مەلۇم. ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى نەۋائى، ئابدۇرەھمان جامى، شەيخ سەئىدى ئەسەرلىرىنىمۇ ئۆگەنگەن. دېمەك، بۇ زاتنىڭ ئەرەب، پارس تىللىرىنى پىششىق بىلىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ.

ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدى ھەم دىنىي، ھەم پەننىي مەلۇماتى يۇقىرى، شائىرلىقتىن خەۋىرى بار، يېتىشكەن ئالىم. ئۇ مەرھۇم زەينىل ئابدىدىن مەۋلەۋى داموللا ھاجىمنىڭ سىرداش دوستى ۋە سۆھبەتدەشى ئىدى. ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدنىڭ يازغان خاتىرىسىدىكى مەزمۇنلارنىڭ بىر بۆلىكى نەزم شەكلىدە بولۇپ، پارس ۋە ئەرەب تىللىرىدا يېزىلغان. ئۇيغۇر تىلىدا

يېزىلغانلىرىدىن «ئابدۇقادىر داموللا شەھىدۇل مەرھۇم» ناملىق ئابدۇقادىر داموللامنىڭ ھاياتى ۋە ئالىملىقى، ئۇنىڭ شېھىت بولغانلىقىغا ئېچىنىپ 1934-، 1935- يىللىرى يازغان نەسرىي بايانى بار. يەنە «ئۇششاقباش نېفىتلىكى ھەققىدە»، «قار ھەققىدە»، «يەركەنت ھەققىدە»، «قىزىل بويى ۋە ئوپالدىكى يەر تەۋرەش ھەققىدە»، «بېلىق ھەققىدە»، «بويامەت يۇرتى ھەققىدە»، «ئىلىم - ئىرپان، ھۆسنخەت ھەققىدە»، «ھەج سەپىرى زىيارىتى ھەققىدە»، «بورتالا ۋە ئۈرۈمچى سەپىرى ھەققىدە»، «يۇرت ھەققىدە»، «بويامەت مەسچىتىنىڭ سېلىنىش جەريانى ھەققىدە»، «بۇ دۇنيادا ياخشىلىق قىلىش ھەققىدە»، «قۇرئان سۈرىلىرىنىڭ تەپسىرى، توغرىسىدا»، «بالىسى ئاتىكەمگە نەزم شەكلىدە ئەۋەتىلگەن خەت» قاتارلىق نەزىملىرى بار. بۇ نەزىملەردىن بىر قىسمىنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھۇزۇرىغا سۈنۈشنى لايىق كۆردۈم.

بويامەت يۇرتى ھەققىدە

بۇ بويامەت كەنتى بولسا ياخشى يۇرتتۇر،
بۇ يۇرت خەلقىنىڭ ئەخلاقى تۈزدۇر.
بۇ يۇرتنىڭ كوپا - يوللىرى بەك چىرايلىق،
بۇنى كۆرگەن كىشى ھەيران قالارلىق.
بويامەت كەنتى ئۇزۇن سوزۇلغان،
بۇ كەنت ئەسلىي يار بويىغا قورۇلغان.
بۇ كەنت نامى «يار بويى» دەپ ئاتالغان،
شۇڭا بۇ كەنت بويامەت دەپ ئاتالغان.
بويامەت زېمىنى كۆپ ياخشى مۇنبەت،
بۇ يۇرت ئەتراپلىرى ھەر خىل زىرائەت.

بويامەت كەنتىنىڭ نوپۇسى كۆپتۇر،
جەمئىي نوپۇس سانى ئۈچ مىڭدۇر.

تۇغۇلدۇممەن، بويامەت بۇ ۋەتەن ئەسلىدە،
مىڭدە ئۈچيۈز ئوتتۇز تۆت تارىخى ھىجرىيىدە^①.
بۇ بويامەت كەنتىدە ئۆستۈم ئەجەب ياخشى مەنزىل،
بۇ مۇزى خەلقلىرى تولا لەتىپ ئېتىقاد دىندە.
بويامەت كەنتىدە بولۇپ، يېشىم يەتتى يىگىرمە ئۈچكە،
ۋاپات تاپتى دادام مەرھۇم بۇ دەۋرانىدە ھالەتتە.
يېتىم قالدىم بۇ يۇرتتە ئەي خالايق ئۆستۈم يېتىملىكتە،
ئانام مەرھۇمە قىلدى تەربىيەنى ماڭا ئۇشبۇ يۇرتتە.
دادام مەرھۇم ۋاپات بولدى ياشى سەكسەن ئالتىدە،
خۇدا رەھىم قىلغاي ئاتامگە ھەم گۇناھى مەغپىرەت ئاستىدە.
بۇنىڭدىن كېيىن بىرنەچچە يىل ئۆمۈر كۆردى ئانام مەرھۇمە.
ۋاپات بولدى ئانام مەرھۇم سەكسەن يەتتە ياشىدە.
خۇداۋەندا كېرەملىك پادىشاھسەن ھەم رەھىمداردۇرسەن،
ئاتامگە ھەم ئانامگە رەھىم قىلغىل ئەي خۇدا غاپپار ھەققىدە.
بۇ مەرسىيەنى مەن ئەيتقان دادام مەرھۇم ۋاپاتىدە،
بۇ ئەيتقان مەرسىيە قالسۇن ئاخىرلەر يادىكارىدە.
بۇڭا ئايغاق قىلدى، مەن تارىخنى سەن بىلىپ قوبىغىل،
بۇنى بىلگىل بۇرادەر ئۈچيۈز ئەللىك يەتتە ھەم مىڭدە^②.
بۇنى يېزىپ قويغان يىگىرمە ئالتە ياشىمىدە،
بۇنى بىلگىل بۇرادەر ۋاقىپلانغىن مەرسىيەمگە كىچىكلىكتە.

① مىلادىيە 1915-، 1916- يىللىرى.

② مىلادىيە 1938-، 1939- يىللىرى.

ھۆسنخەت ھەققىدە

ھۆسنخەت شۇنچە چىرايلىق نازىنىن گۈلزارىدىن،
 ئايغا ئوخشاش يورۇتار بۇ كېچەنى ئەنۋارىدىن.
 گۈل ئېچىلغانى ھامان پۈتكۈسىدۇر ۋەختى غازاڭ،
 بۇ گۈلستان زادىلا ئۆزگەرمىدى گۈلزارىدىن.
 ھۆسنخەت دائىم چىرايلىق گۈل ئېچىلغان ۋاقتىدەك،
 سەن كۆرۈپ بىلگىل بۇ گۈلنى، بۇ گۈلستان زارىدىن.
 ھۆسنخەت نەپىس ئىلىمدۇر ئەي بۇرادەر سەن ئۆگەن،
 بۇ ئىلىم بولسا زۆرۈردۇر سەن بىلىپ قوي ئىلىمدىن.
 بۇ ئىلىمنىڭ قەدىرىنى بىلمەس نادان، ئاخماق، ساراڭ،
 ئىلمى خەت سابىت قىلۇر دىن ئىلىمنى ئىرپاندىن.
 ئىلمى خەت ئىجاد قىلىنغان نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرى،
 ئەسلىي خەت مىراس قالغان ئەنبىيا ئىلياس ئەلەيھىسسالامدىن.
 سەن تونۇپ قويغىل بۇرادەر بۇ ئىلىمنىڭ ئەسلىنى،
 بۇ ئىلىم بولسا پەزىلەت خىسلىتى گۈلزارىدىن.
 ئەي خالايق تەرغىب ئەيلە ئەھلى ئەۋلادلارنى ھەم،
 سەن ئوقۇتۇپ قويغىل ئەمدى بالا - چاقانى ئىلىمدىن.
 ئىلىم - ئىرپانگە مەئنىدۇر ئەي بۇرادەر ئىلمى خەت،
 سەن ئۆگەنگىل ئۇشبۇ خەتنى بۇ پەزىلەت ئىلىمدىن.
 ئىلىم ئوقۇتۇش ھەركىمگە پەرزىدۇر ئەر - ئاياللار جۈملىگە،
 سەن بىلىپ قوي ئۇشبۇ پەرزنى ئەي بۇرادەر ئىلىمدىن.
 ئەمرى قىلدى ئىلمى ئوقۇشقا ئالەم غەيىپ،
 سەن ئادا قىلغىل بۇ پەرزنى ئەي خالايق ئىلىمدىن.
 ئىلىم دۇنيادە ئەزىزدۇر ئاخىرەتتە ھەم شەرەپ،

سەن بىلۈرسەن ئاخىرەت دۇنيادا بولغان ئەمىردىن.
 ئىلىم ئۆگەنگىل ئەي بۇرادەر، ئىلىم دۇنيادە ئەزىز،
 ئىلىمنى بىلگەن ئۇ قوۋم، قۇت شەۋكەت ئەھلىدىن.
 جۈملىدۇر ئەي خالايق نۇر زىيائىدۇر ئىلىم،
 بۇ زىيانى تەرك ئېتىش ياخشى ئىمەس ئىنساندىن.
 ئىلىم ئوقۇشكە ئەمرى قىلدى ئۇل رەسۇلۇللا ئۆمەتنى،
 ھەم خۇدانىڭ ئەمرىگە توغرا پەيغەمبەر ئەمىردىن.
 ئىلىمنى بىلگەن كىشى دۇنيا ۋە ئاقىبەتتە ھايات،
 ئەي خالايق سۈستە بولما ئىلىم ئوقۇشكە ئىلىمدىن.
 مەن يېزىپ قويدۇم بۇ ئەدەبىيات ئىلىم ۋە خەت ئىرپاندىن،
 سەن ئوقۇپ بىلگىل بۇرادەر بۇ پەزىلەت شاندىن.
 سەن تەلەپ قىل بۇ پەزىلىنى خالىسەن لىللا ئۈچۈن،
 بۇ زىياگە كۆپ دەلىل بار سۈننىتى قۇرئاندىن.
 سەن تەپەككۈر ئەيلەگىل ئىلىم ئوقۇش كۆپ نەپىدۇر،
 ئەي خالايق سۈستە بولماڭ سىز ئوقۇشقا ئىلىمدىن.
 ئەي خۇدا قىلغىل ھىدايەت ئىلىم تەھسىل ئۈچۈن،
 سەن ھىدايەت قىلمىساڭ ھاسىل بولالماي ئىلىمدىن.
 سەن ئۆزۈڭ قادىر بولۇرسەن ھەممە مەۋجۇدات ھەم،
 سەندىن ئۆزگە ھېچ كىشى قادىر ئەمەس ئەتاسىدىن.
 ئەي خۇدا ئەجرى ئىلىم بەرگىل بۇ مۆمىن بەندىگە،
 سەن كېرەملىك پادىشاھ قىلغىل دوخۇل جىناتىيەن.
 ئەي پەرۋەردىگار بۇ جاھانغا سەن ئىگە،
 رەھىم قىلغىل ھەممە مەۋجۇداتكە سەن كۆپ نەرسىدىن.
 مەن تامام قىلدىم سۆزۈمنى ئىلمى خەت مەدھىيىسىدىن،
 مىڭ دە تۆت يۈز ئىككى ئالتە ھىجرىيە تارىخىدىن.
 جۈملە ئىشنى بىلۈر بولساڭ يېتىشكەيسەن كامالەتكە،
 ئەگەر بىلسەڭ ئۇ ياخشى ئىشنى بىلۈرسەن بۇ پەزىلەتتىن.

ئاتۇش (1)

ئابدۇكېرىم ھاجى مەخسۇدنى بايقاشتا كېچىككەن بولساق
مۇ، نەسرې ۋە نەزمىي شەكىلدەكى تۈرلۈك مەلۇماتلىرى ئارقىلىق
ئۇنىڭ يېتىشكەن تالانت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

20. مەشھۇر چېلىشچى ئابلىز قاسىم (ئابلىز كاللىچى)

ئابلىز قاسىم 1918-يىلى
ئاتۇش تۆركۈل ساراي بويىدا
قاسىم ئاخۇن ئائىلىسىدە دۇنياغا
كەلگەن بولۇپ، ھازىر قورغاس
ناھىيىسى روشەنباغ كوچىسىدا
ئولتۇرۇشلۇق. ئابلىز قاسىم
ئۆسمۈرلۈك، ياشلىق چاغلىرىنى
ئۆز يۇرتىدا دېھقانچىلىق قىلىش،
ئوقۇش بىلەن ئۆتكۈزگەن. مەن
2002-يىلى ئابلىز قاسىم بىلەن

ئۇنىڭ قورغاستىكى ئۆيىدە كۆرۈشكەندە، ئۇ ھايات خاتىرىسىنى
تۆۋەندىكىچە ئەسلىدى:

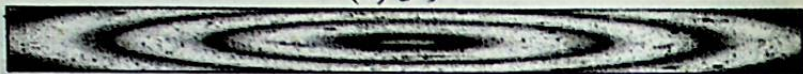
مەن ھازىر 84 ياشلىق بوۋايغا ئايلىنىپ قالدىم. ھايات
دېگەن شۈكەن، ئۆمۈر توختاۋسىز سۈدەك ئاقىدىكەن. ئۆتكەن
كۈنلەرنى ئەسلىسەم، ئۇ ئىشلار تېخى تۈنۈگۈن بولغاندەك تۇيۇ-
لىدۇ. مەن موللا مەستان خەلىپىتىمدە ئىككى يىل ئوقۇپ
ساۋاتىمنى چىقارغان، مۇھەممەت رىزاھ (ئوڭىرئىلىق كىشى) دا
بەش يىل ئوقۇغان. دىنىي ۋە پەننىي مەكتەپتە يەتتە يىل
ئوقۇدۇم. مېنىڭ چېلىشچى ئىكەنلىكىم راست. ھاياتىمدا يېنىم

يەرگە تەگمىگەن (يىقىلمىغان). ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىمىدىن تارتىپ قوي، كالا باققۇچە بالىلار بىلەن چېلىشىپ تۇراتتىم. يۇرت ئىچىدىمۇ تەڭ دېمەتلىكلەر بىلەن چېلىشقان.

تۇنجى قېتىم كاتتا چېلىشىش سورۇنلىرىدىن 1933-يىلى ئاتۇشنىڭ باچاق سايدا چېلىشقان. ئۇ زامانلاردا يۇرتئازلىق، تەرەپپازلىق ئېغىر بولۇپ، ئاسانلا جېدەل چىقاتتى. باچاق سايدىكى چېلىشىش سورۇنىدا ئۈستۈن ئاتۇشلۇق بىر چېلىشچى بىلەن چېلىشتىم. ئۇ مەشھەدلىكلەر ئۈچۈن چېلىشىپ بېرىشكە كېلىشكەن ئىكەن. مەن ئۇنىڭ بىلەن خېلى ئۇزاق تۇتۇشۇپ، ئاخىر يانپاشقا ئېلىپ يىقىتتىم. مەشھەدلىك بىر بۆلۈك ئۇرۇشقاق كىشىلەر چىدىماي، ھۇرىيىپ مېنى ئۇرغىلى كەلدى. بۇ سورۇندا تۇرغان ئاتۇش ھەربىي قىسمىنىڭ باشلىقى ئەسكەرلىرى ئارقىلىق جېدەل چىقارغۇچىلارنى توسۇپ، مېنى يېنىغا چاقىرتىپ، تەڭگە پۇلىنى بېرىپ، تىنچ - ئامان قايتۇرۇۋەتتى.

2- قېتىم 1937-يىلى سىڭا قاش دېگەن ئورۇندا تۈزۈلگەن چېلىشىش سورۇنىدا ھاجى دېگەن كىشى بىلەن چېلىشىپ، ئۇنى يىقىتتىم. 3- قېتىم 1945-يىلى سۈنتاغ يېزىسىنىڭ «بەستەگىم» دە بولدى، بۇ يەردىكى چېلىشىشتا يۇرت ئىچىدىكى چېلىشچىلار بىلەن چېلىشىپ ئۇتۇپ چىقتىم. 4- قېتىم 1946-يىلى تۆركۈلنىڭ ئايغىدىكى «سالاتلا» دىكى نورۇز بايرىمىدا، ھەر يۇرتتىن كەلگەن چېلىشچىلار بىلەن تۇتۇشۇپ، ئۇلارنىمۇ يىقىتتىم. جېدەل بولمىدى، مۇكاپات ئالدىم. 5- قېتىم 1947-يىلى تۆركۈللۈك موللا ئىسلام بېدىك دېگەن كىشى بىلەن تۇتۇشتۇم. راستىنى ئېيتسام، ئۇ كىشى بەك چاققان، كۈچتۈڭگۈر ئىدى، ئۇنىمۇ يىقىتتىم. 6- قېتىم سۈيىدۇڭدە پاشا بەگھاجى ئىسىملىك بىر كىشى بىلەن چېلىشتىم. ئۇ مېنىڭ ئاتۇشتا

ئاتۇش (1)

چېلىشىپ يېنىم يەرگە تەگمىگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىكەن. بۇ يۇرتتا ئۇ داڭدار چېلىشچى بولغاچقا، مېنى كۆزگە ئىلماي، بازاردىكى دۇكان ئالدىدا چېلىشىمەن دەپ تۇرۇۋالدى. بازاردا ئادەم كۆپ بولغاچقا، دۇكاندارلار پاشا بەگھاجىغا نەسىھەت قىلىپ: «باشقا كۈندە چېلىشىش سورۇنى تۈزۈپ بېرەيلى. بۈگۈن سودا قىلىدىغان كۈن» دېسىمۇ ئۈنىمىدى. ئاخىر تۇتۇشۇپ قالدۇق، راسا سىقىپ كۆتۈرۈپ يەرگە بىر «ھۇ!» بىلەن ئۇرغان ئىدىم، پاتاققا بۆلىنىپ كەتتى. باشقىلار پاشا بەگھاجىنى ئېلىپ كەتتى. مەن ھاياتىمدا يېقىلمىغان دېيىشىمدە، يۇقىرىدىكى مەشھۇر چېلىشىش سورۇنلىرىدا يېنىم يەرگە تەگمىگەن. بۇنىڭدىن باشقا، ئۈستۈن ئاتۇشلۇق خەللاق مەشھۇر چېلىشچى بولۇپ، قايسىبىر يىلى ئالتىن ئاتۇشتا بىر چېلىشىش سورۇنى تۈزۈلۈپ، مەنمۇ ئۇ سورۇنغا بارغان. بۇ سورۇندا ئالتىن ئاتۇش تېجەنلىك بىر چېلىشچى خەللاقنى يىقتىقانىلىقىنى كۆردۈم...

مەن 2002- يىلى قورغاستىكى ئۆيىدە ئابلىز قاسىم بىلەن كۆرۈشكەندە، سەپسىلىپ قارىسام، ئۇ 85 ياشلىق كىشىدەك ئەمەس، يەنىلا ئۇنىڭ جىسمىدىن باتۇرلۇق روھى ئۇرغۇپ تۇرغان، 50 ياشلاردىكى تەبىئەت كىشىنىڭ سېمىسى كۆز ئالدىمدا گەۋدىلەندى. بۇ مەشھۇر چېلىشچى 2004- يىلى قازا قىلدى.

21. ئابدۇكېرىم موللا ھەيران ھاجى ۋە «مەھبۇس خاتىرىسى»

ئابدۇكېرىم موللا ھەيران ھاجى 1921- يىلى ئالتىن ئاتۇش مەشھەد بازار ئىچىدە ئولتۇرۇشلۇق موللا ھەيران ھاجى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، 1948- يىلى 8- ئاينىڭ 13- كۈنى مەشھەد كەنتىدە ۋاپات بولغان.

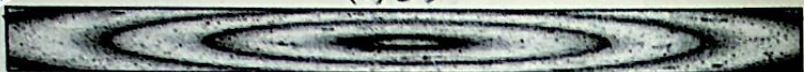

ئابدۇكېرىم موللا ھەيران ھاجى
1940- يىل 12- ئاينىڭ 25- كۈنى
شېڭ شىسەينىڭ ئاتۇشتىكى يەرلىك
ھاكىمىيەت ئورۇنلىرى تەرىپىدىن
قولغا ئېلىنىپ، 1944- يىل 6-
ئاينىڭ 9- كۈنى ئېغىر كېسەللىك
سەۋەبى بىلەن تۈرمىدىن قويۇپ
بېرىلگەن. ئابدۇكېرىم ئۆزىنىڭ ھايات
خاتىرىسى ۋە تۈرمىدە ئۆز بېشىدىن
ئۆتكۈزگەن كۈنلەرنى بايان قىلغان
قولۇمىدىكى 205 بەت قوليازما مىنگۇ-

نىڭ 37- يىلى (1948- يىلى) 5- ئاينىڭ 10- كۈنى يېزىپ
تاماملانغان. تۆۋەندە، ئۇنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى مەخسۇس نام
بىلەن تونۇشتۇرۇلدى.

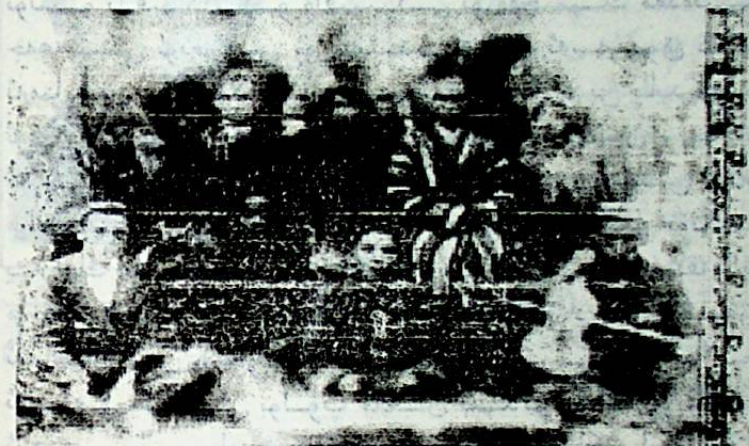
«مەھبۇس خانىرىسى»

مەن تۇغۇلۇپ 13 ياشقىچە ئائىلە تەربىيىسى ۋە مەھەللى-
دىكى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇدۇم. 1933- يىلى قەشقەر دارىلمۇ-
ئەللىمىنگە ئىمتىھان بېرىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئۈچ يىل
ئوقۇدۇم. 1936- يىلى ئۈرۈمچى دارىلمۇئەللىمىنگە قوبۇل
قىلىنىپ، ئوقۇش جەريانىدا ئىلغار ئىدىيىلىك ئوقۇتقۇچىلارنىڭ
تەربىيىلىشى بىلەن نەزەر دائىرەم كېڭىيىپ، ئىلغار ئىدىيىنى
قوبۇل قىلدىم. ئوقۇشنى تاماملاپ قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن،
قەشقەر مائارىپ ئىدارىسىنىڭ تەقسىماتى بويىچە مەكتەپ
ناھىيىسىدىكى مەكتەپنىڭ 5- سىنىپىغا سىنىپ مۇدىرلىق
خىزمىتىنى قىلدىم.

مەن ئۈرۈمچىدە ئوقۇش جەريانىدا ئىلغار ئىدىيە ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئالغان تەسىراتىمنى بۇ ناھىيىدىكى كىشىلەر ئارىسىغا تارقىتىش ۋە خەلقنى ئويغىتىش ئىرادىسىگە كېلىپ قارىغۇدەك بولسام، بۇ ناھىيىنىڭ مەدەنىي تۇرمۇشى تولىمۇ ئارقىدا، شۇ ۋاقىتتىكى ئۈرۈمچىنىڭ مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئويغىنىش ۋەزىيىتىدىن قىلچە ئەسەر يوق ئىكەن. ئەمما، مەن روھسىزلانماستىن، سەنئەت شەكلىدىن پايدىلىنىپ، ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلاردىن تەشكىللەنگەن سەنئەت گۇرۇپپىسىنى قۇرۇپ، ناھىيىنىڭ ئەمەلىيىتىنى چىقىش قىلغان ھالدا، ئىلغار ئىدىيىنى تەشۋىق قىلدىم. بىر مەزگىل ئۆتكەندە، يەرلىك ھاكىمىيەت ئورگانلىرى گۇمانلىنىپ، قەشقەردىكى مۇناسىۋەتلىك ئورگانلارغا مېنى چېقىشتۇردى. بۇ ئەھۋالغا ئاساسەن مەن «خەۋپلىك كىشى» بولدۇم. بۇ جەرياندا ئېغىر ئۆپكە كېسەللىكى بولۇپ قالغان ئىدىم. قەشقەر مائارىپ ئىدارىسى مېنى چاقىرتىپ كېلىپ، تەھدىت خاراكتېرلىك سۆزلەرنى قىلىپ، ئاتۇشقا تەقسىم قىلدى. ئاتۇشتىكى سەنئەتچىلەرنىڭ تەكلىپى بىلەن ئاتۇش سانائى نەفسىدە ئىشلىدىم. 1940-يىللاردا ئاتۇش ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىغا قارايدىغان يەتتە تولۇق ئىتتىدائىي مەكتەپ بار بولۇپ، مەن بۇ مەكتەپلەرگە ھەر 15 كۈندە بىر نۆۋەت كېلىپ، ئوقۇغۇچى - ئوقۇتقۇچىلاردىن تەشكىللەنگەن مەكتەپ سەنئەت گۇرۇپپىسىنى قۇرۇپ چىقتىم. بۇ چاغدا، 1940-يىللاردا چەت ئەلدە ۋە قەشقەردە ئوقۇپ، ئاتۇشتا سەنئەتنى راۋاجلاندۇرۇشقا تۆھپە قوشقان سەنئەتچىلەر - دىن ئەبەيدۇللا ھاجىيۇپ، قۇربان ئىبراھىم، روزى مۇھەممەت، مېرەھمەت سىيىت، ئابلا ئىسمائىل، ياسىن سەيدىن... قاتارلىقلار بار ئىدى. شۇ دەۋردە ئالتىن ئاتۇش ئۇيغۇر ئۇيۇشما زالىدا «ئېغىر

كۈنلەردە»، «يېتىمىنىڭ يېشى»، «سامساق ئاكام قاينايدۇ»، «غېرىب - سەنەم»، «تاھىر - زۆھرە» ناملىق سەھنە ئەسەرلىرىنى ئورۇندالغان.

بۇ، ئالتىن ئاتۇش ئۇيغۇر ئۇيۇشما سانائى نەفىسە ئارتىمىستىلىرىنىڭ 1940- يىلى چۈشكەن كوللېكتىپ سۈرىتى. ئالدىنقى رەت ئوڭدىن بىرىنچى كىشى قۇربان ئىبراھىم، ئۈچىنچى كىشى مېرەھمەت سىيىت.

شىنجاڭغا ھەربىي ۋە مەمۇرىي جەھەتتىن خوجا بولۇۋالغان جاللات شېڭ شىنەي ۋە ئۇنىڭ قولچوماقلىرى ھەرقايسى مىللەت ئارىسىغا زىددىيەت سېلىپ، ئۇنىڭ سىياسىتىگە ئازغىنە نارازى بولغان كىشىلەرنى تۈرمىگە قاماپ يوق قىلدى؛ بەزى نوپۇزلۇق كىشىلەرنى ناھەق قاماشتىن سىرت، ئەھۋالنى بىلمىگەن خەلققە «بۇلار خائىن، شۇڭا خائىن دەپ تىللاڭلار» دەپ ئىغۋاگەرچىلىك قىلدى. دېھقانلار ئېغىر ئالۋان - ياساق دەستىدىن خانىۋەيران

ئاتۇش (1)

بولدى.

مەن 1940- يىل 12- ئاينىڭ 25- كۈنى تۇتقۇن قىلىنىپ، قەشقەرنىڭ ياۋاغ دەرۋازىسى تېشىدىكى «ئادەم يەيدىغان قۇشخانا»غا قامىلىپ، 1941- يىل 5- ئايغىچە سوراقسىز ياتتىم. شۇ يىلى 5- ئاينىڭ 21- كۈنى ئەتىگەندە گۈندىپاي مېنى سوراقخانغا ئېلىپ چىقتى، بىر ئورۇندۇقنى كۆرسىتىپ «ئولتۇر!» دەپ ۋارقىردى. مەن ئولتۇرۇپ سوراقچىنىڭ شىرەسى ئاستىغا قارىسام، خامان كەبى دۆۋلەنگەن 50 — 60 كىشىلىك كىشەن تۇرۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ئىككى چىرىك سوراقخانغا كىرىپ، پۈتۈمگە كىشەن سالىدى. مەن «بىر يىلدىن بېرى مېنى سوراق قىلماي، ئەمدى كىشەن سېلىپ نەگە ئاپىرىدىغاندۇ؟» دەپ ئويلىدىم. شۇ ھامان بېشىمغا چاپان يېپىپ، مېنى ئېلىپ ماڭدى. دە، بىر ئۆيگە قامىدى. قارىسام، بۇ ئۆيدە 3 — 4 مەھبۇسنى بىر - بىرىگە كەينىنى قىلدۇرۇپ تام تەرەپكە قارىتىپ ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. مېنى ئېلىپ كىرگەن گۈندىپاي بىر - بىرىمىزگە قاراشقا، سۆزلىشىشكە رۇخسەت قىلىنمايدىغانلىقىنى ئاڭلايدۇرۇپ چىقىپ كەتتى. بىر سائەتكە قالماي، يەنە 10 چە مەھبۇسنى ئېلىپ كىردى. بۇ ئۆي توخۇننىڭ كاتتىكىگە ئوخشايتتى. مەن دەرھال تۈرمىنىڭ «ئىنتىزامى»نى بۇزۇپ: «بۇرادەرلەر، بىر - بىرىمىزنىڭ دىدارىنى كۆرۈپ ئولتۇرمايلى» دېدىم. دە، ھەممىمىز ئارقىمىزغا ئۇرۇلۇپ بىر - بىرىمىزگە قاراپ ئولتۇردۇق. بۇنى كۆرۈپ تۇرغان گۈندىپاي تۈرمە باشلىقىنى باشلاپ كىردى. تۈرمە باشلىقى ئەھۋالنى كۆرۈپ، ھېچنېمە دېمەي چىقىپ كەتتى. كەچقۇرۇن سائەت 6 ئەتراپىدا 21 مەھبۇسنى بىر - بىرىدىن يېتىلەپ چىقىپ، ئىككى ئاپتوموبىلغا ئولتۇرغۇزۇپ، ئاپتومو-

بىلىنىڭ ئۈستىنى بىر بىزىنىت بىلەن چۈمكەپ ئېلىپ ماڭىدى. ئاپتوموبىلنىڭ ئىچى دېمىق بولۇپ كەتتى، بىرقانچىمىز قەي قىلىپ ياندىرۇدۇق، ئاخىر بولالماي بىر بىزىنىتى ئېلىۋەتتۇق. قارىساق، چۈمبۈستىن ئۆتۈپ، بەش ئېرىق تەۋەسىدە كېتىپ بارغانكەنمىز. بىزنى ئېلىپ ماڭغان چېرىكلەر بىزگە كۆيۈنگەن بولۇپ: «ۋاي، بىزمۇ بىر بىزىنىتى ئېلىۋەتمەكچى ئىدۇق، تونۇش - بىلىشلەر ئۇچرىسا، سۆزلەشمەي ئولتۇرۇڭلار. ئەمدى ئۈرۈمچىگە بارغۇچە بىزىنىتىنى ياپمايمىز» دېدى. ئاپتوموبىل بۇ جايدا بىر ئاز توختىدى. ئارقىمىزدىن مەھبۇسلار ئولتۇرغان يەنە بىر ئاپتوموبىل كەلدى. مەن تونۇيدىغان كىشىلەردىن ئالتىن ئاتۇشلۇق ھەسەن مۇپتى ئاخۇنۇم، قەشقەر شەھىرىدىن سوپى بەگھاجى، قەشقەر شەھىرى ئۆستەڭ بويلىق تېۋىپ يۈسۈپ ھاجى، ئوردا ئالدى ئەلچىخانىدىن ساۋۇت تۈلكە، ساقچى ئىدارىسىدە ئىشلەيدىغان مەن تونۇيدىغان بىرقانچىسى باركەن...

بىز شۇ ماڭغانچە 6 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئۈرۈمچىگە يېتىپ بېرىپ، شېڭ شىسەينىڭ قاتمۇقات تۈرمىلىرىگە سولاندۇق. مەن ياتقان كامېردا ئۇيغۇر، قازاق، خۇيزۇ، رۇس، خەنزۇ، ئۆزبېكتىن ئىبارەت ھەرقايسى مىللەت كىشىلىرىدىن 12 مەھبۇس قالمالغان ئىدى. بىز شۇ قالمالغانچە ئىككى ئاي سوراقسىز ياتتۇق. بۇ كامېردىكى مەھبۇسلارنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى ئوخشاش ئەمەس ئىدى. بەزى مەھبۇسلارغا 15 - 20 كۈندە ئۆيلىرىدىن كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەك كىرىپ تۇراتتى. بۇ ئۆيىدە ياتقان مەندەك 5 - 6 مەھبۇسقا تاشقىرىدىن كىرىدىغان ھېچ نەرسە يوق ئىدى. تاشقىرىدىن كىرىدىغان كىيىم - كېچەك، تاماق قاتارلىق نەرسىلەرنى خەنزۇلار «سۇڭ دۇڭشى»، رۇسلار «پىردا - چى» دەيتتى. مەن كامېردىكى بىر نەپەر خەنزۇ مەھبۇستىن

پايقاق توقۇشنى بىر ئاي ئىچىدە ئۆگىنىۋالدىم...
 8- ئاينىڭ 18- كۈنى ئەتىگەندە، تۈرمىگە قارايدىغان بىر
 چېرىك كىرىپ «ئابدۇكېرىم دېگەن قايسىڭ؟» دېدى. «مەن»
 دېسەم، بېشىمغا چاپاننى يۆگەپ ئېلىپ ماڭدى. بىرنەچچە ئەگرى-
 بۈگرى كوچىلاردىن مېڭىپ، بىر ئۆيگە كىردىم. ئىككى نەپەر
 قازاق سوراقچى دەپتەر - قەلەم تۇتۇپ ئولتۇرۇپتۇ. مەن
 ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار قىسقىچە ئەنكىتىمنى ئالدى.
 ئارقىدىن تۈكى يوق سوئاللارنى سورىدى. بۇ، ئادەمنىڭ
 كاللىسىنى ئايلاندۇرىدىغان، كىشىنى كولدۇرلىتىدىغان سوئاللار
 ئىدى. مەن ئىنكار قىلىش بىلەن جاۋاب بەردىم. سوئال - سوراق
 ئىككى كۈن داۋام قىلىپ، يەنە كامېرغا قايتۇرۇلدىم. گۈندىپايلار
 كامېرنى 15 كۈندە بىر قېتىم ئاخشۇراتتى. سوراق، ئاخشۇ-
 رۇشلاردىن غەزەپلىنىپ يازغان تۆۋەندىكى نەزم ئىچىگە تۈرمىدە
 ئىشلىتىدىغان بىرنەچچە خەنزۇچە سۆزنى قوشۇپ قويدۇم.

دەرمەنلىكتە تىزىلغان نەزمىلەر

مەن غېرىب بېچارىنىڭ
 ھالىمنى سورىماس ھېچ كىشى.
 ئولتۇرۇپ زار يىغلىسام،
 زارىمنى ئىشتىمەس ھېچ كىشى.

ئاققارا ھەم سېرىقلار،
 بىر ئۆيدە ئون ئىككىمىز،
 مېھىر - شەپقەت ئاقىۋەت،
 بىر - بىرىگە قىلماس ھېچ كىشى.

ئايدا- يىلدا ئۆيلىرىدىن كەلسە،
«سۇڭ دۇڭشى» دەپ بىسات،
قولغا ئالغان ئامان،
كۆزىدىن ئاقار يېشى.

ئۆيلىرىنى ياد قىلىپ،
كۆيگەن جىگەر باغلىرى،
دەردىنى ئۆزى بىلۇر،
ئىزھار قىلماس ھېچ كىشى.

ساچ - ساقالى ئاقىرىپ،
رەڭگى ساماندىك سارغىيىپ،
تەندە قالماي قۇۋۋىتى،
كۆرمەس بولغان كۆپ كىشى.

ئۇشۇ كۈنلەردە مەن،
بولسام ئىدى قەشقەر ئارا.
مېنى ھەم يوقلار ئىدى،
مېھرىبانىم جان ئانا.

غەمكىن بولۇپ ئولتۇرسىڭىز،
«گوتاڭلى»^① دەپ ئېلىپ چىقار.
ئۆتمىگەن ئىش ئۈستىدە،
قىلغان سەن دەپ كۆپ سىقار.

① گوتاڭ - سوراق.

ئاتۇش (1)

ئادالەتنىڭ يوقلۇقىغا،
ئاه، ئۇ دەپ كىچىك تىنىپ،
ئولتۇرغان ئۆز ئورنىدا،
جاندىن كەچكەن كۆپ كىشى.

ئەتىگەندە ئۇخلاپ ياتساق،
«پاڭ پۇڭلى»^① دەپ ھەيدەپ چىقار.
سىيە - سىيەي ئولتۇرساق،
«كۈەي - كۈەي»^② دەپ قاۋاپ تۇرار.

ئۆيلىگە قايتىپ كىرىپ
يۈزىمىزنى يۇيىمىز.
كىچىككەنە كاماردىن
نانلار بېرۇر ئالارمىز.

بېرۇر چايىنى كۈتۈپ،
ئارىدا كۆپ ۋاخ ئۆتەر.
بارچە مەھبۇس دىققەت بولۇپ،
داستىخاننى يىغىپ ئېتۈر.

تۇيۇقسىزلا بىر كۈنى،
ئېلىپ چىقار كۆپ كىشىنى.
ئىككىدىن چېلەك بېرىپ،
توشۇتار «موپاڭ»^③نى.

① پاڭ - پۇڭلى — سىرتقا چىقىپ سەگىدەش.

② كۈەي - كۈەي — چاپسان بول.

③ موپاڭ — ھاجەتخانا.

بەك ئېغىر ئەمگەك قىلىپ،
ئاغرىپ قالسا بىر كىشى.
سۆزلىرىنى ئاڭلىماي،
سۆرەپ چىقىپ سېلىشلىرى.

بەرگىنى كۈچسىز تاماق،
تەنگە قىلمايدۇ قۇۋۋەت.
ئارام ئېلىش دېگەن يوق،
ئون ئىككى سائەتتۇر خىزمەت.

ھېچبىر تۈگىمەس ئىشلىرى،
بېرىپ تۇرغان ئازارلىرى.
بۇ زۇلۇملەر دەردىدە،
ئېزىلگۈچى كۆپلەپ كىشى.

بۇ زالىم زۇلمىنى ئويلاپ،
ئابدۇكېرىم كۆپ يىغلىما.
سەۋر قىلىپ ئولتۇرساڭ،
نىجاتلىق بېرۇر ئاللا.

مانا شۇنداق ئېغىر تۈرمە ھاياتىدا پايپاق، پەلەي، پوپايىكا،
يۇڭ ئىشتانلارنى توقۇشنى ئۆگىنىپ چىقتىم. 1941- يىل 11-
ئاينىڭ 21- كۈنى مېنى تۈرمە نازارەتچىسىنىڭ چېرىكى
تۈرمىدىن ئېلىپ چىقىپ، تۆت چاقىلىق ھارۋىغا ئولتۇرغۇزۇپ،
ئۈرۈمچى شىخابادىكى روزى ھاجىمىنىڭ بېغىغا ئېلىپ كەلدى. بۇ

باغنى «مەھبۇسلار دوختۇرخانىسى» قىلغان ئىكەن. مېنى مۇشۇ دوختۇرخانىغا ئەكىلىپ ئاشلاپ قويدى. دوختۇرخانىدا سوۋېتتىن كەلگەن ئىككى دوختۇر، يەرلىكتىن ئىككى دوختۇر، بۇلارغا ياردەمچىلىك قىلىۋاتقان ئۈچ نەپەر شاگىرت دوختۇر باركەن. كېسەلخانىدا 120 نەپەر كېسەل مەھبۇس بولۇپ، ھەر كۈنى 3 — 4 نەپەر كىشىنى ئەكىتىپ، 3 — 4 نەپەر كېسەل مەھبۇسنى ئېلىپ كېلىدىكەن. بۇ يەرگە كېلىپ ئازغىنە ۋاقىتتىن كېيىن، يۈرەك كېسەللىككە قايتا قوزغىلىپ قالدى. مەن دوختۇرلارغا شاگىرت بولۇپ قالغان ئىدىم، دورا ئىچتىم. تۈرمىدە ئۈگىنىۋالغان پايپاق توقۇش ھۈنرىم ئەسقاتتى. دوختۇرخانا باشلىقى خەنزۇ كىشىگە ئىككى دانە پوپايكا توقۇپ بەردىم. ئۇ كىشى ماڭا بىر يىلغىچە سۈت بېرىپ داۋالدى. 1944- يىل 2- ئاينىڭ 18- كۈنى دوختۇرخانىدىكى بازارغا نازارەت ئاستىدا چىقىشقا مۇيەسسەر بولدۇم. دە، دەرھال سۈرەتخانىغا بېرىپ سۈرەتكە چۈشتۈم. 1944- يىل 6- ئاينىڭ 9- كۈنى ئېغىر كېسەل سەۋەبىدىن مېنى مەھبۇسلۇقتىن ئازاد قىلىشتى.

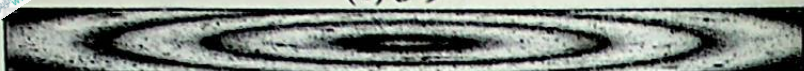
مەن تۈرمىدىن چىقىپ، قۇتۇبى ناھىيىسىدىكى ئاكامنىڭ يېنىدا بىر مەزگىل تۇرۇپ ئۈرۈمچىگە كەلسەم، تۈرمىدىن چىققانلارنى يىغىپ ئۆز يۇرتىغا يولغا سېلىۋاتقان ئىكەن، مېنىمۇ يولغا سالدى. 1945- يىل 4- ئاينىڭ 20- كۈنى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىلىك ھۆكۈمەت قورۇسىغا چۈشتۇق. مېنى قەشقەر دورىخانىغا ئورۇنلاشتۇردى. دورىخانىدا بىر يىل ئىشلىدىم. تۈرمىدە ئېغىر يۈرەك كېسەللىكىگە گىرىپتار بولۇپ چىققان بولساممۇ، 1948- يىل 5- ئاينىڭ 10- كۈنى بۇ خاتىرىنى يېزىپ تۈگەتتىم.

22. ئاتۇشتىكى چاق ئېگىرىدىغان چوكانلارنىڭ
بېيىت - قوشاقلرى

«ئاتۇش سەيلىسى» ناملىق تېلېۋىزىيە فىلىمىدە بىرقانچە ئاتلىق كىشى ئاتۇش خەلق ناخشىلىرىدىن «دوست خېنىم»نى توۋلاپ كېلىۋاتقان، ئۆستەڭ بويىدا بىرقانچە ئايال ۋە چوكانلارنىڭ چاق ئېگىرىۋاتقان كۆرۈنۈشى سۈرەتكە ئېلىنغان. تۆۋەندە، چاق ئېگىرىدىغان ئايال ۋە چوكانلار ئۈستىدە توختىلىمەن.

ئۆتمۈش جەمئىيەتتە، قەشقەر ۋە ئاتۇشتا سېتىلىدىغان ماللار ئىچىدىكى چەت ئەل گەزماللىرىنى بايلار، ئەمەلدارلارنىڭ ئائىلە تەۋەلىرى سېتىۋېلىپ كىيەتتى، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ سېتىۋېلىپ كىيىشكە قۇربى يەتمەيتتى. قەشقەر ۋە ئاتۇش رايونىدا توقۇمىچىلىق فابرىكىلىرى يوق بولۇپ، يەرلىك مىللىي سانائەتتە قول، پۇت بىلەن ھەرىكەتلەندۈرىدىغان ئاددىي توقۇش ئۈسكۈنىلىرىگە تايىنىپ چەكمەن، ماتا، سەگەز، شاتىۋا، كاتەكچە ۋە ئاق ماناغا گۈل بېسىپ قىلىنىدىغان تۈرلۈك رەڭدىكى يىپ ماللار بازاردا سېتىلاتتى. بۇلارنىڭ باھاسى ھەر خىل بولغاچقا، ئوتتۇراھال كىشىلەر ۋە يۇرت بەگلىرى چەكمەن رەختىنى سېتىۋېلىپ كىيەتتى. كەمبەغەللەر ئەرزانراق خام رەختلەرنى، ئاياللار شاتىۋانى سېتىۋېلىپ كىيىم - كېچەك تىكىپ كىيەتتى. بۇ ھەقتە ئاتۇش ئارغۇ يېزىسىدىكى توقۇش ئۈستىلىرى ئارىسىدا «بەگكە چەكمەن، پۇقراغا خام توقۇيمىز» دېگەن تەمسىل تارقالغان. دېمەك، ھەر خىل رەختلەرنىڭ ئايرىم خېرىدارى بولغان. بۇ خىل رەختلەر يىپتىن تۇقۇلغاچقا، ئاتۇش رايونىدا ھەر يىلى چاق ئېگىرىپ، يىپنى بازارغا ئاپىرىپ ھۈنەرۋەنلەرگە سېتىپ كۈن

ئاتۇش (1)

ئۆتكۈزىدىغان كىشىلەر بولغان. ئاتۇشنىڭ ھەرقايسى يېزىلىرىدا ئاياللار كىشىلەرنىڭ كەڭرەك ھويلىسىغا ياكى دەرەخ سايىسىغا يىغىلىپ چاق ئېگىرىدىغان ئادىتى بار ئىدى.

چاق ئېگىرىدىغان ئايال ۋە چوكانلار قولى ھارغاندا ئىشنى توختىتىپ ئارام ئالغۇچە، ئۆزئارا چاقچاق ئارىلاش گەپ قىلىپ، قوشاق قېتىپ كۆڭلىنى خۇش قىلىشقان. تۆۋەندە، مەن چاقچى ئايال ۋە چوكانلارنىڭ بىر - بىرىگە قارىتىپ ئوقۇغان بېيىت - قوشاقلرىدىن بىرقانچە كۆپلەپ مىسال كەلتۈرىمەن.

ئېگىز - ئېگىز تاغلاردىن سىيرىلىدىم پەسكە،
قىزىلگۈلنىڭ غۇنچىسىدەك ئېگىلىدىم سىزگە.
بىلەمسىزكىن - بىلەمسىزكىن خۇشتارمەن سىزگە،
خۇشتارلىقتا ئۆلۈپ كەتسەم ئۇۋالىم سىزگە.
ئاي ئالدىمدا، كۈن كەينىمدە، ھەسرەت ئىچىمدە،
چىقماس ئوتقا سالىدىك مېنى، دەردىم ئىچىمدە.
تام توپىسىدە ئولتۇرادۇر قۇرغۇيدەك بىر يىگىت،
سۇ دېسەم شېكەر بەردى شېكىرى تاتلىق يىگىت.
شېكەردە گۈل تەردىم، بىرنى ئۈزمەي ساقلىدىم،
ئەقلى بولسا بىر كېلەدۇر، ئۈمىدىمنى ئۈزۈپتەن.
ئۇلۇغ - ئۇلۇغ سۇلار كەلدى كۆۋرۈك سېلىڭلار،
قىزىل - قىزىل ئالما كەلدى تۇتۇۋېلىڭلار.
تىكەندەك بىر جانىمنى پاتقۇزىدىڭلار،
ئوتتۇراڭلىدىن چىقىپ كېتەي، قاراپ قېلىڭلار.

ئۆستەڭ بويىدا ئەمەن،

يارىمغا نېمە دەمەن.

ئاغزىڭ نېمە قان دېسە،
بۇرۇنۇم قانغان دەمەن.

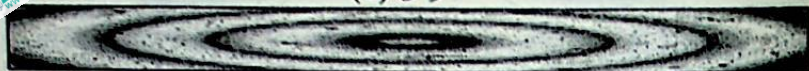
قوغۇن تېرىسام ئوخشايتۇ،
چوڭ يولغا پېلەك تاشلاپ.
يۈرىكىمنى يەپ كەتتىڭ،
ئوڭ دولانغا كۆز تاشلاپ.

ئارقىدا ئۆيۈڭ بولسا،
موراڭنى تېپىپ ئۆتسەم.
بەش بالاڭنى دېمىسەم،
ئۆيۈڭنى بۇرۇۋەتسەم.

ئېگىز ئاشخاناڭ بولسا،
ساراينىڭ نېمەسى بار.
مەن كۆيسەم ساڭا كۆيدۈم،
خەقلەرنىڭ نېمەسى بار.

قاشلىق ئەتمىسەڭ يارىم،
قاشىڭدىكى يەتمەمدۇ.
ئاشنا تۇتمىساڭ يارىم،
ساڭا بىرسى يەتمەمدۇ.

ئالما بەردىم، يارىم ئامراق بولارمىكىن دەپ،
بېھى بەردىم، يارىم بېرى كېلەرمىكىن دەپ.
ئالما سوغۇق، بېھى ئىسسىق مۆتىدىل بولار،
يۈرىكىم جىغىلدايدۇ ئىلىغا كېتەرمىكىن دەپ.

بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنى ۋە تەرجىمىسى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئەدەبىياتىمىزنىڭ بىر قىسمى.

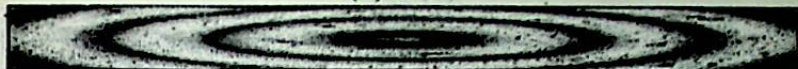
ئانار گۈلدەك يارىم،
قىزىلگۈلدەك يارىم.
ئىككىلەڭ قىزىلگۈلدەك،
قايسىڭدىن كېچەي يارىم.

چىقىۋاللا تېرەككە،
ئوتنى ساللا يۈرەككە.
شېرىن جان ئۇنىمايدۇ،
سىزدىن باشقا - بۆلەككە.

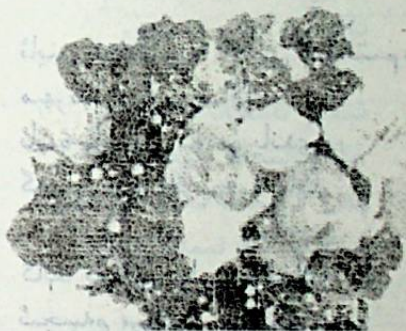
ئايىنى ئەۋەتتىم، كۈنىنى ئەۋەتتىم،
مېھرىبان يارىم ساڭا.
ئايىمۇ ياندى، كۈنۈمۇ ياندى،
گەپ - سۆزۈڭ يوقمۇ ماڭا.

كاتتا يايلاق يولى چۆللۈك،
ئىچسەم سۈلىرى سۆللۈك.
ئەجەبمۇ ئۆز ياراشىپتۇ،
قايتۇرما سېرىق گۈللۈك.

چاقچى ئايال ۋە چوكانلارنىڭ بېيىت - قوشاقلرىدا قىز -
يىگىتلەرنىڭ مۇھەببىتى تەسۋىرلەنگەن. بىر قوشاقنىڭ «يۈر-
كىم جىغىلدايدۇ ئىلىغا كېتەرەمكىن دەپ» دېگەن ئاخىرقى
مىسراسىدا، ئاتۇشلۇق ئەرلەر تىجارەت يۈزىسىدىن ئىلىغا كەتسە،
ئاياللىرى ئۇلارنى سېغىنىدىغانلىقى تەسۋىرلەنگەن. ئانئۇشتا ئۆز

ۋاقتىدا بىرەر ئەر كىشى ئۆي ئىگىسىنى ئىزدەپ بارسا، ئۇ ئائىلىدە
كىلەر: «تاغاقسىغا (تاغ ئارقىسىغا) كەتتى» دەپ جاۋاب
بېرەتتى. بۇ، «ئىلىغا كەتتى» ياكى «باشقا يۇرتلارغا كەتتى»
دېگەنلىك.

تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە
قەلەم بىلەن يازغان.

بۇ سەھىپىلەردە تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە
تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە تەبىئىيەت بىلەن
بىرلىكتە تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە
تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە تەبىئىيەت بىلەن
بىرلىكتە تەبىئىيەت بىلەن بىرلىكتە

ئاخىرقى سۆز

1. «ئاتۇش» ناملىق بۇ ئەسەرنى يېزىشتا، تارىخىي ماتېرىياللارغا تايىنىش بىلەن بىرگە، ئاتۇشتىكى تارىخىي ئىزلار ۋە بۇ ھەقتىكى رىۋايەتلەرنى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش ئارقىلىق، ئەمەلىيەتكە بىرقەدەر ئۇيغۇن مەلۇماتلارنى ئاساس قىلدىم.

2. ئاتۇشتا ئۆتكەن مەشھۇر شەخسلەردىن باشقا ئاپتورلار تونۇشتۇرغان، مەسىلەن چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە قەشقەردىكى ئامباللىق مەھكىمە شەرىئە خەتتاتلىق بىلەن شۇغۇللانغان نەزەر موللا ھاجى ئىبن توختى ئارتۇچى، موللا سادىر ئىبن نادىر ھاجى ئارتۇچى، جابىر شاھ ئىبن خەلىلۇللا ئارتۇچى^①، مەھمۇد ھېكمەت بەگ، ئاكا - ئۇكا مۇسابايوپلار، ئابدۇقادىر داموللام، مەمتېلى ئەپەندى، زەينىل ئابدۇددىن مەۋلەۋى... قاتارلىق تارىخىي شەخسلەرنى تەكرار يېزىشنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق دەپ قارىدىم.

مۇشۇ پەيتتە، ھايات مۇساپەمنى، بولۇپمۇ مەدەنىيەت زور ئىنقىلابىدا ئۆيۈم ئاخشۇرۇلۇپ، نۇرغۇن كىتابلىرىمنى ئاچىقىپ كېتىپ، بىھۇدە قارىلانغانلىقىمنى ئەسلىپ، شەيخ سەئىدىنىڭ تۆۋەندىكى نەزمى بىلەن كىتابىنى تاماملاشنى لايىق كۆردۈم.

ياخشى ئادەم كۆرسە پەسكەشتىن ئەلەم،
تارتىمىز قىلمىسۇن دىيالا ھەسرەت.

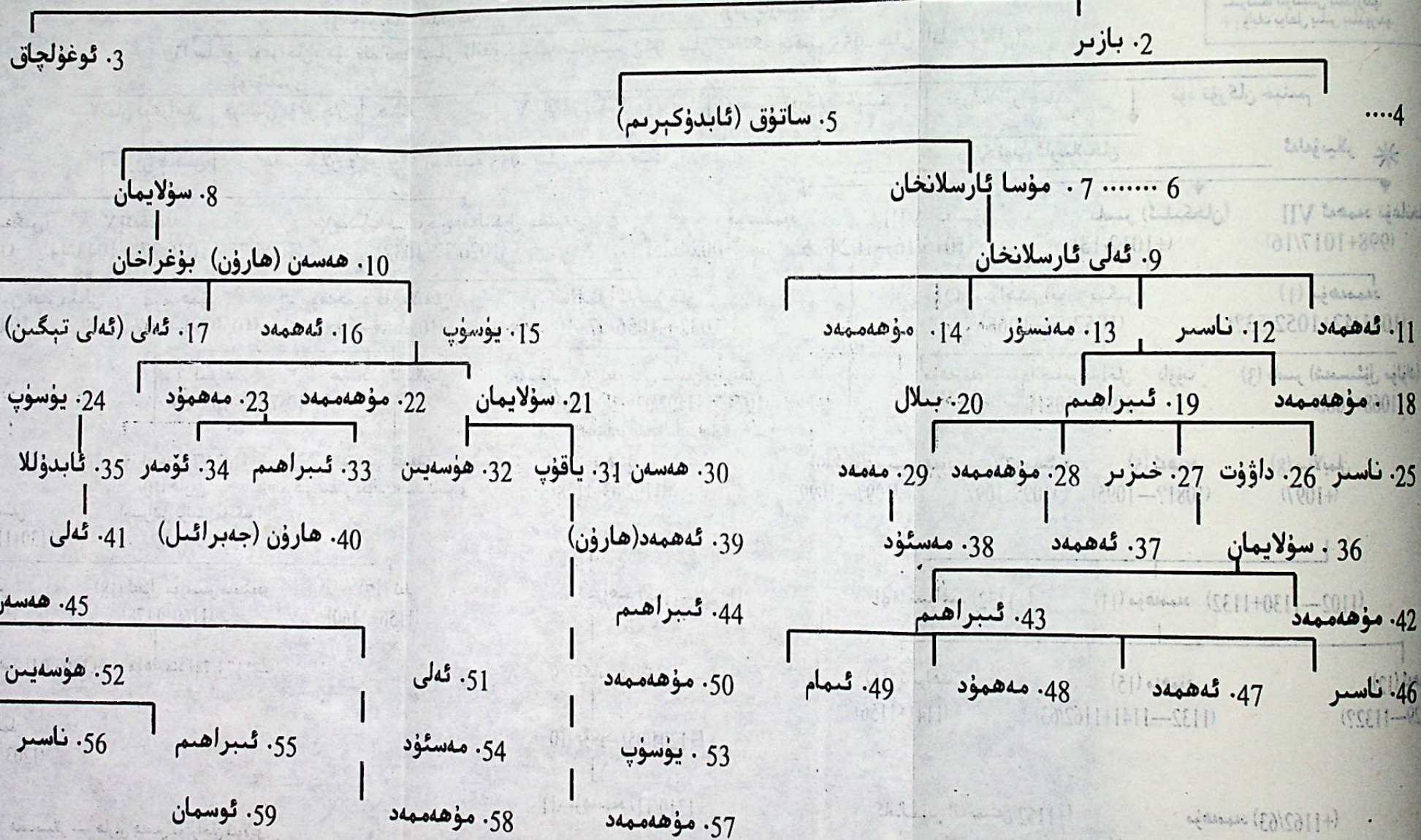
1. مەھمۇد قەشقەرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-، 2-، 3- توم. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1984- يىل نەشرى.
2. يۈسۈپ خاس ھاجىپ: «قۇتادغۇ بىلىك»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1984- يىل نەشرى.
3. رېشاد گەنج: «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1990- يىل نەشرى.
4. لى جىنشىن: «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003- يىل نەشرى.
5. خۇا تاۋ: «X-VIII ئەسىرلەردىكى غەربىي يۇرت تارىخى ھەققىدە تەتقىقات»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003- يىل نەشرى.
6. ۋېي لياڭتاۋ: «قاراخانىيلار تارىخىدىن بايان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2000- يىل نەشرى.
7. جامال قارشى: «مەلھەقەتۇ سۇرراھ» (سۇرراھ لۇغىتىگە تولۇقلىما — خۇاتاۋ تەرجىمىسى).
8. «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1991- يىل نەشرى.
9. موللا مۇسا سايرامى: «تارىخى ھەمدى»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1986- يىل نەشرى.
10. موللا مىرسالھ كاشىغەرى: «چىڭگىزنامە»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1986- يىل نەشرى.
11. موللا ھاجى: «بۇغراخانلار تەزكىرىسى» (ئابدۇرېھىم سابىت نەشرگە تەييارلىغان)، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988- يىل نەشرى.
12. ھاجى نۇرھاجى: «قاراخانىيلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»،

13. «ھۇدۇدۇل ئالەم» (ئاپتورى نامەلۇم، تۈزگۈچى ئابلەت نۇردۇن قۇرباغ)، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003-يىل نەشرى.
14. سەپىدىن ئەزىزى: «ئۆمۈر داستانى» (1)، مىللەتلەر نەشرىياتى 1990-يىل نەشرى.
15. ئىبراھىم ئىمىن: «ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ بۆشۈكى ئۈستۈن ئاتۇش»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003-يىل نەشرى.
16. غولام ئۆمەر: «باياۋاندىكى گۈلخان» 1-قىسىم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003-يىل نەشرى.
17. «ئەختەرى كەبىر»، 1914-يىلى قازاندا نەشر قىلىنغان تۈركچە ۋە ئەرەبچە اۇغەت.
18. قۇربان ئەلى ھاجى خالىد: «تارىخى خەمسە شەرقى» (شەرقنىڭ بەش تارىخى) 1903-يىل قازان نەشرى.
19. ئېسا غوجا: «ئۆۋەيسىلەر تەزكىرىسى» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى) 1902-يىل تاشكەنت نەشرى.
20. «تەزكىرەئى بۇغراخان» (پارس تىلىدىن موللا قاسىم نەزمى ۋە نەسرىي شەكىلدە 1829-يىلى يېزىپ چىققان).
21. ئېمىرھۈسەيىن قازىھاجىم: «تارىخى ئەسەر ۋاقىئەئى كاشىغەر» (1954-يىلى تاماملىغان قوليازما).
22. «سراجىل ئالەم» (ئالەمنىڭ چىرىغى)، ئاپتورى نامەلۇم تەزكىرە.
23. «شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلى 1993-يىل 3-سان.

قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ نەسەبنامىسى (ۋېي لياڭتاۋنىڭ: «قاراخانىيلار تارىخىدىن بايان» غا ئاساسلىنىلدى)

1. بىلگە كۆل قادىرخان (پانتېگىن؟)

لى جىنشىن: «شىنجاڭدا ئۆتكەن ئىسلام خانلىقلىرىنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2003-يىل نەشرى 40-بەت.

قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ نەسەبنامىسى («قەشقەر ئەدەبىياتى» 2003- يىل 2- ساندا ھاجى مىرزىھىت كېرىمى ئېلان قىلغان)

I بىلگە كول قادىرخان (مىلادىيە 840- يىلىدىن كېيىن)

بازىر ئارسلانخان

II ئوغۇلچاق قىدىرخان

IV ساتۇق بۇغراخان، مۇسۇلمانچە ئىسمى ئابدۇلكېرىم (مىلادىيە 932- يىلى تەختكە چىقىپ 955- يىلى ۋاپات بولغان)

قىزلىرى

ئوغۇللىرى

سۇلايمان بۇغراخان | ئوسمان بۇغراخان | ھەسەن بۇغراخان | V بايتاش (مۇسا) بۇغراخان | نەسىپ تۇرگان خېنىم | نۇر ئەلانۇر خېنىم | بۇد تۇرگان خېنىم

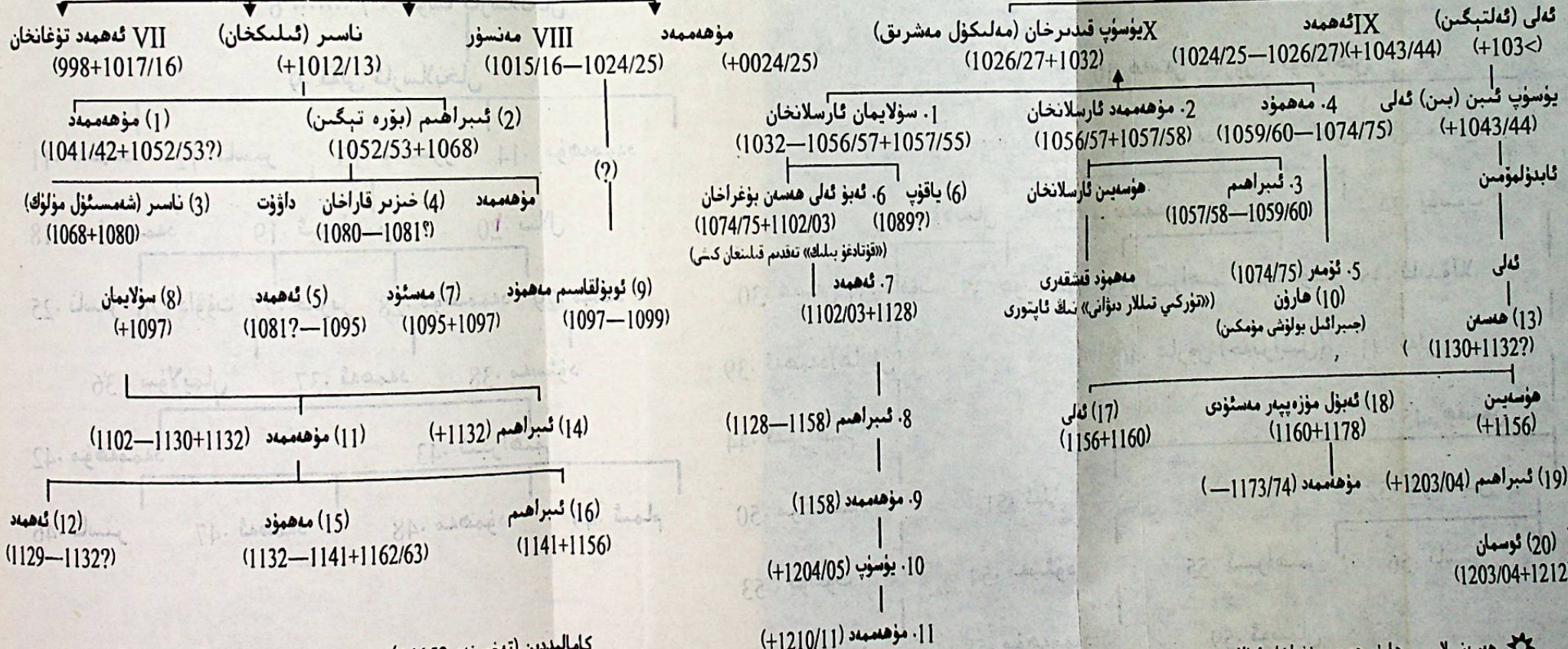
ھارۇن ھەسەن

ھەسەنىيلار

(مىلادىيە 955- يىلى تەختكە چىققان)

VI ئەلى ئارسلانخان

ئەلەۋىيلار

☆ ھەسەنىيلار — ھارۇن ھەسەن بۇغراخان ئەۋلادى.

كامالىدىن (تەخمىنەن 1152+) مۇھەممەد (1162/63+)

☆ ئەلەۋىيلار — ئەلى ئارسلانخان ئەۋلادى.

这部书分二部。第一部描述阿图什地区各地名称和在阿图什发生的主要事件；第二部描述生活在喀什和阿图什地区有些著名人士等。

مەسئۇل مۇھەررىرى: غولام ئەبەيدۇللا
مەسئۇل كوررېكتورى: بەختيار جەسۇر

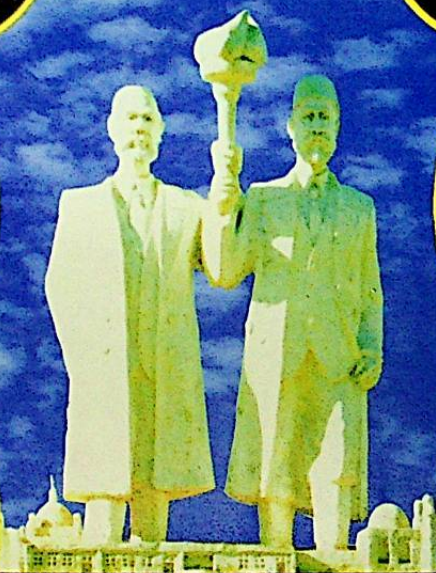
ئاتۇش (1)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم ھاشىم مەشھەدى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تارېغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)
جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
ئۈرۈمچى ئالتۇن يارۇق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 م م 1/32
باسما تاۋىقى: 8 قىستۇرما ۋارىقى: 4
2005 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى
2005 - يىل 4 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 5080 = 1

ISBN7-5373-1368-7

باھاسى: 14.00 يۈەن

2

ISBN 7-5373-1368-7

(民文) 定价: 14.00 元

ISBN 7-5373-1368-7

9 787537 313681 >